

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2014/59/ESB

2018/EES/25/02

frá 15. maí 2014

sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálakreppan afhjúpaði að verulega skortir á viðunandi úrræði á vettvangi Sambandsins til að meðhöndla ótraustar eða nánast gjaldþrota lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki („stofnanir“). Einkum er þörf á slíkum úrræðum til að koma í veg fyrir ógjaldfærni eða, þegar um ógjaldfærni er að ræða, að lágmarka víðtækar neikvæðar afleiðingar með því að vernda mikilvæga kerfislæga starfsemi hlutaðeigandi stofnunar. Á þeim tíma sem kreppan stóð yfir átti þessi vandi afgerandi þátt í því að aðildarríkin voru tilneydd til að bjarga stofnunum með fjármunum skattgreiðenda. Markmiðið með trúverðugum endurreisnar- og skilameðferðarramma er að koma í veg fyrir slík inngríp eftir því sem framast er unnt.
- 2) Fjármálakreppan var kerfisbundin í þeim skilningi að hún hafði áhrif á aðgang stórs hluta lánastofnana að fjármagni. Til að koma í veg fyrir greiðsluþrot sem hefði afleiðingar fyrir efnahagslífið í heild er nauðsynlegt að gera ráðstafanir vegna slíkrar kreppu, sem miða að því að tryggja aðgang allra lánastofnana, sem eru að öðru leyti gjaldfærar, að fjármagni með sambærilegum skilyrðum. Í slíkum ráðstöfunum felst lausafjárstuðningur frá seðlabönkum og ábyrgðir aðildarríkjanna vegna verðbréfa sem greiðslufærar lánastofnanir gefa út.
- 3) Fjármálamarkaðir í Sambandinu eru að miklu leyti samþættir og samtengdir mörgum stofnunum sem hafa víðtæka starfsemi þvert á landamæri. Greiðsluþrot stofnunar sem starfar yfir landamæri hefur að öllum líkindum áhrif á stöðugleika fjármarkaða í mörgum aðildarríkjum þar sem hún er með starfsemi. Vangeta aðildarríkjanna til að taka yfir stofnun sem stefnir í greiðsluþrot og setja hana í skilameðferð, þannig að komið sé á árangursríkan hátt í veg fyrir víðtækan kerfisskaða, getur dregið úr gagnkvæmu trausti aðildarríkjanna og trúverðugleika innri markaðarins á sviði fjármálaþjónustu. Stöðugleiki fjármálamarkaða er því grundvallarskilyrði fyrir stofnun og starfsemi innri markaðarins.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2018 frá 9. febrúar 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta), XII. viðauka (Frjálsir fjármagnsflutningar) og XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 39, 12.2.2013, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 44, 15.2.2013, bls. 68.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 15. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 6. maí 2014.

- 4) Eins og stendur eru ferlar við skilameðferð stofnana í Sambandinu ekki samræmdir að neinu leyti. Sum aðildarríki nota sömu ferla fyrir stofnanir og þau nota fyrir önnur ógjaldfær fyrirtæki, eftir að hafa í vissum tilvikum aðlagð þá stofnununum. Verulegur munur er á gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum um ógjaldfærni stofnana í aðildarríkjunum bæði hvað efni varðar og málsmeðferð. Einnig hefur fjármálakreppan leitt í ljós þá staðreynd að venjubundnar gjaldþrotameðferðir fyrirtækja eru e.t.v. ekki alltaf heppilegar fyrir stofnanir vegna þess að hugsanlega tryggi þær ekki alltaf nægilega skjóta íhlutun, áframhald nauðsynlegra starfsþátta stofnana og vernd fjármálastöðugleika.
- 5) Þess vegna er þörf á fyrirkomulagi til að yfirvöld hafi á að skipa trúverðugum úrræðum til að bregðast nægilega snemma og fljótt við þegar um ræðir ótrausta stofnun eða stofnun sem stefnir í greiðsluþrot til að tryggja samfellu í mikilvægustu fjárhagslegri og efnahaglegri starfsemi stofnunarinnar, jafnframt því að áhrifin af greiðsluþroti stofnunarinnar á efnahags- og fjármálakerfið eru lágmarkuð. Með fyrirkomulaginu ætti að tryggja að hluthafar taki fyrstir á sig tap og að lánardrottinn taki á sig tap á eftir hluthöfum, svo fremi að enginn lánardrottinn taki á sig meira tap en hann hefði þurft ef stofnuninni hefði verið slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð í samræmi við meginregluna um að enginn lánardrottinn skuli hljóta lakari meðferð, eins og tilgreint er í þessari tilskipun. Nýjar valdheimildir ættu t.d. að gera yfirvöldum kleift að viðhalda stöðugum aðgangi að innstæðu- og greiðsluviðskiptum, selja gróðavænlega starfsemi stofnunarinnar, ef við á, og deila tapi á sanngjarnan og fyrirsjáanlegan hátt. Sé þessum markmiðum fylgt mætti koma í veg fyrir óstöðugleika á fjármálamörkuðum og lágmarka kostnað skattgreiðenda.
- 6) Yfirstandandi endurskoðun reglurammans, einkum að því er varðar hækkun eiginfjárauka og varaforða lausafjár og betri úrræði í tengslum við þjóðhagsvarúðarstefnu, ætti að draga úr líkum á kreppu í framtíðinni og efla viðnám stofnana gagnvart efnahagslegu álagi, hvort sem það stafar af kerfislægum óróa eða atvikum sem eiga sér stað í einstakri stofnun. Þó er engan veginn hægt að móta reglu- og eftirlitsramma sem komið getur í veg fyrir að þessar stofnanir lendi nokkru sinni í erfiðleikum. Aðildarríki ættu því að vera viðbúin og hafa á að skipa viðunandi endurreisnar- og skilaúrræðum til að takast á við aðstæður þar sem bæði kerfislægar kreppur og greiðsluþrot einstakra stofnana eiga sér stað. Meðal slíkra úrræða ættu að vera aðferðir sem gera yfirvöldum kleift að meðhöndla á árangursríkan hátt stofnanir sem stefna í greiðsluþrot eða sem líklegt er að verði gjaldþrota.
- 7) Við beitingu slíkra valdheimilda og ráðstafana sem gerðar eru ætti að taka mið af aðstæðunum þar sem greiðsluþrotið verður. Yfirvöld ættu, ef vandinn kemur upp í einni ákveðinni stofnun en fjármálakerfið stendur að öðru leyti óhaggað, að geta beitt skilaheimildum sínum án þess að taka sérstaklega tillit til smitunaráhrifa. Við erfiðar aðstæður ætti hins vegar að gæta meiri varkárni til að koma í veg fyrir óstöðugleika á fjármálamörkuðum.
- 8) Skilameðferð stofnunar, sem heldur rekstri áfram, getur falið í sér, sem síðasta úrræði, að gripið sé til úrræða stjórnvalda í þágu fjármálastöðugleika, m.a. tímabundið eignarhald hins opinbera. Þess vegna er brýnt að útfæra skilaheimildir og fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar þannig að skattgreiðendur njóti ávinningsins af þeim hagnaði sem gæti orðið í kjölfar endurskipulagningar stofnunar sem yfirvöld hafa komið á réttan kjöl. Umbuna ætti fyrir ábyrgð og áhættustýringu.
- 9) Sum aðildarríki hafa nú þegar samþykkt lagabreytingar til að koma á tilhögun vegna skilameðferðar stofnana sem stefna í greiðsluþrot meðan önnur hafa lýst því yfir að þau hafi í hyggju að koma á slíkri tilhögun ef það er ekki gert á vettvangi Sambandsins. Þegar sameiginleg skilyrði, valdheimildir og ferli fyrir skilameðferð stofnana skortir eru líkur á það standi í vegi fyrir snurðulausri starfsemi innri markaðarins og samstarfi landsbundinna yfirvalda þegar þau taka til meðferðar nánast gjaldþrota stofnanasamstæður sem starfa yfir landamæri. Einkum á þetta við þegar ólíkar aðferðir gera það að verkum að landsbundin yfirvöld hafa ekki sama vald eða sömu möguleika til að setja stofnanir í skilameðferð. Þetta mismunandi fyrirkomulag á skilameðferð getur ólík áhrif í aðildarríkjunum hvað varðar fjármögnunarkostnað stofnana og gæti mögulega stuðlað að röskun á samkeppni milli stofnana. Nauðsynlegt er að hafa skilvirkt fyrirkomulag á skilameðferð í öllum aðildarríkjunum til að tryggja að stofnanir séu ekki hindraðar í að nýta sér staðfesturéttinn á innri markaðnum vegna fjárhagslegrar getu heimaaðildarríkis þeirra til að takast á við greiðsluþrot þeirra.
- 10) Þessum hindrunum ætti að ryðja úr vegi og samþykkja ætti reglur til að tryggja að ekki verði vikið frá ákvæðum um innri markaðinn. Í því skyni ætti að láta reglur um skilameðferð stofnana falla undir sameiginlegar lágmarksreglur um samræmingu.

- 11) Til að tryggja samræmi við gildandi löggjöf Sambandsins á sviði fjármálaþjónustu, sem og mestan mögulega fjárhagslegan stöðugleika meðal allra stofnana, ætti skilameðferðarfyrirkomulagið að gilda um stofnanir sem falla undir varfærniskröfurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽²⁾. Fyrirkomulagið ætti einnig að ná til eignarhaldsfélaga á fjármálasviði, blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi, sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB ⁽³⁾, blandaðra eignarhaldsfélaga og fjármálastofnana ef þær síðastnefndu eru dótturfélög stofnunar eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði, blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi eða blandaðs eignarhaldsfélags og falla undir eftirlit móðurfélagsins á samstæðugrunni. Kreppan hefur sýnt að ógjaldfærni fyrirtækis, sem er eignatengt félag í samstæðu, getur haft skjót áhrif á gjaldþol samstæðunnar allrar og því jafnvel sjálf haft kerfislægar afleiðingar. Yfirvöld ættu því að hafa yfir að ráða áhrifaríkum meðulum til aðgerða, að því er tekur til þessara eininga, til að koma í veg fyrir smitáhrif og gera samræmda skilaáætlun fyrir samstæðuna í heild vegna þess að ógjaldfærni einingar, sem er eignatengt félag í samstæðu, gæti fljótt haft áhrif á gjaldþol allrar samstæðunnar.
- 12) Til að tryggja samfellu í reglurammanum væri hægt að fella miðlæga mótaðila, eins og þeir eru skilgreindir í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾ og miðlægar verðbréfamiðstöðvar, eins og þær eru skilgreindar í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipun 98/26/EB, undir sérstakt frumkvæði að lagasetningu þar sem komið er á endurreisnar- og skilameðferðarramma fyrir þessar einingar.
- 13) Notkun skilaúrræða og -heimilda, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, gæti haft neikvæð áhrif á réttindi hluthafa og lánardrottna. Einkum hefur valdheimild yfirvalda til að færa hlutabréf eða allar eignir stofnunar eða hluta þeirra til kaupanda í einkageiranum, án samþykkis hluthafa, áhrif á eignarrétt hluthafa. Að auki gæti vald til að ákveða hvaða skuldbindingar verði færðar frá stofnun, sem stefnir í greiðsluþrot, út frá markmiðunum að tryggja áframhaldandi þjónustu og komast hjá neikvæðum áhrifum á fjárhagslegan stöðugleika haft áhrif á jafna meðferð lánardrottna. Þess vegna ætti einungis að grípa til skilaaðgerða ef nauðsyn ber til í ljósi almannahagsmuna og hvers konar skerðing á réttindum hluthafa og lánardrottna, sem leiðir af skilaaðgerðum, ætti að vera í samræmi við sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Rökstyðja ætti, ef meðferð lánardrottna innan sama hóps er mismunandi í samhengi skilaaðgerðar, slíkan greinarmun sérstaklega út frá almannahagsmunum og ætti hann að vera í réttu hlutfalli við áhættuna, sem tekið er á, og ætti með honum hvorki að mismuna beint né óbeint á grundvelli þjóðernis.
- 14) Yfirvöld ættu að taka til greina hvers eðlis starfsemi stofnunar er, hlutahafafyrirkomulag, félagsform, áhættusnið, stærð, réttarstöðu og samtengingu hennar við aðrar stofnanir eða fjármálakerfið almennt, umfang og margbreytileika starfseminnar, hvort hún er aðili að stofnanaverndarkerfi eða öðrum samstarfskerfum um gagnkvæma samstöðu, hvort hún veitir einhverja fjárfestingarþjónustu eða stundi fjárfestingarstarfsemi og hvort greiðsluþrot hennar og skil hennar í kjölfarið, samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni meðferð, eru líkleg til að hafa veruleg neikvæð áhrif á fjármálamarkaði, á aðrar stofnanir, fjármögnunarskilyrði, eða á hagkerfið í stærra tilliti í samhengi við endurreisnaráætlanir og skilaáætlanir og tryggja við beitingu mismunandi valdheimilda og úrræða sem þau hafa á að skipa að fyrirkomulagið sé notað á viðeigandi og hlutfallslega réttmætan hátt og að stjórnsýslubyrðinni í tengslum við skylduna til að undirbúa endurreisnar- og skilaáætlanir sé haldið í lágmarki. Þar eð kveðið er á um lágmarkskröfur fyrir stofnanir, sem augljóslega eru mikilvægar fyrir kerfið, í efni og upplýsingum sem tilgreindar eru í þessari tilskipun og í viðaukum A, B og C er yfirvöldum heimilt að beita mismunandi kröfum eða draga verulega úr kröfum um gerð áætlana um endurreisn og skilameðferð og upplýsingakröfum fyrir hverja stofnun fyrir sig og að leyfa uppfærslur sjaldnar en einu sinni á ári. Að því er varðar litla stofnun með fáar tengingar og einfalda uppbyggingu er hægt að takmarka endurreisnaráætlunina við ákveðnar grunnupplýsingar um uppbyggingu hennar, vaka fyrir endurreisnaráðgerðir og endurreisnarmöguleika.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjttíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og fjárfestingarfyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjttíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB (Stjttíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjttíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

Hægt er að draga úr umfangi skilaáætlunarinnar ef unnt er að heimila stofnun að lýsa sig gjaldþrota. Enn fremur ætti að beita fyrirkomulaginu með þeim hætti að stöðugleika fjármálamarkaða sé ekki ógnað. Við aðstæður sem einkennast af víðtækari vandamálum eða jafnvel vafa um þanþol margra stofnana er nauðsynlegt að yfirvöld taki til athugunar hættu á smitunaráhrifum aðgerða sem gripið er til í tengslum við einstaka stofnun.

- 15) Til að tryggja tilskilinn hraða í aðgerðum, sjálfstæði rekstraraðila og til að komast hjá hagsmunaárekstrum ættu aðildarríki að tilnefna opinber yfirvöld á sviði stjórnsýslu eða yfirvöld sem fengið hafa opinberar stjórnsýsluheimildir til að sinna störfum og verkefnum í tengslum við skilameðferð samkvæmt þessari tilskipun. Aðildarríki ættu að tryggja að þessi skilavöld hafi yfir viðeigandi úrræðum að ráða. Tilnefning opinberra yfirvalda ætti ekki að útiloka að ábyrgð skilavalds sé deilt til annarra. Hins vegar er ekki þörf á að mæla fyrir um hvers konar yfirvald eða yfirvöld aðildarríki ættu að tilnefna sem skilavald. Þótt samhæfing á þessum þætti gæti auðveldað samræmingu myndi það verulega raska stjórnskipunar- og stjórnsýslukerfum í aðildarríkjunum. Hins vegar má ná fram nægilega mikilli samræmingu með vægari kröfu: öll landsyfirvöld sem eiga hlut að máli í skilameðferð stofnana ættu að hafa fulltrúa í þeim skilaráðum þar sem samræming yfir landamæri eða á vettvangi Sambandsins ætti að fara fram. Aðildarríkin ættu því að hafa frjálst val um það hvaða yfirvöld ættu að bera ábyrgð á beitingu skilavalds og beita því valdi sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Þegar aðildarríki tilnefnir sem skilavald það yfirvald, sem ber ábyrgð á varfærnisefirliti með stofnunum (lögbært yfirvald), ætti að koma á viðeigandi kerfistilhögun til að aðskilja eftirlits- og skilameðferðarhlutverkið. Slíkur aðskilnaður ætti ekki að koma í veg fyrir að skilameðferðarembættið hafi aðgang að öllum upplýsingum sem tiltækar eru fyrir eftirlitshlutverkið.
- 16) Sé litið til þeirra afleiðinga sem greiðsluþrot stofnunar kann að hafa í för með sér fyrir fjármálakerfi og efnahag aðildarríkis og einnig þess að hugsanlega er þörf á að nota opinbert fé til að komast úr kreppu ættu fjármálaráðuneyti eða önnur viðkomandi ráðuneyti í aðildarríkjunum að fylgjast náið með framvindu neyðaraðgerða og skilameðferð á fyrstu stigum.
- 17) Við skilvirka skilameðferð stofnana eða samstæðueininga, sem starfa víðs vegar í Sambandinu, er aðkallandi að lögbær yfirvöld og skilavöld starfi saman innan eftirlits- og skilaráða á öllum stigum sem þessi tilskipun nær til, allt frá undirbúningi endurreisnar- og skilaáætlana þar til stofnunin fer í reynd í skilameðferð. Rísi ágreiningur milli landsbundinna yfirvalda um töku ákvarðana í samræmi við þessa tilskipun að því er varðar stofnanir ætti Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaefirlitsstofnunin) (EBA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, að annast máламиðlun þegar allt um þrýtur, eins og tilgreint er í þessari tilskipun. Í vissum tilvikum er í þessari tilskipun kveðið á um bindandi sáttaumleitun af hálfu Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Þess háttar bindandi sáttaumleitun kemur ekki í veg fyrir sáttaumleitun sem ekki er bindandi, í samræmi við 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, í öðrum tilvikum.
- 18) Við skilameðferð stofnana eða samstæðna alls staðar í Sambandinu ættu ákvarðanir sem teknar eru einnig að miða að því að viðhalda fjárhagslegum stöðugleika og lágmarka efnahags- og félagsleg áhrif í aðildarríkjunum þar sem stofnunin eða samstæðan starfar.
- 19) Yfirvöld ættu að hafa vald til að koma á viðbúnaðaraðgerðum og fyrirbyggjandi aðgerðum til að fást á árangursríkan hátt við stofnanir sem stefna í greiðsluþrot.
- 20) Í ljósi aukinnar ábyrgðar og fjölgunar verkefna Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar, eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ættu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin að tryggja án tafar að nægur mannaflí og fjármagn sé til reiðu. Í þessu tilliti skal í ferlinu við að koma á, framkvæma og hafa eftirlit með fjárhagsáætlun hennar, eins og fram kemur í 63. gr. og 64. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 taka tilhlýðilegt tillit til þessara verkefna. Evrópuþingið og ráðið ættu að tryggja að hámarksstaðlar um skilvirkni séu uppfylltir.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaefirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

- 21) Brýnt er að stofnanir vinni og uppfæri reglulega endurreisnaráætlanir þar sem settar eru fram ráðstafanir, sem þessar stofnanir eiga að gera þegar þær endurreisa fjárhagsstöðu sína í kjölfar verulegrar hnignunar. Slíkar áætlanir ættu að vera ítarlegar og byggjast á raunhæfum forsendum sem eiga við um ýmsar ólíkar sviðsmyndir sem sýna alvarlegt ástand. Þó ætti að beita kröfunni um að vinna endurreisnaráætlun á hlutfallslega réttmætan hátt þannig að kerfislægt mikilvægi stofnunarinnar eða samstæðunnar og innri tengsl komi fram m.a. í gegnum gagnkvæm ábyrgðarkerfi. Þar af leiðandi ætti innihald kröfunnar að taka tillit til þess hvaða fjármögnunarleiðir stofnunin hefur, þ.m.t. fjármögnun eða skuldbindingar með gagnkvæmri ábyrgð, og að hvaða marki stuðningur við samstæðuna væri raunhæfur. Gera ætti þá kröfu til stofnana að þær leggi fram áætlanir sínar til lögbærra yfirvalda til heildarmats, þ.m.t. hvort áætlanirnar eru fullgerðar og geti mögulega stuðlað að því að endurheimta tímanlega rekstrarhæfi stofnunar, jafnvel þegar um er að ræða verulega fjárhagslega erfiðleika.
- 22) Endurreisnaráætlanir ættu að fela í sér mögulegar ráðstafanir, sem stjórn stofnunar gæti gert og uppfylla skilyrði um snemmbær inngríp.
- 23) Hlutaðeigandi yfirvald ætti, við ákvörðun á því hvort aðgerð einkageira getur komið í veg fyrir greiðsluþrot stofnunar innan hæfilegs tímaramma, að taka tillit til árangurs af snemmbærum inngrípum sem eiga sér stað innan tímaramma sem lögbært yfirvald hefur ákveðið fyrirfram. Við gerð áætlanna ætti, ef um er að ræða endurreisnaráætlanir vegna samstæðu, að taka tillit til mögulegra áhrifa af endurreisnarráðstöfununum í öllum aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar.
- 24) Ef stofnun leggur ekki fram viðunandi endurreisnaráætlun ættu lögbær yfirvöld að hafa valdheimild til að krefjast þess að viðkomandi stofnun geri nauðsynlegar ráðstafanir til að ráða bót á helstu annmörkum áætlunarinnar. Sú krafa getur haft áhrif á frelsi til atvinnurekstrar sem tryggt er með 16. gr. sáttmálans. Þó er nauðsynlegt að takmarka þessi grundvallarréttindi til að uppfylla markmið um fjármálastöðugleika. Nánar tiltekið er slík takmörkun nauðsynleg til að styrkja rekstur stofnana og afstýra því að þær vaxi óeðlilega mikið eða taki óhóflega áhættu án þess að vera í stakk búnar til að takast á við áföll og tap og endurreisa eiginfjárgrunn sinn. Takmörkunin er hlutfallsleg vegna þess að hún leyfir fyrirbyggjandi aðgerðir að því marki sem nauðsynlegt er til að ráða bót á annmörkum og samræmist því 52. gr. sáttmálans.
- 25) Gerð áætlana um skilameðferð er mikilvægur þáttur skilvirkrar skilameðferðar. Yfirvöld ættu að hafa allar nauðsynlegar upplýsingar til að auðkenna og tryggja áframhald nauðsynlegra starfsþátta. Efni skilaáætlunar ætti þó að vera í réttu hlutfalli við kerfistengt mikilvægi stofnunarinnar eða samstæðunnar.
- 26) Vegna þess hve einstaka þekkingu stofnunin hefur á eigin starfsemi og hvers konar erfiðleikum sem henni tengjast ætti gerð skilaáætlana að vera í höndum skilavalda, og byggjast m.a. á upplýsingum sem viðkomandi stofnun veitir.
- 27) Svo samræmis sé gætt við meðalhófsregluna og til að komast hjá mikilli stjórnsýslubyrði ættu lögbær yfirvöld og, ef við á, skilavöld að hafa heimild til að geta veitt undanþágu frá kröfunni um undirbúning endurreisnar- og skilaáætlana í einstökum takmörkuðum tilvikum sem tilgreind eru í þessari tilskipun. Til slíkra tilvika teljast stofnanir sem eru eignatengd félög í miðlægum stofnunum og eru að öllu leyti eða að hluta undanþegnar varfærniskröfum í landslögum í samræmi við 21. gr. tilskipunar 2013/36/ESB og stofnanir sem tilheyra stofnanaverndarkerfi í samræmi við 7. mgr. 113. gr. í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Í hverju tilviki er veiting undanþágu háð fyrirvara um skilyrðin sem tilgreind eru í þessari tilskipun.
- 28) Með hliðsjón af fjármagnsuppbyggingu stofnana sem eru eignatengd félög í miðlægri stofnun að því er þessa tilskipun varðar ætti ekki að skylda sérhverja þessara stofnana til að gera sérstakar endurreisnar- og skilaáætlanir af þeirri einu ástæðu að miðlæga stofnunin, sem þær eru eignatengdar, er undir beinu eftirliti Seðlabanka Evrópu.

- 29) Skilavöld ættu, á grundvelli mats viðkomandi skilavalda á skilabærni, að hafa vald til að krefjast breytinga á uppbyggingu og skipulagi stofnana, beint eða óbeint í gegnum lögbæra yfirvaldið, til að gera nauðsynlegar og hóflegar ráðstafanir til að draga úr eða fjarlægja verulegar hindranir fyrir beitingu skilauurræða og tryggja skilabærni hlutaðeigandi eininga. Þar sem allar stofnanir eru mögulega kerfislegar í eðli sínu skiptir miklu máli að yfirvöld hafi möguleika á að setja hvaða stofnun sem er í skilameðferð svo hægt sé að viðhalda fjármálastöðugleika. Til að virða frelsið til atvinnurekstrar sem mælt er fyrir um í 16. gr. sáttmálans ætti ákvörðunarvald yfirvalda að takmarkast við það sem nauðsynlegt er til að einfalda uppbyggingu og starfsemi stofnunarinnar, eingöngu til að bæta skilabærni hennar. Auk þess ættu hvers konar ráðstafanir sem gerðar eru í þessum tilgangi að vera í samræmi við lög Sambandsins. Ráðstafanir ættu hvorki beint né óbeint að mismuna á grundvelli þjóðernis og ættu að vera réttlættar með því að brýn þörf sé á að framkvæma þær með hagsmuni almennings í huga með tilliti til fjármálastöðugleika. Enn fremur ættu aðgerðir ekki að ganga lengra en þörf er á til að ná þeim markmiðum sem stefnt er að. Þegar skilavöld ákvarða hvaða ráðstafanir skuli gera ættu þau að taka tillit til viðvarana og tilmæla Evrópska kerfisáhætturáðsins sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.
- 30) Ráðstafanir, sem lagt er til að séu gerðar til að taka á eða fjarlægja hindranir fyrir skilabærni stofnunar eða samstæðu, ættu ekki að koma í veg fyrir að stofnanir beiti staðfesturétti sem þær öðlast með sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.
- 31) Í endurreisnar- og skilaáætlunum ætti ekki að gera ráð fyrir að unnt sé að fá sérstakan opinberan fjárstuðning eða koma skattgreiðendum í þá stöðu að þeir eigi á hættu að taka á sig tap.
- 32) Meðhöndlun samstæðunnar, að því er varðar endurreisnar- og skilaáætlanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun, ætti að ná til allra stofnanasamstæðna sem eftirlit er með á samstæðugrunni, þ.m.t. samstæður með fyrirtæki sem eru innbyrðis tengd á þann hátt sem um getur í 7. mgr. 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽²⁾. Í endurreisnar- og skilaáætlunum ætti að taka tillit til fjárhagslegrar, tæknilegrar og viðskiptalegrar uppbyggingar viðkomandi samstæðu. Ef gerðar eru einstakar endurreisnar- og skilaáætlanir fyrir stofnanir sem eru hluti af samstæðu ættu hlutaðeigandi yfirvöld að miða að því að ná fram, að því marki sem mögulegt er, samræmi við endurreisnar- og skilaáætlun annarra stofnana samstæðunnar.
- 33) Almenna reglan ætti að vera sú að endurreisnar- og skilaáætlanir samstæðu séu gerðar fyrir samstæðuna í heild sinni og tilgreini ráðstafanir í tengslum við móðurstofnunina og einnig í tengslum við einstök dótturfélög sem eru hluti af viðkomandi samstæðu. Hlutaðeigandi yfirvöld ættu, í samstarfi við skilaráðið, að gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu við mat og samþykkt þessara áætlana. Í sérstökum tilvikum, ef sérstök endurreisnar- eða skilaáætlun hefur verið unnin, ætti þó umfang endurreisnaráætlunar samstæðunnar, sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni hefur metið, eða skilaáætlunin, sem skilavaldið á samstæðustigi hefur ákveðið, ekki að ná til þeirra samstæðueininga sem viðkomandi yfirvöld hafa metið eða unnið einstakar áætlanir fyrir.
- 34) Við gerð skilaáætlana samstæðu ætti, ef um er að ræða skilaáætlanir samstæðu, að taka sérstakt tillit til mögulegra áhrifa af skilaáætlunum í öllum aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar. Skilavöld í aðildarríkjum þar sem samstæðan er með dótturfélög ættu að taka þátt í gerð áætlunarinnar.
- 35) Endurreisnar- og skilaáætlanir ættu að innihalda ferli fyrir upplýsingagjöf til og samráð við fulltrúa starfsfólks í öllu endurreisnar- og skilameðferðarferlinu, eftir því sem við á. Hvað þetta varðar ætti, eftir atvikum, að fara að kjara-samningum eða öðru fyrirkomulagi sem aðilar vinnumarkaðarins kveða á um, og jafnframt landslögum og lögum Sambandsins, um þátttöku stéttarfélaganna og fulltrúa launafólks í endurskipulagningarferli fyrirtækis.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningskil, samstæðureikningskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

- 36) Í ljósi þess hversu viðkvæmar upplýsingar er að finna í endurreisnar- og skilaáætlunum ættu trúnaðarupplýsingar sem þar eru að falla undir kröfurnar um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 37) Lögbær yfirvöld ættu að senda viðkomandi skilavöldum endurreisnaráætlanir og hvers konar breytingar á þeim og hin síðarnefndu ættu að senda fyrrnefndum yfirvöldum skilaáætlanirnar og hvers konar breytingar á þeim til að halda öllum hlutaðeigandi skilavöldum stöðugt upplýstum að öllu leyti.
- 38) Sem stendur eru hömlur settar á fjárstuðning frá tiltekinni einingu samstæðu sem starfar yfir landamæri til annarrar einingar í sömu samstæðu í fjölmörgum ákvæðum sem mælt er fyrir um í landslögum sumra aðildarríkja. Ákvæði þessi eru ætluð til að vernda lánardrottna og hluthafa í sérhverri einingu. Í þessum ákvæðum er hins vegar ekki tekið tillit til víxl tengsla eininga innan sömu samstæðu. Þess vegna er rétt að setja fram skilyrðin fyrir því hvenær heimilt er að flytja fjárstuðning milli eininga í stofnanasamstæðu sem starfar yfir landamæri með það í huga að tryggja fjárhagslegan stöðugleika samstæðunnar í heild án þess að það stofni í hættu greiðsluhæfi eða gjaldþoli þeirrar einingar samstæðunnar sem veitir stuðninginn. Fjárhagslegur stuðningur milli eininga innan samstæðunnar ætti að vera sjálfbodinn og með fyrirvara um viðeigandi verndarráðstafanir. Rétt er að aðildarríkin setji ekki skilyrði um að neyting staðfesturéttar sé beint eða óbeint háð því að fyrir hendi sé samkomulag um að veita fjárhagsaðstoð. Ákvæðin um fjárstuðning innan samstæðu í þessari tilskipun hafa ekki áhrif á sammings- eða lögbundið ábyrgðarfyrirkomulag, sem stofnanir gera sín á milli og vernda þáttökustofnanir með víxlábyrgð og sambærilegu fyrirkomulagi. Líta ætti svo á, ef lögbært yfirvald takmarkar eða bannar fjárstuðning innan samstæðu og ef endurreisnaráætlun samstæðu vísar til fjárstuðnings innan samstæðu, að slíkt bann eða takmörkun feli í sér umtalsverða breytingu að því er varðar endurskoðun á endurreisnaráætluninni.
- 39) Hluthafar ættu, meðan endurreisnarfasinn og fasi snemmbærra inngripa, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, stendur yfir, að halda fullri ábyrgð og stjórn á stofnuninni nema í þeim tilvikum þegar lögbært yfirvald hefur tilnefnt bráðabirgðastjórnanda. Þeir ættu ekki að hafa þessa ábyrgð eftir að stofnunin hefur verið sett í skilameðferð.
- 40) Til að viðhalda fjármálastöðugleika er mikilvægt að lögbær yfirvöld geti ráðið bót á versnandi fjárhags- og efnahagsstöðu stofnunar áður en stofnunin kemst í þá stöðu að yfirvöld eiga ekki annars úrkosta en að slíta henni. Í því skyni ætti að veita lögbærum yfirvöldum heimild til snemmbærra inngripa, m.a. valdheimild til að tilnefna bráðabirgðastjórnanda sem annaðhvort kemur í stað eða vinnur tímabundið með stjórn og framkvæmdastjórn stofnunar. Verkefni bráðabirgðastjórnanda ættu að felast í beitingu hvers konar valdheimilda, sem viðkomandi eru falin, með það að markmiði að stuðla að lausnum til úrbóta fyrir fjárhagsstöðu stofnunarinnar. Tilnefning bráðabirgðastjórnanda ætti ekki að óþörfu að stangast á við réttindi hluthafa eða eigenda eða málsmeðferðarskyldur sem komið er á með félagarétti Sambands eða einstakra landa og ætti að taka tillit til alþjóðlegra skuldbindinga Sambandsins eða aðildarríkja sem tengjast fjárfestingarvernd. Heimildir fyrir snemmbærum inngripum ættu m.a. að fela í sér heimildir sem þegar er kveðið á um í tilskipun 2013/36/ESB við aðrar aðstæður en þær sem taldar eru vera snemmbær inngrip og einnig aðrar aðstæður sem taldar eru nauðsynlegar til að endurheimta fjárhagslegt heilbrigði stofnunar.
- 41) Í skilameðferðarráttum ætti að kveða á um að skilameðferð hefjist tímanlega áður en eigið fé fjármálastofnunar verður neikvætt og allt eigið fé er uppuríð. Hefja ætti skilameðferð þegar lögbært yfirvald, að höfðu samráði við skilavald, tekur ákvörðun um að stofnun sé á leið í greiðsluþrot eða líklegt sé að hún verði greiðsluþrota og aðrar ráðstafanir, sem tilgreindar eru í þessari tilskipun, myndu koma í veg fyrir umrætt greiðsluþrot ef þær yrðu gerðar innan hæfilegs tíma. Í undantekningartilvikum er aðildarríkjum heimilt að kveða á um að auk lögbæra yfirvaldsins taki skilavaldið einnig ákvörðunina um að stofnunin sé á leið í greiðsluþrot, eða líklegt sé að hún verði greiðsluþrota, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið. Þótt stofnun uppfylli ekki kröfur um starfsleyfi ætti það ekki að réttlæta í sjálfu sér að skilameðferð hefjist, einkum ef stofnunin er enn rekstrarhæf eða líklegt er að hún verði það áfram. Stofnun ætti að teljast stefna í greiðsluþrot eða mögulega verða gjaldþrota, ef hún brýtur, eða líklegt er í náinni framtíð að hún muni brjóta í bága við kröfurnar fyrir áframhaldandi starfsleyfi, þegar eignir stofnunarinnar eru eða líklegt er að þær verði í náinni framtíð minni en skuldir hennar þegar stofnunin getur ekki eða líklegt er í náinni framtíð að hún geti ekki greitt skuldir sínar á gjalddaga, eða ef stofnunin þarf sérstakan opinberan fjárstuðning, nema við sérstakar aðstæður sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Þörfin fyrir lausafjárýrigræiðslu í neyð frá seðlabanka ætti ekki í sjálfu sér að vera skilyrði sem sýnir með fullnægjandi hætti fram á að stofnun geti ekki, eða að líklegt sé í náinni framtíð að hún geti ekki, staðið við skuldbindingar sínar þegar þær koma til greiðslu.

Stofnun sem nýtir slíka heimild ætti að falla undir rammareglur um ríkisaðstoð ef heimildin væri með ríkisábyrgð. Til að viðhalda fjármálastöðugleika, einkum ef um er að ræða kerfislægan lausafjárskort, ættu hvorki ríkisábyrgðir á lausafjárþyrirgreiðslu seðlabanka né ríkisábyrgðir á nýutgefnum skuldbindingum til að ráða bót á alvarlegri röskun á hagkerfi aðildarríkis að virkja skilameðferðarreglur, að því tilskildu að ýmis skilyrði séu uppfyllt. Einkum ætti að samþykkja ríkisábyrgðarráðstafanir samkvæmt reglum um ríkisaðstoð og ættu þær ekki að vera hluti af stærri aðstoðarpakka og ströng tímamörk ættu að gilda um notkun ábyrgða. Banna ætti ábyrgðir aðildarríkja á hlutabréfastöðum. Þegar aðildarríki veitir ábyrgð vegna nýlega útgefna skuldabréfa, annarra en eigin fjár, ætti það að tryggja að stofnunin greiði með fullnægjandi hætti fyrir ábyrgðina. Einnig ætti veiting sérstaks opinbers fjárstuðnings ekki að leiða til skilameðferðar ef aðildarríki tekur, sem varúðarráðstöfun, hlutabréfastöðu í stofnun, þ.m.t. stofnun sem er í eigu hins opinbera, sem uppfyllir eiginfjárkröfur þess. Þannig gæti t.d. verið ástatt ef stofnun þarf að afla nýs fjármagns vegna niðurstaðna álagsprófs á grundvelli sviðsmyndar eða jafngildrar prófunar sem framkvæmd er af þjóðhagsvarúðaryfirvöldum, sem felur í sér kröfu sem er til þess ætluð að viðhalda fjármálastöðugleika í tengslum við kerfislæga kreppu, en stofnunin getur ekki sjálf aflað fjármagns á markaði. Stofnun ætti ekki að teljast vera á leið í greiðsluþrot, eða líklegt til að verða greiðsluþrota, af þeirri einu ástæðu að sérstakur opinber fjárstuðningur hafi verið veitt áður en þessi tilskipun tók gildi. Að lokum gæti lausafjárþyrirgreiðsla, þ.m.t. lausafjárþyrirgreiðsla í neyð frá seðlabanka, talist vera ríkisaðstoð samkvæmt ramma Sambandsins um ríkisaðstoð.

- 42) Ef samstæða sem starfar yfir landamæri er tekin til skilameðferðar ættu allar skilaaðgerðir að taka tillit til mögulegra áhrifa skilameðferðarinnar í öllum aðildarríkjunum þar sem stofnunin eða samstæðan starfar.
- 43) Heimildir skilavalda ættu einnig að ná til eignarhaldsfélaga þegar hvortvegga er að eignarhaldsfélagið stefnir í greiðsluþrot eða líklegt er að það verði greiðsluþrota og dótturstofnun, hvort sem hún er í Sambandinu eða í þriðja landi, stefnir í greiðsluþrot eða líklegt er að hún verði greiðsluþrota. Auk þess, þrátt fyrir að verið geti að eignarhaldsfélag sé ekki á leið í greiðsluþrot, eða líklegt er að það verði ekki greiðsluþrota, ættu heimildir skilavalda að gilda um eignarhaldsfélagið ef ein eða fleiri dótturstofnun uppfyllir skilyrði fyrir skilameðferð eða stofnun í þriðja landi uppfyllir skilyrði fyrir skilameðferð í umræddu þriðja landi og nauðsynlegt er að beita skilauðræðunum og -valdinu í tengslum við eignarhaldsfélagið vegna skilameðferðar eins eða fleiri dótturfélaga eða vegna skila samstæðunnar í heild.
- 44) Landsbundin skilavöld ættu, þegar stofnun stefnir í greiðsluþrot eða líklegt er að hún verði greiðsluþrota, að hafa á að skipa samræmdum lágmarksfjölda úrræða og heimilda til skilameðferðar. Beiting þeirra ætti að falla undir sameiginleg skilyrði, markmið og almennar meginreglur. Þegar skilavald hefur tekið ákvörðun um að setja stofnun í skilameðferð ætti að undanskilja hefðbundna ógjaldfærimeðferð nema ef þörf er á að nota þær í bland við skilauðræði og að frumkvæði skilavaldsins. Aðildarríkjum ætti að vera unnt að úthluta skilavöldunum heimildum og úrræðum til viðbótar við þau sem þeim eru falin samkvæmt þessari tilskipun. Hins vegar ætti að beita þessum viðbótarúrræðum og -heimildum í samræmi við reglur og markmið um skilameðferð eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Einkum ætti beiting þessara úrræða eða heimilda ekki að hamla skilvirkri skilameðferð samstæðna sem starfa yfir landamæri.
- 45) Til að komast hjá freistnivanda ættu allar stofnanir sem stefna í greiðsluþrot að hafa möguleika á að fara af markaði, óháð stærð og samtengingu við aðrar stofnanir, án þess að valda kerfislægri röskun. Að jafnaði ætti að taka stofnun sem stefnir í greiðsluþrot til gjaldþrotaskipta samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð. Gjaldþrotaskipti samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð gæti hins vegar teft fjárhagslegum stöðugleika í tvísýnu, truflað viðhald nauðsynlegra starfsþátta og haft áhrif á vernd innstæðueigenda. Í slíku tilviki er mjög líklegt að áhugi væri á því vegna almannahagsmuna að setja stofnunina í skilameðferð og beita skilauðræðum fremur en að grípa til hefðbundinnar ógjaldfærimeðferðar. Markmiðin með skilameðferð ættu því að vera þau að tryggja áframhald nauðsynlegra starfsþátta, að forðast skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika, að vernda opinbera sjóði með því að lágmarka það að treyst sé á sérstakan opinberan fjárstuðning við greiðsluþrota stofnanir og að vernda tryggða innstæðueigendur, fjárfesta, sjóði viðskiptavina og eignir viðskiptavina.
- 46) Ávallt ætti að skoða hvort slíta beri stofnun sem stefnir í greiðsluþrot með hefðbundinni ógjaldfærimeðferð áður en skilauðræðum er beitt. Halda ætti greiðsluþrota stofnun áfram í rekstri með hjálp skilauðræða með því að nota sjóði einkaaðila að því marki sem unnt er. Þetta er hægt annaðhvort með sölu eða samruna við kaupanda í einkageiranum eða eftir að skuldir stofnunarinnar hafa verið færðar niður eða skuldum hennar breytt í eigið fé til að ná fram endurfjármögnun.

- 47) Þegar skilauðræðum og skilaheimildum er beitt ættu skilavöld að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að skilaaðgerðin sé framkvæmd í samræmi við meginreglur, m.a. að hluthafar og lánardrottinn beri viðeigandi hluta tapsins, að skilastjórninni ætti að meginreglu til að vera skipt út, að kostnaðurinn af skilameðferð stofnunarinnar sé lágmarkaður og að lánardrottinn í sama flokki séu meðhöndlaðir með réttlátum hætti. Einkum ætti að rökstyðja slíkan greinarmun, þegar meðferð lánardrottna innan sama hóps er mismunandi við skilaaðgerð, út frá almannahagsmunum og ætti hann hvorki að mismuna beint né óbeint á grundvelli þjóðernis. Þegar beiting skilauðræða felur í sér að ríkisaðstoð sé veitt ætti það að vera að skylda að meta íhlutun í samræmi við viðkomandi ákvæði um ríkisaðstoð. Um ríkisaðstoð getur m.a. verið að ræða ef skilasjóðir eða innstæðutryggingarsjóðir grípa inn í til að aðstoða við skilameðferð stofnana sem stefna í greiðsluþrot.
- 48) Þegar skilavöld grípa til skilauðræða og beita skilaheimildum ættu þau að upplýsa og hafa samráð við fulltrúa starfsmanna eftir því sem við á. Í þessu skyni ætta eftir atvikum að taka fullt tillit til kjarasamninga eða annars samkomulags sem aðilar vinnumarkaðarins hafa gert.
- 49) Takmarkanir á réttindum hluthafa og lánardrottna ættu að vera í samræmi við 52. gr. sáttmálans. Þess vegna ætti aðeins að beita skilauðræðunum gagnvart þeim stofnunum sem stefna í greiðsluþrot eða líklegt er að verði gjaldþrota og aðeins ef nauðsyn krefur til að ná markmiðinu um fjármálastöðugleika í þágu almannahagsmuna. Einkum ætti að beita skilauðræðunum ef ekki er mögulegt að slíta stofnuninni samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð nema grafið sé um leið undan fjármálakerfinu og ráðstafanirnar séu nauðsynlegar til að tryggja skjótt framsal og áframhald kerfislega mikilvægra rekstrareininga og ef ekki eru raunhæfar væntingar um aðra lausn einkageirans, m.a. með hlutfjártaukningu núverandi hluthafa eða þriðja aðila, sem nægir til að endurheimta rekstrarhæfi stofnunarinnar til fulls. Við beitingu skilauðræða og skilaheimilda ætti enn fremur að taka tillit til meðalhófsreglunnar og sérstakra eiginleika lagalegs forms stofnunar.
- 50) Skerðing á eignarrétti ætti að vera í réttu hlutfalli við tilefnið. Þeir hluthafar og lánardrottinn sem þetta snertir ættu ekki að verða fyrir meira tapi en því sem þeir yrðu fyrir ef stofnuninni væri slitið á þeim tíma sem ákvörðun um skilameðferð er tekin. Ef um er að ræða flutning á hluta af eignum stofnunar í skilameðferð til kaupanda úr einkageiranum eða til brúarbanka ætti að slíta því sem eftir er af stofnuninni í skilameðferð samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð. Til að vernda hluthafa og lánardrottna sem standa eftir í slitameðferð stofnunarinnar ættu þeir að eiga rétt á að fá greiðslur upp í kröfur sínar eða bætur sem eru ekki lægri þær sem þeir hefðu endurheimt ef stofnuninni í heild sinni hefði verið slitið í samræmi við hefðbundna ógjaldfærimeðferð.
- 51) Til að vernda réttindi hluthafa og lánardrottna ætti að mæla fyrir um skýrar skyldur um mat á eignum og skuldbindingum stofnunarinnar sem er í skilameðferð og, ef þess er krafist samkvæmt þessari tilskipun, mat á meðhöndluninni sem hluthafar og lánardrottinn hefðu fengið ef stofnuninni hefði verið slitið í samræmi við hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Mögulegt ætti að vera að hefja mat þegar á stigi snemmbærra inngripa. Áður en gripið er til skilaaðgerðar ætti að framkvæma sanngjarn og raunhæft mat á eignum og skuldbindingum stofnunarinnar. Slíkt mat ætti að vera með fyrirvara um málskotsrétt en aðeins í tengslum við ákvörðunina um skilameðferð. Auk þess ætti, þar sem gerð er krafa um slíkt í þessari tilskipun, að gera samanburð *eftir á* á meðferðinni sem hluthafar og lánardrottinn hafa fengið í raun og þeirri meðhöndlun sem þeir hefðu fengið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð eftir að gripið hefur verið til skilauðræða. Hluthafar og lánardrottinn ættu að eiga rétt á greiðslu á mismuninum, þar sem þess er krafist samkvæmt þessari tilskipun, ef niðurstaðan er að þeir hafi fengið lægri fjárhæð til greiðslu eða bætur fyrir kröfur sínar en sem samsvarar fjárhæðinni sem þeir hefðu fengið við hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Gagnstætt matinu sem fram fer fyrir skilaaðgerðina ætti að vera mögulegt að vefengja þennan samanburð óháð skilaákvörðuninni. Aðildarríkjum ætti að vera frjálst að velja með hvaða hætti þau greiða hvers konar mismun á meðhöndlun sem ákvörðuð hefur verið gagnvart hluthöfum og lánardrottnum. Þennan mismun, ef einhver er, ætti að greiða með fjárhagsúrræðunum sem komið er á í samræmi við þessa tilskipun.
- 52) Mikilvægt er að tap sé fært við greiðsluþrot stofnunar. Matið á eignum og skuldbindingum stofnana sem stefna í greiðsluþrot ætti að vera á grundvelli sanngjarnra, varfærinna og raunhæfra forsendna á þeim tíma sem skilauðræðunum er beitt. Við matið ætti fjárhagsleg staða stofnunarinnar ekki að hafa áhrif á virði skuldbindinga. Ef brýnt er ætti að vera mögulegt að skilavöld framkvæmi með hraði mat á eignum og skuldbindingum greiðsluþrota stofnunar. Þetta mat ætti

að vera til bráðabirgða og gilda þar til óháð verðmat fer fram. Tæknistaðlar Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um aðferðafræði við matsgerð ættu að skapa ramma meginreglna sem nota skal þegar mat fer fram og ættu að gefa færi á ólíkum sértækum tegundum aðferða sem skilavöld og óháðir matsaðilar beita eftir því sem við á.

- 53) Nauðsyn er á skjótum og samhæfðum aðgerðum til að viðhalda tiltrú á markaði og lágmarka smit. Skilavöld ættu ekki að fresta því að grípa til viðeigandi og samræmdrar aðgerðar í þágu almannahagsmuna þegar sýnt þykir að stofnun stefni í greiðsluþrot, eða líklegt er að hún verði gjaldþrota og ekki er raunhæft að ætla að nokkur önnur aðgerð af hálfu einkageirans eða eftirlitsaðila geti komið í veg fyrir greiðsluþrot stofnunarinnar innan hæfilegs tímaramma. Aðstæðurnar, sem kunna að vera fyrir hendi við greiðsluþrot stofnunar, einkum með tilliti til þess að málið þolir ekki bið, ættu að gera skilavöldum kleift að grípa til skilaaðgerðar án þess að setja fram kvöð um að fyrst skuli nota heimild til snemmbærra inngrípa.
- 54) Þegar skilavöld grípa til skilaaðgerðar ættu þau að líta til og fylgja ráðstöfununum sem kveðið er á um í skilaáætlunum nema þau meti, með tilliti til aðstæðna í málinu, að markmið skilameðferðarinnar muni nást með skilvirkari hætti með því að grípa til aðgerða sem ekki er kveðið á um í skilaáætlunum.
- 55) Beita ætti skilauðurræðum, nema annað sé sérstaklega tilgreint í þessari tilskipun, áður en eigin fé er dælt inn úr opinbera geiranum eða sambærilegur sérstakur opinber fjárstuðningur er veittur stofnuninni. Þetta ætti þó ekki að koma í veg fyrir að notað sé fjármagn frá innstæðutryggingakerfum eða skilasjóðum til að mæta tapi sem annars myndi lenda á tryggðum innstæðueigendum eða lánardrottnum sem er heimilt er að undanskilja ef svo háttar. Að því leyti ætti notkun sérstaks opinbers fjárstuðnings, skilasjóða eða innstæðutryggingakerfa sem ætluð eru til stuðnings í skilameðferð stofnunar sem stefnir í gjaldþrot, að vera í samræmi við viðeigandi ákvæði um ríkisaðstoð.
- 56) Erfiðleikarnir á fjármálamörkuðum í Sambandinu í kjölfar atburða sem snerta allt kerfið gætu haft skaðleg áhrif á efnahag Sambandsins og borgara þess. Þess vegna ætti að móta skilauðurræði þannig að hægt sé að nota þau í margvíslegum ófyrirsjáanlegum sviðsmyndum að teknu tilliti til þess að munur getur verið á aðstæðum einnar stakrar stofnunar í kreppu og víðtækari kerfislægri bankakreppu.
- 57) Þegar framkvæmdastjórnin metur ríkisaðstoð skv. 107. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins með tilliti til úrræða stjórnvalda til að viðhalda fjármálastöðugleika, sem um getur í þessari tilskipun, ætti hún að meta sérstaklega hvort fjármálastöðugleikaúrræði þeirra, sem tilkynnt eru, brjóti í bága við einhver órjúfanlega tengd ákvæði í Sambandslögum, þ.m.t. ákvæði sem tengjast kröfunni að bera skuli tap að lágmarki 8%, sem um getur í þessari tilskipun, og einnig hvort fyrir hendi séu verulega óvenjulegar aðstæður vegna kerfislægðar kreppu sem réttlæta að gripið sé til þessara úrræða á grundvelli þessarar tilskipunar jafnframt því að tryggja jafna aðstöðu þátttakenda á innri markaðnum. Í samræmi við 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins ætti að vinna matið áður en hægt er að grípa til einhverra fjármálastöðugleikaúrræða stjórnvalda.
- 58) Beiting stöðugleikaúrræða stjórnvalda ætti að vera hlutlaus í skattalegu tilliti til meðallangs tíma litid.
- 59) Skilauðurræðin ættu að taka til sölu rekstrareininga eða hlutabréfa stofnunarinnar sem er í skilameðferð, stofnsetningar brúarstofnunar, aðgreiningar traustra eigna stofnunarinnar sem stefnir í greiðsluþrot frá þeim sem hafa rýrnað eða skila slökum árangri og eftirgjafar hluthafa og lánardrottna stofnunarinnar sem stefnir í greiðsluþrot.
- 60) Þegar skilauðurræði hafa verið notuð til að flytja ýmsa mikilvæga kerfislæga þjónustu eða rekstrarhæfa starfsemi stofnunar til traustrar einingar, s.s. kaupanda í einkageiranum eða brúarstofnunar, ætti að taka eftirstandandi hluta stofnunarinnar til gjaldþrotaskipta innan hæfilegs tímaramma og taka tillit til þess hvort stofnunin sem stefnir í greiðsluþrot þarf að einhverju leyti að veita þjónustu eða stuðning þannig að kaupandinn eða brúarstofnunin geti annast þá starfsemi eða þjónustu sem hún öðlast í gegnum þennan flutning.

- 61) Rekstrarsöluúrræðið ætti að gera yfirvöldum kleift að selja stofnunina eða hluta af starfsemi hennar til eins eða fleiri kaupanda án samþykkis hluthafa. Þegar rekstrarsöluúrræðinu er beitt ættu yfirvöld að gera ráðstafanir um markaðssetningu þessarar stofnunar eða hluta af starfsemi hennar í opnu, gagnsæju ferli sem er án mismununar og á sama tíma að stefna að því að hámarka söluverðið eins og mögulega er unnt. Yfirvöld ættu að gera ráðstafanir til að ráða bót á skaðlegum áhrifum á samkeppni og innri markaðinn þegar ekki er kostur á slíku ferli vegna brýnna ástæðna.
- 62) Allur hreinn ágóði af framsali eigna eða skulda stofnunar í skilameðferð, þegar rekstrarsöluúrræðinu er beitt, ætti að renna til stofnunarinnar sem er enn í slitameðferð. Allur hreinn ágóði af framsali hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga sem stofnunin, sem er í skilameðferð, gefur út þegar rekstrarsöluúrræðinu er beitt, ætti að renna til eigenda þessara hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga. Reikna ætti ágóða að frádregnum kostnaði sem leiðir af greiðsluþroti stofnunarinnar og skilameðferðarferlinu.
- 63) Mat á kaupanda á virkum eignarhlut ætti að fara tímanlega fram, til að koma sölu fyrirtækis tímanlega í framkvæmd og vernda fjármálastöðugleika, þannig að það seinki ekki því að rekstrarsöluúrræðinu sé beitt í samræmi við þessa tilskipun, þrátt fyrir fresti og málsmeðferðarreglur sem mælt er fyrir um í tilskipun 2013/36/ESB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB ⁽¹⁾.
- 64) Líklegt er að upplýsingar um markaðssetningu stofnunar á leið í greiðsluþrot og samningaviðræður við hugsanlega kaupendur áður en rekstrarsöluúrræðinu er beitt séu kerfislega mikilvægar. Mikilvægt er, til að tryggja fjármálastöðugleika, að fresta megi upplýsingagjöf til almennings um þær upplýsingar sem krafist er í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 ⁽²⁾, eins lengi og nauðsynlegt er til að vinna áætlun og skipulag um skilameðferð stofnunarinnar í samræmi við fresti sem heimilaðir eru samkvæmt reglum um markaðssvik.
- 65) Megintilgangur brúarstofnunar, sem stofnunar að öllu leyti eða að hluta í eigu eins eða fleiri opinberra yfirvalda eða undir yfirráðum skilavalds, ætti að vera að tryggja að viðskiptavinum stofnunarinnar sem stefnir í greiðsluþrot sé áfram veitt grundvallarfjármálaþjónusta og að grundvallarfjármálastarfsemi sé áfram sinnt. Reka ætti brúarstofnunina sem lífvænlegt rekstrarhæft fyrirtæki og setja hana aftur á markað þegar skilyrði eru viðunandi og innan þess tíma sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eða henni slitið ef hún er ekki lífvænleg.
- 66) Eignauppskiptingarúrræðið ætti að gera yfirvöldum kleift að flytja eignir, réttindi eða skuldir stofnunar í skilameðferð til aðgreinds félags. Þessu úrræði ætti einvörðungu að beita í tengslum við önnur úrræði til að koma í veg fyrir óþarfa samkeppnisyfirburði stofnunarinnar sem stefnir í greiðsluþrot.
- 67) Skilvirkt skilafyrirkomulag ætti að lágmarka kostnað skattgreiðanda vegna skilameðferðar stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot. Það ætti að tryggja að unnt sé að slíta kerfislega mikilvægum stofnunum án þess að stofna fjármálastöðugleika í hættu. Eftirgjafarúrræðið nær þessu markmiði með því að tryggja að hluthafar og lánardrottnar stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot taki á sig viðeigandi tap og beri viðeigandi hluta kostnaðarins sem leiðir af greiðsluþroti stofnunarinnar. Eftirgjafarúrræðið mun þess vegna veita hluthöfum og lánardrottnum stofnunarinnar meiri hvata til að fylgjast með heilbrigði stofnunar við venjulegar kringumstæður og er í samræmi við tilmæli ráðgjafarnefndarinnar um fjármálastöðugleika, þ.e. að lögbundnar heimildir til niðurfærslu og umbreytingar séu felldar inn í skilarammann sem viðbótarkostur í tengslum við önnur skilarræði.
- 68) Rétt er að þessum yfirvöldum sé gert kleift að beita eftirgjafarúrræðinu til að tryggja skilavöldum nauðsynlegan sveigjanleika við ráðstöfun taps til lánardrottna við ýmsar mismunandi aðstæður, bæði þegar markmiðið er að meðhöndla stofnun á leið í greiðsluþrot eins og hún sé áfram rekstrarhæf í skilameðferðinni, ef raunverulegar horfur eru á að gera megi stofnunina rekstrarhæfa á ný, og ef þjónusta sem er mikilvæg innan kerfis er flutt yfir til brúarstofnunar og eftirstandandi hluti stofnunarinnar hættir starfsemi og er slitið.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtið. ESB L 349, 12.6.2014, bls. 349).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 frá 16. apríl 2014 um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 1).

- 69) Samfara skilameðferð ætti með eftirgjöf að skipta út stjórninni þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt í því skyni að koma eigin fé stofnunarinnar sem stefnir í greiðsluþrot í samt lag til að gera henni kleift að halda áfram rekstri sínum nema ef rétt þykir að halda sömu stjórn og að það sé nauðsynlegt til að ná markmiðum skilameðferðarinnar, og síðan til að endurskipuleggja stofnunina og starfsemi hennar með þeim hætti að tekið er á ástæðunum fyrir greiðsluþroti hennar. Þessi endurskipulagning ætti að nást með framkvæmd áætlunar um endurskipulagningu á starfsemi. Eftir atvikum ættu slíkar áætlanir að vera samhæfðar endurskipulagningaráætluninni sem stofnuninni er skylt að leggja fram til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt rammanum um ríkisaðstoð. Einkum ætti áætlunin, ásamt því að miða að því að koma rekstrarhæfi stofnunarinnar í samt lag til langs tíma, að innihalda ráðstafanir sem takmarka aðstoðina við lágmarks-skiptingu byrða og ráðstafanir sem takmarka röskun á samkeppni.
- 70) Ekki þykir rétt að beita eftirgjafarúrræðinu á kröfur sem eru tryggðar, veðtryggðar eða falla undir annars konar ábyrgð. Til að tryggja að eftirgjafarúrræðið sé skilvirkt og markmiðunum með því sé náð er þó æskilegt að unnt sé að beita því á eins margar ótryggðar skuldbindingar stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot og mögulegt er. Þrátt fyrir það þykir rétt að undanskilja tilteknar tegundir ótryggðra skuldbindinga frá gildissviði eftirgjafarúrræðisins. Til að vernda eigendur tryggðra innstæðna ætti eftirgjafarúrræðið ekki að eiga við um innstæðurnar sem eru varðar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB ⁽¹⁾. Til að tryggja að nauðsynlegum starfsþáttum sé viðhaldið ætti eftirgjafarúrræðið ekki að eiga við um tilteknar skuldbindingar gagnvart starfsfólki stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot eða um viðskiptakröfur sem tengjast vörum og þjónustu sem eru mikilvægar fyrir daglega starfsemi stofnunarinnar. Til að standa vörð um lífeyrisréttindi og fjárhæðir lífeyris sem eru ógreiddar í lífeyrissjóði og til vörsluaðila lífeyris ætti eftirgjafarúrræðið ekki að gilda um skuldbindingar stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot gagnvart lífeyrisherfi. Hins vegar myndi eftirgjafarúrræðið ná til skuldbindinga vegna lífeyris, sem stafa af ýmsum launagreiðslum sem leiða ekki af almennum kjarasamningum, og einnig til breytilega þáttarins í launagreiðslum þeirra sem eru verulega áhættusæknir. Til að draga úr hættu á smitunaráhrifum innan kerfis ætti hvorki að beita eftirgjafarúrræðinu á skuldbindingar vegna þátttöku í greiðsluferfum þegar innan við sjö dagar eru eftir af líftíma kerfanna né á skuldbindingar gagnvart stofnunum, að undanskildum einingum sem eru hluti af sömu samstæðu þegar upphaflegur líftími þeirra er skemmri en sjö dagar.
- 71) Þar eð verndun tryggðra innstæðueigenda er eitt mikilvægasta markmiðið með skilameðferð ættu tryggðar innstæður ekki að falla undir beitingu eftirgjafarúrræðisins. Hins vegar ætti innstæðutryggingakerfið að stuðla að fjármögnun skilafærlisins þannig að það taki á sig tap sem nemur hreinu tapi sem það hefði orðið fyrir eftir að innstæðueigendur hefðu fengið greiðslur í hefðbundinni ógjaldfærimeðferð. Beiting heimilda til eftirgjafar myndi tryggja að innstæðueigendur hefðu áfram aðgang að innstæðum sínum, a.m.k. að tryggingaverndarstiginu, en það er meginástæða þess að innstæðutryggingakerfum var komið á fót. Ef ekki er kveðið á um þátttöku þessara kerfa í slíkum tilvikum myndi óréttmætur ávinningur skapast gagnvart eftirstandandi lánardrottnum sem myndu falla undir beitingu skilavaldsins á heimildunum.
- 72) Skilavöldum ætti að vera kleift að undanskilja, eða undanskilja að hluta, skuldbindingar við ýmsar aðstæður, m.a. ef ekki er mögulegt að beita eftirgjöf á slíkar skuldbindingar innan hæfilegs tímaramma og bráðnauðsynlegt og hlutfallslega réttmætt er að undanskilja þær til að halda samfellu nauðsynlegra starfsþátta og kjarnastarfsemi eða ef beiting eftirgjafarúrræðisins gagnvart skuldbindingum myndi valda lækkun á virði þannig að tap annarra lánardrottna yrði meira en ef þessar skuldbindingar væru ekki undanskildar eftirgjöf. Skilavöldum ætti að vera kleift að undanskilja, eða undanskilja að hluta, skuldbindingar, ef þörf krefur, til að koma í veg fyrir smitáhrif og útbreiðslu fjármála-óstöðugleika sem gæti valdið alvarlegri röskun á efnahag aðildarríkis. Við framkvæmd þessa mats ættu skilavöld að taka tillit til afleiðinga mögulegrar eftirgjafar skuldbindinga sem rekja má til tryggingarhæfra innstæðna einstaklinga og örfyrirtækja, lítilla og meðalstórra fyrirtækja, sem eru umfram tryggingaverndarstigið sem kveðið er á um í tilskipun 2014/49/ESB.
- 73) Auka má umfang niðurfærslu eða umbreytingar á öðrum hæfum skuldbindingum þegar þessum undanþágum er beitt til að taka tillit til slíkra undanþágna, með fyrirvara um að meginreglan um að „enginn lánardrottinn sé í lakari stöðu en samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð“ sé virt. Fjármögnunarfyrirkomulagið getur, ef ekki er mögulegt að flytja tapið yfir á öðra lánardrottna, veitt stofnun í skilameðferð framlag, með fyrirvara um ýmis ströng skilyrði, m.a. kröfuna um að tap, sem er samtals ekki minna en 8% af heildarskuldbindingum, að meðtöldu eigin fé, hafi þegar verið tekið yfir og að fjármögnunin, sem skilasjóðurinn leggur fram, takmarkist við það sem lægra er af 5% af heildarskuldbindingum að meðtöldu eigin fé eða þeim fjáráðum sem skilasjóðurinn hefur aðgang að og fjárhæðinni sem unnt er að safna með framlögum *eftir á innan þriggja ára*.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 26. nóvember 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjt. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 149).

- 74) Við óvenjulegar aðstæður ætti skilavaldið að geta leitað fjármagns með öðrum fjármögnunarleiðum þegar skuldbindingar hafa verið undanþegnar og skilasjóðurinn notaður til að leggja fram til eftirgjafarinnar í stað umræddra skuldbindinga upp að leyfilega þakinu.
- 75) Byggja ætti útreikning á lágmarksfjárhæð framlags vegna taps sem borið er og endurfjármögnunar 8% heildarskuldbindinga, þ.m.t. eiginfjárgrunns, eða, þar sem við á, 20% áhættuveginna eigna, á matinu sem fram fer vegna skila í samræmi við þessa tilskipun. Tap frá fyrra tímabili sem hluthafar hafa þegar tekið á sig með lækkun á eigin fé fyrir matsgerð ætti ekki að taka með í það hlutfall.
- 76) Ekkert ákvæði í þessari tilskipun ætti að gera kröfu um að aðildarríkin fjármagni fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar af eigin fjárlögum.
- 77) Skilavöld ættu að beita eftirgjafarúrræðinu, nema annað sé tilgreint í þessari tilskipun, þannig að jafngild meðferð lánardrottna og lögbundin forgangsröðun krafna samkvæmt gildandi gjaldþrotalögum sé í heiðri höfð. Bera ætti tap fyrst með lögbundnum eiginfjárgerningum og ætti að dreifa því á hluthafa annaðhvort með niðurfellingu eða framsali hlutabréfa eða með mikilli þynningu. Umbreyta ætti víkjandi lánnum eða færa þau niður ef þessir gerningar nægja ekki. Umbreyta ætti forgangsskuldbindingum eða færa þær niður ef víkjandi flokkum hefur verið umbreytt eða þeir færðir niður í heild sinni.
- 78) Undanþágur ættu að gilda bæði í þriðju löndum og í Sambandinu þegar þær eru gerðar varðandi skuldbindingar, t.d. vegna greiðsluuppgjörskerfa, lánardrottna sem eru starfsmenn eða viðskiptamenn, eða varðandi forgangsröðun t.d. vegna innstæðna einstaklinga og örfyrirtækja, lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Koma ætti fram viðurkenning á þessum möguleika í samningsákvæðum sem falla undir lög þriðju landa til að tryggja að unnt sé að færa niður eða umbreyta skuldbindingum, þegar við á, í þriðju löndum, sér í lagi þegar um er að ræða skuldbindingar sem raðast í lægri forgang innan stigskiptingar lánardrottna. Ekki ætti að gera kröfu um slíka samningsskilmála vegna skuldbindinga sem stafa af eftirgjöf vegna innstæðna einstaklinga og örfyrirtækja, lítilla og meðalstórra fyrirtækja eða þegar lög í þriðja landi eða bindandi samningur, sem gerður er við þetta þriðja land, heimila skilavaldi aðildarríkisins að beita heimildum sínum til niðurfærslu eða umbreytingar.
- 79) Til að komast hjá því að stofnanir skipuleggi skuldbindingar sínar þannig að þær hindri skilvirkni eftirgjafarúrræðisins þykir rétt að ákvarða að stofnanirnar ættu ávallt að uppfylla lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem gætu fallið undir eftirgjöf, settar fram sem hlutfall af heildarskuldbindingum og eiginfjárgrunni stofnunarinnar. Skilavöld ættu, í hverju einstöku tilviki, að geta gert kröfu um að umrætt hlutfall sé samsett að öllu leyti eða að hluta úr eiginfjárgrunni eða sérstökum tegundum skuldbindinga.
- 80) Í þessari tilskipun er beitt niðursækinni nálgun (e. *top down*) til að ákvarða lágmarkskröfu vegna eiginfjárgrunns og tryggingarhæfra skuldbindinga (lágmarkskrafa um hæfar skuldbindingar) innan samstæðu. Í krafti þessarar nálgunar er skilaaðgerð einnig notuð innan einstaks lögaðila og áriðandi er að getan til að taka á sig tap sé innan lögaðila, eða aðgengileg lögaðilanum innan samstæðunnar þar sem tapið verður. Í því skyni ættu skilavöld að tryggja að getan innan samstæðu til að bera tap sé dreift um samstæðuna í samræmi við umfang áhættunnar í lögaðilum sem eru hluti samstæðunnar. Meta ætti lágmarkskröfuna, sem er nauðsynlegt fyrir hvert og eitt dótturfélag, í hverju tilviki fyrir sig. Einnig ættu skilavöld að tryggja að allt fjármagn og skuldbindingar, sem reiknast með í heildstæðu lágmarkskröfuna, sé að finna í einingum þar sem líklegt er að tapið eigi sér stað, eða geti með öðrum hætti borið tap. Í þessari tilskipun ætti að gera ráð fyrir skilameðferð á einingastigi (e. *multiple-point-of-entry*) eða á samstæðustigi (e. *single-point-of-entry*). Lágmarkskrafan um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar ætti að endurspegla skilaaætlunina sem hæfir samstæðu í samræmi við skilameðferðaráætlunina. Einkum ætti að krefjast lágmarkskröfunnar um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar á viðeigandi stigi innan samstæðunnar til að endurspegla nálgun á einingastigi eða samstæðustigi í samræmi við skilaaætlunina á sama tíma og hugað er að aðstæðum sem gætu skapast ef notuð er önnur nálgun en sú sem tiltekin er í áætluninni, þar sem hún gæti t.d. náð skilameðferðarmarkmiðunum með skilvirkari hætti. Með þennan bakgrunn í huga, óháð því hvort samstæðan hefur valið að nota einingastigs- eða samstæðustigsáðferðina, ættu allar stofnanir og aðrir lögaðilar í samstæðunni ávallt að hafa trausta lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar, ef skilavöld krefjast þess, til að komast hjá hættu á smitáhrifum eða áhlaupi á banka.

- 81) Aðildarríki ættu að tryggja að viðbótar eigið fé þáttar 1 og þáttar 2 beri að fullu tap á þeim tímapunkti sem útgáfustofnunin er ekki rekstrarhæf. Þess vegna ætti gera þá kröfu til skilavalda að þau færi að fullu niður þessa gerninga eða umbreyti þeim í almenna eiginfjárgrunsgerninga þáttar 1 á þeim tímapunkti sem stofnunin er ekki lengur rekstrarhæf og áður en nokkur skilaaðgerð hefur farið fram. Tímapunkturinn þegar stofnun er ekki lengur rekstrarhæf ætti í þessu samhengi að skiljast sem sá tímapunktur þegar viðkomandi yfirvald ákveður að stofnunin uppfylli skilyrði um skil eða tímapunktinn þegar yfirvaldið ákveður að stofnunin myndi hætta að vera rekstrarhæf yrðu þessir eiginfjárgerningar ekki færðir niður eða þeim umbreytt. Staðreyndin að yfirvöld muni færa gerningana niður eða umbreyta þeim við þær aðstæður sem gerð er krafa um í þessari tilskipun ætti að koma fram í skilyrðunum sem gilda um gerninginn og í öllum lýsingum eða tilboðsyfirlitum sem gefin eru út eða afhent í tengslum við gerningana.
- 82) Hægt ætti að vera að beita eftirgjafarúrræðinu fyrir 1. janúar 2016 til að gefa færi á skilvirkum niðurstöðum skilameðferðar.
- 83) Skilavöld ættu einungis að geta beitt eftirgjafarúrræðinu að hluta ef mat á mögulegum áhrifum á stöðugleika fjármála-kerfisins í viðkomandi aðildarríki og annars staðar í Sambandinu sýnir fram á að full beiting þess myndi stríða gegn mannahagsmunum í aðildarríkinu eða Sambandinu sem heild.
- 84) Skilavöld ættu að hafa allar nauðsynlegar lagaheimildir sem, í mismunandi samsetningu, má beita þegar skilaurræði eru nýtt. Meðal þeirra ætti að vera heimild til að framselja hlutabréf í greiðsluþrota stofnun, eða eignir, réttindi eða skuldbindingar hennar, til annarrar einingar, t.d. annarrar stofnunar eða brúarstofnunar, heimild til að færa niður eða afsala sér hlutabréfum eða færa niður skuldbindingar stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot eða umbreyta þeim, heimild til að skipa aðra stjórn í stað þeirrar sem fyrir er og vald til að koma á tímabundinni greiðslustöðvun á greiðslu krafna. Þörf er á viðbótarheimildum, m.a. heimild til að krefjast áframhaldandi grundvallarþjónustu af hálfu annarra hluta samstæðunnar.
- 85) Ekki er nauðsynlegt að mæla nákvæmlega fyrir um aðferðina sem skilavöld ættu að beita við íhlutun gagnvart stofnun sem stefnir í greiðsluþrot. Skilavöld ættu að hafa val á milli þess að taka við stjórninni með beinni íhlutun gagnvart stofnuninni eða með fyrirskipun. Þau ættu að taka ákvörðun í samræmi við málsatvik. Á þessu stigi virðist ekki nauðsynlegt fyrir skilvirka samvinnu milli aðildarríkja að koma á einu samræmdu líkani.
- 86) Í skilameðferðarráttum ættu að felast kröfur um málsmeðferð til að tryggja að tilkynnt sé á tilhlýðilegan hátt um skilaaðgerðir og þær birtar opinberlega með fyrirvara um þær fáu undantekningar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Á hinn bóginn, vegna þess að líklegt er að upplýsingar sem skilavöld og faglegir ráðgjafar þeirra afla meðan á skilaferlinu stendur séu viðkvæmar, ættu þessar upplýsingar að falla undir skilvirkt trúnaðarregluverk áður en ákvörðun um skilameðferð er gerð opinber. Taka verður tillit til þeirrar staðreyndar að upplýsingar um efni og einstök atriði í endurreisnar- og skilaaætlunum og niðurstaða hvers konar mats á þessum áætlunum geta haft víðfeðm áhrif, einkum á umrædd fyrirtæki. Gera verður ráð fyrir að allar upplýsingar, sem veittar eru í tengslum við ákvörðun áður en hún er tekin, hvort heldur er varðandi það hvort skilyrði fyrir skilameðferð séu uppfyllt, varðandi notkun sérstaks úrræðis eða varðandi einhverja aðgerð meðan á málsmeðferðinni stendur, hafi áhrif á hagsmuni almennings og einkaaðila, sem aðgerðin varðar. Hins vegar gætu upplýsingar um að skilavaldið sé að skoða sérstaka stofnun nægt til að hafa neikvæð áhrif á þá stofnun. Þess vegna er nauðsynlegt að tryggja að fyrir hendi séu viðeigandi tæki til að viðhalda trúnaðarkvöð um slíkar upplýsingar, s.s. efni og einstök atriði endurreisnar- og skilaaætlanna og niðurstöðu hvers konar mats sem fram fer í þessu sambandi.
- 87) Skilavöld ættu að hafa viðbótarheimildir til að tryggja skilvirkni í framsali hlutabréfa eða skuldagerninga og eigna, réttinda og skuldbindinga. Með fyrirvara um verndarráðstafanir sem tiltekna eru í þessari tilskipun ættu þessar valdheimildir að taka til heimildar til að nema úr gildi réttindi þriðju aðila á framseldum gerningum eða eignum sem og valdheimildar til að ljúka samningum og sjá til þess að áframhald verði á ráðstöfunum sem gerðar eru fyrir móttakanda framseldu eignanna og hlutabréfanna. Þetta ætti þó ekki að hafa áhrif á réttindi starfsmanna til að segja upp ráðningarsamningi. Þetta ætti ekki heldur að hafa áhrif á rétt þriðja aðila til að segja upp samningi við stofnun sem er í skilameðferð, eða samstæðueiningu hennar, af öðrum ástæðum en vegna skilameðferðar stofnunarinnar sem er á leið

- í greiðsluþrot. Skilavöld ættu að hafa viðbótarvald til að krefja eftirstandandi hlutar stofnunar, sem er í slitum samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð, um að veita þjónustu sem nauðsynleg er til að gera stofnuninni, sem eignir og hlutir hafa verið framseldir til með því að beita rekstrarsöluúrræðinu eða brúarstofnunarúrræðinu, kleift að stunda starfsemi sína.
- 88) Hlutaðeigandi aðilar eiga rétt á sanngjarnri málsmeðferð og rétt til árangursríks úrræðis til að leita réttar síns vegna ráðstafana sem hafa áhrif á þá í samræmi við 47. gr. sáttmálans. Þess vegna ættu ákvarðanir skilavalda að vera með fyrirvara um málskotsrétt.
- 89) Neyðaraðgerðir, sem skilavöld í hverju aðildarríki gera, geta útheimt flókið efnahagslegt mat og mikið svigrúm fyrir eigin ákvarðanir. Skilavöld í hverju aðildarríki fyrir sig hafa til umráða einmitt þá sérfræðipækkingu sem nauðsynleg er til að annast þetta mat og ákvarða með hvaða hætti er rétt að beita svigrúmi til eigin ákvarðana. Af þessum sökum er mikilvægt að tryggja að flókið efnahagsleg mat, sem skilavöld í hverju aðildarríki fyrir sig annast í þessu sambandi, sé lagt til grundvallar í landsdómstólum þegar viðkomandi neyðaraðgerðir eru yfirfarnar. Hins vegar ætti flókin gerð þessa mats ekki að hindra landsdómstóla í því að rannsaka hvort sönnunargögnin, sem skilavaldið reiðir sig á, byggja á nákvæmum, áreiðanlegum og samræmdum staðreyndum, hvort sönnunargögnin fela í sér allar viðkomandi upplýsingar sem ætti að hafa í huga til að meta flóknar aðstæður og hvort unnt er að rökstyðja niðurstöður sem leiddar eru af þeim.
- 90) Þar eð markmiðið með þessari tilskipun gera kleift að takast á við afar erfiðar aðstæður og þar eð frestun ákvarðana af hálfu skilavalda gæti orðið til að hindra áframhald nauðsynlegra starfsþátta er nauðsynlegt að kveða á um að hvers konar málskot ætti ekki að leiða til að áhrif hinnar vefengdu ákvörðunar myndu sjálfkrafa hverfa og ákvörðun skilavaldsins ætti að vera framfylgjanleg tafarlaust vegna þess að gengið er út frá því að niðurfelling hennar myndi stríða gegn almannahagsmunum.
- 91) Einnig ætti, ef nauðsyn krefur og í því skyni að vernda þriðju aðila sem hafa keypt í góðri trú eignir, réttindi og skuldbindingar stofnunarinnar í skilameðferð, í krafti þess að yfirvöld hafa beitt skilameðferðum sínum og til að tryggja stöðugleika á fjármálamörkuðum, réttur til málskots ekki að hafa áhrif á neina síðari úrlausn stjórnvalds eða viðskipti sem fram fara á grundvelli ákvörðunar sem hefur verið numin úr gildi. Í slíkum tilvikum ættu því úrbætur á óréttmætri ákvörðun að takmarkast við veitingu bóta fyrir skaða sem þeir einstaklingar, sem þetta hafði áhrif á, báru.
- 92) Þar sem vera kann að þörf sé á að grípa í flýti til neyðaraðgerða vegna alvarlegrar hættu á fjármálaóstöðugleika í aðildarríkinu og í Sambandinu ætti sérhver málsmeðferð samkvæmt landslögum, sem varðar beiðni um fyrirfram samþykki dómstóls á neyðaraðgerð og meðferð dómstólsins á slíkri beiðni, að ganga hratt fyrir sig. Þar sem þess er krafist að gripið sé fljótt til neyðaraðgerða ætti Dómstóllinn að tilkynna um niðurstöðu sína innan 24 tíma og ættu aðildarríkin að tryggja að viðkomandi yfirvald geti tekið ákvörðun sína tafarlaust eftir að dómstóllinn hefur veitt samþykki sitt. Þetta hefur ekki áhrif á mögulegan rétt hagsmunaaðila á því að senda beiðni til dómstólsins um að ógilda ákvörðunina um tiltekinn tíma eftir að skilavaldið hefur gripið til neyðaraðgerðarinnar.
- 93) Til að skilameðferð sé skilvirk og til að komast hjá ágreiningi um lögsögu ætti ekki að hefja venjulega ógjaldfærimeðferð vegna stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot eða halda henni áfram meðan skilavaldið beitir skilameðferðum sínum eða skilauðráðum nema að frumkvæði eða með samþykki skilavaldsins. Gagnlegt er og nauðsynlegt að fella tímabundið úr gildi tilteknar samningsbundnar skyldur svo skilavaldið hafi tíma til að koma skilauðráðum í framkvæmd. Þetta ætti ekki að gilda um skuldbindingar sem tengjast kerfum, sem tilgreind eru samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB⁽¹⁾, miðlægum mótaðilum og seðlabönkum. Tilskipun 98/26/EB dregur úr áhættu tengdri þátttöku í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, einkum með því að draga úr truflun ef til ógjaldfærni kemur hjá þátttakanda í þess háttar kerfi. Til að tryggja að þessar verndarráðstafanir virki á viðunandi hátt í krísuástandi og að um leið sé viðhaldið viðunandi öryggi fyrir rekstraraðila greiðslu- og uppgjörskerfa og aðra markaðsaðila er kveðið á um það í þessari tilskipun að ekki ætti að líta svo á að fyrirbyggjandi aðgerð eða neyðaraðgerð sé í sjálfu sér ógjaldfærimeðferð í skilningi tilskipunar 98/26/EB, að því tilskildu að efnislegar skuldbindingar samkvæmt samningnum séu áfram uppfylltar. Hins vegar hefur þessi tilskipun á engan hátt áhrif á rekstur kerfis sem tiltekið er samkvæmt tilskipun 98/26/EB eða rétt á verðtryggingu sem tryggður er með 9. gr. í tilskipun 98/26/EB.

(¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB frá 19. maí 1998 um endanlegt uppgjör í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf (Stjtið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 45).

- 94) Til að tryggja að skilavöld hafi hæfilega langan tíma til að greina samninga, sem þarf að framselja, við framsal eigna og skulda til kaupanda úr einkageiranum eða brúarstofnunar gæti verið rétt að setja hóflegar takmarkanir á réttindi mótaðila til að ljúka fjárhagslegum samningum, flýta þeim eða rifta á annan hátt, áður en framsal fer fram. Nauðsynlegt væri að hafa slíka takmörkun til að gera yfirvöldum kleift að fá raunsanna mynd af efnahagsreikningi stofnunarinnar sem stefnir í greiðsluþrot, án breytinga á virði og umfangi sem víðtæk beiting uppsagnarréttinda hefði í för með sér. Til að inngrip í samningsbundinn rétt mótaðila séu eins lítil og unnt er ætti takmörkunin á uppsagnarréttindum einungis að gilda í tengslum við fyrirbyggjandi aðgerð eða neyðaraðgerð, m.a. vegna hvers konar atviks sem tengist beint beitingu slíkrar aðgerðar, og réttindi til uppsagnar, sem leiða af öllum öðrum vanskilum, þ.m.t. vanefndir á greiðslum eða viðbótartryggingu, ættu að haldast.
- 95) Til að lögmætar ráðstafanir á fjármagnsmarkaði varðveitist ef sumar en ekki allar eignir, réttindi og skuldbindingar stofnunar sem stefnir í greiðsluþrot eru framseldar er rétt að gera öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir, allt eftir aðstæðum, að tengdar skuldbindingar, réttindi og samningar skiljist að. Slík takmörkun á ákveðnum starfsvenjum í tengslum við tengda samninga ætti einnig að ná til samninga með sama mótaðila, sem fellur undir öryggisfyrirkomulag, samninga um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu, greiðsluþrotunarsamninga, skuldajafnandi uppgjörssamninga og samsetta fjárhagslega samninga. Þegar verndarráðstöfunin á við ættu skilavöld að vera skuldbundin til að framselja alla tengda samninga innan verndaðs samnings eða skilja þá alla eftir í eftirstandandi gjaldþrota stofnun. Þessar verndarráðstafanir ættu að tryggja að meðferð lögbundins eiginfjár áhættuskuldbindinga, sem falla undir greiðsluþrotunarsamning að því er varðar tilskipun 2013/36/ESB, verði ekki fyrir áhrifum.
- 96) Jafnvel þótt tryggt sé að skilavöld hafi á að skipa sömu úrræðum og valdheimildum og að það muni auðvelda samræmdar aðgerðir ef til greiðsluþrots kemur hjá samstæðu sem starfar yfir landamæri þá virðast frekari aðgerðir vera nauðsynlegar til að stuðla að samstarfi og koma í veg fyrir tilviljanakennd viðbrögð hvers lands fyrir sig. Gera ætti kröfu um að skilavöld ráðfæri sig hvert við annað og starfi saman í skilaráðum þegar skilameðferð samstæðueininga stendur yfir í því skyni að komast að samkomulagi um skilaáætlun fyrir samstæðuna. Stofna ætti skilaráð í kringum kjarnann í þeim eftirlitsráðum sem þegar eru fyrir hendi með samþættingu skilavalds og þátttöku þar til bærra ráðuneyta, seðlabanka, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og, þar sem við á, yfirvalda sem eru ábyrg fyrir innstæðutryggingakerfum. Skilaráðið ætti að hafa tiltækan vettvang fyrir upplýsingaskipti og samhæfingu skilaaðgerða ef krísuástand skapast.
- 97) Í skilameðferð samstæðna sem starfa yfir landamæri ætti annars vegar að finna jafnvægi milli þess að nauðsynlegt er að hafa ferli sem taka mið af aðstæðum sem ekki þola bið og gefa færi á skilvirkum, sanngjörnum og tímanlegum lausnum fyrir samstæðuna alla og hins vegar nauðsyn þess að vernda fjármálastöðugleika í öllum aðildarríkjum þar sem samstæðan starfar. Hin ýmsu skilavöld ættu að skiptast á skoðunum sínum í skilaráðinu. Undirbúa ætti og ræða skilaaðgerðir, sem skilavald á samstæðustigi leggur til, meðal hinna ýmsu skilavalds út frá því sem fram kemur í skilaáætlunum fyrir samstæðuna. Skilaráð ættu að taka tillit til allra sjónarmiða skilavalds í öllum aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar til að auðvelda skjótar og sameiginlegar ákvarðanir alls staðar þar sem því verður við komið. Skilaaðgerðir af hálfu skilavaldsins á samstæðustigi ættu ætíð að taka mið af áhrifum sem þær hafa á fjármálastöðugleika í aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar. Þetta ætti að tryggja með því að gera skilavöldum aðildarríkjanna, þar sem dótturfélag er með staðfestu, kleift að andmæla ákvörðunum skilavaldsins á samstæðustigi ekki aðeins er varðar hversu víðeigandi skilaaðgerðir og ráðstafanir eru, heldur einnig út frá þörfinni fyrir að vernda fjármálastöðugleika í því aðildarríki.
- 98) Skilaráðið ætti ekki að vera aðili sem sér um ákvarðanatöku heldur vettvangur sem auðveldar landsbundnum yfirvöldum að taka ákvarðanir. Hlutaðeigandi landsbundin yfirvöld ættu að taka sameiginlegar ákvarðanir.
- 99) Gerð skilaáætlunar fyrir samstæðu ætti að auðvelda samræmda skilameðferð sem er líklegri til að skila bestu niðurstöðu fyrir allar stofnanir í samstæðu. Skilavald á samstæðustigi ætti að bera fram tillögu um áætlun um skilameðferð samstæðunnar og leggja hana fyrir skilaráðið. Landsbundin skilavöld sem eru andstæð áætluninni eða ákveða að hefja sjálfstæða skilaaðgerð ættu að útskýra ástæðurnar fyrir því og tilkynna þær, sem og útlistun á öllum sjálfstæðum skilaaðgerðum sem þau hyggjast hefja, skilavaldi á samstæðustigi og öðrum skilavöldum sem heyra undir skilaáætlun samstæðunnar. Sérhvert landsyfirvald sem ákveður að víkja frá skilaáætlun ætti að taka tilhlýðilegt tillit til hugsanlegra áhrifa á fjármálastöðugleika í aðildarríkjunum þar sem önnur skilavöld eru staðsett og hugsanlegra áhrifa á aðra hluta samstæðunnar.

- 100) Einn liður í skilaáætluninni ætti að felast í því að yfirvöldum sé boðið að beita sömu aðferð gagnvart lögaðilum sem uppfylla skilyrði um skilameðferð. Skilavöld á samstæðustigi ættu að hafa vald til að beita brúarstofnunarúrræðinu á samstæðustigi (sem gæti falið í sér, eftir því sem við á, fyrirkomulag við dreifingu byrða) til að gera samstæðuna stöðugri í heild sinni. Eignarhald á dótturfélögum gæti verið framselt brúarbankanum með áframsölu í huga, annaðhvort í pakka eða eitt og sér, þegar markaðsaðstæður eru viðeigandi. Þessu til viðbótar ætti skilavaldið að hafa vald til að beita eftirgjafarúrræðinu á stigi móðurfélagsins.
- 101) Nauðsynlegt er að samstarf sé milli Sambandsins, aðildarríkja og skilavalda í þriðju ríkjum til að skilameðferð stofnana og samstæðna, sem eru virkar á alþjóðavettvangi, skili árangri. Það mun liðka fyrir samstarfinu ef fyrirkomulag skilameðferðar í þriðju löndum er byggt á sameiginlegum meginreglum og nálgunum sem ráðgjafarnefnd um fjármálastöðugleika og G20-hópurinn hafa þróað. Í því skyni ætti að veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni heimild til að þróa og gera rammksamkomulag, sem ekki er bindandi, um samstarf við yfirvöld í þriðju löndum í samræmi við 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 og heimila ætti landsbundnum yfirvöldum að gera tvíhliða ráðstafanir sem falla að rammafyrirkomulagi Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Með því að þróa slíkt samkomulag milli landsbundinna yfirvalda, sem bera ábyrgð á meðferð greiðsluþrots alþjóðlegra fyrirtækja ætti að skapast leið til að tryggja árangursríka áætlanagerð, ákvarðanatöku og samræmingu hjá alþjóðlegum samstæðum. Almenn séð ætti slíkt samkomulag að fela í sér gagnkvæmni. Landsbundin skilavöld sem eru innan Evrópska skilaráðsins ættu eftir atvikum að viðurkenna og framfylgja skilameðferð í þriðja landi þegar aðstæður eru eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 102) Samstarf ætti að fara fram bæði með tilliti til dótturfélaga samstæðna í Sambandinu eða þriðja landi og með tilliti til útibúa stofnana í Sambandinu eða þriðja landi. Dótturfélög samstæðna frá þriðju löndum eru fyrirtæki sem stofnuð eru í Sambandinu og falla þess vegna að öllu leyti undir Sambandslög, þ.m.t. skilaúrræði sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Þó er nauðsynlegt að aðildarríki hafi rétt til að bregðast við í tengslum við útibú stofnana sem eru með aðalskrifstofur í þriðju löndum þegar viðurkenning á og beiting málsmeðferðar þriðja lands við skilameðferð í tengslum við útibú myndi stofna fjármálastöðugleika í Sambandinu í hættu eða þegar innstæðueigendur í Sambandinu myndu ekki njóta jafnrar meðferðar og innstæðueigendur í þriðja landi. Við slíkar aðstæður og aðrar aðstæður sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun ættu aðildarríkin að eiga rétt á, að höfðu samráði við landsbundin skilavöld, að hafna því að viðurkenna skilameðferð þriðja lands að því er varðar útibú stofnana frá þriðja landi í Sambandinu.
- 103) Við vissar aðstæður getur skilvirkni skilaúrræðanna sem beitt er verið háð tiltækileika skammtímafjármögnunar fyrir stofnun eða brúarstofnun, veitingu ábyrgðar til mögulegra kaupenda eða veitingu fjármagns til brúarstofnunarinnar. Þrátt fyrir að hlutverk seðlabanka sé að útvega fjármálakerfinu lausafé, jafnvel við erfiðar aðstæður, er mikilvægt að aðildarríki komi á fót fjármögnunarfyrirkomulagi til að komast hjá því að fjármagnið, sem þörf er á í þeim tilgangi, komi af landsbundnum fjárlögum. Fjármálakerfið í heild sinni ætti að fjármagna stöðugleika fjármálakerfisins.
- 104) Almenna reglan er sú að aðildarríki ættu að koma á eigin landsbundnu fjármögnunarfyrirkomulagi með sjóðum sem skilavöld stýra og nýta skal í þeim tilgangi sem mælt er fyrir í þessari tilskipun. Hinsvegar ætti, að uppfylltum vissum skilyrðum, að kveða á um afar takmarkaðan ramma sem gerir aðildarríkjunum kleift að koma á landsbundnu fjármögnunarfyrirkomulagi í gegnum lögboðin framlög frá stofnunum sem fengið hafa starfsleyfi á yfirráðasvæðum þeirra og eru ekki í vörslu sjóða undir stjórn skilavalda þeirra.
- 105) Meginreglan ætti að vera sú að framlög séu innheimt frá atvinnugreininni áður en nokkur skilaaðgerð fer fram og óháð henni. Innheimta ætti viðbótarframlög til að bera viðbótarkostnað eða tap þegar fyrirframfjármögnun nægir ekki til standa straum af tapi eða kostnaði vegna notkunar fjármögnunarfyrirkomulagsins.
- 106) Til að ná markumfangi og til að komast hjá sveifluaukandi áhrifum, sem gætu orðið ef fjármögnunarfyrirkomulagið þarf eingöngu að treysta á *fyrirfram* framlög í kerfistengdri kreppu, verða fjármunir, sem tiltækir eru fjármögnunarfyrirkomulaginu *eftir á*, a.m.k. að vera við lágmarksviðmiðunarmark.

- 107) Til að tryggja sanngjarnan útreikning framlaga og skapa hvata til að starfa samkvæmt áhættuminna líkani ættu framlög til landsbundins fjármögnunarfyrirkomulags að taka til mið af því hversu mikla útlána-, lausafjár- og markaðsáhættu stofnanir hafa tekið á sig.
- 108) Til að fullgera innri markaðinn er mikilvægt að tryggja skilvirka skilameðferð stofnana í Sambandinu sem stefna í greiðsluþrot. Greiðsluþrot slíkra stofnana hefur ekki eingöngu áhrif á fjárhagslegan stöðugleika markaðanna þar sem þær starfa beint heldur einnig á fjármálamarkað Sambandsins í heild. Með því að fullgera innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu eflist samspil ólíkra fjármálakerfa í ýmsum löndum. Stofnanir eru með starfsemi utan aðildarríkja þar sem þær hafa staðfestu og tengjast innbyrðis á millibankamörkuðum og öðrum mörkuðum sem eru, þegar á allt er litið, samevrópskir. Að tryggja skilvirka fjármögnun skilameðferðar þessara stofnana í öllum aðildarríkjum er ekki aðeins til að þjóna sem best hagsmunum aðildarríkjanna þar sem þær starfa, heldur einnig allra aðildarríkjanna almennt, sem leið til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og bæta starfsemi innri fjármálamarkaðarins. Með því að koma á Evrópukerfi fjármögnunarfyrirkomulags ætti að vera tryggt að allar stofnanir sem starfa í Sambandinu falli undir jafn skilvirkt fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar og stuðli að stöðugleika á innri markaðnum.
- 109) Til að tryggja þanþol þessa evrópska kerfis fyrir fjármögnunarfyrirkomulag og í samræmi við markmiðið um að krefjast þess að fjármögnun ætti fyrst og fremst að koma frá hluthöfum og lánardrottnum stofnunar í skilameðferð og síðan frá atvinnulífinu, fremur en af opinberum fjármunum er með fjármögnunarfyrirkomulagi heimilt, ef þörf krefur, að fara fram á lánveitingu frá öðrum tegundum fjármögnunarfyrirkomulags. Á sama hátt ætti það að hafa heimild til að veita lán til annars fyrirkomulags sem hefur þörf fyrir það. Slíkar lánveitingar ættu að vera algerlega valfrjálssar. Ákvörðun um að lána til annars fyrirkomulags ætti að vera innan þess fjármögnunarfyrirkomulags þaðan sem lánið er veitt en vegna mögulegra áhrifa á ríkisfjármál ættu aðildarríki að geta gert kröfu um samráð eða samþykki þar til bærar ráðuneytis.
- 110) Fjármögnunarfyrirkomulagið ætti að vera gagnvirkt, þó að það sé sett upp á landsvísu, þegar um samstæðuskilameðferð er að ræða að því tilskildu að landsyfirvöld komist að samkomulagi um skilameðferð stofnunarinnar. Innstæður sem falla undir innstæðutryggingakerfi ættu að engu leyti að bera tap í skilaferlinu. Gera ætti að gera kröfu um að innstæðutryggingakerfi, sem stofnunin sem er í skilameðferð tengist, greiði framlag sem er ekki hærra en fjárhæð taps sem þau myndu þurfa að bera ef stofnuninni hefði ekki verið slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð, þegar skilaaðgerð tryggir að innstæðueigendur hafi áfram aðgang að innstæðum sínum.
- 111) Þótt tryggðar innstæður njóti verndar vegna taps við skilameðferð eru aðrar tryggingarhæfar innstæður mögulega tiltækar til að bera tap. Til að sjá einstaklingum og örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum, sem hafa tryggingarhæfar innstæður yfir mörkunum um tryggðar innstæður, fyrir ákveðinni vernd, ættu slíkar innstæður að hafa forgangs röðun umfram kröfur venjulegra, ótryggðra lánardrottna, sem ekki hafa forgang samkvæmt landslögum sem gilda um hefðbundna ógjaldfærimeðferð. Krafa innstæðutryggingakerfisins ætti að hafa enn forgang samkvæmt umræddum landslögum umfram fyrrgreinda flokka tryggingarhæfra innstæðna. Samræming landslaga um ógjaldfærni á þessu sviði er nauðsynleg til að lágmarka áhættu skilasjóða aðildarríkjanna samkvæmt meginreglunni um engan lánveitanda í lakari stöðu, eins og tilgreint er í þessari tilskipun.
- 112) Innstæðueigendur ættu ekki að vera tryggðir umfram tryggingaverndina, sem kveðið er á um í tilskipun 2014/49/ESB, þegar innstæður eru framseldar til annarrar stofnunar í tengslum við skilameðferð stofnunar. Því ætti að takmarka kröfur að því er varðar innstæður sem eftir eru í stofnun í skilameðferð við mismuninn á sjóðunum sem eru fluttir og tryggingaverndinni sem kveðið er á um í tilskipun 2014/49/ESB. Innstæðueigendur ættu ekki, ef yfirferðar innstæður eru umfram tryggingaverndina, að eiga kröfu á innstæðutryggingakerfið að því er varðar innstæður sem eftir eru í stofnun í skilameðferð.
- 113) Tryggja ætti samræmingu í notkun fjármuna sem eru tiltækir á landsvísu fyrir skilameðferð með því að koma á fjármögnunarfyrirkomulagi sem kemur á fót Evrópukerfi fjármögnunarfyrirkomulags, eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

- 114) Framselja ætti framkvæmdastjórninni valdheimild til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að gera grein fyrir forsendum fyrir skilgreiningu á „nauðsynlegum starfsþáttum“ og „kjarnastarfsemi“, að því er varðar þessa tilskipun, þeim aðstæðum þegar nauðsynlegt er að undanskilja skuldbindingar frá niðurfærslu- eða umbreytingarkröfum samkvæmt þessari tilskipun, flokkum fyrirkomulags sem aðildarríki ættu að tryggja viðeigandi vernd fyrir í hlutaframsali, hvernig aðlaga ætti framlög stofnana til fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar í hlutfalli við áhættulýsingu þeirra, skráningar-, reikningsskila- og skýrslugjafarkvaðir og öðrum kvöðum sem ætlað er að tryggja að fyrirframgreidd framlög séu greidd með skilvirkni og undir hvaða kringumstæðum og samkvæmt hvaða skilyrðum sé unnt að undanþiggja stofnun tímabundið frá því að greiða framlög *eftir á*. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Framkvæmdastjórnin ætti, við undirbúning og samningu framseldra gerða, að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 115) Þar sem kveðið er á um slíkt í þessari tilskipun er rétt að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hvetji til samleitni í starfsvenjum landsyfirvalda með viðmiðunarreglum í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að gefa út viðmiðunarreglur og tilmæli um beitingu laga Sambandsins á sviðum sem ekki falla undir tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla.
- 116) Evrópuþingið og ráðið hafa þrjá mánuði frá tilkynningardegi til að andmæla framseldri gerð. Mögulegt ætti að vera fyrir Evrópuþingið og ráðið að upplýsa aðrar stofnanir um fyrirætlanir sínar um að hreyfa ekki andmælum.
- 117) Tæknistaðlar á sviði fjármálaþjónustu ættu að auðvelda stöðuga samræmingu og fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin býr yfir mjög mikilli sérhæfðri sérþekkingu væri skilvirkt og við hæfi, þegar kveðið er á um slíkt í þessari tilskipun, að fela henni að semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og framkvæmdarstöðlum sem fela ekki í sér stefnumótandi ákvarðanir til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina.
- 118) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja, þegar kveðið er á um slíkt í þessari tilskipun, frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur þróað, með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur þróað, þegar kveðið er á um slíkt í þessari tilskipun með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
- 119) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB ⁽¹⁾ er kveðið á um gagnkvæma viðurkenningu og framfylgd ákvarðana í öllum aðildarríkjunum um endurskipulagningu eða slit stofnana með útibú í aðildarríkjum, annarra en þeirra sem eru með aðalskrifstofur í þeim. Með þeirri tilskipun er tryggt að farið sé með allar eignir og skuldir stofnunarinnar, án tillits til þess í hvaða landi þær eru staðsettar, í einu ferli í heimaaðildarríkinu og að farið sé með lánveitendur í gístaðildarríkjunum á sama hátt og lánveitendur í heimaaðildarríkinu. Til að skilameðferðin verði skilvirk ætti tilskipun 2001/24/EB að gilda þegar notuð eru skilauðræði, bæði þegar þessi úrræði eru notuð gagnvart stofnunum og þegar þau eru notuð gagnvart öðrum einingum sem falla undir skilameðferðarregluverkið. Því ber að breyta tilskipun 2001/24/EB til samræmis við það.
- 120) Í tilskipunum Sambandsins um félagarétt eru bindandi reglur um vernd hluthafa og lánardrottna stofnana sem falla innan gildissviðs þessara tilskipana. Í þeim tilvikum þar sem skilavöld verða að bregðast skjótt við geta þessar reglur hindrað skilvirkar aðgerðir og notkun skilauðræða og -heimilda skilavalda, og því ætti þessi tilskipun að taka til viðeigandi undanþágna. Skilgreina ætti undanþágurnar skýrt og afmarkað til að tryggja að hagsmunaaðilar njóti hámarksréttarvissu og einungis ætti að nota þær í þágu almannahagsmuna þegar forsendur fyrir skilameðferð eru uppfylltar. Gert er ráð fyrir því, þegar skilauðræði eru notuð, að markmið og skilyrði fyrir skilameðferð, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, séu uppfyllt.

(¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB frá 4. apríl 2001 um endurskipulagningu og slit lánastofnana (Stjtíð. EB L 125, 5.5.2001, bls. 15).

- 121) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/30/ESB ⁽¹⁾ er að finna reglur um rétt hluthafa til að taka ákvarðanir um aukningu og skerðingu hlutafjár, um rétt þeirra til þátttöku í nýrri útgáfu hlutabréfa fyrir reiðufé, um vernd lánardrottna ef til hlutafjárskerðingar kemur og boðun hluthafafundar ef um verulegt eiginfjártap er að ræða. Þessar reglur gætu hindrað að skilavöld bregðist tafarlaust við og setja ætti ákvæði um viðeigandi undanþágur.
- 122) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/35/ESB ⁽²⁾ er mælt fyrir um reglur, m.a. um samþykki fyrir samruna á hluthafafundi sérhvers félags í samrunanum, um kröfur varðandi samrunaáætlun, skýrslu framkvæmdastjórnar og skýrslu sérfræðings og um vernd lánveitenda. Í tilskipun ráðsins 82/891/EBE ⁽³⁾ er að finna svipaðar reglur um skiptingu hlutafélaga. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/56/EB frá 26. október 2005 ⁽⁴⁾ er kveðið á um sambærilegar reglur um samruna félaga með takmarkaðri ábyrgð yfir landamæri. Kveða ætti á um viðeigandi undanþágur frá þessum tilskipunum til að gera skilavöldum kleift að grípa til aðgerða þegar í stað.
- 123) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/25/EB ⁽⁵⁾ er kveðið á um skyldu til að hefja lögboðið yfirtökutilboð á öllum hlutum félagsins á hæfilegu verði, eins og skilgreint er í tilskipuninni, ef hluthafi kaupir, beint eða óbeint, einn eða í samráði við aðra, tiltekið hlutfall hlutabréfa í umræddu félagi og öðlast þar með yferráð yfir félaginu, eins og skilgreint er í landslögum. Tilgangurinn með lögboðnu reglunni um tilboð er að vernda minnihlutahluthafa ef breyting verður á yferráðum. Horfur á svo kostnaðarsamri skyldu gætu fælt frá hugsanlega fjárfesta í stofnunum sem um ræðir og gert þannig skilavöldum erfitt fyrir að nýta allar skilaheimildir sínar. Veita ætti viðeigandi undanþágur frá lögboðnu reglunni um tilboð, að því marki sem nauðsynlegt er til að nota skilaheimildir, en að skilameðferðartímabilinu loknu ætti þessi regla að gilda um sérhvern hluthafa sem nær yferráðum í viðkomandi stofnun.
- 124) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/36/EB frá 26. október 2005 ⁽⁶⁾ er kveðið á um réttindi hluthafa í tengslum við hluthafafundi. Í tilskipun 2007/36/EB er m.a. kveðið á um lágmarksfrest til að auglýsa hluthafafund og fundarefni á hluthafafundi. Reglur þessar gætu komið í veg fyrir að skilavöld bregðist tafarlaust við og setja ætti ákvæði um viðeigandi undanþágur frá tilskipuninni. Áður en skilameðferð hefst gæti verið þörf fyrir hraða aukningu eiginfjár, þegar stofnunin uppfyllir ekki, eða líklegt er að hún uppfylli ekki, kröfurnar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB og líklegt er að eiginfjárukning lagfæri fjárhagsstöðuna og komi í veg fyrir aðstæður sem uppfylla viðmiðunarmörkin fyrir skilameðferð. Við slíkar aðstæður ætti að heimila að mögulegt sé að boða til hluthafafundar með skömmum fyrirvara. Hluthafarnir ættu þó að hafa vald til ákvörðunar um lengingu eða styttingu á auglýsingartímabili fyrir hluthafafundi. Mæla ætti fyrir um viðeigandi undanþágur frá tilskipun 2007/36/EB til að koma þessu fyrirkomulagi á.
- 125) Breyta ætti reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 þannig að þar komi fram að landsbundin skilavöld, eins og þau er skilgreind í þessari tilskipun, falli undir hugtakið lögber yfirvöld í skilningi þeirrar reglugerðar til að tryggja að skilavöld eigi fulltrúa í Evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1092/2010, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽⁷⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/30/ESB frá 25. október 2012 um samræmingu verndarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í Sambandinu og aðildarríki krefjast þegar almenningshlutafélög eru stofnuð og um tilskilið hlutafé og heimilaðar breytingar á hlutafé þeirra í skilningi annarrar málsgreinar 54. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra (Stjútíð. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 74).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/35/ESB frá 5. apríl 2011 um samruna hlutafélaga (Stjútíð. ESB L 110, 29.4.2011, bls. 1).

⁽³⁾ Sjötta tilskipun ráðsins 82/891/EBE frá 17. desember 1982, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um skiptingu almenningshlutafélaga (Stjútíð. EB L 378, 31.12.1982, bls. 47).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/56/ESB frá 26. október 2005 um samruna hlutafélaga yfir landamæri (Stjútíð. ESB L 310, 25.11.2005, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/25/EB frá 21. apríl 2004 um yfirtökutilboð (Stjútíð. EB L 142, 30.4.2004, bls. 12).

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/36/EB frá 11. júlí 2007 um nýtingu tiltekinna réttinda hluthafa í skráðum félögum (Stjútíð. ESB L 184, 14.7.2007, bls. 17).

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

- (ESB) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ og til að tryggja að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hafi nauðsynlega sérþekkingu til að annast verkefnið sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Slík samlögun skilavalda og lögbærra yfirvalda samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 er í samræmi við það hlutverk sem Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er falið skv. 25. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 um að stuðla að og taka með virkum hætti þátt í þróun og samræmingu á endurreisnar- og skilaáætlunum og miða að því að auðvelda skilameðferð stofnana sem stefna í greiðsluþrot, einkum samstæðna sem starfa yfir landamæri.
- 126) Til að tryggja að stofnanir sem hafa skilvirkt eftirlit með rekstri sínum og stjórnnum virði skuldbindingar sínar sem leiða af þessari tilskipun og til að tryggja að stofnanir alls staðar í Sambandinu fái sömu meðferð ætti að gera þá kröfu til aðildarríkjanna að þau kveði á um stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir sem eru skilvirkar, hóflegar og letjandi. Þess vegna ættu stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir sem aðildarríkin mæla fyrir um að uppfylla vissar grunnkröfur í tengslum við viðtakendur, viðmiðanir sem taka skal tillit til við beitingu viðurlaga eða annarrar stjórnsluráðstöfunar, birtingar viðurlaga eða annarra stjórnsluráðstafana, helstu valdheimilda til að ákveða viðurlög og fjárhæð stjórnslusekta. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin fellur undir stranga þagnarskyldu og ætti hún að halda miðlægan gagnagrunn yfir öll stjórnsluviðurlög og upplýsingar um málskot sem lögbær yfirvöld og skilavöld greina henni frá.
- 127) Tilskipun þessi vísar bæði til stjórnsluviðurlaga og annarra stjórnsluráðstafana til að taka til allra aðgerða sem gripið er til í kjölfar brots og ætlaðar eru til að koma í veg fyrir frekari brot, burtséð frá því hvort þær flokkast undir viðurlög eða aðra stjórnsluráðstöfun samkvæmt landslögum.
- 128) Þrátt fyrir að ekkert komi í veg fyrir að aðildarríki mæli fyrir um reglur um bæði stjórnslu- og refsiviðurlög við sömu brotum ætti ekki að gera kröfu um að aðildarríki mæli fyrir um reglur um stjórnsluviðurlög við brotum gegn þessari tilskipun er falla undir landsbundinn refsirétt. Aðildarríkjum er, í samræmi við landslög ekki skylt að beita bæði stjórnslu- og refsiviðurlögum við sama brotinu, en þau geta gert það ef landslög þeirra heimila. Á hinn bóginn, ef refsiviðurlögum er beitt í stað stjórnsluviðurlaga eða annarra stjórnsluráðstafana við brotum gegn þessari tilskipun, ætti slíkt ekki að skerða eða hafa áhrif að öðru leyti á hæfi skilavalda og lögbærra yfirvalda, að því er varðar þessa tilskipun, til að hafa samstarf við skilavöld og lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum, eða til að hafa aðgang að eða skiptast tímanlega á upplýsingum við þau, þ.m.t. eftir að viðkomandi brotum hefur verið vísað til lögbærra dómsyfirvalda til saksóknar.
- 129) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríkin skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningu um lögleiðingarráðstafanir fylgja með einu eða fleiri skjölum sem skýra út sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingageringa ⁽²⁾. Að því er þessa tilskipun varðar telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 130) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og farið er að réttindum, frelsi og meginreglum sem eru viðurkenndar í sáttmálanum, einkum réttinum til eignarréttar, réttinum til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi og réttinum til varnar.
- 131) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að samræma reglur og ferli fyrir skilameðferð stofnana, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna áhrifanna sem greiðsluþrot stofnunar hefur í öllu Sambandinu, er Sambandinu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

⁽²⁾ Stjtíð. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

- 132) Við ákvarðanatöku eða aðgerðir samkvæmt þessari tilskipun ættu lögbær yfirvöld og skilavöld ætíð að taka tilhlýðilegt tillit til þess hvaða áhrif ákvarðanir og aðgerðir hafa á fjármálastöðugleika í öðrum aðildarríkjum og á efnahagsástandið í öðrum aðildarríkjum og ættu að taka tillit til mikilvægis allra dótturfélaga eða útibúa fyrir fjármálageirann og efnahag aðildarríkisins, þar sem þetta dótturfélag eða útibú er stofnað eða staðsett, jafnvel í tilvikum þar sem viðkomandi dótturfélag eða útibú er ekki mjög mikilvægt fyrir samstæðuna.
- 133) Framkvæmdastjórnin mun endurskoða almenna beitingu þessarar tilskipunar og sér í lagi íhuga, í ljósi fyrirkomulags samkvæmt lagagerðum Sambandsins, að koma á skilauurræði sem nær til fleiri en eins aðildarríkis, beitingu valdheimilda Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, samkvæmt þessari tilskipun, til málemiðlunar milli skilavalds í aðildarríki sem á aðild að úrræðunum og skilavalds í aðildarríki sem ekki á aðild að þeim.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

GILDISSVIÐ, SKILGREININGAR OG YFIRVÖLD

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í tilskipun þessari er mælt fyrir um reglur og verklag varðandi endurreisn og skilameðferð eftirfarandi eininga:
 - a) stofnana sem eru með staðfestu í Sambandinu,
 - b) fjármálastofnana sem eru með staðfestu í Sambandinu þegar fjármálastofnunin er dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfa-fyrirtækis eða félags sem um getur í c- eða d-lið og fellur undir eftirlit móðurfélags á samstæðugrunni í samræmi við 6.–17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - c) eignarhaldsfélaga á fjármálasviði, blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi og blandaðra eignarhaldsfélaga sem eru með staðfestu í Sambandinu,
 - d) móðureignarhaldsfélaga á fjármálasviði í aðildarríki, móðureignarhaldsfélaga á fjármálasviði í Sambandinu, blandaðra móðureignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi í aðildarríki, blandaðra móðureignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi í Sambandinu,
 - e) útibúa stofnana sem eru með staðfestu utan Sambandsins í samræmi við sérstaka skilmála sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu, þegar þau fastsetja kröfur og beita þeim samkvæmt þessari tilskipun og nota ýmis tiltæk úrræði í tengslum við einingu, sem um getur í fyrstu undirgrein og með fyrirvara um sérstök ákvæði, taka til greina eðli starfsemi hennar, hluthafaskipulagið, rekstrarform að lögum, áhættusniðið, stærð og réttarstöðu, samtengingu hennar við aðrar stofnanir eða við fjármálakerfið í heild, umfang og flækjustig starfsemi hennar, aðild hennar að stofnanaverndarkerfi sem uppfyllir kröfurnar í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða aðild að öðrum samstarfskerfum um gagnkvæma samstöðu, eins og um getur í 6. mgr. 113. gr. í umræddri reglugerð og hvort hún annast einhverja fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi eins og hún er skilgreind í 2. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.

2. Aðildarríki geta samþykkt eða haldið reglum sem eru strangari eða til viðbótar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og í framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem samþykktar eru á grundvelli þessarar tilskipunar, að því tilskildu að þær varði almenna beitingu og stangist ekki á við þessa tilskipun og framseldar gerðir og framkvæmdargerðir sem samþykktar eru á grundvelli hennar.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - 1) „skilameðferð“: beiting skilauurræðis eða úrræðis, sem um getur í 9. mgr. 37. gr., til að ná fram einu eða fleiri markmiðum skilameðferðar sem um getur í 2. mgr. 31. gr.,
 - 2) „lánastofnun“: lánastofnun, eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að undanskildum einingunum sem um getur í 2. mgr. 5. gr. í tilskipun 2013/36/ESB,
 - 3) „verðbréfafyrirtæki“: verðbréfafyrirtæki, eins og það er skilgreint í 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fellur undir kröfuna um stofnfé sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 28. gr. í tilskipun 2013/36/ESB,
 - 4) „fjármálastofnun“: fjármálastofnun, eins og hún er skilgreind í 26. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 5) „dótturfélag“: dótturfélag, eins og það er skilgreint í 16. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 6) „móðurfélag“: móðurfélag, eins og það er skilgreint í a-lið 15. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 7) „samstæðugrunnur“: grunnur fyrir stöðu samstæðu, eins og hún er skilgreind í 47. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 8) „stofnanaverndarkerfi“: fyrirkomulag sem uppfyllir kröfur sem mælt er fyrir um í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 9) „eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: eignarhaldsfélag á fjármálasviði, eins og það er skilgreint í 20. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 10) „blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi“: blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, eins og það er skilgreint í 21. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 11) „blandað eignarhaldsfélag“: blandað eignarhaldsfélag, eins og það er skilgreint í 22. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 12) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki“: móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, eins og það er skilgreint í 30. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 13) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Sambandinu“: móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Sambandinu, eins og það er skilgreint í 31. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 14) „blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki“: blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki, eins og það er skilgreint í 32. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 15) „blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í Sambandinu“: blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í Sambandinu, eins og það er skilgreint í 33. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - 16) „markmið skilameðferðar“: markmið skilameðferðar, eins og um getur í 2. mgr. 31. gr.,
 - 17) „útibú“: útibú, eins og það eru skilgreint í 17. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- 18) „skilavald“: yfirvald sem aðildarríki tilnefnir í samræmi við 3. gr.,
- 19) „skilaúrræði“: skilaúrræði sem um getur í 3. mgr. 37. gr.,
- 20) „skilaheimild“: heimild sem um getur í 63.–72. gr.,
- 21) „lögbært yfirvald“: lögbært yfirvald, eins og það er skilgreint í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu, að því er varðar sérstök verkefni sem honum eru falin samkvæmt reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾,
- 22) „þar til bær ráðuneyti“: fjármálaráðuneyti eða önnur ráðuneyti í aðildarríkjunum sem eru ábyrg fyrir ákvörðunum á sviði efnahags, fjármála og fjárlaga á landsvettvangi í samræmi við landsbundið valdsvið og hafa verið tilnefnd í samræmi við 5. mgr. 3. gr.,
- 23) „stofnun“: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki,
- 24) „stjórn“: stjórn, eins og hún er skilgreind í 7. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 25) „framkvæmdastjórn“: framkvæmdastjórn, eins og hún er skilgreind í 9. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 26) „samstæða“: móðurfélag og dótturfélög þess,
- 27) „samstæða sem starfar yfir landamæri“: samstæða með samstæðueiningum sem eru með staðfestu í fleiri en einu aðildarríki,
- 28) „sérstakur opinber fjárstuðningur“: ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 107. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða annar opinber fjárstuðningur á vegum yfirþjóðlegra aðila sem, væri hann veittur á landsvísu, myndi teljast ríkisaðstoð sem veitt er til þess að viðhalda eða endurheimta rekstrarhæfi, lausafé eða gjaldfærni stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., eða samstæðu sem slík stofnun eða eining er hluti af,
- 29) „lausafjárþyrirgreiðsla í neyð“: þegar seðlabanki úthlutar seðlabankapeningum, eða veitir hvers konar aðra fyrirgreiðslu sem gæti leitt til aukningar á peningamagni í umferð, til greiðsluhæfrar fjármálastofnunar eða samstæðu greiðsluhæfra fjármálastofnana sem eiga í tímabundnum lausafjávanda, þótt umrædd aðgerð sé ekki þáttur í peningamálastefnu,
- 30) „kerfistengd kreppa“: röskun á fjármálakerfinu sem gæti haft í för með sér alvarlegar neikvæðar afleiðingar fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármálamilliliða, -markaða og -innviða geta mögulega verið mikilvægar kerfinu að vissu marki,
- 31) „eining innan samstæðu“: lögaðili sem er hluti af samstæðu,
- 32) „endurreisnaráætlun“: endurreisnaráætlun sem stofnun semur og heldur við í samræmi við 5. gr.,
- 33) „endurreisnaráætlun samstæðu“: endurreisnaráætlun samstæðu sem samin er og haldið við í samræmi við 7. gr.,
- 34) „mikilvægt útibú“: útibú sem talið væri mikilvægt í gístaðildarríki í samræmi við 1. mgr. 51. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 frá 15. október 2013 um að fela Seðlabanka Evrópu sérstök verkefni að því er varðar stefnur sem snerta varfærnisefirlit með lánastofnunum (Stjútíð. ESB L 287, 29.10.2013, bls. 63).

- 35) „nauðsynlegir starfsþættir“: starfsemi, þjónusta eða rekstur sem gæti leitt, ef hann legðist af í einu eða fleiri aðildarríkjum, til röskunar á þjónustu sem er mikilvæg fyrir raunhagkerfið eða myndi raska fjármálastöðugleika vegna stærðar, markaðshlutdeildar, ytri og innri tengsla, flækjustigs eða starfsemi yfir landamæri hjá stofnun eða samstæðu, einkum með tilliti til þess hvernig gengi að finna staðgöngu fyrir þessa starfsemi, þjónustu eða rekstur,
- 36) „kjarnastarfsemi“: viðskiptasvið og tengd þjónusta sem endurspeglar mikilvægar rekstrartekjur, hagnað eða vörumerkjatekjur fyrir stofnun eða samstæðu sem stofnunin er hluti af,
- 37) „eftirlitsaðili á samstæðugrunni“: eftirlitsaðili á samstæðugrunni eins og hann er skilgreindur í 41. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 38) „eiginfjárgrunnur“: eignfjárgrunnur eins og hann er skilgreindur í 118. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 39) „skilyrði fyrir skilameðferð“: skilyrðin sem um getur í 1. mgr. 32. gr.,
- 40) „skilaaðgerð“: ákvörðun um að setja stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. í skilameðferð skv. 32. eða 33. gr., um beitingu skiláurræðis eða framkvæmd einnar eða fleiri skilaheimilda,
- 41) „skilaaætlun“: skilaaætlun fyrir stofnun, samin í samræmi við 10. gr.,
- 42) „skilameðferð samstæðu“: annað af eftirfarandi:
- a) gripið er til skilaaðgerðar á stigi móðurfélags eða stofnunar sem heyrir undir samstæðueftirlit eða
 - b) samræming skilavalda á beitingu skiláurræða og framkvæmd skilaheimilda í tengslum við samstæðueiningar sem uppfylla skilyrði fyrir skilameðferð,
- 43) „skilaaætlun fyrir samstæðu“: skilaaætlun fyrir samstæðu, samin í samræmi við 12. og 13. gr.,
- 44) „skilavald á samstæðustigi“: skilavaldið í aðildarríkinu þar sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni er staðsettur,
- 45) „skilaaætlun fyrir samstæðu“: áætlun sem unnin er til að sinna skilameðferð samstæðu í samræmi við 91. gr.,
- 46) „skilaráð“: ráð sem komið er á fót í samræmi við 88. gr. til að annast verkefni sem um getur í 1. mgr. 88. gr.,
- 47) „hefðbundin ógjaldfærimeðferð“: sameiginleg ógjaldfærimeðferð, sem felur í sér að skuldari missir umráð yfir eignum sínum að hluta eða öllu leyti og tilnefndur er skiptastjóri eða stjórnandi, og sem er venjulega beitt gagnvart stofnunum samkvæmt landslögum og á annaðhvort sérstaklega við um þessar stofnanir eða almennt um alla einstaklinga eða lögaðila,
- 48) „skuldagerningar“: sem um getur í g- og j-lið 1. mgr. 63. gr., skuldabréf og önnur form framseljanlegra skulda, gerningar sem skapa eða viðurkenna skuld og gerningar sem veita rétt til að kaupa skuldagerninga,
- 49) „móðurstofnun í aðildarríki“: móðurstofnun í aðildarríki, eins og hún er skilgreind í 28. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- 50) „móðurstofnun í Sambandinu“: móðurstofnun í Evrópusambandinu, eins og hún er skilgreind í 29. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 51) „eiginfjárkröfur“: kröfur sem mælt er fyrir um í 92.–98. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 52) „samstarfshópur eftirlitsaðila“: samstarfshópur eftirlitsaðila, sem komið er á fót í samræmi við 116. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 53) „rammi Sambandsins um ríkisaðstoð“: rammi sem komið er á með 107., 108. og 109. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og reglugerðum og öllum Sambandsgerðum, þ.m.t. viðmiðunarreglum, orðsendingum og tilkynningum sem gerðar eru eða samþykktar skv. 4. mgr. 108. gr. eða 109. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,
- 54) „slit“: sala á eignum stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- 55) „eignauppskiptingarúrræði“: tilhögun sem kallar á framkvæmd á framsali af hálfu skilavalds á eignum, réttindum eða skuldbindingum stofnunar sem er í skilameðferð til eignaumsýslufélags, í samræmi við 42. gr.,
- 56) „eignaumsýslufélag“: lögaðili sem uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 42. gr.,
- 57) „eftirgjafarúrræði“: tæki til beitingar skilavalds á niðurfærslu- og umbreytingarheimildum í tengslum við skuldbindingar stofnunar sem er í skilameðferð í samræmi við 43. gr.,
- 58) „rekstrarsöluúrræði“: tæki sem skilavald getur beitt til framsals á hlutum eða öðrum eignarhaldsgerningum sem stofnun í skilameðferð gefur út eða á eignum, réttindum eða skuldbindingum stofnunar sem er í skilameðferð til kaupanda sem er ekki brúarstofnun, í samræmi við 38. gr.,
- 59) „brúarstofnun“: lögaðili sem uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 40. gr.,
- 60) „brúarstofnunarúrræði“: tæki sem heimilar framsal hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga sem stofnun í skilameðferð gefur út eða á eignum, réttindum eða skuldbindingum stofnunar í skilameðferð til brúarstofnunar, í samræmi við 40. gr.,
- 61) „eignarhaldsgerningar“: hlutabréf, aðrir gerningar sem fela í sér framsal á eignarhaldi, gerningar sem unnt er að umbreyta í eða veita rétt til að öðlast hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga, og gerningar þar sem hlutabréf eða aðrir eignarhaldsgerningar standa til tryggingar,
- 62) „hluthafar“: hluthafar eða eigendur annarra eignarhaldsgerninga,
- 63) „framsalsheimildir“: heimildirnar, sem tilgreindar eru í c- eða d-lið 1. mgr. 63. gr., til að framselja hlutabréf, aðra eignarhaldsgerninga, skuldagerninga, eignir, réttindi eða skuldbindingar eða einhverja samsetningu þessa frá stofnun sem er í skilameðferð til viðtakanda,
- 64) „miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili, eins og hann er skilgreindur í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 65) „afleiða“: afleiða, eins og hún er skilgreind í 5. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 66) „niðurfærslu- og umbreytingarheimildir“: heimildir sem um getur í 2. mgr. 59. gr. og í e- til i- lið 1. mgr. 63. gr.,

- 67) „tryggð skuldbinding“: skuldbinding þar sem réttur lánardrottins til greiðslu eða annars forms efnda er tryggður með framlagi, tryggingu eða veði, eða veðsetningartilhögun, þ.m.t. skuldbindingum sem stafa af endurhverfum viðskiptum og annarri veðsetningartilhögun sem felur í sér eignaframsál,
- 68) „almennir eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1“: fjármagnsgerningar sem fullnægja skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1.–4. mgr. 28. gr., 1.–5. mgr. 29. gr. eða 1. mgr. 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 69) „viðbótar eigið fé þáttar 1“: fjármagnsgerningar sem fullnægja skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 52. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 70) „samanlögð fjárhæð“: samanlögð fjárhæð sem skilavaldið hefur notað til meta hvort færa skuli hæfar skuldbindingar niður eða umbreyta þeim í samræmi við 1. mgr. 46. gr.,
- 71) „hæfar skuldbindingar“: skuldbindingar og fjármagnsgerningar, sem uppfylla ekki skilyrði sem almennt eigið fé þáttar 1, viðbótareigið fé þáttar 1 eða gerningar undir þætti 2 hjá stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og ekki eru undanskildar gildissviði eftirgjafarúrræðisins skv. 2. mgr. 44. gr.,
- 72) „innstæðutryggingakerfi“: innstæðutryggingakerfi sem aðildarríki kemur á og viðurkennir opinberlega skv. 4. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
- 73) „gerningar undir þætti 2“: fjármagnsgerningar eða víkjandi lán sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 74) „viðeigandi fjármagnsgerningar“: viðbótar eigið fé þáttar 1 og gerningar undir þætti 2, að því er varðar 5. þátt IV. kafla í IV. bálki og V. kafla í IV. bálki,
- 75) „umreikningsgengi“: stuðullinn sem ákvarðar fjölda hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga sem skuldbinding í tilteknum flokki verður umreiknuð í með vísun til annaðhvort eins einstaks gernings í umræddum flokki eða til sérstaks einingagildis skuldakröfu,
- 76) „lánardrottinn sem málið varðar“: lánardrottinn sem á kröfu sem tengist skuldbindingu sem er lækkuð eða umbreytt í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga með því að beita heimild til niðurfærslu eða umbreytingar í samræmi við notkun eftirgjafarúrræðisins,
- 77) „eigandi sem málið varðar“: eigandi sem á eignarhaldsgerninga sem eru felldir úr gildi með heimildinni sem um getur í h-lið 1. mgr. 63. gr.,
- 78) „hlutaðeigandi yfirvald“: yfirvald í aðildarríkinu sem tilgreint er í samræmi við 61. gr. og samkvæmt landslögum þess ríkis að beri ábyrgð á að taka ákvarðanirnar sem um getur í 3. mgr. 59. gr.,
- 79) „viðeigandi móðurstofnun“: móðurstofnun í aðildarríki, móðurstofnun í Sambandinu, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, blandað eignarhaldsfélag, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Sambandinu, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í Sambandinu, sem eftirgjafarúrræðinu er beitt á,
- 80) „móttakandi“: sú eining sem hlutabréf, aðrir eignarhaldsgerningar, skuldagerningar, eignir, réttindi eða skuldbindingar eða einhver samsetning þessa er framseld frá stofnun sem er í skilameðferð,
- 81) „viðskiptadagur“: annar dagur en laugardagur, sunnudagur eða lögboðinn frídagur í hlutaðeigandi aðildarríki,

- 82) „uppsagnarréttur“: réttur til að segja upp samningi, að flýta, gera upp, skuldajafna eða jafna skuldbindingar eða einhverjar sambærilegar skuldbindingar sem fresta, breyta eða eyða skuldbindingu aðila að samningnum eða ákvæði sem kemur í veg fyrir að skuldbinding samkvæmt samningnum myndist þegar hún myndi að öðrum kosti myndast,
- 83) „stofnun í skilameðferð“: stofnun, fjármálastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, blandað eignarhaldsfélag, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Sambandinu, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í Sambandinu sem skilaaðgerð er beitt á,
- 84) „dótturfélag í Sambandinu“: stofnun, sem komið er á fót í aðildarríki og er dótturfélag stofnunar í þriðja landi eða móðurfélags í þriðja landi,
- 85) „móðurfélag í Sambandinu“: móðurstofnun í Sambandinu, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Sambandinu eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í Sambandinu,
- 86) „stofnun í þriðja landi“: eining, með aðalskrifstofu með staðfestu í þriðja landi, sem myndi, væri hún með staðfestu innan Sambandsins, falla undir skilgreininguna á stofnun,
- 87) „móðurfélag í þriðja landi“: móðurfélag, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi með staðfestu í þriðja landi,
- 88) „skilameðferð í þriðja landi“: aðgerð samkvæmt lögum þriðja lands til að halda utan um vanskil stofnunar í þriðja landi eða móðurfélags í þriðja landi sem er sambærileg, að því er varðar markmið og væntar niðurstöður, skilaaðgerðum samkvæmt þessari tilskipun,
- 89) „útibú í Sambandinu“: útibú sem er staðsett í aðildarríki stofnunar í þriðja landi,
- 90) „viðkomandi yfirvald í þriðja landi“: yfirvald í þriðja landi sem ber ábyrgð á að framkvæma starfsþætti sem samsvara þeim sem eru í höndum skilavalds eða lögbærra yfirvalds samkvæmt þessari tilskipun,
- 91) „fjármögnunarfyrirkomulag samstæðu“: eitt fjármögnunarfyrirkomulag eða fleiri á vegum aðildarríkis skilavaldsins á samstæðustigi,
- 92) „samtengd viðskipti“: viðskipti sem gerð eru milli tveggja eininga í samstæðu í þeim tilgangi að framselja, að öllu leyti eða að hluta, áhættuna sem myndast með öðrum viðskiptum sem gerð eru milli annarrar þessarar einingar samstæðu og þriðja aðila,
- 93) „trygging innan samstæðu“: samningur sem felur í sér að ein eining innan samstæðu tryggir skuldbindingar annarrar einingar innan samstæðunnar gagnvart þriðja aðila,
- 94) „tryggðar innstæður“: tryggðar innstæður eins og þær eru skilgreindar í 5. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
- 95) „tryggingarhæfar innstæður“: tryggingarhæfar innstæður, eins og þær eru skilgreindar í 4. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
- 96) „sértryggt skuldabréf“: gerningur, sem um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB ⁽¹⁾,

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnisýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

- 97) „samningur um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu“: samningur um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu eins og hann er skilgreindur í b-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/47/EB ⁽¹⁾,
- 98) „greiðslujöfnunarsamningur“: samningur sem felur í sér að unnt er að umbreyta nokkrum kröfum eða skuldbindingum í eina greiðslujafnaða kröfu, þ.m.t. samningar um greiðslujöfnun til uppgjörs en samkvæmt þeim er skuldbindingum aðilanna flýtt, ef til grundvallar fullnustu kemur (hvernig og hvar sem slíkt er skilgreint), þannig að þær komi tafarlaust til greiðslu eða felldar niður og er í hvoru tilvikinu sem er breytt í eina jafnaða kröfu eða þá krafan kemur í staðinn, þ.m.t. „ákvæði um greiðslujöfnun til uppgjörs“, samkvæmt skilgreiningu í n-lið i-liðar í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/47/EB og „greiðslujöfnun“ samkvæmt skilgreiningu í k-lið 2. gr. tilskipunar 98/26/EB,
- 99) „skuldajöfnun“: fyrirkomulag sem felur í sér að unnt er að jafna tveimur eða fleiri kröfum eða skuldbindingum milli stofnunar í skilameðferð og mótaðila, hverri á móti annarri,
- 100) „fjárhagslegir samningar“ eru eftirfarandi samningar og samkomulag:
- a) verðbréfasamningar, þ.m.t.:
 - i. samningar um kaup, sölu eða lán á verðbréfi, flokki verðbréfa eða verðbréfavísitölu,
 - ii. valréttir á verðbréf eða flokk verðbréfa eða verðbréfavísitölu,
 - iii. endurhverf viðskipti eða öfug endurhverf viðskipti með slík verðbréf, flokk eða vísitölu,
 - b) hrávörusamningar, þ.m.t.:
 - i. samningar um kaup, sölu eða lán á hrávöru eða flokki eða vísitölu hrávöru til afhendingar í framtíðinni,
 - ii. valréttur á hrávöru, flokki eða vísitölu verðbréfa,
 - iii. endurhverf viðskipti eða öfug endurhverf viðskipti með slíka hrávöru, flokk eða vísitölu,
 - c) framtíðarsamningar og framvirkir samningar, þ.m.t. samningar (aðrir en hrávörusamningar) vegna kaupa, sölu eða framsals á hrávöru, eða einhvers konar annarri eign, þjónustu, réttindum eða vöxtum á tilteknu verði í framtíðinni,
 - d) skiptasamningar, þ.m.t.:
 - i. skipta- og valréttarsamningar sem tengjast vöxtum; stundarsamningar eða aðrir gjaldeyrissamningar; gjaldeyrir, hlutabréfavísitala eða hlutabréf; skuldabréfavísitala eða skuldabréf; hrávöruvísitölur eða hrávörur; veðurfar; losun eða verðbólga,
 - ii. heildarávöxtun, áhættuálag eða skuldatryggingar,
 - iii. hvers konar samningar eða viðskipti sem eru sambærileg samningi sem um getur í i. eða ii. lið og endurtekin viðskipti eru með á skiptasamninga- eða afleiðumörkuðum,
 - e) lántökusamningar milli banka með þriggja mánaða eða skemmri lánstíma,
 - f) rammamningar vegna samninganna eða samkomulagsins sem um getur í a- til e-lið,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/47/EB frá 6. júní 2002 um fjárhagslegar tryggingaráðstafanir (Stjtíð. EB L 168, 27.6.2002, bls. 43).

- 101) „fyrirbyggjandi aðgerð“: beiting valdheimilda til að ryðja gagngert úr vegi fyrirstöðu fyrir endurreisn eða hindrunum á henni skv. 6. mgr. 6. gr., beiting valdheimilda til að takast á við hindranir á skilabærni eða ryðja þeim úr vegi skv. 17. eða 18. gr., beiting snemmbærra inngrípa skv. 27. gr., tilnefning bráðabirgðastjórnanda skv. 29. gr. eða beiting niðurfærslu- eða umbreytingarheimilda skv. 59. gr.,
- 102) „neyðaraðgerð“: skilaaðgerð eða tilnefning skilastjóra skv. 35. gr. eða einstaklings skv. 2. mgr. 51. gr. eða skv. 1. mgr. 72. gr.,
- 103) „endurreisnargeta“: geta stofnunar til að endurreisa fjárhagsstöðu sína eftir umtalsverða hnignun,
- 104) „innstæðueigandi“: innstæðueigandi, eins og hann er skilgreindur í 6. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
- 105) „fjárfestir“: fjárfestir í skilningi 4. liðar 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB ⁽¹⁾,
- 106) „tiltekið landsbundið þjóðhagsvarúðaryfirvald“: yfirvald sem falið er að framfylgja þjóðhagsvarúðarstefnunni sem um getur í tilmælum B1 í tilmælum evrópska kerfisáhætturáðsins frá 22. desember 2011 um þjóðhagsvarúðarumboð landsyfirvalda (ESRB/2011/3) í framkvæmd,
- 107) „örfyrirtæki, lítil og meðalstór fyrirtæki“: örfyrirtæki, lítil og meðalstór fyrirtæki, eins og þau eru skilgreind út frá ársveltuforsendunni sem um getur í 1. mgr. 2. gr. í viðaukanum við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB ⁽²⁾,
- 108) „skipulegur verðbréfamarkaður“: skipulegur verðbréfamarkaður, eins og hann er skilgreindur í 21. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/EB,

2. Fela skal framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 115. gr. til að gera nákvæma grein fyrir forsendum ákvörðunar um starfsemi, þjónustu og rekstur sem um getur í 35. lið fyrsta undirliðar að því er varðar skilgreiningu á „nauðsynlegum starfsþáttum“ og forsendum fyrir ákvörðun á viðskiptasviðum og skyldri þjónustu, sem um getur í 36. lið fyrstu undirgreinar, að því er varðar skilgreininguna á „kjarnastarfsemi“.

3. gr.

Tilnefning yfirvalda sem bera ábyrgð á skilameðferð

1. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna eitt skilavald, eða í undantekningartilvikum fleiri, sem hafa heimild til að beita skilauðráðum og skilaheimildum.
2. Skilavaldið skal vera opinbert yfirvald eða yfirvöld á sviði stjórnsýslu sem fá á hendur opinberar stjórnsýsluheimildir.
3. Skilavöld kunna að vera seðlabankar aðildarríkjanna, þar til bær ráðuneyti eða önnur opinber stjórnsýsluyfirvöld eða yfirvöld sem hafa fengið opinberar stjórnsýsluheimildir í hendur. Í undantekningartilvikum geta aðildarríki kveðið á um að skilavaldið sé lögbær eftirlitsyfirvöld í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og tilskipunar 2013/36/ESB. Viðunandi skipulag skal vera fyrir hendi til að tryggja rekstrarlegt sjálfstæði og komast hjá hagsmunaárekstrum milli eftirlitsstarfssviða samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB eða annarra starfssviða hlutaðeigandi yfirvalds og starfssviða skilavalda samkvæmt þessari tilskipun með fyrirvara um upplýsingaskipti og samstarfsskyldur samkvæmt kröfum í 4. mgr. Einkum skulu aðildarríki tryggja að innan lögbærra yfirvalda, seðlabanka aðildarríkjanna, þar til bærra ráðuneyta eða annarra yfirvalda sé rekstrarlegt sjálfstæði milli skila- og eftirlitshlutverksins eða annarra starfssviða hlutaðeigandi yfirvalds.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta (Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22).

⁽²⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

Starfslið sem tekur þátt í að annast starfsemi skilavaldsins samkvæmt þessari tilskipun skal vera aðskilið, hvað varðar skipulag, og heyra undir aðskildar boðleiðir þess starfsliðs sem tekur þátt í að sinna skyldum samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB, eða að því er varðar önnur starfssvið hlutaðeigandi yfirvalds.

Að því er varðar þessa málsgrein skulu aðildarríkin eða skilavaldið samþykkja og birta allar nauðsynlegar innri reglur sem skipta máli, þ.m.t. reglur um þagnarskyldu og upplýsingaskipti milli mismunandi starfssviða.

4. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að yfirvöld, sem annast eftirlitsstarfsemi og skilameðferð og aðilar sem annast þessa starfsemi fyrir þeirra hönd, starfi náið saman við undirbúning, áætlanagerð og beitingu skilaákvæðana, bæði þegar skilavaldið og lögbæra yfirvaldið eru aðskildar einingar og þegar sama einingin annast bæði starfssviðin.

5. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna eitt ráðuneyti sem ber ábyrgð á að annast starfssvið lögbærs ráðuneytis samkvæmt þessari tilskipun.

6. Skilavaldið í aðildarríki skal, þegar það er ekki þar til bært ráðuneyti, tilkynna þar til bæru ráðuneyti um ákvarðanir samkvæmt þessari tilskipun og fá samþykki þess, nema kveðið sé á um annað í landslögum, áður en það framkvæmir ákvarðanir sem hafa bein fjárhagsleg áhrif eða kerfistengdar afleiðingar.

7. Í ákvörðunum, sem lögbær yfirvöld, skilavöld og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin taka í samræmi við þessa tilskipun skal taka tillit til mögulegra áhrifa sem ákvörðunin gæti haft í öllum aðildarríkjunum þar sem stofnunin eða samstæðan starfar og lágmarka neikvæð áhrif á fjármálastöðugleika og neikvæð efnahagsleg og félagsleg áhrif í þessum aðildarríkjum. Ákvarðanir Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eru með fyrirvara um 38. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

8. Aðildarríki skulu tryggja að sérhvert skilavald búi yfir sérfræðipækkingu, tilföngum og rekstrarlegu hæfi til að grípa til skilaaðgerða og að því sé gert kleift að beita heimildum sínum eins hratt og sveigjanlega og nauðsynlegt er til að ná markmiðum skilameðferðar.

9. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samstarfi við lögbær yfirvöld og skilavöld, þróa sérfræðipækkingu, tilföng og rekstrarlegt hæfi sem til þarf og vakta framkvæmd á ákvæðum 8. mgr., m.a. með reglubundinni jafningjarýni.

10. Ef aðildarríki tilnefnir fleiri en eitt yfirvald, í samræmi við 1. mgr., til að beita skilaúrræðunum og nýta skilaheimildirnar skal það láta Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni í té ítarlega rökstudda tilkynningu fyrir þeirri ákvörðun og skal úthluta starfssviðum og ábyrgðum með skýrum hætti meðal þessara yfirvalda, tryggja nægilega samræmingu milli þeirra og tilnefna eitt sérstakt yfirvald sem tengiyfirvald með samstarf og samræmingu við hlutaðeigandi yfirvöld í öðrum aðildarríkjum í huga.

11. Aðildarríkin skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um landsyfirvaldið eða -yfirvöldin sem tilnefnd eru sem skilavöld og tengiliðayfirvaldið, og um sérstök starfssvið þeirra og ábyrgð eftir því sem við á. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta skrána yfir þessi skilavöld og tengiliðayfirvöld.

12. Aðildarríki geta, án þess að það hafi áhrif á 85. gr., takmarkað ábyrgð skilavaldsins, lögbæra yfirvaldsins og starfsfólks hvers yfirvalds fyrir sig í samræmi við landslög um athafnir og athafnaleysi þegar þau sinna starfsemi sinni samkvæmt þessari tilskipun.

II. BÁLKUR

UNDIRBÚNINGUR

I. KAFLI

Gerð áætlana um endurreisn og skilameðferð

1. þáttur

Almenn ákvæði

4. gr.

Einfaldaðar skyldur fyrir tilteknar stofnanir

1. Með hliðsjón af því hvaða áhrif vanskil stofnunar gætu haft vegna þess hvers eðlis starfsemi hennar er, hluthafa-fyrirkomulag hennar, rekstrarform að lögum, áhættusnið, stærð og réttarstaða, samtenging hennar við aðrar stofnanir eða við fjármálakerfið almennt, umfang og flækjustig starfsemi hennar, aðild hennar að stofnanaverndarkerfi eða öðru gagnkvæmu samstarfs- og samstöðu kerfi, eins og um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og hvort hún veitir fjárfestingarþjónustu eða annast starfsemi sem skilgreind í 2. lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 2014/65/ESB, og með tilliti til þess hvort sennilegt sé að vanskil hennar og slit í kjölfarið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð myndi hafa veruleg neikvæð áhrif á fjármálamarkaði, á aðrar stofnanir, á fjármögnunarskilyrði eða hagkerfið í stærra tilliti skulu aðildarríki tryggja að lögbær yfirvöld og skilavöld ákvarði:

- a) efni og einstök atriði endurreisnar- og skiláætlana sem kveðið er á um í 5.–12. gr.,
 - b) dagsetninguna, sem fyrstu endurreisnar- og skiláætlanir skulu gerðar og hversu oft skal uppfæra endurreisnar- og skiláætlanir en það kann að vera sjaldnar en kveðið er á um í 5. gr. (2. mgr.), 7. gr. (5. mgr.), 10. gr. (6. mgr.) og 13. gr. (3. mgr.),
 - c) efni og einstök atriði upplýsinga sem stofnunum er skylt að leggja fram, eins og kveðið er á um í 5. gr. (5. mgr.), 11. gr. (1. mgr.) og 12. gr. (2. mgr.) og í A- og B-þætti í viðaukanum,
 - d) sundurliðunarstig vegna mats á skilabærni sem kveðið er á um í 15. og 16. gr. og C-þætti viðaukans.
2. Lögbær yfirvöld og skilavöld, þar sem við á, skulu annast matið sem um getur í 1. mgr. að höfðu samráði við landsbundið þjóðhagsvarúðaryfirvald, þar sem við á.
3. Aðildarríki skulu tryggja að þegar einfölduðum skuldbindingum er beitt geti lögbær yfirvöld og skilavöld, þar sem við á, hvenær sem er innleitt ítarlegar skuldbindingar sem ekki hafa verið einfaldaðar.
4. Aðildarríki skulu tryggja að beiting einfaldaðra skuldbindinga skuli ekki í sjálfu sér hafa áhrif á valdheimildir lögbæra yfirvaldsins og skilavaldsins, og þar sem við á, til að grípa til fyrirbyggjandi aðgerðar eða neyðaraðgerðar.
5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að tilgreina viðmiðin sem um getur í 1. mgr. til að meta, í samræmi við þessa málsgrein, hvaða áhrif vanskil stofnunar hefur á fjármálamarkaði, aðrar stofnanir og á fjármögnunarskilyrði.
6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, með hliðsjón af reynslu sem aflað er við beitingu viðmiðunarreglnanna, sem um getur í 5. mgr. og eftir því sem við á, semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina viðmiðin, sem um getur í 1. mgr., til að meta, í samræmi við þessa málsgrein, hvaða áhrif vanskil stofnunar hefur á fjármálamarkaði, aðrar stofnanir og á skilyrði til fjármögnunar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2017.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Lögbær yfirvöld og skilavöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni hvernig þau hafa beitt ákvæðum 1., 8., 9. og 10. mgr. gagnvart stofnunum innan lögsögu þeirra. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2017 um framkvæmd 1., 8., 9. og 10. mgr. Í skýrslunni skal einkum tilgreina hvers konar frávik í tengslum við framkvæmd á landsvísi á ákvæðum 1., 8., 9. og 10. mgr.

8. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um 9. og 10. mgr., tryggja að lögbær yfirvöld og skilavöld, þar sem við á, geti veitt undanþágu frá því að beita:

- a) kröfum 2. og 3. þáttar þessa kafla gagnvart stofnunum sem eru eignatengd félög miðlægrar stofnunar og að öllu leyti eða að hluta undanþegar varfæriskröfum í landslögum í samræmi við 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) kröfum 2. þáttar gagnvart stofnunum sem eru aðilar að stofnanaverndarkerfi.

9. Aðildarríki skulu, þegar undanþága er veitt skv. 8. mgr.:

- a) beita kröfum 2. og 3. þáttar þessa kafla á samstæðugrunni gagnvart miðlægu stofnuninni og stofnunum sem eru eignatengd félög hennar, í skilningi 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) krefja stofnanaverndarkerfið um að það uppfylli kröfur 2. þáttar í samvinnu við sérhvern aðila að því sem nýtur undanþágu.

Í því skyni skulu allar tilvísanir til samstæðu í 2. og 3. þætti þessa kafla eiga við miðlæga stofnun og stofnanir sem eru tengdar henni í skilningi 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og dótturfélög þeirra og allar tilvísanir til móðurfélaga eða stofnana, sem falla undir samstæðueftirlit skv. 111. gr. í tilskipun 2013/36/ESB, skulu taka til miðlægu stofnunarinnar.

10. Stofnanir, sem falla undir beint eftirlit af hálfu Seðlabanka Evrópu skv. 4. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2013 eða eru umtalsverður hluti af fjármálakerfi aðildarríkis, skulu semja eigin endurreisnaráætlanir í samræmi við 2. þátt þessa kafla og skulu falla undir sjálfstæðar skilaáætlanir í samræmi við 3. þátt.

Að því er varðar þessa málsgrein skal líta svo á að starfsemi stofnunar sé umtalsverður hluti fjármálakerfis þessa aðildarríkis ef annaðhvort eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

- a) heildarvirði eigna hennar fer yfir 30 000 000 000 evra eða
- b) hlutfall heildareigna hennar umfram verga landsframleiðslu staðfestuaðildarríkis fer yfir 20% nema heildarvirði eigna hennar sé undir 5 000 000 000 evra.

11. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina samræmdar fyrirmyndir, sniðmát og skilgreiningar vegna auðkenningar og sendingar upplýsinga af hálfu lögbærra yfirvalda og skilavalda til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, að því er varðar 7. mgr. og með fyrirvara um meginregluna um meðalhóf.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. þáttur

Gerð endurreisnaráætlunar

5. gr.

Endurreisnaráætlanir

1. Aðildarríki skulu tryggja að sérhver stofnun, sem ekki er hluti af samstæðu sem fellur undir samstæðueftirlit skv. 111. og 112. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, semji drög að og viðhaldi endurreisnaráætlun þar sem kveðið er á um ráðstafanir sem stofnunin skal gera til að endurheimta fjárhagsstöðu sína í kjölfar umtalsvert hnignandi fjárhagsstöðu hennar. Líta skal svo á að endurreisnaráætlanir séu stjórnunarhættir í skilningi 74. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

2. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að stofnanir uppfæri endurreisnaráætlanir sínar a.m.k. árlega eða eftir breytingu á lagaskipan eða stjórnskipulagi stofnunarinnar, starfsemi hennar eða fjárhagsstöðu, sem gæti haft veruleg áhrif á endurreisnaráætlunina eða kallað eftir breytingu á henni. Lögbær yfirvöld geta krafist stofnanir um að þær uppfæri endurreisnaráætlanir sínar oftar.

3. Í endurreisnaráætlum skal ekki gert ráð fyrir neinum aðgangi að eða móttöku á sérstökum opinberum fjárstuðningi.

4. Í endurreisnaráætlum skal koma fram, þar sem við á, greining á því hvernig og hvenær stofnun getur sótt um, samkvæmt skilyrðum sem fjallað er um í áætluninni, nýtingu fyrirgreiðslu seðlabanka og tilgreina skal þær eignir sem talið er að viðurkenna megi sem fullnægjandi tryggingu.

5. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um 4. gr., tryggja að í endurreisnaráætlunum komi fram þær upplýsingar sem tilgreindar eru í A-þætti viðaukans. Aðildarríkjum er heimilt að gera kröfu um að viðbótarupplýsingar komi fram í í endurreisnaráætlunum.

Endurreisnaráætlanir skulu einnig taka til mögulegra aðgerða sem stofnunin gæti gripið til ef skilyrði um snemmbær inngríp skv. 27. gr. eru uppfyllt.

6. Aðildarríki skulu gera kröfu um að í endurreisnaráætlunum komi fram viðeigandi skilyrði og ferli til að tryggja tímanlega framkvæmd endurreisnaraðgerða, sem og ýmsir valkostir um endurreisn. Aðildarríki skulu gera kröfu um að í endurreisnaráætlunum séu skoðaðar ýmiss konar sviðsmyndir yfir alvarlegra þjód- og fjárhagslegra örðugleika sem skipta stofnunina og sérstakar aðstæður hennar máli, m.a. kerfislægir atburðir og álag sem varðar einstaka lögaðila og samstæður.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í nánu samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið, gefa út viðmiðunarreglur eigi síðar en 3. júlí 2015 í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að gera nákvæma grein fyrir hvers konar sviðsmyndir á að nota að því er varðar ákvæði 6. mgr. þessarar greinar.

8. Aðildarríki geta kveðið á um að lögbær yfirvöld hafi vald til krefja stofnun um að hún haldi nákvæmar skrár yfir fjárhagslega samninga sem hlutaðeigandi stofnun er aðili að.

9. Stjórn stofnunarinnar, sem um getur í 1. mgr., skal meta og samþykkja endurreisnaráætlunina áður en hún er lögð fram til lögbærs yfirvalds.

10. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem nánar er gerð grein fyrir, með fyrirvara um 4. gr., upplýsingum sem skulu koma fram í endurreisnaráætluninni sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. gr.

Mat á endurreisnaráætlunum

1. Aðildarríki skulu krefja stofnanirnar, sem gerð er krafa til að vinni endurreisnaráætlanir skv. 1. mgr. 5. gr. og 1. mgr. 7. gr., um að þær leggi fram þessar endurreisnaráætlanir til lögbærs yfirvalds til endurskoðunar. Aðildarríki skulu krefja stofnanir um að þær færi lögbæru yfirvaldi sönnur á með fullnægjandi hætti að þessar áætlanir uppfylli forsendur 2. mgr.

2. Lögbær yfirvöld skulu, innan sex mánaða eftir að sérhver áætlun hefur verið lögð fram og að höfðu samráði við lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að því marki sem þetta varðar viðkomandi útibú, endurskoða hana og meta að hversu miklu leyti hún uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 5. gr. og eftirfarandi viðmiðanir:

- a) ástæða er til að ætla að framkvæmd fyrirkomulagsins, sem lagt er til í áætluninni, muni viðhalda eða endurheimta rekstrarhæfi og fjárhagsstöðu stofnunarinnar eða samstæðunnar ef tekið er tillit til undirbúningsráðstafana sem stofnunin hefur gert eða fyrirhugar að gera,
- b) ástæða er til að ætla að áætlunin og sérstakir valmöguleikar í henni komi fljótt og skilvirkt til framkvæmda við aðstæður þar sem fjárhagserfiðleikar eru og komi, eftir því sem framast er unnt, í veg fyrir að fjármálakerfið verði fyrir verulega skaðlegum áhrifum, m.a. í sviðsmyndum sem gætu leitt til þess að aðrar stofnanir kæmu í framkvæmd endurreisnaráætlunum innan sama tímaramma.

3. Lögbært yfirvald skal, við mat á því hversu viðeigandi endurreisnaráætlanir eru, taka tillit til þess hversu viðeigandi höfuðstólssamsetning og fjármögnunarskipan stofnunarinnar eru miðað við flækjustig stjórnskipulags og áhættusniðs stofnunarinnar.

4. Lögbært yfirvald skal láta skilavaldinu endurreisnaráætlunina í té. Skilavaldið getur skoðað endurreisnaráætlunina í því skyni að greina hvort einhverjar aðgerðir í endurreisnaráætluninni geti haft skaðleg áhrif á skilabærni stofnunarinnar og leggja fram tilmæli fyrir lögbært yfirvald í tengslum við þessi mál.

5. Lögbært yfirvald skal, þegar það telur að verulegir annmarkar séu á endurreisnaráætluninni eða verulegar hindranir í framkvæmd hennar, tilkynna stofnuninni eða móðurfélagi samstæðunnar um mat sitt og krefja stofnunina um að leggja innan tveggja mánaða fram endurskoðaða áætlun sem unnt er að framlengja um einn mánuð með samþykki yfirvalda, þar sem sýnt er fram á hvernig tekið er á þessum annmörkum eða hindrunum.

Lögbært yfirvald skal gefa stofnuninni kost á að segja skoðun sína á umræddri kröfu áður en stofnun er krafín um að leggja aftur fram endurreisnaráætlun.

Lögbæru yfirvaldi er heimilt, telji það að ekki hafi verið tekið nægilega vel á annmörkunum og hindrunum í endurskoðuðu áætluninni, að gefa stofnuninni fyrirmæli um að gera sérstakar breytingar á henni.

6. Lögbært yfirvald skal, ef stofnunin lætur hjá líða að leggja fram endurskoðaða endurreisnaráætlun eða ef það telur að endurskoðaða endurreisnaráætlunin ráði ekki nægilega bót á annmörkunum eða hugsanlegum hindrunum sem greindar voru í upphaflegu mati þess og ekki reynist unnt að ráða nægilega bót á annmörkunum eða hindrunum með fyrirmælum um að gera sérstakar breytingar á áætluninni, krefja stofnunina um að hún greini, innan hæfilegs frests, frá þeim breytingum sem hún getur gert á starfsemi sinni til að ráða bót á annmörkum í endurreisnaráætluninni eða hindrunum í framkvæmd hennar.

Lögbæru yfirvaldi er heimilt, ef stofnunin lætur hjá líða að tilgreina slíkar breytingar innan þess tíma sem það ákveður eða ef lögbært yfirvald metur það svo að aðgerðir sem stofnunin leggur til myndu ekki taka nægilega afgerandi á annmörkunum eða hindrunum, að gefa stofnuninni fyrirmæli um að gera allar þær ráðstafanir sem taldar eru nauðsynlegar eða hæfilegar, með hliðsjón af því hversu þessir annmarkar og hindranir eru alvarlegar sem og áhrifanna sem ráðstafanirnar hafa á starfsemi stofnunarinnar.

Lögbæru yfirvaldi er heimilt, með fyrirvara um 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, að gefa stofnuninni fyrirmæli um að:

- a) draga úr áhættusniði stofnunarinnar, m.a. lausafjánhættu,
- b) gera tímanlegar endurfjármögnunarráðstafanir mögulegar,
- c) endurskoða stefnu og skipulag stofnunarinnar,
- d) gera breytingar á fjármögnunarstefnunni til að bæta viðnámsþol kjarnastarfseminnar og nauðsynlegra starfsþátta,
- e) gera breytingar á stjórnunarkerfi stofnunarinnar.

Upptalningin á ráðstöfununum, sem um getur í þessari málsgrein, undanskilur ekki aðildarríki fyrirfram frá því að heimila lögbærum yfirvöldum að gera viðbótarráðstafanir samkvæmt landslögum.

7. Ákvörðun lögbærs yfirvalds um ráðstafanir, þegar það krefur stofnun um að gera ráðstafanir í samræmi við 6. mgr., skal vera rökstudd og hófleg.

Tilkynna skal stofnuninni skriflega um ákvörðunina, með fyrirvara um málskotsrétt.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem teknar eru fram lágmarksforsendur sem lögbært yfirvald skal meta vegna matsins í 2. mgr. þessarar greinar og 1. mgr. 8. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. gr.

Endurreisnaráætlanir samstæðu

1. Aðildarríki skulu tryggja að móðurfélög í Sambandinu vinni endurreisnaráætlun samstæðunnar og leggi hana fram til eftirlitsaðila á samstæðugrunni. Endurreisnaráætlanir fyrir samstæður skulu fela í sér endurreisnaráætlun samstæðunnar sem er í heild undir stjórn móðurfélags í Sambandinu. Í endurreisnaráætlun samstæðunnar skal tilgreina ráðstafanir sem gæti verið nauðsynlegt að framkvæma á stigi móðurfélags í Sambandinu og allra einstakra dótturfélaga.

2. Lögbær yfirvöld geta, í samræmi við 8. gr., gert kröfu til dótturfélaga um að þau vinni og leggi fram endurreisnaráætlanir hvorrar og einnar einingar.

3. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal, að því tilskildu að fyrir hendi séu kröfur um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, senda endurreisnaráætlanir samstæðunnar til:

- a) hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda sem um getur í 115. gr. og 116. tilskipunar 2013/36/ESB,
- b) lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að svo miklu leyti sem þær snerta þetta útibú,
- c) skilavaldsins á samstæðustigi og
- d) skilavalda dótturfélaga.

4. Endurreisnaráætlun samstæðunnar skal miða að því að koma samstæðunni í heild í jafnvægi, eða hvaða stofnun sem er innan samstæðunnar sem lendir í erfiðleikum, með því að takast á við eða ryðja úr vegi ástæðum erfiðleikanna og endurreisa fjárhagsstöðu viðkomandi samstæðu eða stofnunar og samtímis að taka tillit til fjárhagsstöðu annarra eininga samstæðunnar.

Endurreisnaráætlun samstæðunnar skal fela í sér ýmiss konar fyrirkomulag til að tryggja samræmingu og samfellu í ráðstöfunum sem framkvæma skal á stigi móðurfélagsins í Sambandinu, á stigi eininganna sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., og einnig í ráðstöfunum sem gera skal á stigi dótturfélaga og á stigi mikilvægra útibúa, þar sem við á, í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB.

5. Endurreisnaráætlun samstæðunnar og sérhver áætlun, sem er unnin fyrir einstök dótturfélög, skulu innihalda atriðin sem tilgreind eru í 5. gr. Þar sem við á skulu þessar áætlanir innihalda fyrirkomulag vegna fjárstuðnings innan samstæðu sem samþykktur er samkvæmt samningi um fjárstuðning innan samstæðu sem gerður er í samræmi við III. kafla.

6. Endurreisnaráætlanir samstæðunnar skulu innihalda endurreisnarmöguleika þar sem settar eru fram aðgerðir til að taka á þeim sviðsmyndum sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr.

Tilgreina skal fyrir sérhverja sviðsmynd í endurreisnaráætlun samstæðunnar hvort hindranir séu í vegi framkvæmdar á endurreisnarráðstöfunum innan samstæðunnar, m.a. á stigi einstakra eininga sem áætlunin nær til og hvort fyrir hendi séu umtalsverðar aðgerðatengdar eða lagalegar hömlur vegna beinnar yfirfærslu eigin fjár eða endurgreiðslu skulda eða eigna innan samstæðunnar.

7. Stjórn einingarinnar, sem semur drög að endurreisnaráætlun samstæðunnar skv. 1. mgr., skal meta og samþykkja endurreisnaráætlun samstæðunnar áður en hún er lögð fram til eftirlitsaðila á samstæðugrunni.

8. gr.

Mat á endurreisnaráætlunum samstæðu

1. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni, ásamt lögbærum yfirvöldum dótturfélaga og að höfðu samráði við lögbær yfirvöld sem um getur í 116. gr. tilskipun 2013/36/ESB og við lögbær yfirvöld mikilvægra útibúa, skal endurskoða endurreisnaráætlun samstæðunnar að því marki sem hún varðar mikilvægt útibú og meta að hvaða marki hún uppfyllir kröfur og forsendur sem mælt er fyrir um í 6. og 7. gr. Gera skal matið í samræmi við ferlið sem kveðið er á um í 6. gr. og í samræmi við þessa grein og í því skal taka tillit til mögulegra áhrifa af endurreisnarráðstöfunum á fjármálastöðugleika í öllum aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar.

2. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni og lögbær yfirvöld dótturfélaga skulu reyna að ná sameiginlegri ákvörðun varðandi:

a) endurskoðun og mat á endurreisnaráætlun samstæðunnar,

b) hvort semja skuli drög að endurreisnaráætlun á einingargrunni fyrir stofnanir sem eru hluti af samstæðunni og

c) beitingu ráðstafana sem um getur í 5. og 6. mgr. og 6. gr.,

Aðilarnir skulu reyna að komast að sameiginlegri ákvörðun innan fjögurra mánaða frá þeim degi þegar eftirlitsaðili á samstæðugrunni sendir endurreisnaráætlun samstæðunnar í samræmi við 3. mgr. 7. gr.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni lögbærs yfirvalds, að aðstoða lögbær yfirvöld við að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið 31. gr. reglugerðar nr. 1093/2010.

3. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal taka sjálfstæða ákvörðun með tilliti til þessara málefna þegar sameiginleg ákvörðun lögbærra yfirvalda liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða frá sendingardegi að því er varðar endurskoðun og mat á endurreisnaráætlun samstæðunnar eða sérhverjar ráðstafanir sem móðurfélagið í Sambandinu er krafist um að gera í samræmi við 5. og 6. mgr. 6. gr. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal taka ákvörðun sína með hliðsjón af sjónarmiðum og fyrirvörum sem lögbær yfirvöld hafa látið í ljós á fjögurra mánaða tímabilinu. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal tilkynna um ákvörðunina til móðurfélagsins í Sambandinu og annarra lögbærra yfirvalda.

Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar ef einhver lögbæru yfirvaldanna, sem um getur í 2. mgr., hafa við lok fjögurra mánaða tímabilsins vísað máli sem um getur í 7. gr. til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010. Telja skal fjögurra mánaða tímabilið sáttatímabilið í skilningi reglugerðarinnar. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Ekki skal vísa málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun eftirlitsaðilans á samstæðugrunni gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

4. Þegar ekki liggur fyrir sameiginleg ákvörðun lögbærra yfirvalda innan fjögurra mánaða frá sendingardegi um:

- a) hvort semja eigi drög að endurreisnaráætlun á einingargrunni fyrir stofnanirnar sem heyra undir lögsögu þess eða
- b) beitingu ráðstafana, sem um getur í 5. og 6. mgr. 6. gr. á stigi dótturfélaga,

skal sérhvert lögbært yfirvald taka eigin ákvörðun um þetta málefni.

Lögbært yfirvald dótturfélagsins skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar þegar einhver hlutaðeigandi lögbær yfirvöld hafa vísað máli sem um getur í 7. mgr. til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, við lok fjögurra mánaða tímabilsins. Telja skal fjögurra mánaða tímabilið sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Ekki skal vísa málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun lögbærs yfirvalds, sem ber ábyrgð á dótturfélagi á einingastigi, gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

5. Önnur lögbær yfirvöld, sem eru ekki ósammála skv. 4. mgr., geta komist að sameiginlegri niðurstöðu um endurreisnaráætlun samstæðunnar sem nær til eininga samstæðu sem heyrir undir valdsvið þeirra.

6. Viðurkenna skal sameiginlegu ákvörðunina, sem um getur í 2. eða 5. mgr. og ákvarðanir sem lögbær yfirvöld taka þegar sameiginleg ákvörðun sem um getur í 3. og 4. mgr. liggur ekki fyrir, sem ákvarðandi og skulu lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum beita þeim.

7. Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni er aðeins heimilt að aðstoða lögbær yfirvöld við að komast að niðurstöðu í samræmi við 3. mgr. 19. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010, í tengslum við matið á endurreisnaráætlunum og framkvæmd ráðstafananna í a-, b- og d-lið 6. mgr. 6. gr., að fenginni beiðni lögbærs yfirvalds og í samræmi við 3. eða 4. mgr..

9. gr.

Vísar í endurreisnaráætlun

1. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar 5.–8. gr., gera kröfu um að sérhver endurreisnaráætlun feli í sér ramma yfir vísa ákvarðaða af stofnuninni sem tilgreinir á hvaða tímapunkti má grípa til viðeigandi aðgerða sem um getur í áætluninni. Lögbær yfirvöld skulu samþykka slíka vísa þegar þau framkvæma matið á endurreisnaráætlunum í samræmi við 6. og 8. gr. Vísarnir geta hvort heldur sem er verið eigindlegir eða megindlegir í eðli sínu og varðað fjárhagsstöðu stofnunarinnar og mögulegt skal vera að vakta þá auðveldlega. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að stofnanir komi á viðeigandi fyrirkomulagi fyrir reglulega vöktun á vísunum.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein er stofnun heimilt að:

- a) grípa til aðgerða samkvæmt endurreisnaráætlun ef forsendur viðkomandi vísis standast ekki en stjórn stofnunarinnar telur að það sé viðeigandi miðað við aðstæður,
- b) láta hjá líða að grípa til slíkra aðgerða ef stjórn stofnunarinnar telur að slíkt væri ekki viðeigandi miðað við aðstæður.

Tilkynna skal tafarlaust um ákvörðun um að grípa til aðgerðar, sem um getur í endurreisnaráætluninni eða ákvörðun um að láta hjá líða að grípa til slíkrar aðgerðar til lögbærs yfirvalds.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015 gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, til að tilgreina lágmarksskrá yfir eigindlega og megindlega vísa sem um getur í 1. mgr.

3. þáttur

Gerð skilaáætlana

10. gr.

Skilaáætlanir

1. Skilavaldið skal, að höfðu samráði við lögbært yfirvald og skilavöld þeirrar lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að svo miklu leyti sem slíkt varðar umrætt mikilvægt útibú, semja skilaáætlun fyrir sérhverja stofnun sem er ekki hluti samstæðu er fellur undir samstæðueftirlit skv. 111. og 112. gr. tilskipunar 2013/36/ESB. Í skilaáætluninni skal kveða á um skilaaðgerðir sem skilavaldið getur gripið til þegar stofnunin uppfyllir skilyrði fyrir skilameðferð. Veita skal hlutaðeigandi stofnun upplýsingarnar sem um getur í a-lið 7. mgr.
2. Við gerð skilaáætlunarinnar skal skilavaldið greina allar verulegar hindranir gegn skilabærni og, þegar þörf er á og hóflegt þykir, setja fram í stórum dráttum viðeigandi aðgerðir um hvernig taka megji á þessum hindrunum, skv. II. kafla þessa bóls.
3. Í skilaáætluninni skal taka tillit til viðkomandi sviðsmynda, þ.m.t. að vanskilin geti verið afmörkuð og einstök eða geti átt sér stað þegar fjármálaóstöðugleiki ríkir í fjármálum eða atburðir verða sem varða kerfið í heild. Í endurreisnaráætluninni skal ekki gert ráð fyrir neinu af eftirfarandi:
 - a) hvers konar sérstökum opinberum fjárstuðningi fyrir utan notkun fjármögnunarfyrirkomulags sem komið er á í samræmi við 100. gr.,
 - b) hvers konar lausafjárþyrngreiðslu í neyð af hálfu seðlabanka, eða
 - c) hvers konar lausafjárþyrngreiðslu sem seðlabanki veitir í krafti óstaðlaðrar veðsetningar, óstaðlaðs binditíma og vaxtaskilmála.
4. Í skilaáætluninni skal felast greining á því hvernig og hvenær stofnun getur, samkvæmt skilyrðunum sem kveðið er á um í áætluninni, sótt um að nota þyrngreiðslu seðlabanka og skal tilgreina eignirnar sem hún telur að viðurkenna megji sem fullnægjandi tryggingu.
5. Skilavöldum er heimilt að krefja stofnanir um aðstoð við að semja og uppfæra áætlanir.
6. Endurskoða skal skilaáætlanir og uppfæra þær eftir því sem við á, minnst árlega og eftir hvers konar efnislegar breytingar á laga- eða skipulagskerfi stofnunarinnar eða starfsemi hennar eða fjárhagsstöðu sem gæti haft veruleg áhrif á árangur áætlunarinnar eða að öðru leyti kallað á endurskoðun hennar.

Stofnanir og lögbær yfirvöld skulu, í tengslum við endurskoðun eða uppfærslu á skilaáætlunum sem um getur í fyrstu undirgrein, tilkynna skilavöldum án tafar um allar breytingar sem kalla á slíka endurskoðun eða uppfærslu.

7. Í skilaáætluninni skulu koma fram, án þess að það hafi áhrif á 4. gr., hvaða möguleikar eru á að beita skilauðræðum og skilaheimildum sem um getur í IV. bálki, gagnvart stofnuninni. Þar skal koma fram, magngreint ætíð þegar við á og unnt er:

- a) samantekt á lykilþáttum áætlunarinnar,
- b) samantekt á umtalsverðum breytingum sem orðið hafa á stofnuninni eftir að nýjustu upplýsingar um skilameðferð voru skráðar,
- c) lýsing á því hvernig aðgreina megi nauðsynlega starfsþætti og kjarnastarfsemi lagalega og fjárhagslega, að því marki sem nauðsyn krefur, frá öðrum sviðum til að tryggja áframhald ef til vanskila stofnunarinnar kemur,
- d) mat á tímaramma fyrir framkvæmd á sérhverjum efnisþætti áætlunarinnar,
- e) nákvæm lýsing á matinu á skilabærni sem framkvæmt hefur verið í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar og 15. gr.,
- f) lýsing á ráðstöfunum, sem nauðsynlegar eru skv. 17. gr., til að takast á við eða fjarlægja hindranir á skilabærni og tilgreindar eru í niðurstöðum matsins sem framkvæmt hefur verið í samræmi við 15. gr.,
- g) lýsing á ferlum við ákvörðun á virði og markaðshæfi nauðsynlegra starfsþátta, kjarnastarfsemi og eigna stofnunarinnar,
- h) nákvæm lýsing á tilhögun við að tryggja að upplýsingar, sem krafist er skv. 11. gr. séu uppfærðar og ávallt tiltækar skilavöldum,
- i) skýring skilavalds á því hvernig fjármagna megi skilameðferðarmöguleika án þess að gera ráð fyrir neinu af eftirfarandi:
 - i. hvers konar sérstökum opinberum fjárstuðningi fyrir utan notkun fjármögnunarfyrirkomulags sem komið er á í samræmi við 100. gr.,
 - ii. hvers konar lausafjárþyringreiðslu í neyð af hálfu seðlabanka, eða
 - iii. hvers konar lausafjárþyringreiðslu sem seðlabanki veitir í krafti óstaðlaðrar veðsetningar, óstaðlaðs binditíma og vaxtaskilmála,
- j) nákvæm lýsing á mismunandi stefnum við skilameðferð sem mætti beita miðað við mismunandi mögulegar sviðsmyndir og tímamörk sem við eiga,
- k) lýsing á mikilvægum víxl tengslum,
- l) lýsing á möguleikum á að vernda aðgang að greiðslu- og stöðustofnunarþjónustu, öðrum innri kerfum og mati á flytjanleika á stöðum viðskiptavina,
- m) greining á áhrifum áætlunarinnar á starfsmenn stofnunarinnar, m.a. mat á tengdum kostnaði, lýsing á fyrirhuguðum ferlum varðandi samráð við starfsmenn á meðan skilaferlið stendur yfir með hliðsjón af landsbundnum kerfum fyrir samræður við aðila vinnumarkaðarins þar sem við á,
- n) áætlun um samskipti við fjölmiðla og almenning,

- o) lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sem krafa er gerð um skv. 1. mgr. 45. gr., og tímafrestur til að ná því stigi, þar sem við á,
- p) lágmarkskrafa, þar sem við á, um eiginfjárgrunn og samningsbundna eftirgjafargerninga, skv. 1. mgr. 45. gr. og tímafrestur til að ná því stigi, þar sem við á,
- q) lýsing á grundvallarstarfsemi og -kerfum sem þarf til að viðhalda áframhaldandi virkni starfsferla stofnunarinnar,
- r) allar skoðanir, ef við á, sem stofnunin lætur í ljós í tengslum við skilaáætlunina.

8. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld hafi heimild til að krefja stofnun og einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., um að halda nákvæmar skrár um fjárhagslega samninga sem hún er aðili að. Skilavaldið getur tilgreint fresti sem stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., fær til að leggja fram þessar skrár. Sömu frestir skulu gilda um allar stofnanir og allar einingar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., sem eru innan lögsögu þess. Skilavaldið getur ákveðið að setja mismunandi fresti fyrir mismunandi tegundir fjárhagslega samninga, eins og um getur í 100. mgr. 2. gr. Málsgrein þessi hefur ekki áhrif á heimildir skilavaldsins til upplýsingaöflunar.

9. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáætturáðið, semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem ítarlegri grein er gerð fyrir efni skilaáætlunarinnar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

11. gr.

Upplýsingar frá stofnuninni vegna skilaáætlana og samstarfs

- 1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld hafi valdheimild til að krefja stofnanir um:
 - a) að starfa saman eins og þörf krefur við samningu skilaáætlana,
 - b) veita þeim, annaðhvort beint eða í gegnum lögbært yfirvald, allar upplýsingar sem þörf er á til að semja skilaáætlanir og hrinda þeim í framkvæmd.

Skilavöld skulu einkum hafa vald til að gera kröfu um, meðal annarra upplýsinga, upplýsingar og greiningu sem gerð er grein fyrir í B-hluta viðaukans.

2. Lögbær yfirvöld í viðkomandi aðildarríkjum skulu eiga samstarf við skilavöld til að sannreyna hvort sumar eða allar upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., séu þegar tiltækar. Lögbær yfirvöld skulu veita skilavöldum þessar upplýsingar þegar slíkar upplýsingar eru tiltækar.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina ferli og lágmarkssafn staðlaðra eyðublaða og sniðmáta vegna upplýsingamiðlunar samkvæmt þessari grein.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

12. gr.

Skilaáætlun fyrir samstæðu

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld á samstæðustigi, ásamt skilavöldum dótturfélaga og að höfðu samráði við skilavöld mikilvægra útibúa að því marki sem slíkt skiptir máli fyrir mikilvæga útibúið, semji skilaáætlunir fyrir samstæðuna. Skilaáætlunir fyrir samstæðu skulu fela í sér áætlun um skilameðferð samstæðunnar, sem er í heild undir stjórn móðurfélags í Sambandinu, annaðhvort með skilameðferð á stigi móðurfélagsins í Sambandinu eða með því að leysa upp dótturfélögin og hefja skilameðferð á þeim. Í skilaáætlun fyrir samstæðuna skulu tilgreindar ráðstafanir vegna skilameðferðar:

- a) móðurfélagsins í Sambandinu,
- b) dótturfélaganna, sem eru hluti samstæðunnar og staðsett í Sambandinu,
- c) eininganna, sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og
- d) með fyrirvara um VI. bálk, dótturfélaganna sem eru hluti samstæðunnar og eru staðsett utan Sambandsins.

2. Semja skal skilaáætlun fyrir samstæðuna á grundvelli upplýsinga sem eru veittar skv. 11. gr.

3. Í skilaáætlun fyrir samstæðu skal:

- a) setja fram til hvaða skilaaðgerða eigi að grípa í tengslum við einingar samstæðu, bæði með skilaaðgerðum gagnvart einingunum sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., móðurfélaginu og dótturstofnunum og með samræmdum skilaaðgerðum gagnvart dótturstofnunum í sviðsmyndunum sem kveðið er á um í 3. mgr. 10. gr.,
- b) skoða að hvaða marki hægt er að beita og framkvæma skilaufræði og -heimildir á samræmdan hátt gagnvart einingum samstæðu með staðfestu í Sambandinu, m.a. ráðstöfunum til að auðvelda kaup þriðja aðila á samstæðunni í heild eða aðgreindum viðskiptasviðum eða starfsemi sem nokkrar einingar samstæðunnar hafa með höndum eða sérstakar einingar samstæðunnar og finna deili á hvers konar mögulegum hindrunum sem standa í vegi fyrir samræmdri skilameðferð,
- c) auðkenna viðeigandi tilhögun, þegar innan samstæðunnar eru einingar sem eru með réttarstöðu lögaðila í þriðju löndum, fyrir samvinnu og samræmingu við viðkomandi yfirvöld þessara þriðju landa og hverjar afleiðingarnar geta verið á skilameðferð innan Sambandsins,
- d) greina ráðstafanir, m.a. lagalegan og efnahagslegan aðskilnað tiltekinna starfsemi eða viðskiptasviða sem eru nauðsynleg til að auðvelda skilameðferð samstæðu þegar skilyrðum fyrir skilameðferð er fullnægt,
- e) setja fram hvers konar viðbótaraðgerðir, sem ekki er getið um í þessari tilskipun og skilavaldið á samstæðustigi hyggst grípa til í tengslum við skilameðferð samstæðunnar,
- f) greina hvernig hægt er að fjármagna skilaaðgerðir samstæðunnar og setja fram meginreglur um hvernig ábyrgð er deilt á fjármögnun milli fjármögnunarbrunnna í ýmsum aðildarríkjum þegar nauðsyn er á fjármögnunarfyrirkomulagi. Í áætluninni skal ekki gert ráð fyrir neinu af eftirfarandi:
 - i. hvers konar sérstökum opinberum fjárstuðningi fyrir utan notkun fjármögnunarfyrirkomulags sem komið er á í samræmi við 100. gr.,
 - ii. hvers konar lausafjárþyringreiðslu í neyð af hálfu seðlabanka, eða

iii. hvers konar lausafjárþingreiðslu sem seðlabanki veitir í krafti óstaðlaðrar veðsetningar, óstaðlaðs binditíma og vaxtaskilmála.

Meginreglur þessar skulu settar fram á grundvelli réttlátra og jafnvægra viðmiðana, einkum með hliðsjón af 5. mgr. 107. gr., og áhrifa á fjármálastöðugleika í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum.

4. Mat á skilabærni samstæðunnar skv. 16. gr. skal fara fram á sama tíma og skilaáætlun fyrir samstæðuna er samin og uppfærð í samræmi við þessa grein. Nákvæm lýsing á matinu á skilabærni, sem framkvæmt var í samræmi við 16. gr., skal fylgja með í skilaáætlun fyrir samstæðuna.

5. Skilaáætlun fyrir samstæðu skal ekki hafa óhófleg áhrif í neinu aðildarríkjana.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið, semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, þar sem fram kemur efni skilaáætlana fyrir samstæðu, með því að taka tillit til fjölbreytni í viðskiptalíkönnum samstæðna á innri markaðnum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

13. gr.

Kröfur og málsmeðferð vegna skilaáætlana fyrir samstæðu

1. Móðurfélög í Sambandinu skulu leggja fram upplýsingar, sem kann að vera krafist í samræmi við 11. gr., til skilavaldsins á samstæðustigi. Upplýsingar þessar skulu varða móðurfélagið í Sambandinu og sérhverja einingu samstæðunnar að því marki sem þörf er á, þ.m.t. einingar sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 1. gr.

Skilavald á samstæðustigi skal senda upplýsingarnar, sem veittar eru í samræmi við þessa málsgrein, að því tilskildu að kröfur um þagnarskyldu, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, séu fyrir hendi, til:

- a) Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar,
- b) skilavalda dótturfélaga,
- c) skilavalda í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að svo miklu leyti sem það skiptir máli fyrir þetta mikilvæga útibú,
- d) hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda sem um getur í 115. og 116. gr. tilskipunar 2013/36/ESB og
- e) skilavalda aðildarríkjana þar sem einingarnar, sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., eru með staðfestu.

Upplýsingarnar, sem skilavaldið á samstæðustigi veitir skilavöldum og lögbærum yfirvöldum dótturfélaga, skilavöldum í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett og hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum sem um getur í 115. og 116. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, skulu fela í sér að minnsta kosti allar upplýsingar sem skipta máli vegna dótturfélagsins eða mikilvægs útibús. Upplýsingarnar, sem veittar eru Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, skulu fela í sér allar upplýsingar sem varða hlutverk Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í tengslum við skilaáætlanir fyrir samstæðuna. Skilavald á samstæðustigi er ekki skuldbundið til að senda þessar upplýsingar án samþykkis hlutaðeigandi eftirlitsstjórnvalds eða skilavalds í þriðja landi þegar um er að ræða upplýsingar sem tengjast dótturfélögum í þriðja landi.

2. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld á samstæðustigi, í samstarfi við skilavöldin sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, sem eru í skilaráðum og að höfðu samráði við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld m.a. lögbær yfirvöld í lögsögum aðildarríkja þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, semji og viðhaldi skilaáætlunum fyrir samstæður. Skilavöldum á samstæðustigi er heimilt, að eigin ákvörðun og með fyrirvara um að þau uppfylli trúnaðarkvaðirnar sem mælt er fyrir um í 98. gr. þessarar tilskipunar, að fá skilavöld þriðja lands, þar sem samstæðan hefur stofnað dótturfélög, eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða mikilvæg útibú sbr. 51. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, með því að semja og viðhalda skilaáætlunum fyrir samstæðuna.

3. Aðildarríki skulu tryggja að skilaáætlanir fyrir samstæðu séu endurskoðaðar og uppfærðar minnst árlega þar sem við á og eftir allar efnislegar breytingar á laga- eða skipulagskerfi, á rekstri eða fjárhagsstöðu samstæðunnar, þ.m.t. allar einingar innan samstæðunnar, sem gæti haft efnisleg áhrif á eða kallað á endurskoðun skilaáætlunarinnar.

4. Samþykkt skilaáætlunar fyrir samstæðuna skal vera í formi sameiginlegrar ákvörðunar skilavaldsins á samstæðustigi og skilavald dótturfélaga.

Skilavöld þessi skulu taka sameiginlega ákvörðun innan fjögurra mánaða frá sendingardegi skilavaldsins á samstæðustigi á upplýsingunum sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni skilavalds, að aðstoða skilavöld við að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið 31. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

5. Skilavald á samstæðustigi skal taka eigin ákvörðun um skilaáætlun fyrir samstæðuna liggja sameiginleg ákvörðun skilavalds ekki fyrir innan fjögurra mánaða. Styðja skal ákvörðunina gildum rökum og í henni skal tekið mið af sjónarmiðum og fyrirvörum annarra skilavalds. Skilavald á samstæðustigi skal senda ákvörðunina til móðurfélags í Sambandinu.

Skilavald á samstæðustigi skal, þegar eitthvert skilavald hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar við lok fjögurra mánaða tímabilsins í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010, þó með fyrirvara um 9. mgr. þessarar greinar, fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka, í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og skal taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Telja skal fjögurra mánaða tímabilið sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Ekki skal vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að komist hefur verið að sameiginlegri ákvörðun. Ákvörðun skilavalds á samstæðustigi gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

6. Sérhvert skilavald sem ber ábyrgð á dótturfélagi skal, þegar sameiginleg ákvörðun skilavaldanna liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða, taka eigin ákvörðun og vinna og viðhalda skilaáætlun fyrir einingar sem falla undir lögsögu þess. Styðja skal sérhverja einstaka ákvörðun fullum rökum þar sem setja skal fram ástæður fyrir ágreiningi um tillögu að skilaáætlun fyrir samstæðu og þar skal tekið tillit til sjónarmiða og fyrirvara annarra lögbærra yfirvalda og skilavalds. Sérhvert skilavald skal tilkynna hinum aðilum skilaráðsins um ákvörðun sína.

Hlutaðeigandi skilavald skal, þegar eitthvert skilavald hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 við lok fjögurra mánaða tímabilsins, fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og skal taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, þó með fyrirvara um 9. mgr. þessarar greinar. Fjögurra mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að komist hefur verið að sameiginlegri ákvörðun. Ákvörðun skilavalds dótturfélagsins gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

7. Hin skilavöldin, sem eru ekki ósammála skv. 6. mgr., kunna að komast að sameiginlegri ákvörðun um skilaáætlun fyrir samstæðu sem nær til samstæðueininga undir lögsögu þeirra.

8. Viðurkenna skal að sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í 4. og 7. mgr. og ákvarðanirnar sem skilavöld taka séu ákvarðandi þegar sameiginleg ákvörðun, sem um getur í 5. og 6. mgr., liggur ekki fyrir og skulu skilavöld í viðkomandi aðildarríkjum beita þeim.

9. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, í samræmi við 5. og 6. mgr. þessarar greinar og að fenginni beiðni frá skilavaldi, að aðstoða skilavöld við að komast að samkomulagi, í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, nema eitthvert hlutaðeigandi skilavald telji að málefnið sem ósamkomulag ríkir um geti á einhvern hátt skert fjárhagslega ábyrgð aðildarríkis síns.

10. Skilavaldið á samstæðustigi skal, þegar sameiginlegar ákvarðanir eru teknar skv. 4. og 7. mgr. og þegar skilavald metur það svo, skv. 9. mgr., að málefnið sem ósamkomulag ríkir um varðandi skilaáætlanir fyrir samstæðu skerði fjárhagslega ábyrgð aðildarríkis þess, hefja endurmat á samstæðuskilaáætluninni, m.a. lágmarkskröfunni um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

14. gr.

Sending skilaáætlana til lögbærra yfirvalda

1. Skilavaldið skal senda skilaáætlanir og allar breytingar á þeim til viðkomandi lögbærra yfirvalda.
2. Skilavaldið á samstæðustigi skal senda skilaáætlanir fyrir samstæðu og allar breytingar á þeim til viðkomandi lögbærra yfirvalda.

II. KAFLI

Skilabærni

15. gr.

Mat á skilabærni að því er varðar stofnanir

1. Aðildarríki skulu tryggja að eftir að skilavald hefur haft samráð við lögbært yfirvald og skilavöld í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að svo miklu leyti sem það varðar umrætt mikilvægt útibú, meti að hvaða marki stofnun, sem ekki er hluti samstæðu, er skilabær án þess gert sé ráð fyrir neinu af eftirfarandi atriðum:

- a) hvers konar sérstökum opinberum fjárstuðningi fyrir utan notkun fjármögnunarfyrirkomulags sem komið er á í samræmi við 100. gr.,
- b) hvers konar lausafjárfyrirgreiðslu í neyð af hálfu seðlabanka,
- c) hvers konar lausafjárfyrirgreiðslu sem seðlabanki veitir í krafti óstaðlaðrar veðtryggingar, lánstíma og vaxtaskilmálum.

Meta skal stofnun skilabæra ef gerlegt og raunhæft er fyrir skilavaldið annaðhvort að slíta henni samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð eða setja hana í skilameðferð með því að beita ýmsum skilaúrræðum og valdheimildum gagnvart stofnuninni og forðast um leið, að svo miklu leyti sem mögulegt er, að valda fjármálakerfi aðildarríkisins, þar sem stofnunin er með staðfestu, verulegum skaðlegum áhrifum, m.a. við aðstæður þar sem víðtækur fjármálaóstöðugleiki ríkir eða atburðir sem hafa heildaráhrif á kerfið, eða annarra aðildarríkja eða Sambandsins og með það í huga að tryggja áframhald nauðsynlegra starfsþátta sem stofnunin rekur. Skilavöld skulu ætíð tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni tímanlega þegar stofnun er ekki metin skilabær.

2. Skilavaldið skal, að því er varðar matið á skilabærni sem um getur í 1. mgr., að lágmarki skoða málefnið sem tekin eru fram í C-þætti viðaukans.

3. Skilavaldið skal annast mat á skilabærni samkvæmt þessari grein á sama tíma og vegna vinnu við að semja og uppfæra skilaáætlunina í samræmi við 10. gr.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáætturáðið, semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina málefni og viðmiðanir fyrir mati á skilabærni stofnana eða samstæðna sem kveðið er á um í 2. mgr. þessarar greinar og í 16. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

16. gr.

Mat á skilabærni fyrir samstæður

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld á samstæðustigi, ásamt skilavöldum dótturfélaga, að höfðu samráði við eftirlitsaðila á samstæðugrunni og lögbær yfirvöld þessara dótturfélaga og skilavöld í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að því marki sem við á fyrir mikilvæga útibúið, meti að hve miklu leyti samstæður eru skilabærar án þess að gera ráð fyrir neinu eftirfarandi atriða:

- a) hvers konar sérstökum opinberum fjárstuðningi fyrir utan notkun fjármögnunarfyrirkomulags sem komið er á í samræmi við 100. gr.,
- b) hvers konar lausafjárfyrirgreiðslu í neyð af hálfu seðlabanka,
- c) hvers konar lausafjárfyrirgreiðslu sem seðlabanki veitir í krafti óstaðlaðrar veðsetningar, lánstíma og vaxtaskilmála.

Meta skal samstæðu skilabæra ef gerlegt og raunhæft er fyrir skilavöld annaðhvort að slíta samstæðueiningum samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð eða setja samstæðueiningar í skilameðferð með því að beita skilaúrræðum og -heimildum gagnvart samstæðueiningum og forðast um leið, að svo miklu leyti sem mögulegt er, að valda fjármálakerfi aðildarríkjanna, þar sem samstæðueiningarnar eru með staðfestu, verulegum skaðlegum áhrifum, þ.m.t. við aðstæður þar sem víðtækur fjármálaóstöðugleiki ríkir eða atburðir sem hafa heildaráhrif á kerfið, eða annarra aðildarríkja eða Sambandsins, einnig með það í huga að tryggja áframhald nauðsynlegra starfsþátta sem samstæðueiningarnar reka, í þeim tilvikum þar sem auðvelt er að aðskilja þær tímanlega eða eftir öðrum leiðum. Skilavöld á samstæðustigi skulu tilkynna Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni tímanlega þegar samstæða er ekki metin skilabær.

Skilaráðin sem um getur í 88. gr. skulu taka tillit til matsins á skilabærni samstæðu.

2. Skilavöld skulu, að því er varðar matið á skilabærni samstæðu, að lágmarki skoða málefnið sem tekin eru fram í C-þætti viðaukans.

3. Mat á skilabærni samstæðu samkvæmt þessari grein skal fara fram samtímis og vegna vinnu við að semja og uppfæra skilaáætlun fyrir samstæðu í samræmi við 12. gr. Matið skal fara fram samkvæmt tilhögun ákvarðanatöku sem mælt er fyrir um í 13. gr.

17. gr.

Valdheimildir til að takast á við hindranir á skilabærni eða ryðja þeim úr vegi

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar skilavald hefur haft samráð við lögbært yfirvald, samkvæmt mati á skilabærni sem framkvæmt er fyrir stofnun í samræmi við 15. og 16. gr., og kemst að þeirri niðurstöðu að verulegar hindranir séu á skilabærni umræddrar stofnunar, skuli skilavaldið tilkynna viðkomandi stofnun, lögbæru yfirvaldi og skilavöldum í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, skriflega um niðurstöðu sína.
2. Fella skal niður kröfuna um að skilavöld vinni skilaáætlanir og að viðkomandi skilavöld komist að sameiginlegri ákvörðun um skilaáætlanir, fyrir samstæður í 1. mgr. 10. gr. annars vegar og 4. mgr. 13. gr. hins vegar, í kjölfar tilkynningarinnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, þar til skilavaldið hefur samþykkt ráðstafanirnar til að fjarlægja alvarlegar hindranir gegn skilabærni, skv. 3. mgr. þessarar greinar, eða ákveðið að fylgja þeim skv. 4. mgr. þessarar greinar.
3. Stofnunin skal, innan fjögurra mánaða frá viðtökudegi tilkynningarinnar og í samræmi við 1. mgr., leggja fram tillögur við skilavaldið um mögulegar ráðstafanir til að takast á við eða fjarlægja verulegar hindranir sem tilgreindar eru í tilkynningunni. Skilavaldið skal, að höfðu samráði við lögbært yfirvald, meta hvort þessar ráðstafanir séu nægilega skilvirkar til að takast á við eða fjarlægja umræddar verulegar hindranir.
4. Skilavald skal, þegar það telur að ráðstafanirnar, sem stofnun leggur til að verði gerðar í samræmi við 3. mgr., dragi ekki úr umræddum hindrunum eða ryðji þeim úr vegi með árangursríkum hætti, krefja stofnunina um, ýmist beint eða óbeint fyrir milligöngu lögbærs yfirvalds, að gera aðrar ráðstafanir sem geta náð þessu markmiði og tilkynna stofnuninni skriflega um þessar ráðstafanir og hún skal koma með tillögu um áætlun til að fara eftir þeim innan eins mánaðar.

Við greiningu á öðrum ráðstöfunum skal skilavaldið sýna fram á hvernig ráðstafanirnar, sem stofnunin gerir tillögu um, myndu ekki hafa í för með sér að unnt sé að fjarlægja hindranir gegn skilabærni og hvernig hinar ráðstafanirnar, sem lagðar eru til, eru hóflega við að ryðja þeim úr vegi. Skilavaldið skal taka tillit til þess að þessar hindranir á skilabærni ógna fjármálastöðugleika og til þess hvaða áhrif þessar ráðstafanir hafa á rekstur stofnunarinnar, stöðugleika hennar og getu til að leggja sitt af mörkum til efnahagslífsins.

5. Skilavöld skulu, að því er varðar 4. mgr., hafa valdheimild til að gera allar eftirfarandi ráðstafanir:
 - a) krefja stofnunina um að endurskoða alla fjármögnunarsamninga innan samstæðu eða skoða af hverju þeir eru ekki fyrir hendi eða vinna að þjónustusamningum, bæði innan samstæðu eða við þriðju aðila til að tryggja þjónustu nauðsynlegra starfsþátta,
 - b) krefja stofnunina um að takmarka hámark einstakra áhættuskuldbindinga eða heildaráhættuskuldbindinga,
 - c) að gera tilgreindar eða almennar kröfur um viðkomandi viðbótarupplýsingar að því er varðar skilameðferð,
 - d) krefja stofnunina um að hún afhendi tilgreindar eignir,
 - e) krefja stofnunina um að takmarka eða hætta sértækri starfsemi sem hún stundar eða fyrirhugar,
 - f) takmarka eða hindra þróun nýrra eða fyrirliggjandi viðskiptasviða eða sölu nýrra eða fyrirliggjandi vara,
 - g) krefjast breytinga á félags- eða rekstrarformi einingarinnar eða einingar innan samstæðu, sem er annaðhvort undir beinni eða óbeinni stjórn hennar til að draga úr flækjustigi til að tryggja að nauðsynlegir starfsþættir geti verið lagalega og rekstrarlega aðskildir frá öðrum starfsþáttum með því að beita skilaúrræðum,

- h) krefja stofnun eða móðurfélag um að koma á fót móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði í aðildarríki eða móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Sambandinu,
- i) krefja stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., um að gefa út hæfar skuldbindingar til að uppfylla kröfurnar í 45. gr.,
- j) krefja stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., um að taka önnur skref til að fara að lágmarkskröfunni um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar skv. 45. gr., þ.m.t. og einkum að reyna að semja aftur um sérhverja hæfa skuldbindingu, viðbótar eigið fé eða gerning undir þætti 2 sem hún hefur gefið út í því skyni að tryggja að sérhver ákvörðun skilavaldsins um að færa niður eða umreikna þessa skuldbindingu eða gerning yrði tekin í samræmi við gildandi lög í þeirri lögsögu sem þessi skuldbinding eða gerningur fellur undir og
- k) að krefjast þess, þegar stofnun er dótturfélag blandaðs eignarhaldsfélags, að blandaða eignarhaldsfélagið komi á, ef nauðsyn krefur, aðskildu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði til að stjórna stofnuninni í því skyni að greiða fyrir skilameðferð stofnunarinnar og til að komast hjá því að skilaúrræði og -heimildir sem um getur í IV. bálki hafi skaðleg áhrif á þann hluta samstæðunnar sem ekki tengist fjármálum.
6. Ákvörðun sem tekin er skv. 1. eða 4. mgr. skal uppfylla eftirfarandi kröfur:
- a) hún skal studd rökum fyrir matinu eða ákvörðuninni sem um er að ræða,
- b) hún skal gefa til kynna hvernig þetta mat eða ákvörðun uppfyllir kröfuna um hlutbundna hóflega beitingu sem mælt er fyrir um í 4. mgr. og
- c) unnt skal vera að kæra hana.
7. Skilavaldið skal, að höfðu samráði við lögbært yfirvald og tilnefnt þjóðhagsvarúðarlandsyfirvald, ef við á og áður en nokkur ráðstöfun sem um getur í 4. gr. er greind, taka tilhlýðilegt tillit til hugsanlegra áhrifa þessara ráðstafana á þessa tilteknu stofnun, á innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu, á fjármálastöðugleika í öðrum aðildarríkjum og Sambandinu í heild.
8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að tilgreina nákvæmari lýsingu á ráðstöfununum sem kveðið er á um í 5. mgr. og við hvaða aðstæður er hægt að beita sérhverri ráðstöfun.

18. gr.

Valdheimildir til að takast á við hindranir á skilabærni eða ryðja þeim úr vegi: meðhöndlun samstæðu

1. Skilavald á samstæðustigi og skilavöld dótturfélaga skulu, að höfðu samráði við samstarfshóp eftirlitsaðila og skilavöld í lögsögunni þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að því marki sem slíkt skiptir mikilvæga útibúið máli, skoða í sameiningu matið, sem gerð er krafa um skv. 16. gr., innan skilaráðsins og grípa til réttmætra aðgerða til að komast að sameiginlegri ákvörðun um beitingu ráðstafananna sem tilgreindar eru í samræmi við 4. mgr. 17. gr. í tengslum við allar stofnanir sem eru hluti samstæðunnar.
2. Skilavald á samstæðustigi skal, í samstarfi við eftirlitsaðila á samstæðugrunni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og í samræmi við 1. mgr. 25. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010, semja og leggja fram skýrslu til móðurfélagsins í Sambandinu, til skilavalda dótturfélaga sem munu leggja hana fram til dótturfélaga undir eftirliti þeirra og til skilavalda með lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett. Vinna skal skýrsluna eftir að haft hefur verið samráð við lögbær yfirvöld og þar skal sett fram greining á verulegum hindrunum á því að skilaúrræðum sé beitt á árangursríkan hátt og á skilaheimildum í tengslum við samstæðuna. Í skýrslunni skal taka til athugunar áhrifin á viðskiptalíkan stofnunarinnar og mæla með sérhverjum hóflegum og markmiðuðum ráðstöfunum sem eru nauðsynlegar eða viðeigandi, að mati yfirvaldsins, til að ryðja þessum hindrunum úr vegi.

3. Móðurfélaginu í Sambandinu er heimilt, innan fjögurra mánaða frá viðtökudegi skýrslunnar, að leggja fram athugasemdir og leggja til við skilavaldið á samstæðustigi að aðrar ráðstafanir verði gerðar til að ryðja úr vegi hindrununum sem tilgreindar eru í skýrslunni.

4. Skilavaldið á samstæðustigi skal tilkynna eftirlitsaðila á samstæðugrunni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, skilavöldum dótturfélaga og skilavöldum með lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, að því marki sem slíkt skiptir mikilvæga útibúið máli, um sérhverja ráðstöfun sem móðurfélag í Sambandinu leggur til. Skilavöld á samstæðustigi og skilavöld dótturfélaganna skulu, að höfðu samráði við lögbær yfirvöld og skilavöld í þeirri lögsögu þar sem mikilvæg útibú eru staðsett, gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun innan skilaráðsins um að greina verulegar hindranir og, þegar nauðsyn krefur, mat á ráðstöfunum sem móðurfélagið í Sambandinu leggur til og ráðstöfunum sem yfirvöld gera kröfu um til að fást við hindranir eða fjarlægja þær og skal taka tillit til áhrifanna sem ráðstafanirnar kunna að hafa í öllum aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar.

5. Taka skal sameiginlegu ákvörðunina innan fjögurra mánaða frá því að móðurfélagið í Sambandinu hefur lagt fram athugasemdir eða þegar fjögurra mánaða tímabilið, sem um getur í 3. mgr., rennur út, hvort heldur sem fyrir verður. Hún skal vera rökstudd og sett fram í skjali sem skilavald á samstæðugrunni lætur móðurfélaginu í Sambandinu í té.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni skilavalds, að aðstoða skilavöldin við að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið 31. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

6. Skilavaldið á samstæðustigi skal, þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir innan tímabilsins sem um getur í 5. mgr., taka eigin ákvörðun um viðeigandi ráðstafanir sem gera skal í samræmi við 4. mgr. 17. gr. á samstæðustigi.

Styðja skal ákvörðunina fullum rökum og í henni skal tekið mið af sjónarmiðum og fyrirvörum annarra skilavalda. Skilavald á samstæðustigi skal senda ákvörðunina til móðurfélags í Sambandinu.

Skilavald á samstæðustigi skal, ef eitthvert skilavald hefur vísað málinu, sem um getur í 9. mgr. þessarar greinar, til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 við lok fjögurra mánaða tímabilsins, fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Fjögurra mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun skilavaldsins á samstæðustigi gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

7. Skilavöld dótturfélaga skulu, þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir, taka eigin ákvarðanir um viðeigandi ráðstafanir, sem dótturfélög skulu taka á einingagrunni, í samræmi við 4. gr. 17. gr. Styðja skal ákvörðunina fullum rökum og í henni skal tekið tillit til sjónarmiða og fyrirvara annarra skilavalda. Senda skal ákvörðunina til viðkomandi dótturfélags og skilavalds á samstæðustigi.

Skilavald dótturfélagsins skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka, í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar ef eitthvert skilavald hefur vísað málinu, sem um getur í 9. mgr. þessarar greinar, til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, við lok fjögurra mánaða tímabilsins. Fjögurra mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Ákvörðun skilavalds dótturfélagsins gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

8. Viðurkenna skal sameiginlegu ákvörðunina sem um getur í 5. mgr. og ákvarðanir sem skilavöld taka þegar sameiginleg ákvörðun, sem um getur í 6. mgr., liggur ekki fyrir, sem ákvarðandi og skulu önnur skilavöld beita henni.
9. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að fenginni beiðni skilavalds í samræmi við 6. eða 7. mgr. þessarar greinar, að aðstoða skilavöld við að komast að samkomulagi í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir um að grípa til einhverra þeirra ráðstafana sem um getur í g-, h- eða k-lið 5. mgr. 17. gr.

III. KAFLI

Fjárstuðningur innan samstæðu

19. gr.

Samningur um fjárstuðning innan samstæðu

1. Aðildarríki skulu tryggja að móðurstofnun í aðildarríki, móðurstofnun í Sambandinu eða eining sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og dótturfélög hennar í öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum sem eru stofnanir eða fjármálastofnanir og falla undir samstæðueftirlit móðurfélagsins, geti gert samning um fjárstuðning til sérhvers annars aðila að þeim samningi sem uppfyllir skilyrðin um snemmbær inngrip skv. 27. gr., að því tilskildu að skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum kafla séu einnig uppfyllt.
2. Þessi kafli á ekki við um fjármálafyrirkomulag innan samstæðu, þ.m.t. fjármögnunarfyrirkomulag og starfrækslu miðlægra fjármögnunarráðstafana, að því tilskildu að enginn af aðilum að þessu fyrirkomulagi uppfylli skilyrðin um snemmbær inngrip.
3. Samningur um fjárstuðning innan samstæðu skal ekki fela í sér skilyrði um:
 - a) að veita einingu innan samstæðu sem lendir í fjárhagsórðugleikum fjárstuðning á samstæðustigi ef stofnunin ákveður að gera slíkt í einstökum tilvikum og í samræmi við stefnumið samstæðunnar, valdi þetta ekki áhættu fyrir stofnunina í heild eða
 - b) að starfa í aðildarríki.
4. Aðildarríki skulu eyða öllum lagalegum hömlum í innlendum lögum gegn færslum á fjárstuðningi innan samstæðu, gerðum í samræmi við þennan kafla, að því tilskildu að ekkert í þessum kafla hindri aðildarríki á neinn hátt í því að setja takmarkanir á færslur innan samstæðu á grundvelli lagaákvæða hvers ríkis sem nýtir sér möguleikana sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, sem innleiðir tilskipun 2013/36/ESB, eða gera kröfu um að hlutar samstæðu eða starfsemi sem fram fer innan samstæðu sé aðskilin vegna fjármálastöðugleika.
5. Samningur um fjárstuðning innan samstæðu má:
 - a) taka til fleiri en eins dótturfélags samstæðunnar og getur kveðið á um fjárstuðning frá móðurfélaginu til dótturfélaga, frá dótturfélögum til móðurfélagsins, milli dótturfélaga samstæðunnar sem aðili að samningnum eða hvers konar samsetningar þessara eininga,
 - b) kveða á um fjárstuðning í formi láns, veitingu trygginga, nýtingu eigna að veði, eða hvers konar samsetningu þessara tegunda fjárstuðnings, í fleiri en einum viðskiptum, þ.m.t. milli þess sem nýtur ávinnings af stuðningnum og þriðja aðila.
6. Heimilt er, þegar eining innan samstæðu samþykkir, í samræmi við skilmála samnings um fjárstuðning innan samstæðu, að veita fjárstuðning til annarrar einingar innan samstæðu, að samningurinn innihaldi gagnkvæman samning af hálfu einingarinnar innan samstæðunnar, sem fær stuðninginn, um að veita fjárstuðning til einingarinnar innan samstæðu sem veitir stuðninginn.

7. Í samningi um fjárstuðning innan samstæðu skal gerð grein fyrir reglum við útreikning á endurgjaldinu fyrir sérhver viðskipti sem fara fram samkvæmt honum. Reglur þessar skulu fela í sér kröfu um að ákvarða skuli endurgjaldið miðað við þann tíma sem fjárstuðningurinn er veittur. Samningurinn, þ.m.t. reglur um útreikning á endurgjaldinu vegna veitingar fjárstuðningsins og aðrir skilmálar samningsins, skulu fullnægja eftirfarandi meginreglum:

- a) sérhver aðili verður að gerast aðili að samningnum af fúsum og frjálsum vilja,
- b) við það að gerast aðili að samningnum og við ákvörðun á endurgjaldi fyrir að veita fjárstuðning verður sérhver aðili að gæta sem best eigin hagsmuna og taka til greina hvers konar beinan eða óbeinan ávinning sem samningsaðili gæti haft af veitingu fjárstuðnings,
- c) sérhver aðili sem veitir fjárstuðning verður hafa fullan aðgang að viðkomandi upplýsingum frá sérhverjum aðila sem þiggur fjárstuðning áður en endurgjaldið fyrir veitingu fjárstuðningsins hefur verið ákvarðað og áður en nokkur ákvörðun hefur verið tekin um að veita fjárstuðning,
- d) endurgjaldið fyrir veitingu fjárstuðnings gæti tekið mið af upplýsingum sem eru í fórum aðilans sem veitir fjárstuðninginn, sé gengið út frá því að hann sé í sömu samstæðu og aðilinn sem þiggur fjárstuðninginn og að þær séu ekki aðgengilegar fyrir markaðinn og
- e) ekki er skylda að reglurnar fyrir útreikningi á endurgjaldi fyrir veitingu fjárstuðnings taki mið af einhvers konar tímabundnum áhrifum á markaðsverð sem koma til vegna atburða sem gerast og eru utan samstæðunnar.

8. Einungis má ganga frá samningi um fjárstuðning innan samstæðu ef viðkomandi lögbær yfirvöld meta það svo, á þeim tíma þegar fyrirhugaður samningur er gerður, að enginn þessara aðila uppfylli skilyrðin fyrir snemmbærum inngripum.

9. Aðildarríki skulu tryggja að sérhver réttindi, krafa eða aðgerð sem leiðir af samningi um fjárstuðning innan samstæðu geti einungis verið framkvæmd af hálfu aðila að samningnum, þó að undanskildum þriðju aðilum.

20. gr.

Endurskoðun lögbærra yfirvalda á fyrirhuguðum samningi og milliganga

1. Móðurfélag í Sambandinu skal leggja fram fyrir eftirlitsaðila á samstæðugrunni umsókn um heimild fyrir sérhverjum fyrirhuguðum samningi um fjárstuðning innan samstæðu sem gerð er tillaga um skv. 19. gr. Í umsókninni skal vera texti fyrirhugaðs samnings og þar skal tilgreina samstæðueiningarnar sem sækjast eftir að verða aðilar.

2. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal tafarlaust framsenda umsóknina til lögbærra yfirvalda sérhvers dótturfélags sem sækist eftir að verða aðili að samningnum með það í huga að komast að sameiginlegri ákvörðun.

3. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal, í samræmi við málsmeðferðina, sem sett er fram í 5. og 6. mgr. þessarar greinar, veita heimild ef skilmálar í fyrirhuguðum samningi eru í samræmi við skilyrðin fyrir fjárstuðningi sem sett eru fram í 23. gr.

4. Eftirlitsaðila á samstæðugrunni er heimilt, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 5. og 6. mgr. þessarar greinar, að banna að gengið sé frá fyrirhuguðum samningi ef hann er talinn vera í ósamræmi við skilyrðin fyrir fjárstuðningi sem sett eru fram í 23. gr.

5. Lögbær yfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun, með hliðsjón af mögulegum áhrifum þess, þ.m.t. fjárhagslegum afleiðingum, varðandi það að koma samningnum í framkvæmd í öllum aðildarríkjunum þar sem samstæðan starfar, um hvort skilmálar fyrirhugaðs samnings eru í samræmi við skilyrði fyrir fjárstuðningi sem mælt er fyrir um í 23. gr., innan fjögurra mánaða frá viðtökudegi eftirlitsaðila á samstæðugrunni á umsókninni. Sameiginlega ákvörðunin skal sett fram í skjali þar sem ákvörðunin er að fullu rökstudd og eftirlitsaðili á samstæðugrunni lætur umsækjandanum í té.

Að beiðni lögbærs yfirvalds getur Evrópska bankaeftirlitsstofnunin aðstoðað lögbær yfirvöld við að komast að samkomulagi í samræmi við 31. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

6. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni skal taka sína eigin ákvörðun um beitingu þegar sameiginleg ákvörðun lögbærra yfirvalda liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða. Ákvörðunin skal sett fram í skjali þar sem gild rök eru færð fyrir ákvörðuninni og þar skal tekið tillit til sjónarmiða og fyrirvara sem lögbær yfirvöld hafa sett fram á fjögurra mánaða tímabilinu. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal tilkynna um ákvörðun sína til umsækjandans og annarra lögbærra yfirvalda.

7. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal, ef einhver viðkomandi lögbær yfirvöld hafa vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010 við lok fjögurra mánaða tímabilsins, fresta ákvörðun sinni og biða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Telja skal fjögurra mánaða tímabilið sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin.

21. gr.

Viðurkenning hluthafa á fyrirhuguðum samningi

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að leggja skuli fram til samþykkis sérhvern fyrirhugaðan samning, sem lögbær yfirvöld hafa heimilað, fyrir hluthafa allra eininga sem hyggjast gerast aðilar að slíkum samningi innan samstæðu. Í því tilviki gildir samningurinn einungis fyrir aðilana sem hluthafar hafa samþykkt samninginn hjá, í samræmi við 2. mgr.

2. Samningur um fjárstuðning innan samstæðu gildir einungis gagnvart einingu innan samstæðu ef hluthafar hennar hafa heimilað stjórn þessarar einingar innan samstæðu að taka ákvörðun um að einingin innan samstæðunnar skuli veita eða taka við fjárstuðningi í samræmi við skilmála samningsins og í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum kafla og að heimild hluthafans hafi ekki verið afturkölluð.

3. Stjórn sérhverrar einingar sem er aðili að samningi skal gefa árlega skýrslu til hluthafa um árangur af samningnum og um framkvæmd allra ákvarðana sem teknar eru samkvæmt samningnum.

22. gr.

Sending samninga um fjárstuðning innan samstæðu til skilavalda

Lögbær yfirvöld skulu senda viðeigandi skilavöldum samningana um fjárstuðning innan samstæðu sem þau heimiluðu og allar breytingar á þeim.

23. gr.

Skilyrði fyrir fjárstuðningi innan samstæðu

1. Einingu innan samstæðu er einungis heimilt að veita fjárstuðning, í samræmi við 19. gr., að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

a) raunhæfar horfur eru á því að veittur stuðningur bæti verulega úr fjárhagsörðugleikum einingar samstæðunnar sem tekur við stuðningnum,

b) markmiðið með veitingu fjárstuðnings er að vernda eða koma aftur á fjármálastöðugleika hjá samstæðunni í heild eða sérhverri einingu innan samstæðunnar og hún er í þágu hagsmuna þeirrar einingar innan samstæðunnar sem veitir stuðninginn,

c) fjárstuðningurinn er veittur með vissum skilmálum, þ.m.t. um endurgjald í samræmi við 7. mgr. 19. gr.,

- d) raunhæfar horfur eru á því, á grundvelli upplýsinga sem tiltækar eru stjórn þeirrar einingar innan samstæðunnar er veitir fjárstuðninginn á þeim tíma sem tekin er ákvörðun um að veita fjárstuðning, að endurgjaldið fyrir stuðninginn verði greitt og ef stuðningur er veittur í formi láns, að sú eining innan samstæðu sem tekur við stuðningnum muni endurgreiða lánið. Sama skilyrði skal, ef stuðningurinn er veittur í formi ábyrgðar eða einhvers konar tryggingar, eiga við um skuldbindingu sem myndast hjá móttakandanum ef ábyrgðinni fyrir tryggingunni er framfylgt,
- e) veiting fjárstuðningsins myndi ekki stofna í hættu lausafjárstöðu eða gjaldfærni einingarinnar innan samstæðunnar, sem veitir stuðninginn,
- f) veiting fjárstuðningsins myndi ekki stefna fjármálastöðugleika í hættu, einkum í aðildarríki þeirrar einingar innan samstæðu sem veitir stuðninginn,
- g) einingin innan samstæðu sem veitir stuðninginn fer, á sama tíma og stuðningurinn er veittur, að kröfum í tilskipun 2013/36/ESB sem tengjast eigin fé eða lausafjárstöðu og öllum kröfum, sem settar eru skv. 2. mgr. 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, og veiting fjárstuðnings skal ekki valda því að einingin innan samstæðunnar brjóti gegn þessum kröfum nema slíkt sé heimilað af hálfu lögbæra yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir eftirliti á einingargrunni hjá einingunni sem veitir stuðninginn,
- h) einingin innan samstæðu sem veitir stuðninginn fer, á sama tíma og stuðningurinn er veittur, að kröfum er tengjast stórum áhættuskuldbindingum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í tilskipun 2013/36/ESB, þ.m.t. sérhverri landslöggef þar sem nýttir eru möguleikarnir sem þar er kveðið á um og veiting fjárstuðnings skuli ekki valda því að einingin innan samstæðunnar brjóti gegn þessum kröfum nema slíkt sé heimilað af hálfu lögbæra yfirvaldsins sem er ábyrgt fyrir eftirliti á einingargrunni hjá einingunni sem veitir stuðninginn,
- i) veiting fjárstuðningsins myndi ekki grafa undan skilabærni einingarinnar innan samstæðunnar sem veitir stuðninginn.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-, c-, e- og i-lið 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. janúar 2016, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að hvetja til samleitni í starfsvenjum við að tilgreina skilyrðin sem mælt er fyrir um í b-, d-, f-, g- og h-lið 1. mgr. þessarar greinar.

24. gr.

Ákvörðun um að veita fjárstuðning

Stjórn einingar innan samstæðu sem veitir fjárstuðning skal taka ákvörðun um að veita fjárstuðning á samstæðugrunni, í samræmi við samninginn. Rökstyðja skal þessa ákvörðun og í henni skal koma fram hvert markmiðið er með fyrirhuguðum fjárstuðningi. Einkum skal koma fram í ákvörðuninni að hvaða leyti veiting fjárstuðningsins fullnægir skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 23. gr. Stjórn einingar innan samstæðu sem þiggur fjárstuðning skal taka ákvörðun um að samþykkja fjárstuðning á samstæðugrunni, í samræmi við samninginn.

25. gr.

Andmælaréttur lögbærra yfirvalda

1. Stjórn einingar innan samstæðu sem hyggst veita fjárstuðning skal, áður en fjárstuðningur er veittur í samræmi við samning um fjárstuðning innan samstæðu, tilkynna það eftirfarandi aðilum:

- a) lögbæru yfirvaldi sínu,

- b) eftirlitsaðila á samstæðugrunni þegar um er að ræða annað yfirvald en um getur í a- og c-lið, eftir atvikum,
- c) lögbæru yfirvaldi einingar innan samstæðu, sem tekur við fjárstuðningnum, þegar um er að ræða annað en í a- og b-lið og
- d) Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Í tilkynningunni skal koma fram rökstudd ákvörðun stjórnarinnar í samræmi við 24. gr. og ítarleg sundurliðun á fyrirhuguðum fjárstuðningi, þ.m.t. afrit af samningi um fjárstuðning innan samstæðu.

2. Lögbæru yfirvaldi einingar innan samstæðu sem veitir fjárstuðning er heimilt, innan fimm viðskiptadaga frá þeim degi þegar hún tekur við fullfrágenginni tilkynningu, að samþykkja að veita fjárstuðning eða að banna eða takmarka hann ef það metur málið svo að skilyrði fyrir fjárstuðningi samstæðunnar, sem mælt er fyrir um í 23. gr., hafi ekki verið uppfyllt. Rökstyðja skal ákvörðun lögbærs yfirvalds um að banna eða takmarka fjárstuðning.

3. Tafarlaust skal tilkynna ákvörðun lögbærs yfirvalds um að samþykkja, banna eða takmarka fjárstuðning til:

- a) eftirlitsaðila á samstæðugrunni,
- b) lögbærs yfirvalds einingar innan samstæðu sem tekur við stuðningnum og
- c) Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal tafarlaust tilkynna öðrum aðilum í samstarfshópi eftirlitsaðila og aðilum skilaráðsins.

4. Eftirlitsaðila á samstæðugrunni eða lögbæru yfirvaldi sem ber ábyrgð á einingu innan samstæðunnar sem tekur við stuðningi er heimilt, þegar þessir aðilar hreyfa andmælum við ákvörðun um að banna eða takmarka fjárstuðning, að vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar innan tveggja daga og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Heimilt er að veita lögbæru yfirvaldi fjárstuðning í samræmi við skilmálana sem lagðir eru fram ef það bannar ekki eða takmarkar fjárstuðninginn innan þess tíma sem tilgreindur er í 2. mgr. eða samþykkir hann fyrir lok þessa tíma.

6. Senda skal ákvörðun stjórnar stofnunarinnar um að veita fjárstuðning:

- a) lögbæru yfirvaldi,
- b) eftirlitsaðila á samstæðugrunni þegar um ræðir annað yfirvald en um getur í a- og c-lið, eftir atvikum,
- c) lögbæru yfirvaldi einingar innan samstæðu sem tekur við fjárstuðningnum þegar um er að ræða annað en í a- og b-lið og
- d) Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal tafarlaust tilkynna öðrum aðilum samstarfshóps eftirlitsaðila og aðilum skilaráðsins.

7. Lögbæru yfirvaldi þeirrar einingar samstæðunnar, sem stuðningurinn er takmarkaður við eða bannaður til, er heimilt, ef lögbæra yfirvaldið takmarkar eða bannar fjárstuðning innan samstæðu skv. 2. mgr. þessarar greinar og ef vísað er til fjárstuðnings innan samstæðu í samstæðuskilaáætluninni í samræmi við 5. mgr. 7. gr., að fara fram á það við eftirlitsaðila á samstæðugrunni að hann hefji nýtt mat á samstæðuskilaáætluninni skv. 8. gr. eða að fara fram á við eininguna innan samstæðunnar að hún leggi fram endurskoðaða skilaáætlun ef skilaáætlun er unnin á einingargrunni.

26. gr.

Upplýsingar

1. Aðildarríki skulu tryggja að einingar innan samstæðu birti opinberlega hvort þær hafi eða hafi ekki gert samning um fjárstuðning innan samstæðu skv. 19. gr. og birta opinberlega lýsingu á almennum skilmálum slíks samnings og heiti eininga innan samstæðunnar sem eru aðilar að honum og uppfæra þessar upplýsingar eigi sjaldnar en árlega.

Ákvæði 431.–434. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 gilda.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina form og efni lýsingarinnar sem um getur í 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

III. BÁLKUR

SNEMMBÆR INNGRIP

27. gr.

Snemmbærar inngripsaðgerðir

1. Þegar stofnun brýtur í bága við eða líklegt er að hún brjóti í bága við, þ.m.t. vegna hríðversnandi fjárhagsaðstæðna eða versnandi lausafjárstöðu, aukinnar skuldsetningar, útlána í vanskilum eða samþjöppun áhættu samkvæmt mati á grundvelli hvatasafns sem getur falið í sér kröfu stofnunar um eiginfjárgrunn að viðbættu 1,5 prósentustigi, kröfur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, tilskipun 2013/36/ESB, II. bálk í tilskipun 2014/65/ESB eða einhverja af 3.–7. gr., 14.–17. gr. og 24., 25. og 26. gr. í reglugerð (ESB) nr. 600/2014, skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld geti, með fyrirvara um ráðstafanirnar sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB og eftir atvikum, geti a.m.k. gert eftirfarandi ráðstafanir:

- a) krefjast þess að stjórn stofnunarinnar framkvæmi eina eða fleiri af tilhögununum eða ráðstöfununum, sem settar eru fram í endurreisnaráætluninni eða í samræmi við 2. mgr. 5. gr., til að uppfæra umrædda endurreisnaráætlun þegar aðstæðurnar sem leiddu til snemmbærra inngripa eru annars konar en gert var ráð fyrir í upphaflegu endurreisnaráætluninni og koma í framkvæmd einni eða fleiri af þeim tilhögununum eða ráðstöfunum sem settar eru fram í uppfærðu áætluninni innan sérstaks tímaramma og til að tryggja að skilyrðin, sem um getur í inngangsorðunum, eigi ekki lengur við,
- b) krefjast þess að stjórn stofnunarinnar skoði aðstæðurnar, greini ráðstafanir til að vinna bug á greindum vandamálum og gera aðgerðaáætlun til að vinna bug á þessum vandamálum og tímaáætlun fyrir framkvæmd hennar,
- c) krefjast þess að stjórn stofnunarinnar boði til hluthafafundar eða, ef stjórnin bregst ekki við þessari kröfu að boða beint til hans, og ákveða dagskrána í hvoru tilvikinu sem er og krefjast þess að hluthafar taki tiltekna ákvarðanir til skoðunar og samþykkis,
- d) krefjast þess að einn eða fleiri aðilar í stjórn eða framkvæmdastjórn séu látnir fara eða aðrir settir í staðinn ef í ljós kemur að þessir aðilar eru ekki hæfir til að gegna skyldustörfum sínum skv. 13. gr. tilskipunar 2013/36/ESB eða 9. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- e) krefjast þess að stjórn stofnunarinnar vinni áætlun fyrir samningaviðræður og endurskipulagningu skulda við suma eða alla lánardrottna sína í samræmi við endurreisnaráætlunina, eftir því sem við á,

- f) krefjast breytinga á starfsstefnu stofnunarinnar,
- g) krefjast breytinga á lagalegum eða starfstengdum kerfum stofnunarinnar og
- h) afla, þ.m.t. með vettvangsskoðunum, allra nauðsynlegra upplýsinga til að uppfæra skilaáætlunina og koma henni til skilavaldsins og undirbúa sig fyrir mögulega skilameðferð stofnunarinnar og verðmat á eignum og skuldbindingum hennar í samræmi við 36. gr.

2. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld tilkynni skilavöldum tafarlaust þegar ákvarðað hefur verið að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., hafi verið uppfyllt að því er varðar stofnun og að heimildir skilavalda feli í sér heimild til að krefja stofnun um að hafa samband við mögulega kaupendur til að undirbúa skilameðferð stofnunarinnar, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 39. gr. og ákvæðin um trúnaðarskyldu sem mælt er fyrir um í 84. gr.

3. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar sérhverja ráðstöfun sem um getur í 1. mgr., ákveða viðeigandi tímafrest fyrir lok þeirra og gera lögbæra yfirvaldinu kleift að meta árangur af ráðstöfuninni.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að stuðla að samræmdri beitingu vakans fyrir notkun ráðstafananna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

5. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, með hliðsjón af, og eftir því sem við á, reynslu sem fengist hefur við beitingu viðmiðunarreglnanna sem um getur í 4. mgr., að semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina lágmarkssafni vaka vegna beitingar á ráðstöfununum sem um getur í 1. mgr.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

28. gr.

Brottvikning framkvæmdastjórnar og stjórnar

Aðildarríki skulu tryggja að lögbærum stjórnvöldum sé heimilt að krefjast brottvikningar framkvæmdastjórnar eða stjórnar stofnunarinnar í heild sinni eða sérstökum einstaklingum þegar um er að ræða umtalsvert versnandi fjárhagsstöðu stofnunar eða alvarleg brot á lögum, reglugerðum eða samþykktum stofnunarinnar eða alvarlegar misfellur í stjórnsýslu og aðrar ráðstafanir sem gerðar eru í samræmi við 27. gr. nægja ekki til að snúa stöðunni við. Tilnefning nýrrar framkvæmdastjórnar eða stjórnar skal fara fram í samræmi við landslög og Sambandslög með fyrirvara um heimild eða samþykki lögbærs yfirvalds.

29. gr.

Bráðabirgðastjórnandi

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi heimild til að tilnefna einn eða fleiri bráðabirgðastjórnendur við stofnunina þegar lögbært yfirvald metur svo að útskipti framkvæmdastjórnar eða stjórnar, eins og um getur í 28. gr., nægi ekki til lagfæra stöðuna. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að tilnefna, eftir því hvað þykir réttmætt miðað við aðstæður, hvaða bráðabirgðastjórnanda sem er, annaðhvort til að koma tímabundið í stað stjórnar stofnunarinnar eða til að vinna tímabundið með stjórn stofnunarinnar og skal lögbæra yfirvaldið tilgreina ákvörðun sína við tilnefninguna. Lögbært yfirvald skal, þegar það tilnefnir bráðabirgðastjórnanda til að vinna með stjórn stofnunarinnar, gera frekari grein fyrir hlutverki, skyldum og heimildum bráðabirgðastjórnanda og sérhverjum kröfum sem gerðar eru til stjórnar stofnunarinnar um að ráðfæra sig við eða afla samþykkis hans áður en teknar eru sértækar ákvarðanir eða gripið til sértækra aðgerða. Gera skal kröfu til lögbærs yfirvalds um að það tilkynni opinberlega um tilnefningu sérhvers bráðabirgðastjórnanda nema þegar hann hefur ekki umboð til að fara með forsvar fyrir stofnunina. Enn fremur skulu aðildarríkin tryggja að sérhver bráðabirgðastjórnandi hafi til að bera þá menntun og hæfi, getu og þekkingu sem nauðsynleg er til að sinna starfshlutverkum sínum og hafi engra sérhagsmuna að gæta sem valdið gætu árekstrum.

2. Lögbært yfirvald skal tilgreina valdheimildir bráðabirgðastjórnanda við tilnefningu hans út frá því hvað þykir hóflegt miðað við aðstæður. Í þessum valdheimildum geta falist sumar eða allar valdheimildir sem stjórn stofnunarinnar hefur samkvæmt samþykktum stofnunarinnar og landslögum, þar á meðal vald til að sinna sumum eða öllum stjórnsluverkefnum stjórnar stofnunarinnar. Valdheimildir bráðabirgðastjórnanda í tengslum við stofnunina skulu samræmast viðeigandi félagarétti.
3. Lögbært yfirvald skal tilgreina hlutverk og verksvið bráðabirgðastjórnanda við tilnefningu sem getur falist í því að ganga úr skugga um fjárhagsstöðu stofnunarinnar, stjórna rekstri eða hluta af rekstri stofnunarinnar í því skyni að varðveita eða rétta við fjárhagsstöðu stofnunarinnar og gera ráðstafanir til að endurreisa trausta og varfærna stjórnun á rekstri stofnunarinnar. Lögbært yfirvald skal tilgreina sérhverjar takmarkanir á hlutverki og verksviði bráðabirgðastjórnanda við tilnefningu.
4. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi ein í höndum sér vald til að tilfærna bráðabirgðastjórnanda og víkja honum úr starfi. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að víkja bráðabirgðastjórnanda úr starfi hvenær sem er og af hvaða ástæðu sem er. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að breyta ráðningarkjörum bráðabirgðastjórnanda hvenær sem er samkvæmt þessari grein.
5. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að krefjast þess að viss störf bráðabirgðastjórnanda falli undir fyrirframsamþykki af þess hálfu. Lögbært yfirvald skal tilgreina allar slíkar kröfur við tilnefningu bráðabirgðastjórnanda eða þegar einhverjar breytingar eru gerðar á ráðningarkjörum hans.

Í öllum tilvikum má bráðabirgðastjórnandi því aðeins beita heimild til að boða til hluthafafundar hjá stofnuninni og ákveða dagskrá fundarins að áður fengnu samþykki lögbærs yfirvalds.

6. Lögbært yfirvald getur gert kröfu um að bráðabirgðastjórnandi taki saman skýrslur, með millibili sem það ákveður og við lok skipunartíma hans, um fjárhagsstöðu stofnunarinnar og um störf sem unnin eru á ráðningartíma hans.
7. Tilnefning bráðabirgðastjórnanda skal ekki vera lengri en til eins árs. Í undantekningartilvikum má framlengja þetta tímabil ef skilyrðin fyrir tilnefningu bráðabirgðastjórnanda eru áfram fyrir hendi. Lögbært yfirvald skal bera ábyrgð á því að ákvarða hvort skilyrði til að ráða bráðabirgðastjórnanda séu viðeigandi og rökstyðja þessa ákvörðun fyrir hluthöfum.
8. Tilnefning bráðabirgðastjórnanda skal ekki hafa áhrif á réttindi hluthafa í samræmi við Sambandslög eða félagarétt í einstökum aðildarríkjum, með fyrirvara um þessa grein.
9. Aðildarríkjum er heimilt að takmarka ábyrgð sérhvers bráðabirgðastjórnanda í samræmi við landslög vegna aðgerða eða aðgerðarleysis þegar hann sinnir störfum sínum sem bráðabirgðastjórnandi í samræmi við 3. mgr.
10. Ekki skal telja bráðabirgðastjórnanda, sem tilnefndur er samkvæmt þessari grein, vera skuggaframkvæmdastjóra eða framkvæmdastjóra í reynd samkvæmt landslögum.

30. gr.

Samræming snemmbærra inngripsráðstafana og tilnefning bráðabirgðastjórnanda þegar um samstæður er að ræða

1. Ef skilyrði fyrir setningu krafna, skv. 27. gr., eða tilnefningu bráðabirgðastjórnanda, í samræmi við 29. gr., eru uppfyllt í tengslum við móðurfélag í Sambandinu skal eftirlitsaðili á samstæðugrunni tilkynna það Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og ráðfæra sig við önnur lögbær yfirvöld í samstarfshópi eftirlitsaðila.

2. Í kjölfar þeirrar tilkynningar og samráðs skal eftirlitsaðili á samstæðugrunni ákveða hvort beita skulu einhverjum ráðstafananna í 27. gr. eða tilnefna bráðabirgðastjórnanda skv. 29. gr. vegna viðkomandi móðurfélags í Sambandinu með hliðsjón af áhrifum þessara ráðstafana á einingar innan samstæðunnar í öðrum aðildarríkjum. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum innan samstarfshóps eftirlitsaðila og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um ákvörðunina.

3. Lögbært yfirvald, sem ber ábyrgð á eftirliti í hverju tilviki fyrir sig og hyggst gera ráðstöfun í samræmi við þessar greinar, skal tilkynna það til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og ráðfæra sig við eftirlitsaðila á samstæðugrunni þegar skilyrði fyrir setningu krafna skv. 27. gr. eða tilnefningu bráðabirgðastjórnanda skv. 29. gr. eru uppfyllt í tengslum við dótturfélag móðurfélags í Sambandinu.

Eftirlitsaðila á samstæðugrunni er heimilt, við móttöku tilkynningarinnar, að meta hvaða áhrif er líklegt að setning krafna skv. 27. gr., eða tilnefning bráðabirgðastjórnanda í samræmi við 29. gr. við stofnunina sem um er að ræða hafi á samstæðuna eða einingar innan samstæðunnar í öðrum aðildarríkjum. Hann skal tilkynna lögbæru yfirvaldi um þetta mat innan þriggja daga.

Lögbært yfirvald skal ákveða hvort beita skuli einhverri ráðstafananna í 27. gr. eða tilnefna bráðabirgðastjórnanda skv. 29. gr. í kjölfar þessarar tilkynningar og samráðs. Við ákvörðunina skal taka tilhlyðilegt tillit til mats af hálfu eftirlitsaðila á samstæðugrunni. Lögbært yfirvald skal tilkynna eftirlitsaðila á samstæðugrunni og öðrum lögbærum yfirvöldum innan samstarfshóps eftirlitsaðila og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um ákvörðunina.

4. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni og önnur hlutaðeigandi lögbær yfirvöld skulu taka til athugunar, þegar fleiri en eitt lögbært yfirvald hyggst tilnefna bráðabirgðastjórnanda eða beita einhverjum ráðstafananna í 27. gr. gagnvart fleiri en einni stofnun í sömu samstæðu, hvort sé meira viðeigandi að tilnefna sama bráðabirgðastjórnanda fyrir allar umræddu einingarnar eða að samræma beitingu sérhverra ráðstafana í 27. gr. gagnvart fleiri en einni stofnun til að greiða fyrir lausnum sem rétta við fjárhagsstöðu viðkomandi stofnunar. Matið skal vera á forni sameiginlegrar ákvörðunar eftirlitsaðila á samstæðugrunni og annarra viðkomandi lögbærra yfirvalda. Taka skal sameiginlegu ákvörðunina innan fimm daga frá tilkynningardegnum sem um getur í 1. mgr. Rökstyðja skal sameiginlegu ákvörðunina og setja hana fram í skjali sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal afhenda móðurfélaginu í Sambandinu.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni lögbærs yfirvalds, að aðstoða lögbær yfirvöld við að komast að samkomulagi í samræmi við 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Eftirlitsaðila á samstæðugrunni og lögbæru yfirvaldi dótturfélaga er heimilt, þegar sameiginleg ákvörðun lögbærra yfirvalda liggur ekki fyrir innan fimm daga, að taka sjálfstæðar ákvarðanir um að tilnefna bráðabirgðastjórnanda fyrir stofnanirnar sem þau bera ábyrgð á og um beitingu sérhverra ráðstafana í 27. gr.

5. Lögbæru yfirvaldi er heimilt, þegar hlutaðeigandi lögbært yfirvald er ekki sammála ákvörðuninni sem tilkynnt er í samræmi við 1. og 3. mgr. eða þegar sameiginleg ákvörðun skv. 4. mgr. liggur ekki fyrir, að vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 6. mgr.

6. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni sérhvers lögbærs yfirvalds, að aðstoða lögbær yfirvöld sem hyggjast beita einni eða fleiri ráðstöfunum í a-lið 1. mgr. 27. gr. í þessari tilskipun að því er tekur til 4., 10., 11. og 19. liðar í A-þætti viðaukans við þessa tilskipun, í e-lið 1. mgr. 27. gr. í þessari tilskipun eða í g-lið 1. mgr. 27. gr. í þessari tilskipun, við að komast að samkomulagi í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Rökstuðningur skal fylgja ákvörðun sérhvers lögbærs yfirvalds. Í ákvörðuninni skal taka tillit til sjónarmiða og fyrirvara sem lögbær yfirvöld hafa sett fram á samráðstímabilinu sem um getur í 1. eða 3. mgr., eða fimm daga tímabilinu sem um getur í 4. mgr., og einnig mögulegra áhrifa sem ákvörðunin gæti haft á fjármálastöðugleika í hlutaðeigandi aðildarríkjum. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal senda ákvarðanirnar til móðurfélags í Sambandinu og lögbær yfirvöld til dótturfélaga eftir því sem við á.

Eftirlitsaðili á samstæðugrunni og önnur lögbær yfirvöld skulu, í tilvikunum sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar, þegar ákveðið hlutaðeigandi lögbært yfirvald hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 og fyrir lok samráðstímabilsins sem um getur í 1. og 3. mgr. þessarar greinar eða við lok fimm daga tímabilsins sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar, fresta ákvörðunum sínum og bíða ákvörðunar Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. í þeirri reglugerð og skulu taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Telja skal fimm daga tímabilið sáttatímabilið í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan þriggja daga. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fimm daga tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin.

8. Sjálfstæðar ákvarðanir, sem teknar eru í samræmi við 1. eða 3. mgr. eða þriðju undirgrein 4. mgr., gilda þegar ákvörðun af hálfu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan þriggja daga.

IV. BÁLKUR

SKILAMEÐFERÐ

I. KAFLI

Markmið, skilyrði og almennar meginreglur

31. gr.

Markmið skilameðferðar

1. Þegar skilavöld beita skilaufræðum og skilameðferðum skulu þau taka tillit til markmiða skilameðferðar og velja úrræðin og heimildirnar sem ná á bestan hátt markmiðunum sem skipta mestu við aðstæður málsins.

2. Markmið skilameðferðar, sem um getur í 1. mgr., eru:

a) að tryggja áframhald nauðsynlegra starfsþátta,

b) að forðast umtalsverð skaðleg áhrif á fjármálakerfið, einkum með því að koma í veg fyrir smitun, þ.m.t. til innri kerfa markaðarins, og með því að viðhalda aga á markaði,

c) að vernda opinbert fjármagn með því að lágmarka þörf fyrir sérstakan opinberan fjárstuðning,

d) að vernda innstæðueigendur, sem falla undir tilskipun 2014/49/ESB og fjárfesta, sem falla undir tilskipun 97/9/EB,

e) að vernda fjármuni og eignir viðskiptavina.

Skilavald skal, þegar það fylgir ofangreindum markmiðum, leitast við að lágmarka kostnað af skilameðferð og forðast að skerða verðmæti nema nauðsynlegt sé til að ná markmiðum skilameðferðar.

3. Markmið skilameðferðar hafa jafnt vægi með fyrirvara um mismunandi ákvæði í þessari tilskipun og skulu skilavöld gæta vægis þeirra eins og við á miðað við eðli og aðstæður hverju sinni.

32. gr.

Skilyrði fyrir skilameðferð

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld grípi til skilaaðgerðar í tengslum við stofnun sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr., þó aðeins ef skilavaldið telur að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) lögbært yfirvald hefur tekið ákvörðun um að stofnun sé á leið í greiðsluþrot eða líklegt að hún verði greiðsluþrota, að höfðu samráði við skilavaldið eða að höfðu samráði við lögbært yfirvald, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr.,
- b) engar raunhæfar væntingar eru gerðar um að neinar aðrar ráðstafanir í einkageiranum myndu koma í veg fyrir vanskil stofnunarinnar innan hæfilegs tímaramma, þegar tekið er mið af tímasetningu og öðrum aðstæðum sem skipta máli, þ.m.t. ráðstafanir af hálfu stofnanaverndarkerfis eða eftirlitsaðgerðir, þ.m.t. snemmbærar inngripsráðstafanir, niðurfærsla eða umbreyting á viðkomandi fjármagnsgerningum í samræmi við 2. mgr. 59. gr. og gerðar vegna stofnunar,
- c) skilaaðgerð er nauðsynleg vegna almannahagsmuna skv. 5. mgr.

2. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að, auk lögbærra yfirvalda, geti skilavald sýnt fram á að stofnunin stefni í greiðsluþrot, eða að líklegt sé að hún verði greiðsluþrota skv. a-lið 1. mgr., að höfðu samráði við lögbært yfirvald, ef skilavöld hafa, samkvæmt landslögum, þau úrræði sem þarf til að taka umrædda ákvörðun, m.a. einkum um viðunandi aðgang að viðeigandi upplýsingum. Lögbært yfirvald skal gefa skilavaldinu allar viðeigandi upplýsingar, sem hið síðarnefnda fer fram á, til að annast mat sitt tafarlaust.

3. Fyrri beiting snemmbærra inngripsráðstafana skv. 27. gr. er ekki skilyrði fyrir því að gripið sé til skilaaðgerðar.

4. Meta skal svo, að því er varðar a-lið 1. mgr., að stofnun sé á leið í greiðsluþrot eða líklegt sé að hún verði greiðsluþrota við einhverjar eftirfarandi kringumstæður:

- a) stofnunin virðir ekki, eða hlutlægir þættir eru til stuðnings þeirri niðurstöðu að stofnunin muni í náinni framtíð ekki virða kröfur um áframhaldandi starfsleyfi með þeim hætti að hægt væri að réttlæta það að lögbært yfirvald afturkallaði starfsleyfið, þ.m.t. af þeim sökum, en þó ekki aðeins vegna þeirra, að stofnunin hefur orðið fyrir tapi eða líklegt er að hún verði fyrir tapi sem gengur á allan eða verulegan hluta af eiginfjárgrunni hennar,
- b) eignir stofnunarinnar eru, eða hlutlægir þættir eru til stuðnings þeirri niðurstöðu að eignir stofnunarinnar muni í náinni framtíð verða, minni en skuldbindingar hennar,
- c) stofnunin er, eða hlutlægir þættir eru til stuðnings þeirri niðurstöðu að stofnun muni í náinni framtíð vera, ófær um að greiða skuldir sínar eða aðrar skuldbindingar þegar þær koma til greiðslu,
- d) sérstakur opinber fjárstuðningur er nauðsynlegur, nema í tilvikum þegar slíkur óvenjulegur opinber fjárstuðningur birtist á einhvern eftirfarandi hátt, til að ráða bót á alvarlegu uppnámi í efnahag aðildarríkis og varðveita fjármálastöðugleika:

i. sem ríkisábyrgð til að undirbyggja lausafjárþyringreiðslur af hálfu seðlabanka samkvæmt skilyrðum seðlabankans,

ii. sem ríkisábyrgð á skuldbindingum, sem nýverið hafa verið gefnar út, eða

iii. sem aukið fjármagn í eiginfjárgrunn eða kaup á fjármagnsgerningum á verði og samkvæmt skilmálum sem veita stofnuninni ekki ávinning þegar hvorki eru fyrir hendi aðstæðurnar sem um getur í a-, b- eða c-lið þessarar málsgreinar né aðstæðurnar sem um getur í 3. mgr. 59. gr. á þeim tímapunkti þegar opinberi stuðningurinn er veittur.

Í hvoru tveggja tilvikinu, sem um getur í i., ii. og iii. undirlið d-liðar fyrstu undirgreinar, skal ábyrgðin eða sambærilegar ráðstafanir sem þar getur um einkorðast við greiðsluhæfar stofnanir og skulu vera með fyrirvara um endanlegt samþykki samkvæmt ramma Sambandsins um ríkisaðstoð. Ráðstafanir þessar skulu vera varúðarráðstafanir og tímabundnar og í réttu hlutfalli við úrbætur í kjölfar alvarlegrar röskunar og skal ekki beita þeim til að jafna tap sem stofnunin hefur orðið fyrir eða líklegt er að hún verði fyrir í náinni framtíð.

Einkorða skal stuðningsráðstafanir skv. iii. undirlið d-liðar í fyrstu undirgrein við aukningar á eigin fé sem nauðsynlegar eru til að takast á við skort á eigin fé sem staðfest hefur verið með álagsprófum á lands- og Sambandsvísu eða í samræmdum eftirlitsráðstöfunum, endurskoðun á gæðum eigna eða sambærilegum verkefnum sem Seðlabanki Evrópu, Evrópska bankaeftirlitsstofnunin eða landsbundin yfirvöld annast og eru staðfest af hálfu lögbæra yfirvaldsins, ef við á.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. janúar 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 um tegundir prófa, endurskoðana eða verkefna sem um getur að ofan og geta leitt til slíks stuðnings.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, endurskoða hvort áfram sé nauðsynlegt að leyfa stuðningsráðstafanir skv. iii. undirlið d-liðar í fyrstu undirgrein og fyrir skilyrðin sem uppfylla þarf þegar áframhald er nauðsynlegt og skila skýrslu þar að lútandi til Evrópuþingsins og ráðsins. Skýrslunni skal fylgja tillaga að löggjöf, ef nauðsyn krefur.

5. Fara skal þannig með skilaaðgerð, að því er varðar c-lið 1. mgr. þessarar greinar, að hún sé í almannabágu ef slíkt er nauðsynlegt til að ná einu eða fleiri skilamarkmiðanna sem um getur í 31. gr., og að hún sé í réttu hlutfalli við eitt eða fleiri þeirra skilamarkmiða sem um getur í 31. gr. og slit stofnunarinnar samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni meðferð myndi ekki samræmast þessum skilamarkmiðum í sama mæli.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að hvetja til samleitni í eftirlits- og skilameðferðarstarfsvenjum í tengslum við túlkun á ólíkum aðstæðum þegar litið skal svo á að stofnun stefni í greiðsluþrot eða líklegt er að hún verði greiðsluþrota.

33. gr.

Skilyrði fyrir skilameðferð að því er varðar fjármálastofnanir og eignarhaldsfélög

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöldum sé heimilt að grípa til skilaaðgerðar í tengslum við fjármálastofnun sem um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr. þegar skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 32. gr., eru uppfyllt bæði er varðar fjármálastofnunina og móðurfélagið sem fellur undir eftirlit á samstæðugrunni.

2. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöldum sé heimilt að grípa til skilaaðgerðar gagnvart einingu sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þegar skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 32. gr., eru uppfyllt, bæði er varðar eininguna sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og eitt eða fleiri dótturfélög sem eru stofnanir eða, í því tilviki þegar dótturfélag er ekki með staðfestu í Sambandinu, að yfirvald í þriðja landi hefur komist að niðurstöðu um að það uppfylli skilyrðin fyrir skilameðferð samkvæmt lögum þessa þriðja lands.

3. Aðildarríki skulu, þegar dótturstofnanir blandaðs eignarhaldsfélags eru beint eða óbeint í eigu eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem er milliliður, tryggja að gripið sé til skilaaðgerða vegna skilameðferðar samstæðu með tilliti til eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði sem er milliliður og skulu ekki grípa til skilaaðgerða vegna skilameðferðar samstæðunnar í tengslum við blandaða eignarhaldsfélagið.

4. Skilavöldum er heimilt að grípa til skilaaðgerðar varðandi einingu, sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., þegar eitt eða fleiri dótturfélög sem eru stofnanir fara að skilyrðunum sem kveðið er á um í 1., 4. og 5. mgr. 32. gr. og eignir þeirra og skuldir eru slíkar að vanskil þeirra myndi stefna stofnun eða samstæðu sem heild hættu, eða að í lögum um ógjaldfærni í aðildarríkinu er gerð krafa um að farið sé með samstæður sem heild og skilaaðgerð varðandi einingu, sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., er nauðsynleg vegna skilameðferðar umræddra dótturfélaga sem eru stofnanir eða vegna skilameðferðar samstæðunnar í heild, með fyrirvara um 3. mgr. þessarar greinar og þrátt fyrir að ljóst sé að einingin sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. uppfyllir ekki skilyrðin sem um getur í 1. mgr. 32. gr.

Skilavaldi stofnunar og skilavaldi einingar, sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. er heimilt, að því er varðar 2. mgr. og fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar þegar metið er hvort skilyrði skv. 1. mgr. 32. gr. eru uppfyllt varðandi eitt eða fleiri dótturfélög sem eru stofnanir og með sameiginlegu samkomulagi, að líta fram hjá hvers konar framsali á eigin fé innan samstæðu eða tapi milli eininga, þ.m.t. beitingu á heimild til niðurfærslu eða umbreytingar.

34. gr.

Almennar meginreglur sem gilda um skilameðferð

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar skilaúrræðum og skilaheimildum er beitt geri skilavöld allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að skilaaðgerðin sé framkvæmd í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- a) hluthafar stofnunar í skilameðferð bera fyrsta tapið,
- b) lánardrottnar stofnunar í skilameðferð bera tap á eftir hluthöfum í samræmi við forgangsöröðun krafna þeirra samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð ef ekki er ótvírætt kveðið á um annað í þessari tilskipun,
- c) stjórn og framkvæmdastjórn stofnunar í skilameðferð er skipt út fyrir nýja, nema í tilvikum þegar talið er að nauðsynlegt að halda áfram stjórnarmönnum og framkvæmdastjórn, að öllu leyti eða að hluta, og eins og við á í aðstæðum hverju sinni til að ná megi markmiðum skilameðferðarinnar,
- d) stjórn og framkvæmdastjórn stofnunar í skilameðferð skulu veita alla nauðsynlega aðstoð til að ná megi markmiðum skilameðferðarinnar,
- e) einstaklingar og lögaðilar eru gerðir ábyrgir, með fyrirvara um lög aðildarríkjanna, samkvæmt einkarétti eða refsirétti, fyrir ábyrgð sinni á vanskilum stofnunarinnar,
- f) farið er með lánardrottnar í sama flokki á sanngjarnan hátt ef ekki er kveðið á um annað í þessari tilskipun,
- g) enginn lánardrottinn má verða fyrir meira tapi en hann hefði orðið fyrir ef stofnuninni eða einingunni, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., hefði verið slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð í samræmi við verndarráðstafanir í 73.–75. gr.,
- h) tryggðar innstæður eru að fullu verndaðar og
- i) skilaaðgerð fer fram í samræmi við verndarráðstafanir í þessari tilskipun.

2. Í þeim tilvikum þegar stofnun er eining innan samstæðu skulu skilavöld, með fyrirvara um 31. gr., beita skilaúrræðum og skilaheimildum með hætti sem lágmarkar áhrifin á aðrar einingar innan samstæðunnar og á samstæðuna í heild og lágmarkar skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika í Sambandinu og aðildarríkjum þess, einkum í löndum þar sem samstæðan starfar.

3. Við beitingu skilauðrræða og skilaheimilda skulu aðildarríki tryggja að þau séu í samræmi við reglur Sambandsins um ríkisaðstoð, eftir því sem við á.
4. Líta skal líta svo á, þegar rekstrarsöluúrræðinu, brúarstofnunarúrræðinu eða úrræðinu um uppskiptingu eigna er beitt gagnvart stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., að sú stofnun eða eining sé í gjaldþrotameðferð eða sambærilegri ógjaldfærimeðferð að því er varðar 1. mgr. 5. gr. í tilskipun ráðsins 2001/23/EB ⁽¹⁾.
5. Við beitingu skilauðrræða og skilaheimilda skulu skilavöld upplýsa og hafa samráð við fulltrúa starfsmanna, eftir því sem við á.
6. Skilavöld skulu beita skilauðrræðum og skilaheimildum án þess að það hafi áhrif á ákvæði um málsvar af hálfu starfsmanna í stjórnun, samanber ákvæði í landslögum eða venjur.

II. KAFLI

Skilastjórn

35. gr.

Skilastjórn

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöldum sé heimilt að tilnefna skilastjóra sem kemur í stað stjórnar stofnunarinnar sem er í skilameðferð. Skilavöld skulu tilkynna opinberlega um tilnefningu skilastjóra. Enn fremur skulu aðildarríkin tryggja að skilastjóri hafi til að bera þá menntun og hæfi, getu og þekkingu sem nauðsynleg er til að sinna hlutverki sínu.
2. Skilastjóri skal hafa allar valdheimildir sem hluthafar og stjórn stofnunarinnar hafa. Hins vegar er skilastjóra einungis heimilt að beita umræddum valdheimildum undir eftirliti skilavaldsins.
3. Skilastjóri skal hafa lögboðna skyldu til að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ná markmiðum skilameðferðar sem um getur í 31. gr. og koma í framkvæmd skilaaðgerðum í samræmi við ákvörðun skilavaldsins. Ef nauðsyn krefur hefur þessi skylda forgang umfram allar aðrar skyldur stjórnar í samræmi við samþykktir stofnunarinnar eða landslög, ef þessar skyldur stangast á. Meðal þessara ráðstafana getur verið hlutafjár aukning, endurskipulagning eignarhaldsskipulags stofnunarinnar eða yfirtökur af hálfu stofnana sem eru fjárhagslega og skipulagslega traustar í samræmi við skilauðrræðin sem um getur í IV. kafla.
4. Skilavöldum er heimilt að takmarka athafnir skilastjóra eða krefjast þess að tiltekna athafnir skilastjóra séu með fyrirvara um að skilavaldið hafi áður samþykkt þær. Skilavöldum er heimilt að víkja skilastjóra úr starfi hvenær sem er.
5. Aðildarríki skulu krefjast þess að skilastjóri taki, með reglubundnu millibili sem skilavaldið ákveður og við upphaf og lok skipunartíma viðkomandi aðila, saman skýrslur fyrir skilavaldið sem hefur tilnefnt hann um efnahagslega og fjárhagslega stöðu stofnunarinnar og um aðgerðir sem hann hefur gripið til við skyldustörf sín.
6. Ekki skal tilnefna skilastjóra lengur en til eins árs. Heimilt er að framlengja þetta tímabil í sérstökum undantekningar-tilvikum ef skilavaldið ákvarðar að skilyrðum fyrir tilnefningu skilastjóra er áfram fullnægt.
7. Eitt eða fleiri skilavöld skulu taka til skoðunar hvort heppilegra sé, þegar fleiri en eitt þeirra hyggst tilnefna skilastjóra í tengslum við einingu sem er tengd samstæðu, að tilnefna sama skilastjóra fyrir allar hlutaðeigandi einingar til að liðka fyrir lausnum til úrbóta á fjárhagslegum styrkleika hlutaðeigandi eininga.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 2001/23/EB frá 12. mars 2001 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launamanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar (Stjtíð. EB L 82, 23.3.2001, bls. 16).

8. Heimilt er, komi til ógjaldfærni og samkvæmt landslögum, að tilnefna í stjórn vegna ógjaldfærni og getur slík stýring falið í sérstaka stjórnun eins og um getur í þessari grein.

III. KAFLI

Matsgerð

36. gr.

Matsgerð vegna skilameðferðar

1. Skilavöld skulu tryggja, áður en ákvörðun er tekin um skilaaðgerð eða beitingu heimildar til að færa niður eða umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum, að aðili sem er ekki tengdur opinberu yfirvaldi, þ.m.t. skilavaldinu og stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., annist sanngjarnt, varfærið og raunhæft mat á eignum og skuldum stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. Telja skal matið endanlegt séu allar kröfur, sem mælt er fyrir um í þessari grein, uppfylltar, þó með fyrirvara um 13. mgr. þessarar greinar og 85. gr.

2. Skilavaldið skal, þegar ekki er unnt að vinna óháð mat í samræmi við 1. mgr., vinna bráðabirgðamatsgerð á eignum og skuldum stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., í samræmi við 9. mgr. þessarar greinar.

3. Markmið matsgerðar skal vera að meta eignir og skuldir stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og uppfyllir skilyrði skilameðferðar í 32. og 33. gr.

4. Tilgangur matsgerðar skal vera:

a) að leggja grunn að ákvörðun um hvort skilyrðin fyrir skilameðferð, niðurfærslu eða umbreytingu á fjármagnsgerningum séu uppfyllt,

b) að leggja grunn að ákvörðun um, ef skilyrðin fyrir skilameðferð eru uppfyllt, viðeigandi skilaaðgerð sem grípa skal til vegna stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,

c) að leggja grunn að, þegar beitt er heimild til niðurfærslu eða umbreytingar á viðkomandi fjármagnsgerningum, ákvörðun um umfang afturköllunar eða þynningar á eignarhaldsgerningum eða öðrum eignarhaldsgerningum og hvert umfang niðurfærslu eða umreiknings á viðkomandi fjármagnsgerningum var,

d) að leggja grunn að, þegar eftirgjafarúrræði er beitt, ákvörðun um umfang niðurfærslu eða umbreytingar á hæfum skuldbindingum,

e) að leggja grunn að, þegar beitt er brúarstofnunarúrræði eða eignauppskiptingarúrræði, ákvörðun um eignir, réttindi, skuldbindingar eða hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga sem framseldir verða og ákvörðun um verðgildi greiðslu sem greiða skal til stofnunar í skilameðferð eða, eftir því sem við á, eigendum hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga,

f) að leggja grunn að, þegar rekstrarsöluúrræðinu er beitt, ákvörðun um eignir, réttindi, skuldbindingar eða hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga sem framseldir verða og leggja grunn að skilningi skilavaldsins á því hvað felst í viðskiptaskilmálum að því er varðar 38. mgr.,

g) til að tryggja í öllum tilvikum að eignir stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. séu færðar að fullu þegar skilaaðgerð er beitt eða heimild beitt til niðurfærslu eða umbreytingar á viðkomandi fjármagnsgerningum.

5. Byggja skal matið á varfærunum forsendum, þ.m.t. miðað við hlutfall vanskila og þess hversu tapið er mikið, með fyrirvara um ramma ríkisaðstoðar innan Sambandsins eftir því sem við á. Í matsgerð skal ekki gera ráð fyrir að framvegis hljóti stofnun eða eining sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. neins konar mögulegan sérstakan opinberan fjárstuðning, lausafjár-fyrirgreiðslu í neyð af hálfu seðlabanka eða neins konar lausafjár-fyrirgreiðslu seðlabanka með óstaðlaðri veðsetningu, óstöðluðum lánstíma og vaxtaskilmálum eftir að skilaaðgerð er hafin eða heimild til niðurfærslu eða umbreytingar á viðkomandi fjármagnsgerningum. Í matsgerðinni skal enn fremur, ef skilauðræðum er beitt, hafa hliðsjón af þeirri staðreynd að:

- a) skilavaldinu og hvers konar fjármögnunarfyrirkomulagi sem starfar skv. 101. gr. sé heimilt að endurheimta hæfilegan kostnað sem stofnun í skilameðferð hefur stofnað til á eðlilegan hátt, í samræmi við 7. mgr. 37. gr.,
- b) fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar sé heimilt að leggja á vexti eða gjöld að því er varðar lán eða ábyrgðir sem veittar eru stofnun í skilameðferð, í samræmi við 101. gr.

6. Matsgerð skulu fylgja eftirfarandi upplýsingar, eins og þær koma fram í bókhaldi og skráum stofnunarinnar eða einingarnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.:

- a) uppfærður efnahagsreikningur og skýrsla um fjárhagsstöðu stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b) greining og mat á bókhaldsvirði eigna,
- c) skrá yfir eftirstöðvar í efnahagsreikningi og utan efnahagsreiknings, sem koma fram í bókhaldi og skráum stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., ásamt tilvísun til viðkomandi lána og forgangskrafna samkvæmt gildandi gjaldþrotalögum.

7. Unnt er, til að leggja grunn að ákvörðunum sem um getur í e- og f-lið 4. mgr., að láta fylgja með upplýsingunum í b-lið 6. mgr., ef við á, greiningu og mat á virði eigna og skulda stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., miðað við markaðsvirði.

8. Matsgerð skal sýna sundurliðun lánardrottna í flokka í samræmi við forgangsröðun þeirra samkvæmt gildandi lögum um ógjaldfærni og mat á meðhöndluninni sem vænta mætti að hver flokkur hluthafa og lánardrottna hefði fengið ef stofnuninni eða einingunni, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., hefði verið slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð.

Mat þetta skal ekki hafa áhrif á beitingu meginreglunnar um „enginn lánardrottinn í verri stöðu“ sem fara skal fram skv. 74. gr.

9. Gera skal bráðabirgðaverðmat þegar ekki er unnt að fara að kröfum sem gilda skv. 6. og 8. mgr. eða 2. mgr. vegna brýnna aðstæðna í málinu. Í bráðabirgðaverðmatinu skal fara að kröfunum í 3. mgr. og kröfunum í 1., 6. og 8. mgr., svo fremi því verði við komið með sanngjörnum hætti miðað við aðstæður.

Í bráðabirgðaverðmatinu, sem um getur í þessari málsgrein, skal felast eiginfjárauiki gegn viðbótartapi, með viðeigandi réttlætingu.

10. Matsgerð, sem fullnægir ekki öllum kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari grein, skal teljast vera til bráðabirgða uns óháður aðili hefur framkvæmt verðmat sem að öllu leyti fullnægir kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari grein. Þetta *eftir á* endanlega mat skal fara fram eins fljótt og auðið er. Það getur farið fram annaðhvort aðskilið annarri matsgerð, sem um getur í 74. gr., eða á sama tíma með og af sama óháða aðila og það mat en skal vera aðgreint frá því.

Tilgangur endanlegs *eftir á* verðmats skal vera:

- a) að tryggja að hvers konar tap af eignum stofnunarinnar eða einingarinnar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., sé að fullu fært í bókhaldi stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b) að leggja grunn að ákvörðun um að færa niður kröfur lánardrottna eða til að auka virði greidds endurgjalds í samræmi við 11. mgr.

11. Skilavaldinu er heimilt, fari svo að í endanlegu *eftiráverðmati* sé matið á verðmæti hreinnar eignar stofnunarinnar eða einingarinnar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., hærra en bráðabirgðaverðmatið á verðmæti hreinnar eignar stofnunarinnar eða einingarinnar sem um í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.:

- a) að beita heimild sinni til að auka verðgildi krafna lánardrottna eða eigenda viðkomandi fjármagnsgerninga sem hafa verið færðir niður með eftirgjafarúrræðum,
- b) að gefa brúarstofnun eða eignaumsýslufélagi fyrirmæli um að inna af hendi frekari greiðslur á endurgjaldi varðandi eignir, réttindi og skuldbindingar stofnunarinnar í skilameðferð eða varðandi eignarhaldsgerninga, ef svo ber undir, til eigenda þessara hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga.

12. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal bráðabirgðaverðmat, sem er gert í samræmi við 9. og 10. mgr., vera réttmætur grunnur fyrir skilavöld til að grípa til skilaaðgerða, þ.m.t. að taka yfir stjórn á stofnun eða einingu sem stefnir í greiðsluþrot og um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., eða beita heimild til niðurfærslu eða umbreytingar á fjármagnsgerningum.

13. Matsgerð skal vera órjúfanlegur þáttur í ákvörðun um að beita skilauurræði eða skilaheimildum eða ákvörðun um að beita niðurfærslu- eða umbreytingarheimild gagnvart fjármagnsgerningum. Verðmatið sjálft skal ekki falla undir sérstakan málskotsrétt en gæti fallið undir málskot ásamt ákvörðuninni í samræmi við 85. gr.

14. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina aðstæðurnar sem einstaklingur er óháður í bæði að því er varðar skilavaldið og stofnunina eða eininguna sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar og 74. gr.

15. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina eftirfarandi viðmiðanir að því er varðar 1., 3. og 9. mgr. þessarar greinar og 74. gr.:

- a) aðferðafræðina við mat á virði eigna og skulda stofnunarinnar eða einingarinnar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b) aðgreiningu matsgerða skv. 36. og 74. gr.,
- c) aðferðafræðina við að reikna og telja með eiginfjáruka gegn viðbótartapi í bráðabirgðaverðmatinu.

16. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina frumvörpin að tæknilegum eftirlitsstaðli sem um getur í 14. mgr. eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í 14. og 15. mgr., í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

*IV. KAFLI***Skilaúrræði**

1. þáttur.

Almennar meginreglur*37. gr.***Almennar meginreglur um skilaúrræði**

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld hafi nauðsynlegar heimildir til að beita skilaúrræðunum gagnvart stofnunum og einingum sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og uppfylla viðeigandi skilyrði fyrir skilameðferð.

2. Þegar skilavald ákveður að beita skilaúrræði gagnvart stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., og sú skilaaðgerð myndi valda því að lánardrottinn bæri tapið eða að kröfum þeirra yrði umbreytt, skal það beita valdi sínu til niðurfærslu og umbreytingar á fjármagnsgerningum í samræmi við 59. gr., rétt áður eða um leið og skilaúrræðinu er beitt.

3. Skilaúrræðin sem um getur í 1. mgr. eru eftirfarandi:

- a) rekstrarsöluúrræði,
- b) brúarstofnunarúrræði,
- c) eignauppskiptingarúrræði,
- d) eftirgjafarúrræði.

4. Skilavöldum er heimilt, með fyrirvara um 5. mgr., að beita skilaúrræðum hverju fyrir sig eða í hvaða samsetningu sem er.

5. Skilavöldum er einungis heimilt að beita eignauppskiptingarúrræðinu ásamt öðru skilaúrræði.

6. Þegar einungis er beitt skilaúrræðunum sem um getur í a- eða b-lið 3. mgr. þessarar greinar og þeim er beitt til að framselja aðeins hluta af eignum, réttindum eða skuldbindingum stofnunarinnar sem er í skilameðferð, skal eftirstandandi stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og eignir, réttindi eða skuldbindingar hafa verið framseldar frá, slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð. Slík slit skulu fara fram innan hæfilegs frests, með hliðsjón af hvers konar þörf á að umrædd stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., veiti þjónustu eða stuðning skv. 65. gr. til að gera móttakandanum kleift að sinna starfsemi eða þjónustu sem fylgir með í þessum kaupum og af sérhverri annari ástæðu fyrir því að áframhald þess sem eftir stendur af stofnuninni eða einingunni sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. sé nauðsynlegt til að ná skilamarkmiðunum eða til að samrýmast meginreglunum sem um getur í 34. gr.

7. Skilavaldi og sérhverju fjármögnunarfyrirkomulagi sem starfar skv. 101. gr. er heimilt að endurheimta réttmætan kostnað sem stofnað hefur verið til á eðlilegan hátt í tengslum við notkun skilaúrræða eða -heimilda eða opinberra fjármála-stöðugleikaúrræða á einn eða fleiri eftirfarandi hátt:

- a) sem frádrátt frá endurgjaldi er viðtakandinn hefur greitt stofnun í skilameðferð eða, eftir því sem við á, til eigenda hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga,

- b) frá stofnun í skilameðferð, sem forgangslánardrottinn, eða
- c) frá ágóða sem myndast hefur vegna þess að brúarstofnun eða eignaumsýslufélag hefur hætt starfsemi sem forgangslánardrottinn.

8. Aðildarríki skulu tryggja að reglur, samkvæmt landslögum um ógjaldfærni sem tengjast ógildanleika eða skorti á réttarvernd í réttargerðum er skaða lánardrottna, gildi ekki um framsal eigna, réttinda eða skuldbindinga frá stofnun sem er í skilameðferð til annarrar einingar, með því að beita skilauðræði eða skilaheimildum eða með því að nota opinbert fjármála-stöðugleikaúrræði.

9. Aðildarríkjum er heimilt að leggja skilavöldum til viðbótarúrræði og -heimildir til að nota ef stofnun eða eining sem um getur í b-, c- eða d-lið í 1. mgr. 1. gr. uppfyllir skilyrðin fyrir skilameðferð, að því tilskildu að:

- a) þegar þessum viðbótarheimildum er beitt gagnvart samstæðu sem nær yfir landamæri, standi þær ekki í vegi fyrir árangursríkri skilameðferð samstæðunnar og
- b) þær séu í samræmi við skilameðferðarmarkmiðin og almennu meginreglurnar sem gilda um skilameðferð er um getur í 31. og 34. gr.

10. Í mjög óvenjulegum aðstæðum vegna kerfislægrar kreppu er skilavaldi heimilt að leita fjármagns eftir öðrum fjármögnunarleiðum með því að beita opinberum stöðugleikaúrræðum sem kveðið er á um í 56. til 58. gr., að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) greitt hefur verið framlag til að lágmarka tap og til endurfjármögnunar sem samsvarar fjárhæð sem er ekki lægri en 8% af heildarskuldbindingum, þ.m.t. eiginfjárgrunni stofnunar í skilameðferð miðað við mælingu hans við skilaaðgerð, í samræmi við verðmatíð sem mælt er fyrir um í 36. gr. af hálfu hluthafa og eigenda annarra eignarhaldsgerninga, eigenda viðeigandi eiginfjárgerninga og annarra hæfra skuldbindinga með niðurfærslu, umbreytingu eða á annan hátt,
- b) það skal vera háð skilyrðum um að áður hafi fengist samþykki eða endanlegt samþykki samkvæmt ramma Sambandsins um ríkisaðstoð.

2. þáttur

Rekstrarsöluúrræðið

38. gr.

Rekstrarsöluúrræðið

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld hafi heimild til að framselja til kaupanda sem ekki er brúarstofnun:

- a) hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga sem stofnun í skilameðferð gefur út,
- b) allar eða einhverjar eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunar sem er í skilameðferð.

Framsalið, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal fara fram án þess að áður hafi fengist samþykki hluthafa stofnunarinnar í skilameðferð, eða sérhvers annars þriðja aðila en kaupandans og án þess að kröfur um málsmeðferð samkvæmt félagaeða verðbréfamarkaðsrétti, aðrar en þær sem fram koma í 39. gr., séu uppfylltar, með fyrirvara um 8. og 9. mgr. þessarar greinar og 85. gr.

2. Framsal, sem fram fer skv. 1. mgr., skal fara fram samkvæmt viðskiptaskilmálum með hliðsjón af aðstæðum og í samræmi við ramma Sambandsins um ríkisaðstoð.
3. Skilavöld skulu, í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að afla viðskiptaskilmála fyrir yfirfærslu sem samræmast verðmatinu og gert er skv. 36. gr., með hliðsjón af aðstæðum í einstaka tilviki.
4. Hvers konar endurgjald sem kaupandinn greiðir skal, með fyrirvara um 7. mgr. 37. gr., vera til ábata fyrir:
 - a) eigendur hlutabréfa eða eignarhaldsgerninga, þegar sölu rekstrareiningar hefur verið komið í kring með framsali hlutabréfa eða eignarhaldsgerninga sem stofnunin í skilameðferð hefur gefið út frá eigendum þessara hlutabréfa eða gerninga til kaupandans,
 - b) stofnunina í skilameðferð, þegar sölu rekstrareiningarinnar hefur verið komið í kring með framsali sumra eða allra eigna eða skulda stofnunarinnar í skilameðferð til kaupandans.
5. Skilavaldi er heimilt, þegar gripið er til rekstrarsöluúrræðis, að beita framsalsheimild sinni oftar en einu sinni til að koma í kring viðbótarframsali hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga sem stofnun í skilameðferð gefur út eða eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunarinnar í skilameðferð, eftir því sem við á.
6. Skilavöldum er heimilt, í kjölfar þess að beitt er úrræðinu um sölu rekstrareiningar og með samþykki kaupanda, að beita framsalsheimildum að því er varðar eignir, réttindi eða skuldbindingar sem framseldar eru til kaupandans í því skyni að framselja eignir, réttindi eða skuldbindingar aftur til stofnunarinnar í skilameðferð eða hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga aftur til upphaflegra eigenda og stofnuninni í skilameðferð er skylt að taka til baka allar slíkar eignir, réttindi eða skuldbindingar eða hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga.
7. Kaupandi skal hafa viðeigandi heimild til að sinna þeirri starfsemi sem hann kaupir við framsalið skv. 1. mgr. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að umsókn um heimild skuli tekin til tímanlega athugunar ásamt með framsalinu.
8. Þrátt fyrir undanþágu frá 22.–25. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, frá kröfunni um tilkynningu til lögbærra yfirvalda í 26. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, frá 10. gr. (3. mgr.), 11. gr. (1. og 2. mgr.) og 12. og 13. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og frá kröfunni um að birta tilkynningu í 3. mgr. 11. gr. þeirrar tilskipunar, þegar framsal hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga fyrir tilstilli beitingar rekstrarsöluúrræðisins myndi valda kaupum á eða aukningu á virkum eignarhlut í stofnun þeirrar tegundar sem um getur í 1. mgr. 22. gr. tilskipunar 2013/36/ESB eða 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, skal lögbært yfirvald þeirrar stofnunar framkvæma matið, sem krafist er samkvæmt þessum greinum, tímanlega og þannig að ekki verði töf á beitingu rekstrarsöluúrræðisins eða umbreytingu á fjármagnsgerningum eða komið í veg fyrir að skilaaðgerð ná viðeigandi markmiðum skilameðferðar.
9. Aðildarríki skulu tryggja að eftirfarandi ákvæði gildi ef lögbært yfirvald þessarar stofnunar hefur ekki lokið matinu sem um getur í 8. mgr. frá framsalsdegi hlutabréfanna eða annarra eignarhaldsgerninga við beitingu skilavaldsins á því úrræði að selja rekstrareiningar:
 - a) slíkt framsal hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga til kaupanda skal tafarlaust öðlast lagalegt gildi,
 - b) fella skal úr gildi atkvæðisrétt kaupanda sem fylgir umræddum hlutabréfum eða öðrum eignarhaldsgerningum meðan á matstímabilinu stendur og hvers konar afhendingartímabili sem kveðið er á um í f-lið og hann færður til skilavalds eingöngu en engar skyldur til að neyta umrædds atkvæðisréttar skulu lagðar á það og alls engar skuldbindingar um að neyta eða láta hjá líða að neyta umrædds atkvæðisréttar,

- c) viðurlög og aðrar ráðstafanir vegna brota á reglum um kaup eða sölu á virkum eignarhlut, sem rætt er um í 66., 67. og 68. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, skulu ekki gilda um slíkt framsal hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga meðan á matstímabilinu stendur og hvers konar afhendingartímabili sem kveðið er á um í f-lið,
- d) lögbært yfirvald skal, um leið og það hefur lokið matinu, tilkynna skilavaldinu og kaupandanum skriflega um það hvort lögbært yfirvald samþykkir eða stendur gegn slíku framsali hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga til kaupandans í samræmi við 5. mgr. 22. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- e) telja skal atkvæðisrétt sem fylgir umræddum hlutabréfum eða öðrum eignarhaldsgerningum vera, ef lögbært yfirvald samþykkir umrætt framsal eigna eða annarra eignarhaldsgerninga til kaupandans, að fullu kominn í hlut kaupandans strax við móttöku skilavaldsins og kaupandans á slíkri samþykktartilkynningu frá lögbæru yfirvaldi,
- f) ef lögbært yfirvald andmælir slíku framsali eigna eða annarra eignarhaldsgerninga til kaupandans, þá
- i. skal atkvæðisrétturinn, sem fylgir umræddum hlutabréfum eða eignarhaldsgerningum skv. b-lið, vera áfram í fullu gildi,
 - ii. er skilavaldinu heimilt að gera kröfu til kaupandans um að afhenda umrædd hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga innan afhendingartímabils sem skilavaldið ákveður að teknu tilliti til ríkjandi markaðsaðstæðna og
 - iii. ljúki kaupandinn ekki umræddri afhendingu innan afhendingartímabilsins sem skilavaldið ákveður, þá er lögbæru yfirvaldi heimilt með samþykki skilavaldsins, að beita kaupandann viðurlögum og öðrum ráðstöfunum vegna brota á kröfum um kaup og sölu á virkum eignarhlut sem rætt er um í 66., 67. og 68. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

10. Framsöl, sem gerð eru á grundvelli rekstrarsöluúrræðisins, skulu falla undir verndarráðstafanirnar sem um getur í VII. kafla IV. bálks.

11. Kaupandinn skal, að því er varðar beitingu réttarins til að veita þjónustu eða öðlast staðfestu í öðru aðildarríki í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB, teljast vera áframhald stofnunarinnar í skilameðferð og er honum heimilt að beita sérhverjum slíkum rétti sem stofnun í skilameðferð hefur beitt í tengslum við framseldar eignir, réttindi eða skuldbindingar.

12. Aðildarríkin skulu sjá til þess að kaupandanum, sem um getur í 1. mgr., sé heimilt að beita rétti til aðildar og hafi aðgang að greiðslu-, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfum, kauphöllum, bótakerfum fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfum stofnunarinnar sem er í skilameðferð, að því tilskildu að hann uppfylli forsendur um aðild og þátttöku vegna þátttöku í slíkum kerfum.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skulu aðildarríkin sjá til þess:

- a) að ekki sé synjað um aðgang á þeim forsendum að kaupandinn sé ekki með mat frá lánshæfismatsfyrirtæki eða að matið samsvari ekki matsstiginu sem krafist er til að fá aðgang að kerfunum sem um getur í fyrstu undirgrein,
- b) að réttindi sem um getur í fyrstu undirgrein séu nýtt í þann tíma sem skilavald gæti tilgreint, þegar kaupandinn uppfyllir ekki forsendur um aðild eða þátttöku í viðkomandi greiðslu-, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfi, kauphöll, bótakerfi fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfi, þó ekki lengur en í 24 mánuði og má framlengja frestinn ef kaupandinn sækir um það til skilavaldsins.

13. Hluthafar eða lánardrottinn stofnunarinnar í skilameðferð og aðrir þriðju aðilar sem eiga eignir, réttindi eða skuldbindingar sem eru ekki framseldar, skulu ekki hafa nein réttindi yfir eða í tengslum við eignir, réttindi eða skuldbindingar sem framseldar eru, með fyrirvara um VII. kafla IV. bóls.

39. gr.

Rekstrarsöluúrræði: kröfur um málsmeðferð

1. Með fyrirvara um 3. mgr. þessarar greinar skal skilavald markaðssetja eða gera ráðstafanir um markaðssetningu eigna, réttinda, skuldbindinga, hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga sem stjórnvaldið hyggst framselja og eru í eigu þessarar stofnunar þegar skilavald beitir rekstrarsöluúrræðinu gagnvart stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr. Réttinda-, eigna- og skuldbindingasöfn má markaðssetja hvert í sínu lagi.

2. Markaðssetningin sem um getur í 1. mgr. skal, með fyrirvara um ramma Sambandsins um ríkisaðstoð og þar sem við á, fara fram í samræmi við eftirfarandi forsendur:

- a) hún skal vera eins gagnsæ og unnt er og í henni skal ekki farið efnislega rangt með eignir, réttindi, skuldbindingar, hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga í eigu þessarar stofnunar sem yfirvaldið hyggst framselja með hliðsjón af aðstæðum, einkum þess að nauðsynlegt er að viðhalda fjármálastöðugleika,
- b) hún skal ekki hygla eða mismuna mögulegum kaupendum á ótilhlýðilegan hátt,
- c) hún skal vera laus við hvers konar hagsmunaaðrekstra,
- d) hún skal ekki gefa mögulegum kaupanda kost á óréttmætri ívilnun,
- e) hún skal taka mið af nauðsyn þess að skilaaðgerðir taki sem skemmstan tíma,
- f) hún skal miða á að hámarka, eins og unnt er, söluverð hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga, eigna, réttinda eða skuldbindinga sem um er að ræða.

Með fyrirvara um b-lið í fyrstu undirgrein skulu meginreglurnar sem um getur í þessari málsgrein ekki koma í veg fyrir að skilavaldið hvetji tiltekna mögulega kaupendur.

Fresta má sérhverri opinberri birtingu um markaðssetningu stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, sem myndi annars vera gerð krafa um í samræmi við 1. mgr. 17. gr reglugerðar (ESB) nr. 596/2014, í samræmi við 4. eða 5. mgr. 17. gr. í þeirri reglugerð.

3. Skilavaldið getur beitt rekstrarsöluúrræði án þess að fara að kröfunni um markaðssetningu, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., þegar það telur að fullnæging kröfunnar myndi að líkindum tefla markmiðum skilameðferðar í tvísýnu, einkum þegar eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) það telur að veruleg ógn við fjármálastöðugleika skapist eða aukist við vanskil eða ef líkur eru á vanskilum stofnunar sem er í skilameðferð og
- b) það telur að fullnæging slíkra krafna yrði líkleg til ónýta þann árangur sem hlýst af rekstrarsöluúrræðinu þegar brugðist er við ógn eða þegar náð er markmiðum skilameðferðar sem um getur í b-lið 2. mgr. 31. gr.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 þar sem tilgreindar eru raunverulegar kringumstæður sem fela í sér verulega ógn og þau atriði sem tengjast árangri af sölu rekstrareininga sem kveðið er á um í a- og b-lið 3. mgr.

3. þáttur.

Brúarstofnunarúrræðið

40. gr.

Brúarstofnunarúrræði

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld hafi valdheimild til að framselja eftirfarandi til brúarstofnunar til að virkja brúarstofnunarúrræðið og með hliðsjón af þörfinni á að viðhalda nauðsynlegum starfsþáttum í brúarstofnuninni:

- a) hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga sem ein eða fleiri stofnanir sem sæta skilameðferð gefa út,
- b) allar eða einhverjar eignir, réttindi eða skuldbindingar einnar eða fleiri stofnana sem sæta skilameðferð.

Með fyrirvara um 85. gr. má framsalið, sem um getur í fyrstu undirgrein fara fram án þess að fyrir liggja samþykki hluthafa stofnunarinnar sem sætir skilameðferð eða einhvers annars þriðja aðila heldur en brúarstofnunarinnar og án þess að farið sé að réttarfarskröfum samkvæmt félagarétti eða verðbréfamarkaðsrétti.

2. Brúarstofnunin skal vera lögaðili sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

- a) hún er að öllu leyti eða að hluta í eigu eins eða fleiri opinberra yfirvalda sem geta m.a. verið skilavald eða fjármögnunarfyrikomulag vegna skilameðferðar og undir stjórn skilavaldsins,
- b) hún er stofnuð þeim tilgangi að taka á móti og halda í eigu sinni sumum eða öllum hlutabréfum eða öðrum eignarhaldsgerningum sem stofnun í skilameðferð gefur út eða sumum eða öllum eignum, réttindum og skuldbindingum einnar eða fleiri stofnana í skilameðferð, í því skyni að viðhalda aðgengi að nauðsynlegum starfsþáttum og selja stofnunina eða eininguna sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.

Beiting eftirgjafarúrræðisins í þeim tilgangi sem um getur í b-lið 2. mgr. 43. gr. skal ekki hefta getu skilavaldsins til að stjórna brúarstofnuninni.

3. Skilavald skal tryggja að heildarverðmæti skuldbindinga sem framseldar eru til brúarstofnunarinnar sé ekki hærra en sem nemur heildarverðmæti réttinda og eigna sem framseldar eru frá stofnuninni í skilameðferð eða lagðar til með öðrum hætti.

4. Hvers konar endurgjald sem brúarstofnunin greiðir skal, með fyrirvara um 7. mgr. 37. gr., vera til ávinnings fyrir:

- a) eigendur hlutabréfa eða eignarhaldsgerninga þegar framsali til brúarstofnunarinnar hefur verið komið í kring með framsali hlutabréfa eða eignarhaldsgerninga sem stofnunin í skilameðferð hefur gefið út, frá eigendum þessara hlutabréfa eða gerninga til brúarstofnunarinnar,
- b) stofnun í skilameðferð, þegar framsali til brúarstofnunarinnar hefur verið komið í kring með framsali sumra eða allra eigna eða skuldbindinga stofnunarinnar í skilameðferð til brúarstofnunarinnar.

5. Skilavaldi er heimilt, þegar brúarstofnunarúrræðinu er beitt, að beita framsalsheimild sinni oftast en einu sinni við viðbótarframsal hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga sem stofnun í skilameðferð gefur út, eða eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunarinnar í skilameðferð, eftir því sem við á.

6. Í kjölfar þess að brúarstofnunarúrræðinu hefur verið beitt er skilavaldinu heimilt að:

a) framselja réttindi, eignir eða skuldbindingar aftur frá brúarstofnuninni til stofnunarinnar sem sætir skilameðferð eða hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga aftur til upphaflegra eigenda og stofnunin í skilameðferð eða upphaflegir eigendur eru skuldbundnir til að taka slíkar eignir, réttindi eða skuldbindingar eða hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga til baka, að því tilskildu að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 7. mgr., séu uppfyllt,

b) framselja hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga eða eignir, réttindi eða skuldbindingar frá brúarstofnuninni til þriðja aðila.

7. Skilavöldum er heimilt að færa hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga eða eignir, réttindi eða skuldbindingar aftur til baka frá brúarstofnuninni í öðru hvoru eftirfarandi tilvika:

a) þegar möguleikinn á að færa sérstök hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga, eignir, réttindi eða skuldbindingar til baka er skýrt tilgreindur í gerningnum sem varðar framsalið,

b) þegar sérstök hlutabréf eða eignarhaldsgerningar, eignir, réttindi eða skuldbindingar falla í reynd ekki undir þá flokka eða uppfylla skilyrði um framsal hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga, eigna, réttinda eða skuldbindinga sem tilgreindar eru í gerningnum sem varðar framsalið.

Slíkt bakfærsla getur farið fram innan hvaða tímabils sem er og skal uppfylla sérhver önnur skilyrði sem tilgreind eru í þeim gerningi í þessu skyni.

8. Framsal milli stofnunarinnar í skilameðferð, upphaflegra eigenda hlutabréfanna eða annarra eignarhaldsgerninga annars vegar og brúarstofnunarinnar hins vegar skal vera með fyrirvara um verndarráðstafanirnar sem um getur í VII. kafla IV. bálks.

9. Brúarstofnun skal, að því er varðar nýtingu réttar til að veita þjónustu eða öðlast staðfestu í öðru aðildarríki í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB, teljast vera áframhald stofnunarinnar í skilameðferð og er heimilt að nýta allan þann rétt sem stofnunin í skilameðferð hefur nýtt í tengslum við framseldar eignir, réttindi eða skuldbindingar.

Að öðru leyti er skilavöldum heimilt að krefjast þess að brúarstofnun sé talin vera áframhald af stofnuninni í skilameðferð og að henni sé unnt að halda áfram að nýta hvers konar réttindi sem stofnunin í skilameðferð hefur nýtt í tengslum við framseldar eignir, réttindi eða skuldbindingar.

10. Aðildarríki skulu sjá til þess að brúarstofnuninni sé heimilt að nýta rétt til aðildar og aðgangs að greiðslu-, greiðsluöfnunar- og uppgjörskerfum, kauphöllum, bótakerfum fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfum stofnunarinnar sem sætir skilameðferð, að því tilskildu að hún uppfylli viðmið um aðild og þátttöku vegna aðildar að slíkum kerfum.

Aðildarríki skulu, þrátt fyrir fyrstu undirgrein, sjá til þess að:

a) ekki sé synjað um aðgang á þeim forsendum að brúarstofnunin sé ekki með mat frá lánsþæfismatsfyrirtæki eða að matið samsvari ekki því matsstigi sem krafist er til að fá aðgang að kerfunum sem um getur í fyrstu undirgrein,

- b) réttindi sem um getur í fyrstu undirgrein séu nýtt í þann tíma sem skilavald gæti tilgreint þegar brúarstofnunin uppfyllir ekki forsendur um aðild eða þátttöku í viðkomandi greiðslu-, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfi, kauphöll, bótakerfi fyrir fjárfesta eða innstæðutryggingakerfi, þó ekki lengur en í 24 mánuði og má framlengja frestinn ef brúarstofnunin sækir um slíkt til skilavaldsins.

11. Hluthafar eða lánardrottinn stofnunarinnar í skilameðferð og aðrir þriðju aðilar sem eiga eignir, réttindi eða skuldbindingar sem ekki eru framseldar til brúarstofnunarinnar skulu ekki hafa nein réttindi yfir eða í tengslum við eignir, réttindi eða skuldbindingar sem framseldar eru til brúarstofnunarinnar, stjórnar hennar eða framkvæmdastjórnar, með fyrirvara um VII. kafla IV. bálks.

12. Markmiðin með brúarstofnunum skulu ekki hafa í för með sér neins konar skyldu eða ábyrgð gagnvart hluthöfum eða lánardrottnum stofnunarinnar sem sætir skilameðferð og stjórnin eða framkvæmdastjórnin skal ekki bera neina bótaábyrgð gagnvart þessum hluthöfum eða lánardrottnum vegna aðgerða eða aðgerðarleysis við skyldustörf nema aðgerðin eða aðgerðarleysið feli í sér vítaverða vanrækslu eða alvarlegt misferli samkvæmt landslögum sem hefur bein áhrif á réttindi þessara hluthafa eða lánardrottna.

Aðildarríki geta takmarkað enn frekar skuldbindingar brúarstofnunar og stjórnar hennar eða framkvæmdastjórnar í samræmi við landslög vegna aðgerða hennar eða aðgerðarleysis við skyldustörf.

41. gr.

Starfræksla brúarstofnunar

1. Aðildarríki skulu tryggja að rekstur brúarstofnunar fullnægi eftirfarandi kröfum:
 - a) skilavaldið samþykkir efni stofnskjala brúarstofnunarinnar,
 - b) skilavaldið annaðhvort skipar eða samþykkir stjórn brúarstofnunarinnar, með fyrirvara um eignarhaldsskipulag hennar,
 - c) skilavaldið samþykkir starfskjör fulltrúa í stjórn og ákveður viðeigandi ábyrgðarsvið þeirra,
 - d) skilavaldið samþykkir áætlun og áhættusnið brúarstofnunarinnar,
 - e) brúarstofnunin fær heimildir, í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB eftir því sem við á, og hefur nauðsynlegar heimildir samkvæmt viðeigandi landslögum til að annast starfsemi og sinna þjónustu sem hún kaupir í gegnum framsal sem fram fer skv. 63. gr. þessarar tilskipunar,
 - f) brúarstofnunin fer að kröfum og fellur undir eftirlit í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og við tilskipun 2013/36/ESB og tilskipun 2014/65/ESB, eftir því sem við á,
 - g) rekstur brúarstofnunar skal vera í samræmi við ramma Sambandsins um ríkisaðstoð og skilavaldinu er heimilt að tilgreina takmarkanir á rekstri hennar til samræmis við það.

Heimilt er að stofna brúarstofnunina og veita henni starfsleyfi í skamman tíma við upphaf starfsemi hennar án þess að farið sé að tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB, þrátt fyrir ákvæðin sem um getur í e- til f-lið fyrstu undirgreinar og þegar nauðsynlegt er til að fara að skilamarkmiðunum. Í því skyni skal skilavaldið leggja fram beiðni þess efnis til lögbærs yfirvalds. Lögbært yfirvald skal, ákveði það að veita slíka heimild, tilgreina tímabilið sem brúarstofnuninni er veitt undanþága frá því að uppfylla kröfur þessara tilskipana.

2. Stjórn brúarstofnunarinnar skal, með fyrirvara um hvers konar takmarkanir sem settar eru í samræmi við samkeppnisreglur Sambandsins eða í hverju landi fyrir sig, reka stofnunina með það fyrir augum að viðhalda aðgangi að nauðsynlegum starfsþáttum og að selja stofnunina eða eininguna, sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr., eignir hennar, réttindi eða skuldbindingar til eins eða fleiri kaupanda í einkageiranum þegar aðstæður gefa tilefni til og innan þess tíma sem tilgreindur er í 4. mgr. þessarar greinar eða 6. mgr. þessarar greinar, eftir því sem við á.

3. Skilavaldið tekur ákvörðun um að brúarstofnun sé ekki lengur brúarstofnun í skilningi 2. mgr. 40. gr. í sérhverju eftirfarandi tilvika, allt eftir því hvert kemur fyrst:

a) hún rennur saman við aðra einingu,

b) hún uppfyllir ekki lengur skilyrði 2. mgr. 40. gr.,

c) allar eða meirihluti eigna, réttinda eða skuldbindinga hennar hafa verið seldar þriðja aðila,

d) komið er fram yfir tímafresti sem henni hafa verið veittar skv. 5. mgr. eða, eftir því sem við á, 6. mgr.

e) búið er að ráðstafa öllum eignum hennar og ljúka uppgjöri skuldbindinga hennar.

4. Ef skilavald hyggst selja brúarstofnunina eða eignir hennar, réttindi eða skuldbindingar skulu aðildarríkin tryggja að stofnunin eða viðkomandi eignir eða skuldbindingar séu markaðssettar á opinn og gagnsæjan hátt og að salan gefi hvorki ranga mynd af því sem selja á né hygli eða geri upp á milli væntanlegra kaupenda á ótilhlýðilegan hátt.

Sérhver slík sala skal fara fram samkvæmt viðskiptaskilmálum með hliðsjón af aðstæðum og í samræmi við ramma Sambandsins um ríkisaðstoð.

5. Ef ekkert þeirra atvika sem um getur í a-, b-, c- og e-lið í 3. mgr. á við, skal skilavaldið binda enda á starfsemi brúarstofnunarinnar eins fljótt og unnt er og eigi síðar en tveimur árum eftir að lokaframsalið frá stofnun í skilameðferð fór fram, samkvæmt brúarstofnunarúræðinu.

6. Skilavaldinu er heimilt að framlengja tímabilið, sem um getur í 5. mgr., um eitt eða fleiri viðbótartímabil sem vara í eitt ár, þegar slík framlenging:

a) styður niðurstöðurnar sem um getur í a-, b-, c- eða e-lið 3. mgr. eða

b) er nauðsynleg til að tryggja áframhaldandi nauðsynlega banka- eða fjármálaþjónustu.

7. Sérhver ákvörðun skilavalds um að framlengja tímabilið, sem um getur í 5. mgr., skal rökstudd og í henni skal koma fram ítarlegt mat á aðstæðunum, m.a. á markaðsaðstæðum og -horfum, sem réttlætir framlenginguna.

8. Brúarstofnuninni skal slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni meðferð sé starfsemi brúarstofnunar hætt við aðstæðurnar sem um getur í c- eða d-lið 3. mgr.

Með fyrirvara um 7. mgr. 37. gr. skal allur ágóði, sem myndast við slit á starfsemi brúarstofnunarinnar, renna til hluthafa hennar.

9. Kvöðin, sem um getur í 8. mgr., skal vísa til eigna og skuldbindinga sem framseldar eru frá sérhverri stofnun í skilameðferð en ekki til brúarstofnunarinnar sjálfar þegar brúarstofnun er notuð í þeim tilgangi að framselja eignir og skuldbindingar fleiri en einnar stofnunar í skilameðferð.

4. þáttur.

Úrræðið um uppskiptingu eigna

42. gr.

Úrræði um uppskiptingu eigna

1. Aðildarríki skulu, til að framfylgja úrræðinu um uppskiptingu eigna, tryggja að skilavöld hafi heimildir til að framselja eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunar í skilameðferð eða brúarstofnunar til eins eða fleiri eignaumsýslufélaga.

Með fyrirvara um 85. gr. má framsalið, sem um getur í fyrstu undirgrein fara fram án þess að fyrir liggja samþykki hluthafa stofnunarinnar sem sætir skilameðferð eða einhvers annars þriðja aðila heldur en brúarstofnunarinnar og án þess að farið sé að réttarfarskröfum samkvæmt félagarétti eða verðbréfamarkaðsrétti.

2. Eignaumsýslufélag skal, að því er varðar eignaupskiptingarúrræðið, vera lögaðili og uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) það er að öllu leyti eða að hluta í eigu eins eða fleiri opinberra yfirvalda sem geta m.a. verið skilavald eða fjármögnunaryfirkomulag vegna skilameðferðar og undir stjórn skilavaldsins,
- b) það skal hafa verið stofnað í þeim tilgangi að taka við hluta eða öllum eignum, réttindum og skuldbindingum einnar eða fleiri stofnana í skilameðferð eða brúarstofnunar.

3. Eignaumsýslufélagið skal hafa umsjón með eignum sem eru framseldar til þess í því skyni að hámarka virði þeirra með sölu í huga eða skipulagt slit.

4. Aðildarríki skulu tryggja að starfræksla eignaumsýslufélags sé í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

- a) skilavaldið samþykkir efni stofnskjala eignaumsýslufélagsins,
- b) skilavaldið annaðhvort skipar eða samþykkir stjórn eignaumsýslufélagsins með fyrirvara um eignarhaldsskipulag þess,
- c) skilavaldið samþykkir starfskjör fulltrúa í stjórn og ákveður viðeigandi ábyrgðarsvið þeirra,
- d) skilavaldið samþykkir áætlun og áhættusnið eignaumsýslufélagsins.

5. Skilavöldum er því aðeins heimilt að beita heimildinni sem um getur í 1. mgr. við framsal eigna, réttinda eða skuldbindinga ef:

- a) aðstæður á þessum tiltekna markaði fyrir umræddar eignir eru þess eðlis að sala umræddra eigna samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð gæti haft skaðleg áhrif á einn eða fleiri fjármálamarkaði,
- b) slíkt framsal er nauðsynlegt til að tryggja eðlilega starfsemi stofnunar í skilameðferð eða brúarstofnunarinnar eða
- c) slíkt framsal er nauðsynlegt til að hámarka söluandvirði eigna við slit.

6. Skilavöld skulu beita eignauppskiptingarúrræðinu þegar þau ákveða endurgjald vegna framsals eigna, réttinda og skuldbindinga til eignaumsýslufélagsins í samræmi við reglurnar sem settar eru í 36. gr. og í samræmi við ramma Sambandsins um ríkisaðstoð. Ákvæði þessarar málsgreinar koma ekki í veg fyrir að endurgjaldið sé á nafnverði eða neikvæðu virði.

7. Með fyrirvara um 7. mgr. 37. gr. skal endurgjald, sem eignaumsýslufélagið greiðir vegna allra eigna, réttinda eða skuldbindinga beint frá stofnuninni í skilameðferð, koma stofnuninni sem er í skilameðferð til góða. Heimilt er að greiða endurgjald í formi skuldagerninga sem eignaumsýslufélagið gefur út.

8. Þegar brúarstofnunarúrræðið hefur verið notað er eignaumsýslufélaginu í kjölfarið heimilt að kaupa eignir, réttindi eða skuldbindingar af brúarstofnuninni.

9. Skilavöldum er heimilt að framselja eignir, réttindi eða skuldbindingar frá stofnuninni í skilameðferð til eins eða fleiri eignaumsýslufélaga oftast en einu sinni og að færa eignir, réttindi eða skuldbindingar aftur til baka frá einu eða fleiri eignaumsýslufélagi til stofnunarinnar í skilameðferð, að því tilskildu að skilyrðin, sem gerð er grein fyrir í 10. mgr., séu uppfyllt.

Stofnun í skilameðferð er skylt að taka aftur við öllum slíkum eignum, réttindum eða skuldbindingum.

10. Skilavöldum er heimilt að færa réttindi, eignir eða skuldbindingar aftur til baka frá eignaumsýslufélaginu til stofnunarinnar í skilameðferð í öðru hvoru eftirfarandi tilvika:

- a) þegar möguleikinn á að færa sérstök réttindi, eignir eða skuldbindingar til baka er skýrt tilgreindur í gerningnum sem varðar framsalið,
- b) þegar sérstök réttindi, eignir eða skuldbindingar falla í reynd ekki undir flokkana eða uppfylla ekki skilyrðin um framsal hlutabréfa eða eigna, réttinda eða skuldbindinga sem tilgreindar eru í gerningnum sem varðar framsalið.

Í hvoru tveggja tilvikinu sem um getur í a- eða b-lið getur slík bakfærsla farið fram innan hvaða tímabils sem er og skal uppfylla sérhver önnur skilyrði sem tilgreind eru í þeim gerningi í þessu skyni.

11. Framsal milli stofnunarinnar í skilameðferð, og eignaumsýslufélagsins skal falla undir verndarráðstafanirnar um hlutaframsal eigna, sem gerð er grein fyrir í VII. kafla IV. bálks.

12. Hluthafar eða lánardrottinnar stofnunarinnar í skilameðferð og aðrir þriðju aðilar sem eiga eignir, réttindi eða skuldbindingar, sem ekki eru framseldar til eignaumsýslufélagsins, skulu ekki eiga neinn rétti í tengslum við eignir, réttindi eða skuldbindingar sem framseldar eru til eignastýringarfélagsins, stjórnar þess eða framkvæmdastjórnar, með fyrirvara um VII. kafla IV. bálks.

13. Markmiðin með eignaumsýslufélagi skulu ekki fela í sér neins konar skyldu eða ábyrgð gagnvart hluthöfum eða lánardrottnum stofnunarinnar sem sætir skilameðferð og stjórnin eða framkvæmdastjórnin skal ekki bera neina bótaábyrgð gagnvart þessum hluthöfum eða lánardrottnum vegna athafna eða athafnaleysis við skyldustörf nema aðgerðin eða aðgerðarleysið feli í sér vítaverða vanrækslu eða alvarlegt misferli samkvæmt landslögum sem hefur bein áhrif á réttindi þessara hluthafa eða lánardrottna.

Aðildarríkjum er enn frekar heimilt að takmarka bótaábyrgð eignaumsýslufélags og stjórnar þess eða framkvæmdastjórnar í samræmi við landslög vegna aðgerða þess eða aðgerðarleysis við skyldustörf.

14. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að stuðla að samleitni í eftirlitsvenjum og starfsvenjum við skilameðferð sem varða ákvörðun á því, í samræmi við 5. mgr. þessara greinar, hvenær slitameðferð eigna eða skulda samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð gæti haft skaðleg áhrif á fleiri en einn fjármálamarkað.

5. þáttur.

Eftirgjafarúrræðið

1. undirþáttur

Markmið og gildissvið eftirgjafarúrræðisins

43. gr.

Eftirgjafarúrræðið

1. Til að framfylgja eftirgjafarúrræðinu skulu aðildarríkin sjá til þess að skilavöld hafi skilaheimildir sem tilgreindar eru í 1. mgr. 63. gr.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöldum sé heimilt að beita eftirgjafarúrræðinu til að ná fram skilameðferðarmarkmiðum, sem tilgreind eru í 31. gr., í samræmi við skilameðferðarreglurnar sem tilgreindar eru í 34. gr. í einhverjum eftirfarandi tilgangi:

a) til að endurfjármagna stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar og uppfyllir skilyrði skilameðferðar, þannig að hún geti uppfyllt skilyrði starfsleyfis síns (að því marki sem þessi skilyrði gilda um eininguna) og haldið áfram starfsemi sinni sem hún hefur leyfi til samkvæmt tilskípun 2013/36/ESB eða tilskípun 2014/65/ESB, ef einingin hefur starfsleyfi samkvæmt þessum tilskípunum, og til þess að viðhalda fullnægjandi trausti markaðarins á stofnuninni eða einingunni,

b) til að breyta í eigið fé eða lækka höfuðstól krafna eða skuldagerninga sem eru framseldir:

i. til brúarstofnunar með það fyrir augum að veita þessari brúarstofnun fjármagn eða

ii. samkvæmt úrræðinu um sölu rekstrareininga eða eignauppskiptingarúrræðinu.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld geti ekki beitt eftirgjafarúrræðinu í þeim tilgangi sem um getur í a-lið 2. mgr. nema verulegar líkur séu á að beiting þessa úrræðis, ásamt öðrum viðeigandi ráðstöfunum, þ.m.t. ráðstöfunum sem framkvæmdar eru í samræmi við áætlunina um endurskipulagningu starfsemi og krafist er í 52. mgr., auk þess að ná viðkomandi markmiðum skilameðferðar, dugi til að endurreisa fjárhag stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., og tryggja rekstur hennar til frambúðar.

Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld geti ekki beitt neinu skilavöldum, sem um getur í a-, b- og c-lið 3. mgr. 37. gr. og eftirgjafarúrræðinu, sem um getur í b-lið 2. mgr. þessarar greinar, nema farið sé að skilyrðunum sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld geti beitt eftirgjafarúrræðinu á allar stofnanir eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., en jafnframt virt í öllum tilvikum félagsform hlutaðeigandi stofnunar eða einingar, eða geti breytt félagsformi hennar.

44. gr.

Gildissvið eftirgjafarúrræðis

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að heimilt sé að beita eftirgjafarúrræðinu á allar skuldbindingar stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og ekki eru undanskildar gildissviði þessa úrræðis skv. 2. eða 3. mgr. þessarar greinar.

2. skilavöld skulu ekki beita heimildum sínum til niðurfærslu eða umbreytingar í tengslum við eftirfarandi skuldbindingar, hvort sem þær heyra undir lög aðildarríkis eða þriðja lands:

- a) tryggðar innstæður,
- b) veðtryggðar skuldbindingar, þ.m.t. sértryggð skuldabréf og skuldbindingar í formi fjármálagerna sem ætlaðar eru til áhættuvarna og eru óaðskiljanlegur hluti tryggingasafnsins og einnig, í samræmi við landslög, tryggðir með svipuðum hætti og sértryggð skuldabréf,
- c) skuldbindingar sem myndast vegna eignarhlutdeildar stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, í eignum eða fé viðskiptavinar, þ.m.t. eignum eða fé viðskiptavinar sem geymt er fyrir hönd verðbréfasjóða, eins og þeir eru skilgreindir í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 2009/65/EB, eða fagfjárfestasjóða, eins og þeir eru skilgreindir í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB ⁽¹⁾, að því tilskildu að slíkur viðskiptavinur njóti verndar samkvæmt gildandi lögum um ógjaldfærni,
- d) skuldbindingar sem myndast vegna fjárvörslulegs sambands milli stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. (fjárvörsluaðila) og annars aðila (rétthafa), að því tilskildu að slíkur rétthafi njóti verndar samkvæmt gildandi lögum um ógjaldfærni eða einkarétt,
- e) skuldbindingar gagnvart stofnunum, að undanskildum einingum sem eru hluti af sömu samstæðu, sem falla til greiðslu innan sjö daga,
- f) skuldbindingar sem gjaldfalla innan sjö daga og eru skuld við kerfi eða rekstraraðila kerfa sem eru hönnuð í samræmi við tilskipun 98/26/EB eða þáttakendur þeirra og leiða af þátttöku í slíku kerfi,
- g) skuldbinding gagnvart einhverjum eftirtalinna aðila:
 - i. starfsmanni, í tengslum við uppsöfnuð laun, lífeyri eða önnur föst starfskjör, að undanskildum breytilegum þáttum starfskjara sem eru ekki lögverndaðir í almennum kjarasamningi,
 - ii. lánardrottni vegna verslunar eða viðskipta sem leiða af kaupum stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr., á vörum eða þjónustu sem er mikilvæg í daglegum rekstri á starfsemi hennar, þ.m.t. upplýsinga-tækniþjónustu, nytjahlutum og leigu á húsnæði, þjónustu við það og viðhald,
 - iii. skatta- og almannatryggingayfirvöldum, að því tilskildu að skuldbindingar þessar séu æskilegar samkvæmt gildandi lögum,
 - iv. innstæðutryggingakerfi sem til eru komin vegna ógreiddra iðgjalda í samræmi við tilskipun 2014/49/ESB.

Ákvæði i. lið í g-lið fyrstu undirgreinar gilda ekki í breytilegum þáttum starfskjara þeirra sem taka verulega áhættu, eins og fram kemur í 2. mgr. 92. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Aðildarríki skulu sjá til þess að allar tryggðar eignir sem tengjast tryggingasafni sértryggðra skuldabréfa verði ekki fyrir áhrifum og séu áfram aðskildar og nægjanlega fjármagnaðar. Hvorki þessi krafa né b-liður í fyrstu undirgrein skulu koma í veg fyrir að skilavöld beiti þessum heimildum, eftir því sem við á, í tengslum við sérhvern hluta tryggðrar skuldbindingar eða skuldbindingar sem er með að baki sér veð sem er hærra en virði eigna, tryggingar, veðs eða veðláns sem lagt er fram sem trygging.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjútö. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

Ákvæði a-liðar fyrstu undirgreinar skulu ekki koma í veg fyrir að skilavöld beiti þessum heimildum, þar sem við á, í tengslum við sérhverja innstæðufjárhæð sem fer yfir tryggingarverndarstigið sem kveðið er á um í 6. gr. tilskipunar 2014/49/ESB.

Með fyrirvara um reglur um stórar áhættuskuldbindingar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB skulu aðildarríki sjá til þess að, til að gefa færi á að leysa upp stofnanir og samstæður, að skilavöld takmarki, í samræmi við b-lið 5. mgr. 17. gr., að hve miklu leyti aðrar stofnanir geta haldið hæfum skuldbindingum fyrir eftirgjafarúrræði, að undanskildum skuldbindingum í vörslu eininga sem eru hluti af sömu samstæðu.

3. Við sérstakar aðstæður, þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt, er skilavaldinu heimilt að undanskilja að öllu leyti eða að hluta ákveðnar skuldbindingar frá beitingu heimildar til niðurfærslu eða umbreytingar þegar:

- a) ekki er unnt að gefa eftir skuldbindingu þessa innan hæfilegs frests, þrátt fyrir viðleitni viðkomandi skilavalds í góðri trú,
- b) undanþágan er strangt til tekið nauðsynleg og hófleg, til að halda samfellu í nauðsynlegum starfsþáttum og á kjarna-starfsemi þannig að viðhaldið sé getu stofnunar í skilameðferð til að halda áfram lykilstarfsemi, þjónustu og viðskiptum,
- c) undanþágan er strangt til tekið nauðsynleg og hófleg svo komast megi hjá víðtækri útbreiðslu smitunaráhrifa, einkum að því er varðar tryggingarhæfar innstæður í vörslu einstaklinga og örfyrirtækja, lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða, þ.m.t. innviðir fjármálamarkaða, þannig að valdið gæti alvarlegri röskun á efnahagslífi aðildarríkis eða Sambandsins eða
- d) beiting eftirgjafarúrræðisins á skuldbindingar þessar myndi stuðla að verðmætatapi þannig að tapið sem aðrir lánardrottinnar yrðu fyrir yrði meira en ef þessar skuldbindingar væru undanskildar eftirgjöf.

Auka má umfang niðurfærslu- eða umbreytingar, sem beitt er á aðrar hæfar skuldbindingar þegar skilavald ákveður að undanskilja að öllu leyti eða að hluta hæfar skuldbindingar eða flokk hæfra skuldbindinga samkvæmt þessari málsgrein, þannig að tekið sé tillit til slíkra undanþágna að því tilskildu að umfang niðurfærslu- eða umbreytingar sem beitt er á aðrar hæfar skuldbindingar uppfylli meginregluna sem mælt er fyrir um í g-lið 1. mgr. 15. gr.

4. Ef skilavald ákveður að undanskilja að öllu leyti eða að hluta tryggingarhæfa skuldbindingu eða flokk tryggingarhæfra skuldbindinga samkvæmt þessari grein og tapið, sem skuldbinding þessi hefði átt að jafna út, hefur ekki verið flutt að fullu yfir til annarra lánardrottna, er heimilt að veita stofnun í skilameðferð framlag úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar til að gera annað eða hvortveggi af eftirfarandi:

- a) að mæta tapi sem hæfar skuldbindingar hafa ekki borið og endurreisa verðmæti hreinnar eignar stofnunar í skilameðferð til núlltölu í samræmi við a-lið 1. mgr. 46. gr.,
- b) að kaupa hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga eða fjármagnsgerninga í stofnun í skilameðferð til að endurfjármagna stofnunina í samræmi við b-lið 1. mgr. 46. gr.,

5. Fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar er aðeins heimilt að láta af hendi framlag sem um getur í 4. mgr. þegar:

- a) hluthafar og eigendur annarra eignarhaldsgerninga, eigendur viðkomandi fjármagnsgerninga og annarra tryggingahæfra skuldbindinga hafa reitt af hendi framlag til að bera tap og endurfjármagna, er samsvarar fjárhæð sem er ekki minni en 8% af heildarskuldbindingum, þ.m.t. eiginfjárgrunni stofnunar í skilameðferð, og mælt við framkvæmd skilaaðgerðir samkvæmt matsgerðinni sem mælt er fyrir um í 36. gr., með niðurfærslu, umbreytingu eða á annan hátt og

b) framlag fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar er ekki hærra en 5% af heildarskuldbindingum, þ.m.t. eiginfjárgrunni stofnunar í skilameðferð, mælt þegar skilaaðgerð fer fram í samræmi við matsgerðinni sem kveðið var á um í 36. gr.

6. Framlag úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar, sem um getur í 4. mgr., má fjármagna með:

a) fjárhæðinni sem fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar hefur tiltæka og aflað hefur verið með framlögum frá stofnunum og útibúum í Sambandinu í samræmi við 6. mgr. 100. gr. og 103. gr.,

b) fjárhæðinni sem unnt er að afla með eftir á greiddum framlögum, í samræmi við 104. gr., innan þriggja ára og

c) með fjárhæðum sem aflað er með öðrum fjármögnunarleiðum í samræmi við 105. gr. þegar fjárhæðirnar sem um getur í a- og b-lið þessarar málsgreinar nægja ekki.

7. Við óvenjulegar aðstæður mætti skilavaldið leita frekari fjármögnunar eftir öðrum fjármögnunarleiðum þegar:

a) 5% mörkunum, sem tilgreind eru í b-lið 5. mgr., hefur verið náð og

b) allar ótryggðar og forgangslausar skuldbindingar, aðrar en tryggingarhæfar innstæður, hafa verið færðar niður eða þeim umbreytt til fulls.

Þegar skilyrðin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein eru uppfyllt getur fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar valið aðra leið, eða sem leið til viðbótar, sem felst í því að reiða af hendi framlag úr sjóðum sem myndaðir hafa verið með fyrirframgreiddum framlögum í samræmi við 6. mgr. 100. gr. og hafa ekki enn verið notaðir.

8. Fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar er einnig heimilt, þrátt fyrir ákvæði a-liðar 5. mgr., að greiða framlag sem um getur í 4. mgr., að því tilskildu að:

a) framlagið til að mæta tapi og endurfjármögnun, sem um getur í a-lið 5. mgr., samsvari fjárhæð sem ekki er lægri en 20% af áhættuvegnum eignum hlutaðeigandi stofnunar,

b) fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar í hlutaðeigandi aðildarríki hafi á að skipa fjárhæð vegna fyrirfram greiddra framlaga (þó ekki framlaga til innstæðutryggingakerfa) sem skapast í samræmi við 6. mgr. 100. gr. og 103. gr., sem samsvarar a.m.k. 3% tryggðra innstæðna allra lánastofnana sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þessa aðildarríkis og

c) eignir umræddrar stofnunar séu undir 900 milljörðum evra á samstæðugrunni.

9. Skilavöld skulu, þegar þau nýta sér rétt sinn skv. 3. mgr., huga tilhlýðilega að eftirfarandi:

a) meginreglunni um að hluthafar beri fyrst tapið og síðan, almennt séð, kröfuhafar stofnunar í skilameðferð í rétttri forgangsröð,

b) hve mikil getan er til að mæta tapi sem yrði viðvarandi í stofnun í skilameðferð ef skuldbindingin eða flokkur skuldbindinga yrði undanskilinn og

c) þörfinni á að viðhalda fullnægjandi tekjum til að fjármagna skilameðferðina.

10. Veita má undanþágur skv. 3. mgr., annaðhvort til að undanskilja skuldbindingu algjörlega frá niðurfærslu eða takmarka hversu mikilli niðurfærslu er heimilt að beita á þá skuldbindingu.

11. Fela skal framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 115. gr. til að gera frekar grein fyrir aðstæðum þegar nauðsynlegt er að beita undanþágu til að ná markmiðunum sem tilgreind eru í 3. mgr. þessarar greinar.

12. Skilavald skal senda tilkynningu til framkvæmdastjórnarinnar áður en það beitir ákvörðunarvaldi sínu til að undanskilja skuldbindingu, skv. 3. mgr. Framkvæmdastjórninni er heimilt að banna eða krefjast breytinga á undanþágunni sem lögð er til, innan 24 klukkustunda frá því að hún tekur við umræddri tilkynningu eða lengri tíma með samþykki skilavaldsins þegar undanþágan myndi kalla á framlag úr fjármögnunarfyrirkomulaginu vegna skilameðferðar eða annarri fjármögnunarleið skv. 4. til 8. mgr., ef kröfurnar skv. þessari grein og framseldum gerðum eru ekki uppfylltar til að vernda heildarvirkni innri markaðarins. Þetta er með fyrirvara um að framkvæmdastjórnin beiti ramma Sambandsins um ríkisaðstoð.

2. undirþáttur

Lágmarkskrafa fyrir eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar

45. gr.

Beiting lágmarkskröfunnar

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að stofnanir uppfylli ætíð lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar. Lágmarkskrafan skal reiknuð sem fjárhæð af hluta eiginfjárgrunns og tryggingarhæfra skuldbindinga og hún gefin upp sem hlutfall heildarskuldbindinga og eiginfjárgrunns stofnunarinnar.

Að því er varðar fyrstu undirgrein skulu afleiðuskuldbindingar reiknast með í heildarskuldbindingum á grundvelli þess að tekið er fullt tillit til greiðslujöfnunarréttar mótaðilans.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem nánari grein er gerð fyrir matsviðmiðum, sem um getur í a- til f-lið 6. mgr., en á grundvelli þeirra skal ákvarða lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, þ.m.t. víkjandi lán og ótryggðar forgangsskuldir með a.m.k. 12 mánaða frest til gjalddaga, sem falla undir heimild til eftirgjafar og uppfylla skilyrði um eiginfjárgrunn.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um viðbótarviðmið sem leggja grunn að ákvörðun um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu veðlánastofnanir sem eru fjármagnaðar með sértryggðum skuldabréfum og hafa ekki heimild samkvæmt landslögum til að taka við innlánum, undanþegnar þeirri skuldbindingu að uppfylla ætíð lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar, enda:

- a) fari slíkar stofnanir í landsbundna slitameðferð vegna ógjaldfærni eða annars konar ferli sem fram fer í samræmi við 38., 40. eða 42. gr. þessarar tilskipunar og gilda um þessar stofnanir og
- b) hafi slíkar landsbundnar meðferðir vegna ógjaldfærni eða annars konar ferli í för með sér að lánardrottnar þessara stofnana, þ.m.t. handhafar sértryggðra skuldabréfa þegar það á við, beri tapið á þann hátt sem samræmist markmiðum skilameðferðarinnar.

4. Því aðeins skal telja hæfar skuldbindingar til fjárhæðar eiginfjárgrunn og tryggingarhæfra skuldbindinga, sem um getur í 1. mgr., að þær uppfylli eftirfarandi skilyrði:

- a) gerningurinn er gefinn út og að fullu greiddur,
- b) skuldbindingin er ekki skuld við stofnunina, tryggt af henni eða á ábyrgð hennar,
- c) stofnunin fjármagnaði ekki kaupin á gerningnum, hvorki beint né óbeint,
- d) eftirstöðvartími skuldbindingarinnar er að minnsta kosti eitt ár,
- e) skuldbindingin stafar ekki af afleiðu,
- f) skuldbindingin stafar ekki af innláni sem nýtur forgangs í landsbundinni kröfuröð vegna ógjaldfærni í samræmi við 108. gr.

Þegar um er að ræða skuldbindingu skv. d-lið sem felur í sér gjaldfellingarheimild eiganda skal eftirstöðvartími skuldbindingarinnar miðast við þann dag sem slíkur réttur verður fyrst virkur.

5. Þegar skuldbinding fellur undir lög þriðja lands getur skilavald krafist stofnunina um að sýna fram á að sérhver ákvörðun skilavalds um niðurfærslu eða umbreytingu þessarar skuldbindingar myndi gilda samkvæmt lögum þessa þriðja lands að teknu tilliti til samningsskilmála skuldbindingarinnar, alþjóðasamninga um viðurkenningu skilameðferðar og annarra atriða sem máli skipta. Ef skilavaldið er ekki fullvisst um að slík ákvörðun myndi ná fram að ganga samkvæmt lögum þessa þriðja lands skal skuldbindingin undanskilin við útreikning á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar.

6. Lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sérhverrar stofnunar skv. 1. mgr. skal ákveðin af skilavaldinu að höfðu samráði við lögbært yfirvald á grundvelli a.m.k. eftirfarandi viðmiðana:

- a) þarfarinnar að tryggja að ljúka megi skilum á stofnuninni með beitingu skilauurræða, þ.m.t og eftir því sem við á eftirgjafarúrræðisins með þeim hætti að samræmist markmiðum skilameðferðar,
- b) þarfarinnar að tryggja, í viðeigandi tilvikum, að stofnunin hafi nægar hæfar skuldbindingar til að tryggja að ef eftirgjafarúrræðinu væri beitt yrði hægt að bera tapið og endurreisa hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 á það stig sem nauðsynlegt er til að gera henni kleift að fullnægja áfram skilyrðunum fyrir starfsleyfi og halda áfram að sinna þeirri starfsemi sem hún hefur starfsleyfi fyrir samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB og viðhalda nægilegu trausti markaðarins á stofnuninni eða einingunni,
- c) þarfarinnar að tryggja að ef gert er ráð fyrir því í skilaáætlun að tilteknir flokkar hæfra skuldbindinga gætu verið undanskildir eftirgjöf skv. 3. mgr. 44. gr. eða að tilteknir flokkar hæfra skuldbindinga gætu verið framseldir til móttakanda að fullu eða samkvæmt hlutaframsali, að stofnunin sé með nægilega margar aðrar hæfar skuldbindingar til að tryggja að tapið verði borið og að unnt sé að endurreisa hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 hjá stofnuninni á það stig sem nauðsynlegt er til að gera henni kleift að fullnægja skilyrðunum fyrir starfsleyfi og að halda áfram að sinna starfseminni sem hún hefur starfsleyfi fyrir samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB,
- d) stærðar, viðskiptalíkans, fjármögnunarlíkans og áhættusniðs stofnunarinnar,
- e) þess að hvaða marki innstæðutryggingakerfið geti komið að fjármögnun skilameðferðarinnar í samræmi við 109. gr.,

f) Þess að hvaða marki vanskil stofnunarinnar myndu hafa skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika, þ.m.t. í gegnum smitun til annarra stofnana vegna samtengingar við aðrar stofnanir eða við fjármálakerfið að öðru leyti.

7. Stofnanir skulu hver og ein fyrir sig fara að lágmarkskröfunum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

Skilavaldi er heimilt, að höfðu samráði við lögbært yfirvald, að ákveða að beita lágmarkskröfunni sem mælt er fyrir um í þessari grein gagnvart einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.

8. Auk 7. mgr. skulu móðurfélög í Sambandinu fara að lágmarkskröfunum sem mælt er fyrir um í þessari grein á samstæðugrunni.

Skilavald á samstæðustigi skal ákvarða lágmarkskröfuna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðustigi móðurfélags í Sambandinu að höfðu samráði við eftirlitsaðila á samstæðugrunni, í samræmi við 9. mgr., að lágmarki á grundvelli viðmiðanna sem mælt er fyrir um í 6. mgr. og hvort setja skuli dótturfélög samstæðunnar í þriðju löndum í aðskilda skilameðferð í samræmi við skilaáætlunina.

9. Skilavald á samstæðustigi og skilavöld sem bera ábyrgð á einstökum dótturfélögum hennar skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun um lágmarkskröfu sem beitt er á samstæðugrunni.

Rökstyðja skal sameiginlegu ákvörðunina að fullu og skal skilavaldið á samstæðustigi láta hana móðurfélaginu í Sambandinu í té.

Skilavald á samstæðustigi skal taka ákvörðun um lágmarkskröfu fyrir samstæðuna þegar slík sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða, að teknu tilhlýðilegu tilliti til mats viðkomandi skilavalds á dótturfélagunum. Ef einhvert viðkomandi skilavalda hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 við lok fjögurra mánaða tímabilsins, skal skilavald á samstæðustigi fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Fjögurra mánaða tímabilið telst vera sáttatímabil í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin. Ákvörðun skilavaldsins á samstæðustigi gildir þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

Sameiginlega ákvörðunin og ákvörðunin sem skilavald á samstæðustigi tekur ef sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir skulu vera bindandi gagnvart skilayfirvöldum í hlutaðeigandi aðildarríkjum.

Endurskoða skal sameiginlegu ákvörðunina og allar ákvarðanir sem teknar eru þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir og uppfæra þær reglulega eins og við á.

10. Skilavöld skulu ákvarða lágmarkskröfuna sem beita skal gagnvart einstökum dótturfélögum samstæðu. Ákvarða skal lágmarkskröfur þessar á stigi sem á við um dótturfélagið með hliðsjón af:

a) þeim viðmiðunum sem tilgreind eru í 6. mgr., einkum hvað varðar stærð, viðskiptalíkan og áhættusnið dótturfélagsins, að meðtöldum eiginfjárgrunni þess, og

b) kröfunni sem ákvörðuð hefur verið fyrir samstæðuna skv. 9. mgr.

Skilavald samstæðunnar og þau skilavöld sem bera ábyrgð á einstökum dótturfélögum hennar skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun um lágmarkskröfuna sem beita skal gagnvart sérhverju viðeigandi dótturfélagi á einingargrundvelli.

Sameiginleg ákvörðun skal rökstudd og skal skilavald dótturfélaganna og skilavald samstæðunnar tilkynna um hana annars vegar til dótturfélaganna og hins vegar til móðurstofnunar í Sambandinu.

Skilavöld dótturfélaga skulu, eftir því sem við á, taka ákvörðun með tilhlýðilegri hliðsjón af sjónarmiðum og fyrirvörum sem skilavaldið á samstæðustigi lætur í ljós þegar slík sameiginleg ákvörðun skilavalda liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða tímabils.

Skilavöld skulu fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, ef skilavald á samstæðustigi hefur vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, við lok fjögurra mánaða tímabilsins. Fjögurra mánaða tímabilið telst vera sáttatímabil í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða tímabilinu eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Skilavald samstæðunnar skal ekki vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar til bindandi málamiðlunar þegar mismunur á umfangi lágmarkskröfu sem ákveðin er af skilavaldi dótturfélags er innan við eitt prósent frá umfangi lágmarkskröfu sem ákveðin hefur verið fyrir samstæðuna skv. 9. mgr. þessarar greinar.

Ákvarðanir skilavalds dótturfélaganna gilda þegar ákvörðun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar liggur ekki fyrir innan eins mánaðar.

Sameiginleg ákvörðun og allar ákvarðanir sem skilavöld dótturfélaganna taka skulu vera bindandi fyrir hlutaðeigandi skilavöld þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir.

Endurskoða skal sameiginlegu ákvörðunina og allar ákvarðanir sem teknar eru þegar sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir og uppfæra þær reglulega ef við á.

11. Samstæðuskilavaldinu er heimilt að falla að fullu frá því að beita einstakri lágmarkskröfu gagnvart móðurfélagi í Sambandinu þegar:

- a) móðurstofnunin í Sambandinu uppfyllir, á samstæðugrunni, lágmarkskröfuna sem ákvörðuð er skv. 8. mgr. og
- b) lögbært yfirvald móðurstofnunarinnar í Sambandinu hefur að fullu fallið frá því að beita einstökum eiginfjárkröfum gagnvart stofnuninni í samræmi við 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

12. Skilavald dótturfélags er heimilt að falla að fullu frá því að beita ákvæðum 7. mgr. gagnvart umræddu dótturfélagi þegar:

- a) bæði dótturfélagið og móðurfélag þess eru háð starfsleyfi og eftirliti af hálfu sama aðildarríkis,
- b) dótturfélagið heyrir undir eftirliti á samstæðugrunni með þeirri stofnun sem er móðurfélagið,
- c) stofnunin, sem er á hæsta þrepi samstæðu í aðildarríkinu þar sem dótturfélagið, er uppfyllir á undirsamstæðugrunni lágmarkskröfuna skv. 7. mgr. þegar stofnunin er önnur en móðurfélag í Sambandinu,

- d) engar núverandi eða fyrirsjáanlegar rekstrarlegar eða lagalegar hindranir koma í veg fyrir tafarlaust framsal á eiginfjárgrunni eða endurgreiðslu skuldbindinga frá móðurfélagi til dótturfélags þess,
- e) að annaðhvort uppfylli móðurfélagið skilyrði lögbærs yfirvalds um varfærna stjórnun dótturfélagsins og hafi gefið yfirlýsingu, með samþykki lögbæra yfirvaldsins, um að það ábyrgist skuldbindingar dótturfélagsins, eða áhættur dótturfélagsins teljast óverulegar,
- f) aðferðir móðurfélagsins við að meta, mæla og hafa eftirlit með áhættu ná til dótturfélagsins,
- g) móðurfélagið ræður yfir meira en 50% atkvæðisréttar sem fylgir hlutum í hlutafé dótturfélagsins eða hefur rétt til að tilnefna eða leysa frá störfum meirihluta aðila í stjórn dótturfélagsins og
- h) lögbært yfirvald dótturfélagsins hefur fallið að fullu frá því að beita einstökum eiginfjárkröfum gagnvart dótturfélaginu skv. 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

13. Ákvarðanir sem teknar eru í samræmi við þessa grein geta kveðið á um að lágmarkskrafan um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sé að hluta til uppfyllt á samstæðu- eða einingargrunni með samningsbundnum eftirgjafargerningum.

14. Skilavaldið skal, til að samningsbundinn eftirgjafargerningur teljist uppfylla skilyrði sem slíkur skv. 13. mgr., ganga úr skugga um að gerningurinn:

- a) innihaldi samningsskilmála sem kveða á um að þegar skilavald ákveður að beita eftirgjafarúrræðinu gagnvart þessari stofnun skuli færa gerninginn niður eða umbreyta honum að því marki sem þörf krefur áður en aðrar hæfar skuldbindingar eru færðar niður eða þeim umbreytt og
- b) falli undir bindandi samning, loforð eða ákvæði um víkjandi kröfurétt við hefðbundna ógjaldfærnimeðferð, sé aftar í kröfuröð en aðrar hæfar skuldbindingar og verði ekki endurgreiddur fyrir en aðrar útistandandi hæfar skuldbindingar, sem eru útistandandi á þeim tíma, hafa verið gerðar upp.

15. Skilavöld skulu, í samráði við lögbær yfirvöld, gera kröfu um og sannreyna að stofnanir uppfylli lágmarkskröfuna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. og, þegar við á, kröfuna sem mælt er fyrir um í 13. mgr. og skulu allar ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þessari grein taka mið af þróun skilaáætlana og viðhaldi þeirra.

16. Skilavöld skulu, í samráði við lögbær yfirvöld, tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um lágmarkskröfuna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og, þar sem við á, um kröfuna, sem mælt er fyrir um í 13. mgr., sem hafa verið ákvarðaðar fyrir sérhverja stofnun innan lögsögu þeirra.

17. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina samræmd form, sniðmát og skilgreiningar vegna auðkenningar og sendingar upplýsinga af hálfu skilavalda í samráði við lögbær yfirvöld, að því er varðar 16. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

18. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, leggja fram tillögu að nýrri löggjöf fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 31. desember 2016, byggða á niðurstöðu skýrslunnar sem um getur í 19. mgr. um samræmda beitingu lágmarkskröfunnar um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Í þessari tillögu skulu koma fram, ef við á, tillögur um innleiðingu viðeigandi fjölda lágmarksþrepa lágmarkskröfunnar með tilliti til ólíkra viðskiptalíkana stofnana og samstæðna. Í tillögunni skulu koma fram um allar viðeigandi leiðréttingar á kennistærðum lágmarkskröfunnar og, ef þörf er á, viðeigandi breytingar á beitingu lágmarkskröfunnar gagnvart samstæðum.

19. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fram skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar eigi síðar en 31. október 2106 um a.m.k. eftirfarandi þætti:

- a) hvernig lágmarkskrafan um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar hefur verið innleidd á landsvísu, einkum að hve miklu leyti mismunandi aðildarríki hafa ákveðið mismunandi þrep fyrir sambærilegar stofnanir,
- b) hvernig heimildinni til að krefja stofnanir um að uppfylla lágmarkskröfuna með notkun sammingsbundinna eftirgjafargerninga hefur verið beitt í aðildarríkjunum og að hve miklu leyti mismunandi aðferðir hafa verið notaðar,
- c) auðkenningu viðskiptalíkana sem endurspeglar heildaráhættusnið stofnunarinnar,
- d) viðeigandi þrep lágmarkskröfunnar fyrir sérhvert viðskiptalíkan sem tilgreint er í c-lið,
- e) hvort rétt væri að ákvarða viðmið þreps lágmarkskröfunnar í sérhverju viðskiptalíkani,
- f) viðeigandi umbreytingartímabil fyrir stofnanir til að þær nái að fara að sérhverju samræmdu lágmarksþrepi sem lýst er,
- g) hvort kröfunar, sem mælt er fyrir um í 45. gr., nægja til tryggja að sérhver stofnun hafi viðunandi getu til að bera tap og ef ekki hvaða frekari umbætur eru nauðsynlegar til að tryggja að þetta markmið náist,
- h) hvort breytingarnar á útreikningsaðferðinni, sem mælt er fyrir um í þessari grein, séu nauðsynlegar til að tryggja að unnt sé að nota lágmarkskröfuna sem viðeigandi vísi um getu stofnunar til að bera tap,
- i) hvort rétt þyki að byggja kröfuna á heildarskuldbindingum og eiginfjárgrunni, einkum hvort heppilegra sé að nota áhættuvegnar eignir stofnunarinnar sem nefnara fyrir kröfuna,
- j) hvort nálgunin í þessari grein um beitingu lágmarkskröfunnar gagnvart samstæðum sé heppileg og einkum hvort hún tryggir nægilega vel að getan til að standa undir tapi í samstæðunni sé fyrir hendi í einingunum sem gætu orðið fyrir tapi eða aðgengileg þeim,
- k) hvort skilyrðin fyrir undanþágum frá lágmarkskröfunni eiga við, einkum hvort dótturfélög ættu einnig að geta fengið slíkar undanþágur yfir landamæri,
- l) hvort heppilegt sé að skilavöld geti krafist þess að farið sé að lágmarkskröfunni með sammingsbundnum eftirgjafargerningum og hvort heppilegt sé að samræma frekar nálgunina gagnvart sammingsbundnum eftirgjafargerningum,
- m) hvort kröfunar vegna sammingsbundinna eftirgjafargerninga sem kveðið er á um í 14. mgr. eigi við og
- n) hvort heppilegt sé að stofnanir og samstæður séu krafðar um að upplýsa um lágmarkskröfu þeirra um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar eða hlutfall eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga og ef svo er hversu oft og með hvaða sniði slík upplýsingagjöf er.

20. Skýrslan skv. 19. mgr. skal a.m.k. ná yfir tímabilið frá 2. júlí 2014 til 30. júní 2016 og skal taka mið af a.m.k. eftirfarandi atriðum:

- a) áhrifum lágmarkskröfunnar og allra samræmdra þrepa lágmarkskröfunnar sem gerð er tillaga um varðandi:
 - i. almennt um fjármálamarkaði, einkum markaði fyrir ótryggðar skuldir og afleiður,
 - ii. viðskiptalíkön og ýmiss konar uppbyggingu efnahagsreiknings hjá stofnunum, einkum fjármögnunarsnið og fjármögnunaraðferð stofnana og lagalega og rekstrarlega uppbyggingu samstæðna,
 - iii. arðsemi stofnana, einkum fjármögnunarkostnað þeirra,
 - iv. flæði áhættuskuldbindinga til eininga sem falla ekki undir varfærnisefirlit,
 - v. nýsköpun á fjármálasviði,
 - vi. hversu algengir samningsbundnir eftirgjafargerningar eru og eðli og markaðshæfi slíkra gerninga,
 - vii. áhættusækni í atferli stofnana,
 - viii. umfang kvaða á eignum stofnana,
 - ix. aðgerðir stofnana til að fara að lágmarkskröfunni, einkum að hvaða marki farið hefur verið að lágmarkskröfunum með því að færa niður eignir, með langtímaskuldabréfaútgáfu og öflun eigin fjár,
 - x. magn lánveitinga af hálfu lánastofnana, einkum með tilliti til lána sem veitt eru örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum, staðaryfirvöldum, héraðsstjórnnum og opinberum aðilum og til viðskiptafjármögnunar, þ.m.t. lána sem veitt eru samkvæmt opinberum greiðsluvátryggingarkerfum vegna útflutnings,
- b) samspili lágmarkskrafna við kröfur vegna eiginfjárgrunnis, vogunarhlutfalls og lausafjárfrafna sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og í tilskipun 2013/36/ESB,
- c) getu stofnana til að afla að sjálfðæmi eigin fjár og fjármagns frá mörkuðum til að uppfylla sérhverjar samræmdar lágmarkskröfur sem lagðar eru til,
- d) samkvæmni við lágmarkskröfur sem tengjast hvers konar alþjóðlegum stöðlum sem alþjóðasamfélagið þróar.

3. undirþáttur

Framkvæmd eftirgjafarúrræðisins

46. gr.

Mat á umfangi eftirgjafar

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að þegar skilavöld beita eftirgjafarúrræðinu meti þau samtölu eftirfarandi á grundvelli verðmats sem uppfyllir ákvæði 36. gr.:

- a) ef við á, fjárhæðarinnar sem færa verður hæfar skuldbindingar niður um til að tryggja að verðmæti hreinnar eignar stofnunar í skilameðferð sé jafnt núlli og

b) ef við á, fjárhæðarinnar sem nota verður til að umbreyta hæfum skuldbindingum í hlutabréf eða aðrar tegundir fjármagnsgerninga til að endurreisa eiginfjárlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 hjá annaðhvort:

i. stofnuninni í skilameðferð, eða

ii. brúarstofnuninni.

2. Í matinu sem um getur í 1. mgr. í þessari grein skal fastsetja fjárhæðina sem færa þarf hæfar skuldbindingar niður um eða umbreyta til að endurreisa eiginfjárlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 hjá stofnun í skilameðferð eða, þegar við á, ákvarða hlutfall brúarstofnunar með tilliti til fjárframlaga úr fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar, skv. d-lið 1. mgr. 101. gr. í þessari tilskipun, og til að viðhalda fullnægjandi trausti markaðarins á stofnuninni í skilameðferð eða brúarstofnunni og gera henni kleift að halda áfram, a.m.k. í eitt ár, að fullnægja skilyrðum starfsleyfisins og halda áfram að sinna starfseminni sem hún hefur starfsleyfi fyrir samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB.

Fjárhæðin sem hæfar skuldbindingar þurfa að lækka um þegar skilavöld hyggjast nota eignauppskiptingarúrræðið sem um getur í 42. gr., skal taka mið af varfærnu mati á fjármagnspörfum eignaumsýslufélagsins, eftir því sem við á.

3. Heimilt er að beita uppfærslunálgun til að endurgreiða lánardrottum og síðan hluthöfum að því marki sem nauðsynlegt er þegar hlutafé, sem hefur verið fært niður í samræmi við 59.–62. gr. og eftirgjöf hefur verið beitt skv. 2. mgr. 43. gr. og umfang niðurfærslunnar, miðað við bráðabirgðaverðmat skv. 36. gr., reynist meira en kröfurnar þegar metið er gagnvart lokamatinu í samræmi við 10. mgr. 36. gr.

4. Skilavöld skulu koma á og viðhalda fyrirkomulagi sem tryggir að mat og verðmat sé byggt á uppfærðum og eins ítarlegum upplýsingum um eignir og skuldbindingar stofnunar í skilameðferð og við verður komið.

47. gr.

Meðferð hluthafa við eftirgjöf eða niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að við beitingu eftirgjafarúrræðisins skv. 2. mgr. 43. gr. eða niðurfærslu eða umbreytingu á fjármagnsgerningum skv. 59. gr. grípi skilavöld til annarrar eða beggja eftirfarandi aðgerða að því er varðar hluthafa og eigendur annarra eignarhaldsgerninga:

a) afskrifa skal hlutafé eða aðra eignarhaldsgerninga eða framselja þá til lánardrottna sem hafa fengið eftirgjöf,

b) þynna skal út fyrirbyggjandi hluthafa og eigendur annarra eignarhaldsgerninga, að því tilskildu og í samræmi við verðmatið sem fram fer skv. 36. gr. að stofnunin í skilameðferð sé metin með jákvætt hreint verðgildi, í kjölfar umbreytingar í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga á:

i. viðkomandi fjármagnsgerningum sem stofnunin gefur út í samræmi við heimildina sem um getur í 2. mgr. 59. gr. eða

ii. hæfum skuldbindingum, sem stofnunin í skilameðferð gefur út í samræmi við heimildina sem um getur í f-lið 1. mgr. 63. gr.

Að því er varðar b-lið fyrstu undirgreinar skal umreikningur gerður á umreikningsgengi sem þynnir verulega út fyrirbyggjandi eignarhlutdeild hluta eða annarra eignarhaldsgerninga.

2. Aðgerðirnar, sem um getur í 1. mgr., skulu einnig ná til hluthafa og eigenda annarra eignarhaldsgerninga ef hlutabréfin eða aðrir eignarhaldsgerningar, sem um er að ræða, voru gefnir út eða veittir við eftirfarandi aðstæður:
- a) í samræmi við umbreytingu á skuldagerningum yfir í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga í samræmi við sammingskilamála upphaflegu skuldagerninganna þegar um er að ræða atburð sem varð fyrir eða á sama tíma og mat skilavaldsins um að stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., uppfylli skilyrði skilameðferðar,
 - b) í samræmi við umbreytingu viðkomandi fjármagnsgerninga yfir í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 skv. 60. gr.
3. Skilavöld skulu, við athugun á því hvaða aðgerðar skuli gripið til í samræmi við 1. mgr., taka mið af:
- a) verðmatinu sem framkvæmt er í samræmi við 36. gr.,
 - b) fjárhæðinni sem skilavaldið hefur metið að liðir í almennu eigin fé þáttar 1 verði að lækka um og færa verði niður eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum skv. 1. mgr. 60. gr. og
 - c) heildarfjárhæðinni sem skilavaldið metur skv. 46. gr.
4. Lögbær yfirvöld skulu framkvæma matið, sem gerð er krafa um samkvæmt þessum greinum, tímanlega og þannig að það tefji ekki beitingu eftirgjafarúrræðisins eða umbreytingu fjármagnsgerninga eða komi í veg fyrir að skilaaðgerð skili viðeigandi skilameðferðarmarkmiðum, þrátt fyrir ákvæði 22.–25. gr. tilskipunar 2013/36/ESB um kröfuna að birta tilkynningu skv. 26. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, 3. mgr. 10. gr., 1. og 2. mgr. 11. gr. og 12. og 13. gr. tilskipunar 2014/65/ESB og kröfuna um að birta tilkynningu skv. 3. mgr. 11. gr. tilskipunar 2014/65/ESB þegar beiting eftirgjafarúrræðisins eða umbreyting fjármagnsgerninga myndi leiða til kaupa á eða aukningar á virkum eignarhlut í stofnun, eins og um getur í 1. mgr. 22. gr. tilskipunar 2013/36/ESB eða 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.
5. Ákvæði 9. mgr. 38. gr. skulu gilda um öll kaup eða aukningu á virkum eignarhlut kaupanda sem stafa af beitingu eftirgjafarúrræðisins eða umbreytingu á fjármagnsgerningum ef lögbært yfirvald þessarar stofnunar hefur ekki lokið matinu sem gerð er krafa um skv. 4. mgr. á þeim degi þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt eða fjármagnsgerningar umreiknaðir.
6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2016, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 um aðstæður þar sem sérhver aðgerð, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, myndi vera viðeigandi þegar mið er tekið af þáttum sem tilgreindir eru í 3. mgr. þessarar greinar.

48. gr.

Röð niðurfærslu og umbreytingar

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt nýti skilavöld heimildir sínar til niðurfærslu og umbreytingar, með fyrirvara um hvers konar undanþágur skv. 2. og 3. mgr. 44. gr., og uppfylli eftirfarandi kröfur:
- a) almennt eigið fé þáttar 1 er fært niður í samræmi við a-lið 1. mgr. 60. gr.,
 - b) yfirvöld færa niður höfuðstól viðbótar eigin fjár þáttar 1 að því marki sem nauðsynlegt er og að því marki sem geta þeirra leyfir ef, og aðeins ef, heildarlækkunin skv. a-lið er minni en samtala fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr.,

- c) yfirvöld færa niður höfuðstól gerninga undir þætti 2 að því marki sem nauðsynlegt er og að því marki sem þeim er unnt, ef, og aðeins ef, heildarlækkunin skv. a- og b-lið nær ekki samtölu fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr.,
- d) yfirvöld lækka, að því marki sem nauðsynlegt er, höfuðstól víkjandi lána sem eru ekki viðbótareigiðfjárgrunnur þáttar 1 eða þáttar 2 í samræmi við stigveldi krafna í hefðbundinni ógjaldfærni meðferð, ásamt niðurfærslu skv. a-, b- og c-lið til að fá samtölu fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr., ef, og aðeins ef, heildarniðurfærsla hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga og viðeigandi fjármagnsgerninga skv. a-, b- og c-lið er minni en samtala fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr.,
- e) yfirvöld lækka, að því marki sem nauðsynlegt er, höfuðstól eða útistandandi fjárhæðir sem eru til greiðslu af þeim hæfu skuldbindingum sem eftir eru í samræmi við stigveldi krafna í hefðbundinni ógjaldfærni meðferð, þ.m.t. forgangsröðun innstæðna, sem kveðið er á um í 108. gr skv. 44. gr., ásamt niðurfærslunni skv. a-, b-, c- og d-lið þessarar málsgreinar til að fá samtölu fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr. ef, og aðeins ef, heildarlækkun hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga, viðeigandi fjármagnsgerninga og tryggingarhæfra skuldbindinga skv. a- til d-liðar þessarar málsgreinar er minni en samtala fjárhæðanna sem um getur í b- og d-lið 3. mgr. 47. gr.

2. Skilavöld skulu, við beitingu heimilda til niðurfærslu eða umbreytingar, úthluta tapinu, er fram kemur í heildartölu fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið í 3. mgr. 47. gr., jafnt milli hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga og hæfra skuldbindinga í sama forgangi með því að lækka höfuðstól eða útistandandi fjárhæð til greiðslu að því er varðar þau hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga og hæfar skuldbindingar að sama marki í hlutfalli við virði þeirra, nema þegar heimilud er mismunandi úthlutun taps meðal skuldbindinga í sömu forgangsröð í þeim aðstæðum sem gerð er grein fyrir í 3. mgr. 44. gr.

Málsgrein þessi skal ekki koma í veg fyrir að skuldbindingar, sem hafa verið undanskildar frá eftirgjöf í samræmi við 2. og 3. mgr. 44. gr., fái hagstæðari meðferð en hæfar skuldbindingar sem eru í sama flokki í hefðbundinni ógjaldfærni meðferð.

3. Skilavöld skulu umbreyta eða lækka höfuðstól gerninganna sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. áður en beitt er niðurfærslu eða umbreytingu sem um getur í c- lið 1. mgr. þegar eftirfarandi skilmálar koma fram í þessum gerningum og þeim hefur ekki þegar verið umbreytt:

- a) skilmálar þar sem kveðið er á um að færa skuli höfuðstól gerningsins niður þegar einhver sá atburður verður sem vísar til fjárhagsstöðu, gjaldþols eða stöðu eiginfjárgrunnus stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b) skilmálar þar sem kveðið er á um umbreytingu gerninga í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga þegar slíkur atburður á sér stað.

4. Skilavöld skulu beita niðurfærslu- og umbreytingarheimildum gagnvart útistandandi fjárhæð umrædds höfuðstóls í samræmi við 1. mgr. þegar höfuðstóll gernings hefur verið lækkaður, þó ekki í núll, í samræmi við sams konar skilmála sem um getur í a-lið 3. mgr. áður en beitt hefur verið eftirgjöf skv. 1. mgr.

5. Skilavöld skulu ekki, þegar þau ákveða hvort niðurfæra skuli skuldbindingar eða umbreyta þeim í eigið fé, umreikna einn flokk skuldbindinga þegar flokkur skuldbindinga, sem er undirskipaður þeim flokki, er áfram að mestu leyti óumreiknaður yfir í eigið fé eða ekki niðurfærður, nema annað sé heimilað skv. 2. og 3. mgr. 44. gr.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að því er varðar þessa grein og eigi síðar en 3. janúar 2016, gefa út viðmið-unarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 vegna hvers konar túlkunar sem tengist innbyrðis tengslum ákvæða í þessari tilskipun og ákvæðum í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB.

49. gr.

Afleiður

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að farið sé að þessari grein þegar skilavöld beita niðurfærslu- og umbreytingarheimildum sínum gagnvart skuldbindingum sem myndast vegna afleiðna.

2. Skilavöld skulu eingöngu nýta niðurfærslu- og umbreytingarheimildir sínar í tengslum við skuldbindingu sem myndast vegna afleiðu við eða eftir uppgjör afleiðnanna. Við upphaf skilameðferðar skal veita skilavöldum heimild til að fella úr gildi og gera upp sérhvern afleiðusamning vegna hennar.

Skilavöld skulu ekki vera skuldbundin til að fella úr gildi eða gera upp afleiðusamning þegar afleiðuskuld hefur verið undanskilin beitingu eftirgjafarúrræðisins skv. 3. mgr. 44. gr.

3. Skilavaldið eða óháður matsaðili skal ákvarða, sem hluta af matsgerðinni skv. 36. gr. og þegar afleiðuviðskipti varða greiðslujöfnunarsamning, skuldbindinguna sem myndast vegna þessara viðskipta á hreinum grunni í samræmi við skilmála samningsins.

4. Skilavöld skulu ákvarða virði skuldbindinga sem myndast vegna afleiðna í samræmi við eftirfarandi:

a) viðeigandi aðferðafræði við ákvörðun á virði afleiðuflokka, þ.m.t. viðskipta sem varða skuldajöfnunarsamninga,

b) meginreglur til að ákvarða ákveðinn tímupunkt sem virði afleiðustöðunnar skal ákvarðast út frá og

c) heppilega aðferðafræði við samanburð á eyðileggingu á virði sem gæti stafað af uppgjöri og eftirgjöf á afleiðum við tapið sem myndi falla á afleiður við eftirgjöf.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, að höfðu samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1095/2010, skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem tilgreind er aðferðafræði og meginreglur sem um getur í a-, b- og c-lið 4. mgr. um verðmat á skuldbindingum sem myndast vegna afleiðna.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í tengslum við afleiðuviðskipti sem falla undir skuldajöfnunarsamning, taka tillit til aðferðafræðinnar við uppgjör sem gerð er grein fyrir í skuldajöfnunarsamningnum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt valdheimild til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

*50. gr.***Umreikningsgengi skulda í hlutafé**

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að, þegar skilavöld beita valdheimildum sem tilgreindar eru í 3. mgr. 59. gr. og f-lið 1. mgr. 63. gr., þau geti notað mismunandi umreikningsgengi fyrir mismunandi flokka fjármagnsgerninga og skuldbindinga í samræmi við aðra eða báðar reglurnar sem um getur í 2. og 3. mgr. þessarar greinar.
2. Umreikningsgengið skal endurspeglar viðeigandi endurgjald til lánardrottins sem málið varðar vegna sérhvers taps sem myndast vegna beitingar niðurfærslu- og umbreytingarheimilda.
3. Umreikningsgengið sem á við skuldbindingar sem eru taldar í forgangi samkvæmt viðeigandi lögum um ógjaldfærni skal vera hærra en umreikningsgengið sem við á um víkjandi skuldir þegar mismunandi umreikningsgengi er notað í samræmi við 1. mgr.
4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. janúar 2016, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 um ákvörðun umreikningsgengis.

Í þessum viðmiðunarreglum skal einkum koma fram hvornig unnt er að endurgjalda lánardrottnum sem málið varðar með aðstoð umreikningsgengis og því umreikningsgengi sem gæti átt við til að endurspeglar forgang forgangsskuldbindinga samkvæmt viðeigandi lögum um ógjaldfærni.

*51. gr.***Endurreisn og endurskipulagningarráðstafanir í tengslum við eftirgjöf**

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess, þegar skilavöld beita eftirgjafarúrræðinu til að endurfjármagna stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. í samræmi við a-lið 2. mgr. 43. gr., að ráðstafanir séu samþykktar til að tryggja að áætlanir um endurskipulagningu starfsemi þessarar stofnunar eða einingar séu gerðar og þeim hrundið í framkvæmd í samræmi við 52. gr.
2. Ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar geta tekið til tilnefningar skilavaldar á aðila eða aðilum sem tilnefndir eru í samræmi við 1. mgr. 72. gr. með það að markmiði að semja og hrinda í framkvæmd endurskipulagningaráætluninni sem gerð er krafa um í 52. gr.

*52. gr.***Áætlun um endurskipulagningu á starfsemi**

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að innan eins mánaðar eftir að eftirgjafarúrræðinu er beitt gagnvart stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. í samræmi við a-lið 2. mgr. 43. gr., skuli stjórn, aðili eða aðilar sem tilnefndir eru í samræmi við 1. mgr. 72. gr. semja og leggja fyrir skilavald áætlun um endurskipulagningu á starfsemi sem fullnægir kröfum 4. og 5. mgr. þessarar greinar. Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar ramma Sambandsins um ríkisaðstoð á við, að slík áætlun samrýmist endurskipulagningaráætluninni sem stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., verður að leggja fram fyrir framkvæmdastjórnina samkvæmt þeim ramma.
2. Móðurfyrirtækið í Sambandinu skal, þegar eftirgjafarúrræðinu í a-lið 2. mgr. 43. gr. er beitt gagnvart tveimur eða fleiri einingum samstæðu, gera áætlun um endurskipulagningu á starfsemi og skal hún ná til allra stofnananna í samstæðunni í samræmi við málsmeðferðina sem tilgreind er í 7. og 8. gr. og lögð fyrir skilavald á samstæðustigi. Skilavald á samstæðustigi skal senda áætlunina til annarra hlutaðeigandi skilavaldar og til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.
3. Skilavaldi er heimilt, við sérstakar aðstæður og ef nauðsyn krefur til að ná fram markmiðunum með skilameðferðinni, að framlengja tímabilið í 1. mgr. um að hámarki tvo mánuði frá beitingu eftirgjafarúrræðisins.

Skilavaldi er heimilt, þegar krafist er að tilkynnt sé um áætlun um endurskipulagningu starfsemi innan ramma Sambandsins um ríkisaðstoð, að framlengja tímabilið í 1. mgr. um að hámarki tvo mánuði frá beitingu eftirgjafarúrræðisins eða þar til fresturinn, sem mælt er fyrir um í ramma Sambandsins um ríkisaðstoð, rennur út, hvort sem kemur fyrir fyrir.

4. Í áætlun um endurskipulagningu starfsemi skal setja fram ráðstafanir til að endurheimta rekstrarhæfi stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., til langframa eða hluta starfsemi hennar innan hæfilegra tímamarka. Þessar ráðstafanir skulu byggjast á raunhæfum forsendum að því er varðar efnahagslegar og fjárhagslegar markaðsaðstæður sem stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., mun starfa við.

Áætlunin um endurskipulagningu starfsemi skal m.a. taka til greina núverandi aðstæður og framtíðarhorfur á fjármála-mörkuðum á grundvelli bestu og verstu forsenda, þ.m.t. samsetning atburða sem gerir það kleift að greina helstu veikleika stofnunarinnar. Bera skal forsendur saman við viðeigandi viðmiðanir sem taka til alls geirans.

5. Áætlun um endurskipulagningu starfsemi skal a.m.k. fela í sér eftirfarandi þætti:

- a) ítarlega greiningu á þáttunum og vandamálunum sem leiddu til greiðsluþrots eða líklegs greiðsluþrots stofnunarinnar eða einingarinnar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., og aðstæðurnar sem leiddu til erfiðleika hennar,
- b) lýsingu á ráðstöfunum til að endurheimta til langframa rekstrarhæfi stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og fyrirhugað er að samþykkja,
- c) tímaáætlun fyrir framkvæmd ráðstafananna.

6. Ráðstafanir til að endurheimta til langframa rekstrarhæfi stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., geta tekið til:

- a) endurskipulagningar á starfsemi stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b) breytinga á rekstrarkerfum og innviðum stofnunarinnar,
- c) að hætta þátttöku í starfsemi sem rekin er með tapi,
- d) endurskipulagningar á núverandi starfsemi sem mögulegt er að gera samkeppnishæfari,
- e) sölu eigna eða starfssviða.

7. Viðkomandi skilavald skal, innan eins mánaðar frá framlagningu áætlunar um endurskipulagningu starfseminnar, meta líkurnar á því að áætlunin, ef hún er framkvæmd, muni endurheimta til langframa rekstrarhæfi stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. Ganga skal frá matinu í samráði við viðkomandi lögbært yfirvald.

Skilavaldið skal samþykkja áætlunina ef skilavaldið og lögbæra yfirvaldið eru fullviss um að áætlunin nái þessu markmiði.

8. Skilavald skal, ef það telur ekki víst að áætlunin nái markmiðinu sem um getur í 7. mgr. og í samráði við lögbært yfirvald, tilkynna stjórninni eða aðilanum eða aðilunum sem skipaðir eru í samræmi við 1. mgr. 72. gr. um efasemdir sínar og krefjast breytinga á áætluninni með hætti sem tekur á þessum vandamálum.

9. Stjórnin eða aðilinn eða aðilarnir, sem skipaðir hafa verið í samræmi við 1. mgr. 72. gr., skulu leggja fram breyttu áætlunina fyrir skilavaldið til samþykkis innan tveggja vikna frá viðtökudegi tilkynningarinnar sem um getur í 8. mgr. Skilavaldið skal meta breyttu áætlunina og tilkynna stjórninni eða aðilanum eða aðilunum, sem skipaðir hafa verið í samræmi við 1. mgr. 72. gr., innan viku hvort telji að tekist hafi að leysa þau vandamál sem tilkynnt hefur verið um eða hvort frekari breytinga sé þörf.

10. Stjórnin eða aðilinn eða aðilarnir, sem skipaðir hafa verið í samræmi við 1. mgr. 72. gr., skulu framkvæma áætlunina um endurskipulagningu eins og skilavaldið og lögbæra yfirvaldið hafa samþykkt hana og leggja fram skýrslu til skilavaldsins á a.m.k. sex mánaða fresti um hvernig tekst með framkvæmdar áætlunarinnar.

11. Stjórnin eða aðilinn eða aðilarnir, sem skipaðir hafa verið í samræmi við 1. mgr. 72. gr., skulu endurskoða áætlunina ef það er nauðsynlegt að mati skilavaldsins með samþykki lögbæra yfirvaldsins til að ná markmiðinu sem um getur í 4. mgr. og leggja fram slíka endurskoðun til skilavaldsins til samþykktar.

12. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina nánar:

a) lágmarksatriði sem ættu að vera í áætlun um endurskipulagningu starfsemi skv. 5. mgr. og

b) lágmarksinnihald skýrslanna skv. 10. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

13. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. janúar 2016, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að tilgreina nánar lágmarksviðmiðanirnar sem áætlun um endurskipulagningu starfsemi þarf að uppfylla til að hljóta samþykki skilavaldsins skv. 7. mgr.

14. Með hliðsjón, eftir því sem við á, af reynslu sem fengist hefur við beitingu viðmiðunarreglna, sem um getur í 13. mgr., getur Evrópska bankaeftirlitsstofnunin samið frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina nánar lágmarksviðmiðanirnar sem áætlun um endurskipulagningu starfsemi þarf að uppfylla til að hljóta samþykki skilavalds skv. 7. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. undirþáttur

Eftirgjafarúræði: viðbótarákvæði

53. gr.

Áhrif eftirgjafar

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að þegar skilavald beitir valdheimild, sem um getur í 2. mgr. 59. gr. og í e- til i-lið 1. mgr. 63. gr., taki lækun á höfuðstól eða útistandandi fjárhæð, umbreyting eða afturköllun gildi og sé tafarlaust bindandi fyrir stofnunina í skilameðferð og þeim lánardrottnum og hluthöfum sem orðið hafa fyrir áhrifum.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavaldið hafi heimild til að ljúka öllum stjórnsýslu- eða málsmeðferðarverkefnum sem nauðsynlegt er að ljúka til að koma í framkvæmd beitingu valdheimildar, sem um getur í 2. mgr. 59. gr. og í e- til i-lið 1. mgr. 63. gr., eða krefjast þess að þeim verði lokið, þ.m.t.:

- a) breyting á öllum viðkomandi skráum,
- b) afskráning eða afturköllun úr viðskiptum með hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga eða skuldagerninga,
- c) skráning nýrra hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga eða taka þeirra til viðskipta,
- d) endurskráning eða endurvíðtaka skuldagerninga sem hafa verið niðurfærðir, án skilyrða um útgáfu lýsingar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB ⁽¹⁾.

3. Meðhöndla skal viðkomandi skuldbindingu og allar skuldbindingar eða kröfur í tengslum við hana og ekki hafa safnast upp á meðan heimildinni er beitt, þegar skilavald lækkar höfuðstól eða eftirstæða fjárhæð sem er til greiðslu niður í núll að því er varðar skuldbindingu með valdheimildinni sem um getur í e-lið 1. mgr. 63. gr., sem upp gerðar í öllum tilvikum og ekki er þörf á að sýna fram á það við síðari málsmeðferð í tengslum við stofnunina í skilameðferð, eða einingu sem tekur við af henni, við síðari slit.

4. Þegar skilavald lækkar að hluta, en ekki að fullu, höfuðstól eða eftirstæða fjárhæð til greiðslu að því er varðar skuldbindingu með beitingu valdheimildar sem um getur í e-lið 1. mgr. 63. gr.:

- a) skal gera skuldbindinguna upp að því marki sem hún er lækkuð,
- b) skal viðkomandi gerningur eða samningur sem er til grundvallar upphaflegu skuldbindingunni gilda áfram í tengslum við eftirstæðan höfuðstól, eða eftirstæða fjárhæð til greiðslu, að því er varðar skuldbindinguna, með fyrirvara um allar breytingar á fjárhæð vaxtagjalda til að endurspeglu lækkun á höfuðstólnum, og allar frekari breytingar á skilmálum sem skilavaldið gæti gert með því að beita heimildinni sem um getur í j-lið 1. mgr. 63. gr.

54. gr.

Hindrunum sem varða málsmeðferð vegna eftirgjafar rutt úr vegi

1. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um i-lið 1. mgr. 63. gr. og eftir atvikum, krefjast þess að stofnanir og einingar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. viðhaldi fullnægjandi fjárhæð hlutafjár eða annarra almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar I þannig að ef skilavaldið beitir heimildunum, sem um getur í e- og f-lið 1. mgr. 63. gr., í tengslum við stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., eða dótturfélag hennar skal ekki komið í veg fyrir að stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., gefi út ný hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga til að tryggja að unnt sé að framkvæma umbreytingu skuldbindinga í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga með skilvirkum hætti.

2. Skilavöld skulu meta hvort rétt þykir að beita kröfunni sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þegar um er að ræða einstaka stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., í tengslum við þróun og viðhald skilaáætlunar fyrir þá stofnun eða samstæðu, einkum að teknu tilliti til skilaadgerða sem settar eru fram í þeirri áætlun. Yfirvöld skulu staðfesta, ef skilaáætlun kveður á um mögulega beitingu eftirgjafarúrræðisins, að leyfilegt hlutafé eða aðrir almennir eiginfjárgrunnsgerningar þáttar I nægi til að ná yfir samtölu fjárhæðanna sem um getur í b- og c-lið 3. mgr. 47. gr.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtð. ESB L 345, 21.12.2003, bls. 64).

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að ekki sé að finna hindranir í málsmeðferð sem standa í vegi fyrir umbreytingu skuldbindinga yfir í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga, með skírskotun til stofnsamninga eða samþykktá þeirra, þ.m.t. forkaupsréttur hluthafa eða kröfur um samþykki hluthafa á hlutafjárukningu.

4. Þessi grein hefur ekki áhrif á breytingarnar á tilskipunum 82/891/EBE, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB og tilskipun 2012/30/ESB sem settar eru fram í X. bálki í þessari tilskipun.

55. gr.

Samningsbundin viðurkenning á eftirgjöf

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir og einingar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., setji samningsskilmála þess efnis að lánardrottinn eða aðili að samkomulagi, sem er til grundvallar skuldbindingunni, viðurkenni að skuldbindingin gæti fallið undir niðurfærslu- og umbreytingarheimild og samþykki að vera bundinn af hvers konar lækkun á höfuðstól eða útistandandi fjárhæð, umbreytingu eða afturköllun sem verður fyrir áhrifum af beitingu skilavalds á þessum heimildum, að því tilskildu að slík skuldbinding:

a) sé ekki undanskilin skv. 2. mgr. 44. gr.,

b) sé ekki innstæða sem um getur a-lið 108. gr.,

c) falli undir lög þriðja lands og

d) sé gefin út eða gengist undir hana eftir dagsetninguna sem aðildarríki beitir ákvæðunum sem samþykkt eru til að lögleiða þennan þátt.

Fyrsta undirgrein gildir ekki þegar skilavald aðildarríkis ákvarðar að skuldbindingarnar eða gerningarnir, sem um getur í fyrstu undirgrein, geta fallið undir niðurfærslu- og umbreytingarheimild skilavalds aðildarríkis samkvæmt lögum þriðja lands eða bindandi samningi sem gert er við þriðja landið.

Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld geti krafist þess að stofnanir og einingar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., veiti yfirvöldum lagalegt álit að því er varðar lagalegt fullnustuhæfi og skilvirkni slíkra skilmála.

2. Vanrækslan sem verður ef stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., hefur ekki skilmála sem krafist er skv. 1. mgr. í samningsákvæðunum sem gilda um viðkomandi skuldbindingu skal ekki koma í veg fyrir að skilavaldið beiti niðurfærslu- og umbreytingarheimildunum í tengslum við þá skuldbindingu.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að skilgreina nánar skrána yfir skuldbindingar sem undanþágan í 1. mgr. gildir um og inntak skilmálanna sem krafist er í þeirri málsgrein, með tilliti til mismunandi viðskiptalíkana banka.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

56. gr.

Opinber fjármálastöðgunarúrræði

1. Aðildarríkjum er heimilt að veita sérstakan opinberan fjárstuðning fyrir milligöngu viðbótar fjármálastöðgunarúrræða í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, 10. mgr. 37. gr. og ramma Sambandsins um ríkisaðstoð í þeim tilgangi að taka þátt í skilameðferð stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., þ.m.t. með beinu inngripi til að koma í veg fyrir slitum hennar, með það í huga að uppfylla markmiðin með skilameðferð sem um getur í 2. mgr. 31. gr. í tengslum við aðildarríkið eða Sambandið í heild sinni. Framkvæma skal slíka aðgerð undir stjórn lögbærs ráðuneytis eða ríkisstjórnarinnar í nánu samstarfi við skilavaldið.

2. Aðildarríki skulu, til að koma í framkvæmd opinberum fjármálastöðgunarúrræðum, tryggja að lögbær ráðuneyti þeirra eða ríkisstjórnir hafi viðeigandi skilaheimildir sem tilgreindar eru í 63.–72. gr. og að 66., 68., 83. og 117. gr. gildi.

3. Beita skal beita opinberum fjármálastöðgunarúrræðum sem síðasta úrræði eftir að hafa metið og nýtt önnur skilaúrræði eins og mögulegt er á sama tíma og fjármálastöðugleika er viðhaldið, í samræmi við ákvörðun lögbærs ráðuneytis eða ríkisstjórnar og að höfðu samráði við skilavaldið.

4. Aðildarríki skulu, þegar opinberum fjármálastöðgunarúrræðum er beitt, tryggja að lögbær ráðuneyti þeirra eða ríkisstjórnir og skilavaldið beiti aðeins úrræðunum ef öll skilyrði, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 32. gr. auk eins eftirfarandi skilyrða, eru uppfyllt:

- a) lögbært ráðuneyti eða ríkisstjórn og skilavaldið, að höfðu samráði við seðlabankann og lögbært yfirvald, ákvarði að beiting skilaúrræða dygði ekki til að komast hjá verulegum skaðlegum áhrifum á fjármálakerfið,
- b) lögbært ráðuneyti eða ríkisstjórn og skilavaldið ákvarða að beiting skilaúrræðanna dygði ekki til að vernda almannahagsmunum, ef sérstök lausafjárþyrirgreiðsla seðlabanka hefur áður verið veitt stofnuninni,
- c) lögbært ráðuneyti eða ríkisstjórn, að höfðu samráði við lögbært yfirvald og skilavaldið, ákvarðar að því er varðar tímabundið eignarhald hins opinbera, að beiting skilaúrræðanna dygði ekki til að vernda almannahagsmunum, þegar opinber hlutfjárstuðningur, með hlutfjárstuðningsúrræðinu, hefur áður verið veittur stofnuninni.

5. Fjármálastöðgunarúrræðin skulu fela í sér eftirfarandi:

- a) opinber hlutfjárstuðningsúrræði, eins og um getur í 57. gr.,
- b) tímabundið eignarhald hins opinbera eins og um getur í 58. gr.

57. gr.

Opinber hlutfjárstuðningsúrræði

1. Aðildarríkjum er heimilt, enda fari þau að landsbundnum félagarétti, að taka þátt í endurfjármögnun stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar með því að leggja fram fjármagn til hins síðarnefnda í skiptum fyrir eftirfarandi gerninga, með fyrirvara um kröfurnar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013:

- a) almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1,
- b) viðbótar eigið fé þáttar 1 eða gerninga undir þætti 2.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess, að því marki sem hlutfjárreign þeirra í stofnunum eða einingum sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. heimilar, að slíkar stofnanir eða einingar, sem falla undir opinbera hlutfjárstuðningsúrræðið í samræmi við þessa grein, séu reknaðar á viðskiptalegum og faglegum forsendum.

3. Aðildarríki skal tryggja, þegar það beitir opinberu hlutfjárstuðningsúrræði í samræmi við þessa grein, að eignarhlutdeild þess í stofnunum eða einingum sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. sé framseld einkageiranum eins fljótt og viðskiptalegar og fjárhagslegar forsendur gera það mögulegt.

58. gr.

Tímabundið eignarhald hins opinbera

1. Aðildarríkjum er heimilt að taka stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., tímabundið undir opinber yfirráð.

2. Í þeim tilgangi getur aðildarríki sett fram ein eða fleiri fyriræli um framsal hlutabréfa þar sem framsalshafinn er:

a) aðili tilnefndur af aðildarríkinu eða

b) félag sem er að fullu í eigu aðildarríkisins.

3. Aðildarríki skulu tryggja að stofnunum eða einingum, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., sem falla undir tímabundið opinbert yfirráðáurræði í samræmi við þessa grein, sé stjórnað á viðskiptalegum og faglegum forsendum og að þær séu framseldar til einkageirans eins fljótt og viðskiptalegar og fjárhagslegar aðstæður gera það kleift.

V. KAFLI

Niðurfærsla fjármagnsgerninga

59. gr.

Krafa um að niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum

1. Framkvæma má heimildina til að niðurfæra eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum annaðhvort:

a) óháð skilaaðgerðum eða

b) í tengslum við skilaaðgerð, þegar skilyrðin fyrir skilameðferð sem tilgreind eru í 32. og 33. gr. eru uppfyllt.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöldin hafi heimild til að niðurfæra eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum yfir í hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga að því er varðar stofnanir og einingar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að skilavöld framkvæmi niðurfærslu- eða umbreytingarheimild í samræmi við 60. gr. og án tafar, í tengslum við viðeigandi fjármagnsgerninga sem gefnir eru út af stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., þegar ein eða fleiri eftirfarandi aðstæðna eru fyrir hendi:

a) þegar ákvörðun hefur verið tekin um að skilyrðin fyrir slitameðferð, sem tilgreind eru í 32. gr. og 33. gr., hafa verið uppfyllt áður en gripið er til skilaaðgerða,

b) hlutaðeigandi yfirvöld ákvarða að stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., sé ekki lengur rekstrarhæf nema viðkomandi heimild sé beitt í tengslum við viðeigandi fjármagnsgerning,

- c) viðeigandi yfirvald í aðildarríki eftirlitsaðila á samstæðugrunni og viðeigandi yfirvald í aðildarríki dótturfélagsins taka sameiginlega ákvörðun, þegar um er að ræða viðeigandi fjármagnsgerninga sem dótturfélag gefur út og þessir fjármagnsgerningar eru viðurkenndir í þeim tilgangi að uppfylla eiginfjárkröfur á einingar- og samstæðugrunni í samræmi við 3. og 4. mgr. 92. gr., þess efnis að samstæðan sé ekki lengur rekstrarhæf nema niðurfærslu- eða umbreytingarheimildin sé framkvæmd í tengslum við þessa gerninga,
- d) samstæðan verður ekki lengur rekstrarhæf þegar um er að ræða viðeigandi fjármagnsgerninga sem eru gefnir út á vettvangi móðurfélagsins og þegar þessir fjármagnsgerningar eru viðurkenndir í þeim tilgangi að uppfylla eiginfjárkröfur á einingargrunni á vettvangi móðurfélagsins eða á samstæðugrunni og viðeigandi yfirvald í aðildarríki eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli tekur ákvörðun þess efnis nema niðurfærslu- eða umbreytingarheimildin sé framkvæmd í tengslum við þessa gerninga,
- e) stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., krefst sérstaks opinbers fjárstuðnings nema í þeim aðstæðum sem greint er frá í iii. lið d-liðar 4. mgr. 32. gr.

4. Að því er varðar 3. mgr. þessarar greinar telst stofnun, eða eining sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða samstæða, eingöngu ekki lengur vera rekstrarhæf ef bæði eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., eða samstæðan er greiðsluþrota eða líkleg til að fara í greiðsluþrot,
- b) engar raunhæfar væntingar um að aðgerðir, þ.m.t. aðrar ráðstafanir í einkageiranum eða eftirlitsaðgerðir (þ.m.t. snemmbærar inngrípsráðstafanir), aðrar en niðurfærsla eða umbreyting á fjármagnsgerningum, sjálfstæðar eða í samsetningu með skilaaðgerð, myndu hindra greiðsluþrot stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða samstæðu innan hæfilegs frests, með hliðsjón af réttri tímasetningu eða öðrum viðkomandi aðstæðum.

5. Telja skal stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., vera í greiðsluþroti eða að líkur séu á greiðsluþroti, að því er varðar a-lið 4. mgr. þessarar greinar, þegar upp koma ein eða fleiri aðstæður sem um getur í 4. mgr. 32. gr.

6. Samstæða skal, að því er varðar a-lið 4. mgr., teljast vera í greiðsluþroti eða að líkur séu á greiðsluþroti þegar hún brýtur í bága við, eða þegar hlutlægir þættir styðja ákvörðun um að samstæða muni í náinni framtíð brjóta í bága við, samræmdar varfærniskröfur samstæðunnar á þann hátt sem myndi réttlæta aðgerðir lögbærra yfirvalda, þ.m.t. en ekki takmarkað við þá staðreynd að samstæðan hefur stofnað til eða mun líklega stofna til taps sem mun tæma allt féð eða töluverðan hluta fjár í eiginfjárgrunni.

7. Viðkomandi fjármagnsgerningur, sem dótturfélag hefur gefið út, skal ekki niðurfærður í ríkara mæli eða umbreytt með verri skilmálum, skv. c-lið 3. mgr., en jafnstæðir fjármagnsgerningar móðurfélags sem hafa verið færðir niður eða þeim umbreytt.

8. Hlutaðeigandi yfirvald skal, þegar tekur ákvörðun sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, án tafar tilkynna það skilavaldinu sem ber ábyrgð á umræddri stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þegar annað yfirvald á í hlut.

9. Viðkomandi yfirvald skal uppfylla tilkynningar- og samráðskröfurnar, sem mælt er fyrir um í 62. gr., áður en ákvörðun, sem um getur í c-lið 3. mgr. þessarar greinar, er tekin í tengslum við dótturfélag sem gefur út viðeigandi fjármagnsgerninga og eru viðurkenndir í þeim tilgangi að uppfylla eiginfjárkröfur á einingar- og samstæðugrunni.

10. Skilavöld skulu sjá til þess, áður en þau beita heimildinni til niðurfærslu eða umbreytingar fjármagnsgerninga, að verðmat á eignum og skuldum stofnunarinnar eða einingarinnar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., sé framkvæmt í samræmi við 36. gr. Verðmat þetta skal móta grunninn að útreikningi á niðurfærslu sem beitt verður á viðkomandi fjármagnsgerninga til að bera tap og að hve miklu leyti viðkomandi fjármagnsgerningum verður umbreytt til að endurfjármagna stofnunina eða eininguna sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.

60. gr.

Ákvæði um niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga

1. Skilavöld skulu, þegar farið er að kröfunum sem mælt er fyrir um í 59. gr., beita niðurfærslu- eða umbreytingarheimildinni í samræmi við forgang krafna samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærnimæðferð, með hætti sem skilar eftirfarandi niðurstöðum:

- a) liðir í almennu eigin fé þáttar 1 eru lækkaðir fyrst í hlutfalli við töpin og að því marki sem geta þeirra leyfir og skilavaldið grípur til einnar eða beggja þeirra aðgerða sem tilgreindar eru í 1. mgr. 47. gr. að því er varðar eigendur almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1,
- b) höfuðstóll viðbótar eigin fjár þáttar 1 er færður niður eða honum umbreytt í almennan eiginfjárgrunnsgerning þáttar 1, eða hvort tveggja, að því marki sem þarf til að ná markmiðum slitameðferðar sem sett voru fram í 31. gr. eða að því marki sem unnt er, miðað við umfang viðkomandi fjármagnsgerninga, hvort sem er lægra,
- c) höfuðstóll gernings undir þætti 2 er færður niður eða honum umbreytt í almennan eiginfjárgrunnsgerning þáttar 1, eða hvort tveggja, að því marki sem þarf til að ná markmiðum slitameðferðar sem sett eru fram í 31. gr. eða að því marki sem unnt er miðað við umfang viðkomandi fjármagnsgerninga, hvort sem er lægra.

2. Þegar höfuðstóll viðkomandi fjármagnsgerninga er færður niður:

- a) skal lækkun á þeim höfuðstól vera varanleg, með fyrirvara um uppfærslu í samræmi við endurgreiðslufyrirkomulagið í 3. mgr. 46. gr.,
- b) er hvorki til staðar áframhaldandi skuldbinding gagnvart handhafa viðkomandi fjármagnsgernings né í tengslum við þá fjárhæð gerningsins sem hefur verið færð niður nema að því er varðar skuldbindingu sem þegar hefur verið stofnað til, skuldbindingar vegna skaða sem gætu leitt af kæru vegna vefengingar á lögmæti framkvæmdar á niðurfærsluheimild,
- c) eru engar bætur greiddar eigendum viðkomandi fjármagnsgerninga aðrar en þær sem greiddar eru í samræmi við 3. mgr.

Ákvæði b-liðar skal ekki koma í veg fyrir að almennur eiginfjárgrunnsgerningur þáttar 1 sé afhentur eiganda viðkomandi fjármagnsgernings í samræmi við 3. mgr.

3. Skilavöldum er heimilt, til að hrinda í framkvæmd umbreytingu á viðeigandi fjármagnsgerningum skv. b-lið 1. mgr. þessarar greinar, að krefjast þess að stofnanir og einingar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. gefi út almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 til eigenda viðkomandi fjármagnsgerninga. Aðeins er heimilt að umbreyta viðkomandi fjármagnsgerningum þegar eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) viðkomandi almennir eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1 eru gefnir út af hálfu stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða af hálfu móðurfélags stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., með samþykki skilavalds stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða, þegar við á, skilavalds móðurfélagsins,

- b) Þessir almennu eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1 eru gefnir út á undan allri útgáfu hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. í þeim tilgangi að ríkið eða ríkisstofnun leggi fram eigið fé,
- c) Þessir almennu eiginfjárgrunnsgerningar þáttar 1 eru afhentir og framseldir án tafar eftir framkvæmd umbreytingarheimildarinnar,
- d) umreikningsgengið, sem ákvarðar fjölda almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 sem veittir eru fyrir hvern viðeigandi fjármagnsgerning, er samkvæmt meginreglunum sem settar eru fram í 50. gr. og allar viðmiðunarreglur sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin setur skv. 4. mgr. 50. gr.

4. Skilavöldum er heimilt að krefjast þess, í þeim tilgangi að láta í té almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 í samræmi við 3. mgr., að stofnanir og einingar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr., viðhaldi ávallt nauðsynlegu fyrirframleyfi til að gefa út viðeigandi fjölda almennra eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1.

5. Skilavaldið skal fara að kröfunni sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 59. gr. áður en skilauurræðinu er beitt þegar stofnun uppfyllir skilyrðin fyrir skilameðferð og skilavaldið ákveður að beita skilauurræði á þá stofnun.

61. gr.

Yfirvöld sem bera ábyrgð á ákvörðun

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að yfirvöldin sem bera ábyrgð á ákvarðanatöku er um getur í 3. mgr. 59. gr. séu þau sem kveðið er á um í þessari grein.
2. Hvert aðildarríki skal tilnefna í landslögum sínum hlutaðeigandi yfirvald sem skal bera ábyrgð á töku ákvarðana skv. 59. gr. Hlutaðeigandi yfirvald getur verið lögbært yfirvald eða skilavald, í samræmi við 32. gr.
3. Yfirvaldið sem ber ábyrgð á ákvarðanatökunni er um getur í 3. mgr. 59. gr. þessarar tilskipunar skal, þegar viðkomandi fjármagnsgerningar eru viðurkenndir til að uppfylla eiginfjárkröfur í samræmi við 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 á einingargrunni, vera viðeigandi yfirvald aðildarríkis þar sem stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., hefur fengið starfsleyfi í samræmi við III. bálk tilskipunar 2013/36/ESB.
4. Yfirvaldið sem ber ábyrgð á ákvörðunarþáttunum er um getur í 3. mgr. 59. gr. skal, þegar stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og er dótturfélag, gefa út viðkomandi fjármagnsgerninga sem eru viðurkenndir í þeim tilgangi að uppfylla eiginfjárkröfur á einingargrunni og á samstæðugrunni, vera eftirfarandi:
 - a) hlutaðeigandi yfirvald aðildarríkisins þar sem stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar og gaf út þessa gerninga, hefur staðfestu í samræmi við III. bálk tilskipunar 2013/36/ESB, skal bera ábyrgð á töku ákvarðana sem um getur í b-lið 3. mgr. 59. gr. þessarar tilskipunar,

- b) hlutaðeigandi yfirvald í aðildarríki eftirlitsaðilans á samstæðugrunni og hlutaðeigandi yfirvald í aðildarríkinu þar sem stofnunin eða einingin, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar og gaf út þessa gerninga, hefur staðfestu í samræmi við III. bálk tilskipunar 2013/36/ESB, skal bera ábyrgð á töku sameiginlegu ákvarðananna sem um getur í c-lið 3. mgr. 59. gr. þessarar tilskipunar.

62. gr.

Beiting á samstæðustigi: málsmeðferð við ákvörðunartöku

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að, áður en ákvörðun sem um getur í b-, c-, d- eða e-lið 3. mgr. 59. gr. er tekin í tengslum við dótturfélag, sem gefur út viðeigandi fjármagnsgerninga sem eru viðurkenndir í þeim tilgangi að uppfylla eiginfjárkröfur á einingar- og samstæðugrunni, hlutaðeigandi yfirvöld uppfylli eftirfarandi kröfur:

- a) hlutaðeigandi yfirvald, sem hefur í huga hvort taka skuli ákvörðun er um getur í b-, c-, d- eða e-lið 3. mgr. 59. gr., tilkynnir eftirlitsaðila á samstæðugrunni án tafar og, ef þar á ekki sami aðilinn í hlut, hlutaðeigandi yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni er staðsettur,
- b) hlutaðeigandi yfirvald, sem skoðar hvort taka skuli ákvörðun sem um getur í c-lið 3. mgr. 59. gr., tilkynnir án tafar hlutaðeigandi yfirvaldi, sem ber ábyrgð á sérhverri stofnun eða einingu sem um getur í b-, c-, eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og hefur gefið út viðkomandi fjármagnsgerninga sem beita skal niðurfærslu- eða umbreytingarheimildinni ef sú ákvörðun er tekin og, þegar annar aðili á í hlut, hlutaðeigandi yfirvöldum í aðildarríkjunum þar sem þessi lögbæru yfirvöld og eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni eru staðsettir.

2. Hlutaðeigandi yfirvöld skulu, þegar tekin er ákvörðun sem um getur í c-, d- eða e-lið 3. mgr. 59. gr. og í hlut á stofnun eða samstæða sem starfar yfir landamæri, taka tillit til mögulegra áhrifa skilameðferðarinnar í öllum aðildarríkjum þar sem stofnunin eða samstæðan starfar.

3. Hlutaðeigandi yfirvald skal láta útskýringu á ástæðum þess að það íhugar að taka umrædda ákvörðun fylgja tilkynningu sem gerð er skv. 1. mgr.

4. Hlutaðeigandi yfirvald skal, þegar tilkynning hefur verið gerð skv. 1. mgr. og að höfðu samráði við yfirvöldin sem tilkynnt er til, meta eftirfarandi málefni:

- a) hvort önnur ráðstöfun til að framkvæma niðurfærslu- eða umbreytingarheimildina í samræmi við 3. mgr. 59. gr. sé tiltæk,
- b) væri slík önnur ráðstöfun tiltæk, hvort mögulegt sé að beita henni,
- c) væri mögulegt að beita slíkri annari ráðstöfun, hvort raunhæft sé að hún myndi, innan hæfilegs tímaramma, taka á þeim aðstæðum sem myndu annars krefjast ákvörðunartöku sem um getur í 3. mgr. 59. gr.

5. Að því er varðar 4. mgr. þessarar greinar geta aðrar ráðstafanir verið snemmbærar inngripsráðstafanir sem um getur í 27. gr. þessarar tilskipunar, ráðstafanir sem um getur í 1. mgr. 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB eða yfirfærsla fjármagns eða eigin fjár frá móðurfélaginu.

6. Tryggja skal, þegar hlutaðeigandi yfirvald skv. 4. mgr., að höfðu samráði við yfirvaldið sem tilkynnt er til, metur að ein eða fleiri aðrar ráðstafanir séu fyrir hendi, mögulegt sé að beita þeim og að þær myndu skila niðurstöðunni sem um getur í c-lið þeirrar málsgreinar, að þessum ráðstöfunum sé beitt.

7. Hlutaðeigandi yfirvald skal, þegar það, í tilviki sem um getur í a-lið 1. mgr. og skv. 4. mgr. þessarar greinar, metur það svo, að höfðu samráði við yfirvöldin sem tilkynnt er til, að engar aðrar tiltækar ráðstafanir myndu skila niðurstöðunni er um getur í c-lið 4. mgr., ákveða hvort ákvörðunin sem íhuguð er og um getur í 3. mgr. 59. gr. sé viðeigandi.

8. Hlutaðeigandi yfirvald skal án tafar, þegar það tekur ákvörðun skv. c-lið 3. mgr. 59. gr., tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem dótturfélagin, sem verða fyrir áhrifum af ákvörðuninni, eru staðsett og skal ákvörðunin vera í formi sameiginlegrar ákvörðunar, eins og sett er fram í 3. og 4. mgr. 92. gr. Ekki skal taka ákvörðun skv. c-lið 3. mgr. 59. gr. þegar ekki hefur verið komist að sameiginlegri ákvörðun.

9. Skilavöld aðildarríkisins, þar sem sérhvert dótturfélaganna sem ákvörðunin hefur áhrif á er staðsett, skulu umsvifalaust framkvæma ákvörðun um að niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum, sem gerðir eru í samræmi við þessa grein, með hliðsjón af því hversu áriðandi aðstæðurnar eru.

VI. KAFLI

Skilaheimildir

63. gr.

Almennar heimildir

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld hafi allar nauðsynlegar heimildir til að beita skilaúræðunum gagnvart stofnunum og einingum sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. og uppfylla viðeigandi skilyrði fyrir skilameðferð. Einkum skulu skilavöld hafa eftirfarandi skilaheimildir, sem þau geta beitt hverju fyrir sig eða í einhverri samsetningu:

- a) heimild til að krefja hvaða aðila sem er að veita allar nauðsynlegar upplýsingar til að skilavaldið geti tekið ákvörðun um og undirbúið skilaaðgerð, þ.m.t. uppfærslur og viðbætur við upplýsingar sem veittar eru í áætlunum um skilameðferð og þar með talið að krefjast að upplýsingar séu veittar við vettvangsskoðanir,
- b) heimild til að taka við stjórn stofnunar í skilameðferð og neyta réttinda og heimilda sem falin eru hluthöfum, öðrum eigendum og stjórn stofnunarinnar í skilameðferð,
- c) heimild til að framselja hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga sem stofnun í skilameðferð gefur út,
- d) heimild til að framselja til annarrar einingar, með samþykki hennar, réttindi, eignir eða skuldbindingar stofnunar í skilameðferð,
- e) heimild til að lækka, þ.m.t. að lækka niður í núll, höfuðstól eða útistandandi fjárhæð til greiðslu að því er varðar hæfar skuldbindingar stofnunar í skilameðferð,
- f) heimild til að umbreyta hæfum skuldbindingum stofnunar í skilameðferð yfir í almenna hluti eða aðra eignarhaldsgerninga þeirrar stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., viðeigandi móðurstofnunar eða brúarstofnunar sem eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., eru framseldar til,
- g) heimild til að fella úr gildi skuldagerninga sem gefnir eru út af stofnun í skilameðferð, að undanskildum tryggðum skuldbindingum sem falla undir 2. mgr. 44. gr.,
- h) heimild til að lækka, þ.m.t. að lækka niður í núll, nafnverð hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga stofnunar í skilameðferð og fella úr gildi slík hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga,
- i) heimild til að krefjast þess að stofnun í skilameðferð eða viðeigandi móðurstofnun gefi út ný hlutabréf eða aðra eignarhaldsgerninga eða aðra fjármagnsgerninga, þar með talda forgangshluti og skilyrta breytanlega gerninga,

- j) heimild til að breyta eða laga líftíma skuldageringa og annarra hæfra skuldbindinga sem stofnun í skilameðferð gefur út eða breyta fjárhæð vaxta sem eru til greiðslu samkvæmt slíkum gerningum og öðrum hæfum skuldbindingum eða dagsetningunni þegar vextirnir koma til greiðslu, þ.m.t. með því að fresta greiðslu tímabundið, nema að því er varðar tryggðar skuldbindingar sem falla undir 2. mgr. 44. gr.,
- k) heimild til að ljúka og rifta fjárhagslegum samningum eða afleiðusamningum við beitingu 49. gr.,
- l) heimild til að víkja brott eða skipta út stjórn og framkvæmdastjórn stofnunar í skilameðferð,
- m) heimild til að krefjast þess að lögbært yfirvald meti tímanlega kaupandann á virkum eignarhlut með því að víkja frá tímamörkunum sem mælt er fyrir um í 22. gr. tilskipunar 2013/36/ESB og 12. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.

2. Aðildarríki skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skilavöld falli ekki, við beitingu skilaúrræða og skilaheimilda, undir neinar af eftirfarandi kröfum sem myndu annars gilda samkvæmt landslögum, samningum eða með öðrum hætti:

- a) kröfur um að fá heimild eða samþykki aðila, opinberra aðila eða einkaaðila, þ.m.t. hluthafa eða lánardrottna stofnunarinnar í skilameðferð, með fyrirvara um 6. mgr. 3. gr. og 1. mgr. 85. gr.,
- b) kröfur um, áður en heimildinni er beitt, tilkynningu til tiltekinnna aðila, þ.m.t. allar kröfur um að birta tilkynningar eða lýsingar eða að skjalfesta eða skrá öll gögn hjá öðru yfirvaldi.

Einkum ættu aðildarríki að sjá til þess að skilavöld geti beitt valdi sínu samkvæmt þessari grein án tillits til takmarkana á, eða kröfur um samþykki fyrir, framsali fjármálagerninganna, réttindanna, eignanna eða skuldbindinganna sem um er að ræða og gætu annars gilt.

Ákvæði b-liðar fyrstu undirgreinar hafa hvorki áhrif á kröfurnar sem mælt er fyrir um í 81. og 83. gr. né tilkynningarskylduna samkvæmt ramma Sambandsins um ríkisaðstoð.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi, að því marki sem einhverjar valdheimildir, sem tilteknar eru í 1. mgr. þessarar greinar, eigi ekki við um einingu sem fellur undir gildissvið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar vegna sérstaks félagsforms hennar, valdheimildir sem eru eins líkar og mögulegt er, þ.m.t. með tilliti til áhrifa þeirra.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að verndarráðstöfununum, sem kveðið er á um í þessari tilskipun eða verndarráðstöfununum sem hafa sömu áhrif, sé beitt á þá aðila sem þær hafa áhrif á þegar skilavöld beita valdheimildum sínum skv. 3. mgr., þ.m.t. á hluthafa, lánardrottna og mótaðila.

64. gr.

Viðbótarheimildir

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi, þegar þau beita skilaheimildum, heimild til að:

- a) með fyrirvara um 78. gr., kveða á um að framsal taki gildi án þess að skuldbinding eða kvöð hafi áhrif á fjármálagerninginn, réttindin, eignirnar eða skuldbindingarnar sem eru yfirfærðar; í þessum tilgangi teljast réttindi til bóta hvorki vera skuldbinding né kvöð í samræmi við þessa tilskipun,

- b) afturkalla réttindi til að kaupa fleiri hlutabréf eða eignarhaldsgerninga,
- c) krefjast þess að viðeigandi yfirvald segi upp eða fresti skráningu fjármálagernings á skipulegan verðbréfamarkað eða opinbera skráningu fjármálagernings samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB ⁽¹⁾,
- d) kveða á um að viðtakandi sé meðhöndlaður eins og hann væri stofnun í skilameðferð að því er varðar öll réttindi eða skuldbindingar stofnunar í skilameðferð, eða aðgerðir sem stofnunin í skilameðferð grípur til, þ.m.t. skv. 38. og 40. gr., öll réttindi eða skuldbindingar í tengslum við þátttöku í innviðum markaðar,
- e) krefjast þess að stofnunin í skilameðferð eða viðtakandinn veiti hinum aðilanum upplýsingar og aðstoð og
- f) fella úr gildi eða aðlaga skilmála sammings sem stofnun í skilameðferð er aðili að eða skipti út viðtakanda fyrir aðila.

2. Skilavöld skulu beita heimildunum sem tilgreindar eru í 1. mgr. þegar skilavaldið telur það viðeigandi til að tryggja skilvirkni skilaaðgerðar eða til að ná fram einu eða fleiri af markmiðunum með skilameðferð.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi, þegar skilaheimildinni er beitt, heimild til að kveða á um samfelldt fyrirkomulag sem nauðsynlegt er til að tryggja skilvirkni skilaaðgerðarinnar og, þar sem við á, að viðtakandi geti rekið starfsemina sem framseld er. Slíkt samfelldt fyrirkomulag skal einkum fela í sér:

- a) samfellu samninga sem stofnunin í skilameðferð hefur gert svo viðtakandinn taki við réttindum og skuldbindingum stofnunarinnar í skilameðferð að því er varðar alla fjármálagerninga, réttindi, eignir eða skuldbindingar sem hafa verið framseldar og er skipt út fyrir stofnunina í skilameðferð með skýrum eða óbeinum hætti í öllum viðeigandi gögnum,
- b) að setja viðtakandann í stað stofnunar í skilameðferð við hvers konar málarekstur í tengslum við fjármálagerning, réttindi, eign eða skuldbindingu sem hefur verið framseld.

4. Heimildirnar sem um getur í d-lið 1. mgr. og b-lið 3. mgr. skulu ekki hafa áhrif á eftirfarandi:

- a) réttindi starfsmanns stofnunarinnar í skilameðferð til að segja upp ráðningarsamningi,
- b) öll réttindi aðila, með fyrirvara um 69., 70. og 71. gr., að samningi til að neyta réttinda samkvæmt samningnum, þ.m.t. réttinum til að segja upp þegar það er heimilt í samræmi við skilmála sammingsins, með skírskotun til aðgerðar eða aðgerðaleyfis stofnunar í skilameðferð fyrir viðkomandi framsal, eða viðtakandans eftir viðkomandi framsal.

65. gr.

Valdheimild til að krefjast veitingu þjónustu og aðstöðu

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi valdheimild til að krefja stofnun í skilameðferð, eða einingar í samstæðu hennar, um að veita nauðsynlega þjónustu eða aðstöðu til að gera viðtakanda kleift að reka með skilvirkum hætti starfsemina sem framseld er til hennar.

Fyrsta undirgrein gildir einnig ef stofnunin sem sætir skilameðferð, eða viðeigandi eining innan samstæðu, hefur fengið hefðbundna málsmeðferð vegna ógjaldfærni.

(¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB frá 28. maí 2001 um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi og upplýsingar sem birtar skulu um slík verðbréf (Stjtið. EB L 184, 6.7.2001, bls. 1).

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld þeirra hafi heimildir til að framfylgja skyldum sem skilavöld í öðrum aðildarríkjum hafa skv. 1. mgr. lagt á einingar innan samstæðu með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra.
3. Þjónustan og aðstaðan sem um getur í 1. og 2. mgr. takmarkast við rekstrarþjónustu og -aðstöðu og felur ekki í sér neinn fjárstuðning.
4. Þjónustan og aðstaðan sem veitt er í samræmi við 1. og 2. mgr. skal vera með eftirfarandi skilmálum:
 - a) ef þjónustan og aðstaðan væri veitt stofnuninni sem sætir skilameðferð samkvæmt samningi rétt áður en gripið var til skilaaðgerðar og á gildistíma samningsins, samkvæmt sömu skilmálum,
 - b) ef enginn samningur hefur verið gerður eða ef samningurinn er runnin út, samkvæmt sanngjörnum skilmálum.
5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, fyrir 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, til að tilgreina lágmarksskrá yfir þjónustu eða aðstöðu sem þörf er á til að gera viðtakanda kleift að reka með skilvirkum hætti starfsemi sem framseld er til hans.

66. gr.

Valdheimild annarra aðildarríkja til að fullnusta neyðaraðgerðum eða fyrirbyggjandi aðgerðum

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að framsalið gildi, þegar framsal hlutabréfa, annarra eignarhaldsgerninga eða eigna, réttinda eða skuldbindinga tekur til eigna sem eru í öðru aðildarríki en ríki skilavaldsins eða réttinda eða skuldbindinga samkvæmt lögum annars aðildarríkis en ríkis skilavaldsins, í samræmi við eða samkvæmt lögum þess aðildarríkis.
2. Aðildarríki skulu veita skilavaldinu sem framkvæmir, eða fyrirhugar að framkvæma, framsalið alla réttmæta aðstoð til að tryggja að hlutabréfin eða aðrir eignarhaldsgerningar eða eignir, réttindi eða skuldbindingar séu framseldar til viðtakandans í samræmi við allar gildandi kröfur landslaga.
3. Aðildarríki skulu sjá til þess að hluthafar, lánardrottnar og þriðju aðilar sem verða fyrir áhrifum af framsalinu á hlutabréfum, öðrum eignarhaldsgerningum, eignum, réttindum eða skuldbindingum sem um getur í 1. mgr. eigi ekki rétt á að koma í veg fyrir, vefengja eða setja framsalið til hliðar samkvæmt neinum ákvæðum laga aðildarríkisins þar sem eignirnar eru staðsettar eða lögnum sem gilda um hlutabréfin, aðra eignarhaldsgerninga, réttindi eða skuldbindingar.
4. Þegar skilavald aðildarríkis (aðildarríki A) beitir niðurfærslu- eða umbreytingarheimildum, þ.m.t. í tengslum við fjármagnsgerninga í samræmi við 59. gr., og hæfar skuldbindingar eða viðeigandi fjármagnsgerninga stofnunarinnar í skilameðferð innihalda eftirfarandi:
 - a) gerninga eða skuldbindingar sem falla undir lög annars aðildarríkis en ríkis skilavaldsins sem framkvæmdi niðurfærslu- eða umbreytingarheimildina (aðildarríki B),
 - b) skuldbindingar gagnvart lánardrottnum sem staðsettir eru í aðildarríki B.

Aðildarríki B skal sjá til þess að höfuðstóll þessara skuldbindinga eða gerninga sé lækkaður, eða að skuldbindingum eða gerningum sé umbreytt, í samræmi við framkvæmd niðurfærslu- eða umbreytingaheimilda skilavalds aðildarríkis A.

5. Aðildarríki skulu sjá til þess að lánardrottinnar, sem verða fyrir áhrifum af niðurfærslu- eða umbreytingarheimildunum sem um getur í 4. mgr., hafi hvorki rétt til að vefengja niðurfærslu höfuðstóls gerningsins né skuldbindingarinnar eða umbreytingu hans, eftir því sem við á, samkvæmt neinum ákvæðum laga aðildarríkis B.

6. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að eftirfarandi sé ákvarðað í samræmi við lög aðildarríkis skilavaldsins:

- a) réttindi hluthafa, lánardrottna og þriðju aðila til að vefengja, með kæru skv. 85. gr., framsal á hlutabréfum, öðrum eignarhaldsgerningum, eignum, réttindum eða skuldbindingum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar,
- b) réttindi lánardrottna til að vefengja, með kæru skv. 85. gr., niðurfærslu eða umbreytingu höfuðstóls, gernings eða skuldbindingar sem fellur undir a- eða b-lið 4. mgr. þessarar greinar,
- c) verndarráðstafanir fyrir hlutaframsal, eins og um getur í VII. kafla, í tengslum við eignir, réttindi eða skuldbindingar sem um getur í 1. mgr.

67. gr.

Valdheimild að því er varðar eignir, réttindi, skuldbindingar, hlutabréf og aðra eignarhaldsgerninga í þriðju löndum

1. Aðildarríki skulu kveða á um að skilavöld geti krafist þess, í tilvikum þar sem skilaaðgerð felur í sér aðgerð sem gripið er til að því er varðar eignir í þriðja landi eða hlutabréf, aðra eignarhaldsgerninga, réttindi eða skuldbindingar sem falla undir lög þriðja lands:

- a) að stjórnandi, viðtakandi eða annar aðili sem fer með stjórn stofnunarinnar í skilameðferð og viðtakandinn geri allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirkni framsalsins, niðurfærslunnar, umbreytingarinnar eða aðgerðarinnar,
- b) að stjórnandi, viðtakandi eða annar aðili sem hefur yfirráð yfir stofnuninni í skilameðferð geymi hlutabréfin, aðra eignarhaldsgerninga, eignir eða réttindi eða geri upp skuldbindingarnar fyrir hönd viðtakanda þar til framsalið, niðurfærslan eða aðgerðin tekur gildi,
- c) að hæfileg útgjöld viðtakanda vegna framkvæmdar aðgerðar, sem krafist er skv. a- og b-lið þessarar málsgreinar, séu greidd með þeim hætti sem um getur í 7. mgr. 37. gr.

2. Skilavaldið skal ekki halda áfram með yfirfærsluna, niðurfærsluna, umbreytinguna eða aðgerðina þegar skilavaldið metur að það sé mjög ólíklegt, þrátt fyrir allar nauðsynlegar ráðstafanir stjórnandans, viðtakandans eða annars aðila í samræmi við a-lið 1. mgr., að yfirfærslan, umbreytingin eða aðgerðin verði skilvirk að því er varðar tiltekna eignir sem eru í þriðja landi eða tiltekin hlutabréf, aðra eignarhaldsgerninga, réttindi eða skuldbindingar samkvæmt lögum þriðja lands. Fyrirmælin, sem þegar hafa verið gefin um framsalið, niðurfærsluna, umbreytinguna eða aðgerðina, verða ógild í tengslum við hlutaðeigandi eignir, hlutabréf, eignarhaldsgerninga, réttindi eða skuldbindingar.

68. gr.

Undanþága frá tilteknum samningsskilmálum við snemmbær inngríp og skilameðferð

1. Fyrirbyggjandi aðgerð eða neyðaraðgerð sem gripið er til í tengslum við einingu í samræmi við þessa tilskipun, þ.m.t. ef einhver atburður verður í beinum tengslum við beitingu þess háttar ráðstöfunar, skal ekki, ein og sér samkvæmt samningi sem gerður er við einingu, teljast vera grundvöllur fullnustu í skilningi tilskipunar 2002/47/EB eða ógjaldfærnimæðferð í skilningi tilskipunar 98/26/EB, að því tilskildu að efnislegar skuldbindingar samkvæmt samningnum, þ.m.t. greiðslu- og afhendingar-skylda og framlagning trygginga, séu áfram framkvæmdar.

Þar að auki skal fyrirbyggjandi aðgerð eða neyðaraðgerð ekki ein og sér teljast vera grundvöllur fullnustu eða ógjaldfærnimeðferðar samkvæmt samningi sem gerður er af hálfu:

- a) dótturfélags, þegar skuldbindingar þess eru tryggðar eða fá annars konar stuðning móðurfélags eða annarrar einingar innan samstæðu, eða
- b) einingar innan samstæðu sem felur í sér ákvæði um gagnkvæmar ábyrgðir.

2. Slík málsmeðferð skal, að því er þessa grein varðar, teljast neyðaraðgerð þegar skilameðferð í þriðja landi er viðurkennd skv. 94. gr. eða þegar skilavald ákvarðar það á annan hátt.

3. Að því tilskildu að mikilvægum skuldbindingum samkvæmt samningnum, þ.m.t. greiðslu- og afhendingarskyldu og framlagningu trygginga, verði áfram fullnægt skal fyrirbyggjandi aðgerð eða neyðaraðgerð, þ.m.t. sérhver atburður sem tengist beint beitingu þess háttar ráðstöfunar, ekki ein og sér gera neinum kleift:

- a) að framkvæma uppsögn, frestun, breytingu, jöfnun eða skuldajöfnun réttinda, þ.m.t. í tengslum við samning sem gerður er af hálfu:
 - i. dótturfélags, þegar skuldbindingar þess eru tryggðar eða fá annars konar stuðnings einingar innan samstæðu,
 - ii. einingar innan samstæðu sem felur í sér ákvæði um gagnkvæmar ábyrgðir,
- b) að eignast, ná yfirráðum eða fullnusta tryggingu í eigu hlutaðeigandi stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða annarri einingu innan samstæðu í tengslum við samning sem felur í sér ákvæði um gagnkvæmar ábyrgðir,
- c) að hafa áhrif á samningsbundinn rétt hlutaðeigandi stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða annarri einingu innan samstæðu í tengslum við samning sem felur í sér ákvæði um gagnkvæmar ábyrgðir.

4. Grein þessi skal ekki hafa áhrif á réttindi aðila til að grípa til aðgerða sem um getur í 3. mgr. þegar þau réttindi eru afleiðing annars atburðar en fyrirbyggjandi aðgerðar, neyðaraðgerðar eða atburðar sem tengist beint beitingu slíkrar ráðstöfunar.

5. Frestun eða takmörkun skv. 69., 70. eða 71. gr. er ekki vanefnd samningsbundinnar skyldu að því er varðar 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

6. Ákvæði þessarar greinar teljast vera ófrávíkjandi forgangsákvæði í skilningi 9. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 ⁽¹⁾.

69. gr.

Heimild til að fresta tilteknum skuldbindingum

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi heimild til að fresta greiðslu- eða afhendingarskyldu samkvæmt samningi, sem stofnun í skilameðferð er aðili að, frá birtingu tilkynningar um frestun í samræmi við 4. mgr. 83. gr. þar til á miðnætti, við lok viðskiptadagsins eftir birtinguna, í aðildarríki skilavalds stofnunarinnar í skilameðferð.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 frá 17. júní 2008 um lög sem gilda um samningsbundnar skyldur (Róm I) (Stjtíð. ESB L 177, 4.7.2008, bls. 6).

2. Ef greiðslu- eða afhendingarskuldbindingin hefði fallið í gjalddaga á frestunartímabilinu skal greiðslu- eða afhendingarskuldbindingin falla í gjalddaga um leið og frestunartímabilinu lýkur.
3. Ef greiðslu- eða afhendingarskyldu stofnunar í skilameðferð samkvæmt samningi er frestað skv. 1. mgr. skal greiðslu- eða afhendingarskuldbindingum mótaðila stofnunarinnar í skilameðferð frestað í jafnlangan tíma.
4. Frestun skv. 1. mgr. tekur ekki til:
 - a) tryggingarhæfra innstæðna,
 - b) greiðslu- og afhendingarskyldna gagnvart kerfum eða rekstraraðilum kerfa sem gerð eru að því er varðar tilskipun 98/26/EB, miðlæga mótaðila og seðlabanka,
 - c) tækra krafna að því er varðar tilskipun 97/9/EB.
5. Skilavöld skulu, þegar heimild er beitt samkvæmt þessari grein, taka tillit til áhrifanna sem beiting þessarar heimildar gæti haft á eðlilega starfsemi fjármálamarkaða.

70. gr.

Heimild til að takmarka fullnustu hagsmuna í tengslum við tryggingar

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi heimild til að takmarka framfylgd tryggðra lánardrottna stofnunar í skilameðferð á hagsmunum í tengslum við tryggingar í eignum stofnunarinnar sem sætir skilameðferð frá birtingu tilkynningar um takmörkun í samræmi við 4. mgr. 83. gr. þar til á miðnætti, við lok viðskiptadagsins eftir birtinguna, í aðildarríki skilavalds stofnunarinnar í skilameðferð.
2. Skilavöld skulu ekki beita heimildinni sem um getur í 1. mgr. í tengslum við veðtryggða hagsmuni kerfa eða rekstraraðila kerfa sem gerð eru að því er varðar tilskipun 98/26/EB, miðlæga mótaðila og seðlabanka í eignum sem stofnunin í skilameðferð hefur veðsett eða lagt fram sem tryggingarfé eða til tryggingar.
3. Skilavöld skulu sjá til þess, þegar 80. gr. gildir, að allar takmarkanir sem settar eru samkvæmt heimildinni sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar séu samræmdar fyrir allar einingar samstæðu sem skilaaðgerð tekur til.
4. Skilavöld skulu, þegar valdheimild er beitt samkvæmt þessari grein, taka tillit til áhrifanna sem beiting þessarar heimildar gæti haft á eðlilega starfsemi fjármálamarkaða.

71. gr.

Heimild til að fresta uppsagnarréttindum tímabundið

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi heimild til að fresta uppsagnarréttindum aðila að samningi við stofnun í skilameðferð frá birtingu tilkynningar skv. 4. mgr. 83. gr. til miðnættis, við lok viðskiptadagsins eftir birtinguna, í aðildarríki skilavalds stofnunarinnar í skilameðferð, að því tilskildu að greiðslu- og afhendingarskyldan og framlagning trygginga sé áfram framkvæmd.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi heimild til að fresta uppsagnarréttindum aðila að samningi við dótturfélag stofnunar í skilameðferð þegar:
 - a) skuldbindingarnar samkvæmt þessum samningi eru tryggðar eða fá annars konar stuðning stofnunarinnar í skilameðferð,

- b) uppsagnarréttindin samkvæmt þessum samningi eru eingöngu á grundvelli ógjaldfærni eða fjárhagsstöðu stofnunarinnar í skilameðferð og
- c) ef um er að ræða heimild til framsals sem hefur eða getur verið framkvæmd í tengslum við stofnunina í skilameðferð, annaðhvort:
 - i. allar eignir og skuldbindingar dótturfélagsins í tengslum við þann samning hafa verið eða geta verið framseldar til og viðtakandinn getur tekið við þeim eða
 - ii. skilavaldið veitir með öðrum hætti fullnægjandi vernd fyrir slíkar skuldbindingar.

Frestunin skal taka gildi frá birtingu tilkynningarinnar skv. 4. mgr. 83. gr. til miðnættis í aðildarríkinu þar sem dótturfélag stofnunarinnar sem sætir skilameðferð hefur staðfestu á viðskiptadeginum eftir þá birtingu.

3. Frestun skv. 1. og 2. mgr. gildir hvorki um kerfi né rekstraraðila kerfa sem gerð eru að því er varðar tilskipun 98/26/EB, miðlæga mótaðila eða seðlabanka.

4. Aðili getur beitt uppsagnarréttindum samkvæmt samningi fyrir lok tímabilsins sem um getur í 1. eða 2. mgr. ef viðkomandi aðili fær tilkynningu frá skilavaldinu um að réttindi og skuldbindingar sem falla undir samninginn munu hvorki:

a) verða framseldar til annarrar einingar né

b) falla undir niðurfærslu eða umbreytingu við beitingu eftirgjafarúrræðisins í samræmi við a-lið 2. mgr. 43. gr.

5. Neyta má þessara réttinda við lok frestunartímabilsins þegar skilavald beitir heimildinni sem tilgreind er í 1. eða 2. mgr. þessarar greinar til að fresta uppsagnarréttindum og þegar engin tilkynning hefur verið gefin skv. 4. mgr. þessarar greinar, með fyrirvara um 68. gr., eins og hér segir:

a) mótaðila er aðeins heimilt, ef réttindin og skuldbindingarnar sem falla undir samninginn hafa verið framseldar til annarrar einingar, að framkvæma uppsagnarréttindi í samræmi við skilmála samningsins þegar um er að ræða áframhaldandi eða síðari grundvöll fullnustu viðtakandi einingar,

b) mótaðila er aðeins heimilt, ef réttindin og skuldbindingarnar sem falla undir samninginn verða áfram hjá stofnun í skilameðferð og skilavaldið hefur ekki beitt eftirgjafarúrræðinu í samræmi við a-lið 2. mgr. 43. gr. á þann samning, að framkvæma uppsagnarréttindin í samræmi við skilmála samningsins við lok frestunar skv. 1. mgr.

6. Skilavöld skulu, þegar heimild er beitt samkvæmt þessari grein, taka tillit til áhrifanna sem beiting þessarar heimildar gæti haft á eðlilega starfsemi fjármálamarkaða.

7. Lögbærum yfirvöld eða skilavöldum er heimilt að krefjast þess að stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., haldi nákvæmar skrár um fjárhagslega samninga.

Í afleiðuviðskiptaskrá skal, að beiðni lögbærs yfirvalds eða skilavalds, gera nauðsynlegar upplýsingar aðgengilegar lögbærum yfirvöldum eða skilavöldum til að gera þeim kleift að uppfylla eftir atvikum skyldur sínar og umboð í samræmi við 81. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina eftirfarandi þætti að því er varðar 7. mgr.:

- a) lágmarksupplýsingar um fjárhagslega samninga sem ættu að vera í ítarlegu skránum og
- b) við hvaða aðstæður ætti að beita kröfunum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

72. gr.

Beiting skilameðferða

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld geti, til að grípa til skilaaðgerðar, tekið við stjórn stofnunar í skilameðferð til að:
 - a) starfrækja og framkvæma starfsemi og þjónustu stofnunarinnar í skilameðferð með öllum valdheimildum hluthafa hennar og stjórnar og
 - b) stýra og ráðstafa eignum og fasteignum stofnunar í skilameðferð.

Skilavaldinu er heimilt að fara beint með stjórnina sem um getur í fyrstu undirgrein eða aðili eða aðilar sem skilavaldið tilnefnir óbeint. Aðildarríki skulu sjá til þess að ekki sé unnt að nýta atkvæðisrétt sem fylgir hlutabréfum eða öðrum eignarhaldsgæringum stofnunarinnar í skilameðferð á skilameðferðartímanum.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess, með fyrirvara um 1. mgr. 85. gr., að skilavöld geti gripið til skilaaðgerðar með tilskipun í samræmi við valdheimildir og málsmeðferðarreglur landsbundinna stjórnvalda, án þess að taka við stjórn stofnunar í skilameðferð.
3. Skilavöld skulu ákvarða í hverju tilviki fyrir sig hvort rétt þyki að framkvæma skilaaðgerð með þeim leiðum sem tilgreindar eru í 1. eða 2. mgr. með hliðsjón af markmiðum skilameðferðar og almennum meginreglum sem gilda um skilameðferð, sérstökum aðstæðum hlutaðeigandi stofnunar í skilameðferð og þörfinni á að stuðla að skilvirkri skilameðferð samstæðna sem starfa yfir landamæri.
4. Skilavöld skulu ekki teljast verða skuggaframkvæmdastjórar eða framkvæmdastjórar í reynd samkvæmt landslögum.

VII. KAFLI

Verndarráðstafanir

73. gr.

Meðhöndlun hluthafa og lánardrottna ef um er að ræða hlutaframsal og beiting eftirgjafarúrræðisins

Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar einu eða fleiri eftirgjafarúrræði hefur verið beitt og einkum að því er varðar 75. gr.:

- a) að hluthafar og lánardrottnar sem eiga óframseldar kröfur fái, nema þegar b-liður gildir og þegar skilavöld framselja aðeins hluta af réttindum, eignum og skuldbindingum stofnunarinnar í skilameðferð fyrir kröfur sínar, að lágmarki eins mikið og þeir hefðu fengið væri stofnuninni í skilameðferð slitid í samræmi við hefðbundna ógjaldfærnimeðferð á þeim tíma þegar ákvörðunin sem um getur í 82. gr. var tekin,

- b) að hluthafar og lánardrottinnar sem eiga kröfur er hafa verið færðar niður eða verið umbreytt í eigið fé tapi ekki meiru þegar skilameðferð hefur fengið hefðbundna ógjaldfærni meðferð, þ.m.t. að því er varðar en er ekki takmarkað við 73. gr., sjá til þess að óháður aðili annist matsgerðina eins fljótt og kostur er eftir að skilaaðgerð eða -aðgerðum hefur verið hrundið í framkvæmd. Matsgerð þessi skal vera frábrugðin matsgerðinni sem framkvæmd er skv. 36. gr.

74. gr.

Matsgerð á mismunandi meðhöndlun

1. Aðildarríki skulu, að því er varðar mat á því hvort hluthafar eða lánardrottinnar myndu fá betri meðhöndlun ef stofnun í skilameðferð hefur fengið hefðbundna ógjaldfærni meðferð, þ.m.t. að því er varðar en er ekki takmarkað við 73. gr., sjá til þess að óháður aðili annist matsgerðina eins fljótt og kostur er eftir að skilaaðgerð eða -aðgerðum hefur verið hrundið í framkvæmd. Matsgerð þessi skal vera frábrugðin matsgerðinni sem framkvæmd er skv. 36. gr.

2. Í matsgerðinni í 1. mgr. skal ákvarða:

- a) meðhöndlunina sem hluthafar og lánardrottinnar, eða viðkomandi innstæðutryggingakerfi, myndu hafa fengið ef stofnun í skilameðferð, að því er tekur til þeirra þegar skilaaðgerðinni eða -aðgerðunum hefur verið hrundið í framkvæmd, hefði farið í hefðbundna ógjaldfærni meðferð þegar ákvörðunin sem um getur í 82. gr. var tekin,
- b) raunverulega meðhöndlun sem hluthafar og lánardrottinnar hafa fengið í slitameðferð stofnunarinnar í slitameðferð og
- c) hvort einhver munur sé á meðhöndluninni sem um getur í a-lið og meðhöndluninni sem um getur í b-lið þessarar málsgreinar.

3. Í matsgerðinni skal:

- a) gera ráð fyrir að stofnun í skilameðferð, þar sem skilaaðgerð eða aðgerðum hefur verið hrundið í framkvæmd, hefði fengið hefðbundna ógjaldfærni meðferð þegar ákvörðunin, sem um getur í 82. gr., var tekin,
- b) gera ráð fyrir að engri skilaaðgerð eða -aðgerðum hafi verið hrundið í framkvæmd,
- c) horfa framhjá veitingu sérstaks opinbers fjárstuðnings við stofnunina í skilameðferð.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin er heimilt að semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina aðferðafræðina við framkvæmd matsgerðarinnar í þessari grein, einkum aðferðafræðina við mat á meðhöndluninni sem hluthafar og lánveitendur hefðu fengið ef stofnunin í skilameðferð hefði hlotið ógjaldfærni meðferð á þeim tíma er ákvörðunin sem um getur í 82. gr. var tekin.

Framkvæmdastjórnin er veitt heimild til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

75. gr.

Verndarráðstafanir fyrir hluthafa og lánardrottina

Aðildarríki skulu sjá til þess, ef matið sem framkvæmt er skv. 74. gr. sýnir fram á að hluthafi eða lánardrottinn sem um getur í 73. gr. eða innstæðutryggingakerfið skv. 1. mgr. 109. gr. hafi orðið fyrir meira tapi heldur en þegar um er að ræða slit samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni meðferð, að viðkomandi aðilar eigi rétt á greiðslu, sem samsvarar mismuninum, úr fjármögnunarfyrirkomulaginu vegna skilameðferðar.

76. gr.

Verndarráðstafanir fyrir mótaðila í hlutaframsali

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að verndin, sem tilgreind er í 2. mgr., gildi við eftirfarandi aðstæður:
 - a) skilavald framselur sumar en ekki allar eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunar í skilameðferð til annarrar einingar eða, við framkvæmd skilaufræðis, frá brúarstofnun eða eignauskýslufélagi til annars aðila,
 - b) skilavald beitir heimildunum sem tilgreindar eru í 1. mgr. 64. gr.
 2. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirfarandi fyrirkomulag eða mótaðilar að eftirfarandi fyrirkomulagi njóti fullnægjandi verndar:
 - a) tryggingarfyrirkomulag, sem með tryggingu veitir aðila raunverulega eða mögulega hagsmuni í eignum eða réttindum sem falla undir framsal, án tillits til þess hvort hagsmunirnir séu tryggðir með tilteknum eignum eða réttindum, með fljótandi gjaldi eða sambærilegu fyrirkomulagi,
 - b) samningur um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu sem gildir um tryggingu sem veitt er til að tryggja eða ná yfir afrakstur tilgreindra skuldbindinga með framsali fulls eignarhalds frá tryggingarveitanda til tryggingarhafa samkvæmt skilmálum sem kveða á um að tryggingarhafinn framselji eignirnar ef þessar tilgreindu skuldbindingar eru framkvæmdar,
 - c) jöfnunarfyrirkomulag sem felur í sér að unnt er að jafna tveimur eða fleiri kröfum eða skuldbindingum, sem eru í skuld milli stofnunar í skilameðferð og mótaðila, hvorri á móti annarri,
 - d) skuldajöfnunarfyrirkomulag,
 - e) sértryggð skuldabréf,
 - f) samsettir fjárhagslegir samningar, þ.m.t. verðbréfanir og gerningar notaðir til áhættuvarna sem eru óaðskiljanlegur hluti tryggingasafnsins og fela í sér veitingu og vörslu aðila að fyrirkomulaginu eða vörsluaðila, umboðsaðila eða tilnefnds aðila, á verðbréfi.
- Tegund verndarinnar sem þykir rétt að beita að því er varðar flokka fyrirkomulags sem tilgreindir eru í a- til f-lið þessarar málsgreinar er nánar tilgreind í 77.–80. gr. og fellur undir takmarkanirnar sem tilgreindar eru í 68.–71. gr.
3. Krafa skv. 2. mgr. gildir án tillits til fjölda aðila að fyrirkomulaginu og hvort fyrirkomulagið:
 - a) sé gert á grundvelli sammings, sjóða eða með öðrum hætti, eða myndast sjálfkrafa í krafti laga,
 - b) verði til samkvæmt lögum eða falli undir, að öllu leyti eða að hluta, lög annars aðildarríkis eða þriðja lands.
 4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 115. gr. og tilgreina nánar flokka þá fyrirkomulags sem falla undir gildissvið a- til f-liðar 2. mgr. þessarar greinar.

77. gr.

Verndun fjárhagslegra trygginga, jöfnunar og skuldajöfnunarfyrirkomulags

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að fullnægjandi vernd sé fyrir samninga um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu og jöfnunar- og skuldajöfnunarfyrirkomulag til að koma í veg fyrir framsal á sumum en ekki öllum réttindum og skuldbindingum sem falla undir verndun samnings um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu, jöfnunarfyrirkomulags eða skuldajöfnunarfyrirkomulags milli stofnunarinnar í skilameðferð og annars aðila og breytingu eða brottfall réttinda og skuldbindinga sem eru verndaðar með slíkum samningi um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu, jöfnunarfyrirkomulagi eða skuldajöfnunarfyrirkomulagi fyrir tilstilli notkunar á viðbótarheimildum.

Meðhöndla skal, að því er varðar fyrstu undirgrein, réttindi og skuldbindingar sem verndaðar samkvæmt slíku fyrirkomulagi ef aðilarnir að fyrirkomulaginu eiga rétt á jöfnun eða skuldajöfnun þessara réttinda og skuldbindinga.

2. Skilavaldinu er heimilt, þrátt fyrir 1. mgr. og ef þörf krefur til að tryggja aðgengileika tryggðra innstæða, að:
- a) framselja tryggðar innstæður, sem eru hluti af fyrirkomulaginu sem um getur í 1. mgr., án þess að framselja aðrar eignir, réttindi eða skuldbindingar sem eru hluti af sama fyrirkomulagi og
 - b) framselja, breyta eða fella úr gildi þessar eignir, réttindi eða skuldbindingar án þess að framselja tryggðu innstæðurnar.

78. gr.

Verndun á tryggingarfyrirkomulagi

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að fullnægjandi trygging sé fyrir skuldbindingar sem tryggðar eru samkvæmt tryggingarfyrirkomulagi til að hindra eitt af eftirfarandi:

- a) framsal eigna sem skuldbindingin er tryggð með nema sú skuldbinding og ávinningurinn af tryggingunni sé einnig framseldur,
- b) framsal tryggðrar skuldbindingar nema ávinningurinn af tryggingunni sé einnig framseldur,
- c) framsal ávinningsins af tryggingunni nema tryggða skuldbindingin sé einnig framseld eða
- d) breytingu eða niðurfellingu tryggingarfyrirkomulags með beitingu viðbótarheimilda ef áhrifin af þeirri breytingu eða niðurfellingu eru að skuldbindingin verður ekki lengur tryggð.

2. Skilavaldinu er heimilt, þrátt fyrir 1. mgr. og ef þörf krefur til að tryggja aðgengileika tryggðra innstæða, að:

- a) framselja tryggðar innstæður sem eru hluti af fyrirkomulaginu sem um getur í 1. mgr. án þess að framselja aðrar eignir, réttindi eða skuldbindingar sem eru hluti af sama fyrirkomulagi og
- b) framselja, breyta eða fella úr gildi þessar eignir, réttindi eða skuldbindingar án þess að framselja tryggðu innstæðurnar.

79. gr.

Vernd samsettra fjárhagslegra samninga og sértryggðra skuldabréfa

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að fullnægjandi vernd sé fyrir samsetta fjárhagslega samninga, þ.m.t. fyrirkomulag sem um getur í e- og f-lið 2. mgr. 76. gr., til að koma í veg fyrir annaðhvort af eftirfarandi:

- a) framsal sumra, en ekki allra, eigna, réttinda og skuldbindinga sem mynda eða mynda hluta af samsettum fjárhagslegum samningi, þ.m.t. fyrirkomulagið sem um getur í e- og f-lið 2. mgr. 76. gr., sem stofnunin í skilameðferð er aðili að, eða

- b) niðurfellingu eða breytingu, með beitingu viðbótarvalds, eignanna, réttindanna og skuldbindinganna sem mynda eða mynda hluta af samsettu fjárhagslegum samningi, þ.m.t. fyrirkomulag sem um getur í e- og f-lið 2. mgr. 76. gr., sem stofnunin í skilameðferð er aðili að.
2. Skilavaldinu er heimilt, þrátt fyrir 1. mgr. og ef þörf krefur til að tryggja aðgengileika tryggðra innstæða, að:
- a) framselja tryggðar innstæður sem eru hluti af fyrirkomulaginu sem um getur í 1. mgr. án þess að framselja aðrar eignir, réttindi eða skuldbindingar sem eru hluti af sama fyrirkomulagi og
- b) framselja, breyta eða fella úr gildi þessar eignir, réttindi eða skuldbindingar án þess að framselja tryggðu innstæðurnar.

80. gr.

Hlutaframsal: verndun viðskipta-, stöðustofnunar- og uppgjörskerfa

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að beiting skilauðráðs hafi ekki áhrif á rekstur og reglur kerfa sem falla undir tilskipun 98/26/EB þegar skilavaldið:
- a) framselur sumar en ekki allar eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunar í skilameðferð til annarrar einingar eða
- b) beitir valdi skv. 64. gr. til að fella úr gildi eða breyta skilmálum samnings sem stofnunin í skilameðferð er aðili að eða skiptir út viðtakanda fyrir aðila.
2. Einkum skal framsal, afturköllun eða breyting, eins og um getur í 1. mgr. þessarar greinar, ekki ógilda greiðslufyrirmæli í bága við 5. gr. tilskipunar 98/26/EB og skal ekki breyta eða ógilda fullnustuhæfi greiðslufyrirmæla og skuldajöfnun, eins og krafist er í 3. og 5. gr. þeirrar tilskipunar, notkun fjármagns, verðbréfa eða lánsheimilda, eins og krafist er í 4. gr. þeirrar hennar, eða verndun veðtrygginga, eins og krafist er í 9. gr. hennar.

VIII. KAFLI

Skuldbindingar sem varða málsmeðferð

81. gr.

Tilkynningarskylda

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stjórn stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., tilkynni lögbæru yfirvaldi þegar hún telur að stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., stefni í greiðsluþrot eða verði líklega greiðsluþrota í skilningi 4. mgr. 32. gr.
2. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa viðkomandi skilavöld um allar tilkynningar sem þau fá skv. 1. mgr. þessarar greinar og um allar fyrirbyggjandi aðgerðir eða allar aðgerðir, sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, sem þau krefjast að stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessar tilskipunar, grípi til.
3. Lögbært yfirvald eða skilavald skal, þegar það metur svo að skilyrðin sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 32. gr. séu uppfyllt að því er varðar stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., tilkynna það án tafar til eftirfarandi yfirvalda, ef önnur eru en:
- a) skilavald þeirrar stofnunar eða einingar sem um getur b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- b) lögbært yfirvald þeirra stofnunar eða einingar sem um getur b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,

- c) lögbært yfirvald útibús stofnunar eða einingar sem um getur b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- d) skilavald útibús stofnunar eða einingar sem um getur b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.,
- e) seðlabankinn,
- f) innstæðutryggingakerfið sem lánastofnun tengist þegar nauðsyn krefur til að gera kleift að annast starfsemi innstæðutryggingakerfisins,
- g) stofnunin, sem stjórnar fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar þegar nauðsyn krefur til að gera kleift að annast starfsemi fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar,
- h) eftir atvikum, skilavaldið á samstæðustigi,
- i) lögbært ráðuneyti,
- j) eftirlitsaðili á samstæðugrunni þegar stofnunin eða einingin sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar fellur undir eftirlit á samstæðugrunni skv. 3. kafla VII. bóls tilskipunar 2013/36/ESB og
- k) evrópska kerfisáhætturáðið og tilnefnda landsbundna þjóðhagsvarúðaryfirvaldið.

4. Lögbært yfirvald eða skilavaldið skal, þegar sending upplýsinga sem um getur í f-lið 3. mgr. og g-lið 3. mgr. tryggir ekki fullnægjandi trúnaðarstig, koma á öðrum verklagsreglum um samskipti sem ná sömu markmiðum á sama tíma og fullnægjandi trúnaðarstigi er náð.

82. gr.

Ákvörðun skilavalds

1. Skilavald skal, þegar tilkynning hefur borist frá lögbæru yfirvaldi skv. 3. gr. 81. gr. eða að eigin frumkvæði, meta í samræmi við 1. mgr. 32. gr. og 33. gr. hvort skilyrði þeirrar málsgreinar séu uppfyllt að því er varðar hlutaðeigandi stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.
2. Ákvörðun þess efnis hvort grípa þurfi til skilaaðgerðar í tengslum við stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. skal innihalda eftirfarandi upplýsingar:
 - a) rökstuðning fyrir ákvörðuninni, þ.m.t. mat á því hvort stofnunin uppfylli eða uppfylli ekki skilyrðin fyrir skilameðferðinni,
 - b) aðgerðin sem skilavaldið fyrirhugar að grípa til, þ.m.t. og eftir því sem við á ákvörðunin um að sækja um slit, tilnefningu stjórnanda eða aðrar ráðstafanir samkvæmt gildandi hefðbundinni ógjaldfærimeðferð eða, með fyrirvara um 9. mgr. 37. gr., samkvæmt landslögum.
3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina málsmeðferðarreglur og efnisinnihald að því er varðar eftirfarandi kröfur:
 - a) tilkynningarnar sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 81. gr.,

b) tilkynningu um frestun sem um getur í 83. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

83. gr.

Skyldur skilavalds varðandi málsmeðferð

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld uppfylli kröfurnar, sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr., eins fljótt og mögulegt er eftir að gripið er til skilaaðgerðar.
2. Skilavaldið skal, þegar önnur yfirvöld eiga í hlut, tilkynna það stofnuninni í skilameðferð og eftirfarandi yfirvöldum:
 - a) lögbæru yfirvaldi stofnunarinnar í skilameðferð,
 - b) lögbæru yfirvaldi útibús stofnunarinnar í skilameðferð,
 - c) seðlabankanum,
 - d) innstæðutryggingakerfinu sem lánastofnunin í skilameðferð tengist,
 - e) stofnuninni sem stýrir fjármögnunarfyrirkomulaginu vegna skilameðferðar,
 - f) eftir atvikum, skilavaldinu á samstæðustigi,
 - g) lögbæru ráðuneyti,
 - h) eftirlitsaðila á samstæðugrunni, þegar stofnunin í skilameðferð fellur undir eftirlit á samstæðugrunni skv. 3. kafla VII. bálks tilskipunar 2013/36/ESB,
 - i) tilnefnda landsbundna þjóðhagsvarúðaryfirvaldinu og evrópska kerfisáhætturáðinu,
 - j) framkvæmdastjórninni, Seðlabanka Evrópu, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010, og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni,
 - k) rekstraraðilum kerfanna sem hún starfar með þegar stofnunin í skilameðferð er stofnun eins og skilgreint er í b-lið 2. mgr. tilskipunar 98/26/EB.
3. Tilkynningin sem um getur í 2. mgr. skal innihalda afrit af fyrirmælum eða gerningi sem veitir viðkomandi heimild og tilgreinir dagsetninguna á gildistöku skilaaðgerðarinnar eða -aðgerðanna.
4. Skilavaldið skal birta eða tryggja birtingu á afriti af fyrirmælunum eða gerningnum sem veita heimild til skilaaðgerðar eða tilkynningu þar sem birt er samantekt áhrifa skilaaðgerðarinnar, einkum áhrifanna á almenna viðskiptavini og ef við á skilmála og tímabil frestunar eða takmörkunar, sem um getur í 69., 70. og 71. gr., á eftirfarandi hátt:
 - a) á opinberu vefsetri sínu,

- b) á vefsetri lögbæra yfirvaldsins, ef það er annað en skilavaldið, og á vefsetri Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar,
- c) á vefsetri stofnunarinnar í skilameðferð,
- d) aðferðirnar sem notaðar eru til birtingar upplýsinga, eins og reglur kveða á um þegar hlutabréfin, aðrir eignarhaldsgerningar eða skuldagerningar stofnunarinnar í skilameðferð eru teknir til viðskipta á skipulegan verðbréfamarkað, varðandi stofnunina sem sætir skilameðferð í samræmi við 1. mgr. 21. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB ⁽¹⁾.

5. Ef hlutabréf, eignarhaldsgerningar eða skuldagerningar stofnunarinnar í skilameðferð eru ekki teknir til viðskipta á skipulegan verðbréfamarkað skal skilavaldið skal sjá til þess að gögnin, sem sýna fram á að gerningarnir sem um getur í 4. mgr., séu send til hluthafa og lánardrottna stofnunarinnar í skilameðferð sem eru skráðir í skrár eða gagnagrunna stofnunarinnar í skilameðferð og sem eru aðgengilegir skilavaldinu.

84. gr.

Þagnarskylda

1. Kröfurnar um þagnarskyldu skulu vera bindandi að því er varðar eftirfarandi aðila:
 - a) skilavöld,
 - b) lögbær yfirvöld og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina,
 - c) lögbær ráðuneyti,
 - d) skilastjóra eða bráðabirgðastjórnendur sem tilnefndir eru samkvæmt þessari tilskipun,
 - e) mögulega yfirtökuaðila sem lögbær yfirvöld eða skilavöld hafa samband við, án tillits til þess hvort slík samskipti hafi farið fram í undirbúningi að beitingu rekstrarsöluúrreðis og án tillits til þess hvort slík samskipti hafi leitt til yfirtöku,
 - f) endurskoðendur, bókara, lögfræðinga eða sérfræðiráðgjafa, matsaðila og aðra sérfræðinga sem starfa beint eða óbeint með skilavöldum, lögbærum yfirvöldum, lögbærum ráðuneytum eða með mögulegum yfirtökuáðilum sem um getur í e-lið,
 - g) stofnanir sem stýra innstæðutryggingakerfum,
 - h) stofnanir sem stýra bótakerfum fyrir fjárfesta,
 - i) stofnunina sem stýrir fjármögnunarfyrirkomulaginu vegna skilameðferðar,
 - j) seðlabanka og önnur yfirvöld sem taka þátt í skilameðferðarferlinu,
 - k) brúarstofnun eða eignauskýslufélag,
 - l) alla aðra aðila sem veita eða hafa veitt aðilum, sem um getur í a- til k-lið, þjónustu beint eða óbeint, varanlega eða endrum og eins,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samþefingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjútíð. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).

m) framkvæmdastjórn, aðila stjórnar og starfsfólk stofnana eða eininga sem um getur a- til k-lið fyrir tilnefningu þeirra, á meðan á henni stendur eða eftir hana.

2. Aðilarnir, sem um getur í a-, b-, c-, g-, h-, j- og k-lið 1. mgr., skulu sjá til þess, með það í huga að sjá til þess að kröfurnar um þagnarskyldu, sem mælt er fyrir um í 1. og 3. mgr., séu uppfylltar, að innri reglur hafi verið settar, þ.m.t. reglur til að tryggja trúnað upplýsinga milli aðila sem taka beinan þátt í skilafærlinu.

3. Aðilunum sem um getur í 1. mgr. skal, án þess að hafa áhrif á almennar kröfur samkvæmt þeirri málsgrein, vera bannað að birta trúnaðarupplýsingar sem þeir tóku við meðan á atvinnustarfsemi þeirra stóð eða frá lögbæru yfirvaldi eða skilavaldi í tengslum við starfsemi þeirra samkvæmt þessari tilskipun, öðrum aðila eða yfirvaldi nema það sé gert í embættiserindum samkvæmt þessari tilskipun eða sem útdráttur eða samantekt þannig að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar stofnanir eða einingar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. eða með ótvíræðu og fyrirframveittu samþykki yfirvaldsins, stofnunarinnar eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og veitti upplýsingarnar.

Aðildarríki skulu sjá til þess að aðilarnir sem um getur í 1. mgr. birti engar trúnaðarupplýsingar og að möguleg áhrif sem birtingin gæti haft fyrir almannahagsmuni, að því er varðar fjármála-, peningamála- eða efnahagsstefnu, á viðskiptahagsmuni einstaklinga eða lögaðila, á markmið skoðana, á rannsóknir og á endurskoðun, séu metin.

Verklagsreglan fyrir athugun á áhrifum af birtingu upplýsinga skal fela í sér sértækt mat á áhrifum birtingar á efni og ítarlegum upplýsingum um endurheimtar- og skilaaætlanirnar sem um getur í 5., 7., 10., 11. og 12. gr. og niðurstöðu matsgerða sem framkvæmdar eru skv. 6., 8. og 15. gr.

Aðilarnir eða einingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu, í samræmi við landslög, falla undir einkaréttarábyrgð ef um er að ræða brot á þessari grein.

4. Grein þessi skal ekki koma í veg fyrir:

a) að starfsfólk og sérfræðingar stofnananna eða eininganna sem um getur í a- til j-lið 1. mgr. geti deilt upplýsingum sín á milli innan hverrar stofnunar eða einingar eða

b) að skilavöld og lögbær yfirvöld, þ.m.t. starfsfólk þeirra og sérfræðingar, geti deilt upplýsingum sín á milli og til annarra skilavalda innan Sambandsins, annarra lögbærra yfirvalda Sambandsins, lögbærra ráðuneyta, seðlabanka, innstæðutryggingakerfa, bótakerfa fyrir fjárfesta, yfirvalda sem bera ábyrgð á hefðbundinni ógjaldfærni meðferð, yfirvalda sem bera ábyrgð á að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríkjum með beitingu þjóðhagsvarúðarreglna, aðila sem falið er að framkvæma lögboðna endurskoðun reikninga, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða, með fyrirvara um 98. gr., yfirvalda þriðju landa sem framkvæma jafngildar aðgerðir og aðgerðir skilavalda eða, með fyrirvara um strangar kröfur um þagnarskyldu, til mögulegs yfirtökuaðila að því er varðar áætlun á eða framkvæmd skilaaðgerðar.

5. Aðildarríkjum er heimilt, þrátt fyrir að önnur ákvæði þessarar greinar, að leyfa upplýsingaskipti við hvern sem er af eftirfarandi:

a) alla aðra aðila þegar nauðsyn krefur að því er varðar áætlanagerð eða framkvæmd skilaaðgerðar, með fyrirvara um strangar kröfur um þagnarskyldu,

b) rannsóknarnefndir þingsins í aðildarríki sínu, Endurskoðunarréttinn í aðildarríki sínu og aðrar einingar sem stýra rannsóknum í aðildarríki sínu, með viðeigandi skilyrðum og

- c) innlend yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum, yfirvöldin sem bera ábyrgð á hefðbundinni ógjaldfærimeðferð, yfirvöldin sem falin er opinber skylda um að hafa eftirlit með öðrum einingum á fjármálamarkaði, yfirvöldin sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálamörkuðum og váttryggingafélögum og eftirlitsaðilum sem koma fram fyrir þeirra hönd, yfirvöld aðildarríkja sem bera ábyrgð á að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríkjum með beitingu þjóðhagsvarúðarreglna, yfirvöldin sem bera ábyrgð á að vernda stöðugleika fjármálakerfisins og aðila sem falið er að framkvæma lögboðna endurskoðun.
6. Grein þessi hefur ekki áhrif á innlend lög um birtingu upplýsinga í tilgangi málareksturs í saka- eða einkamálum.
7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, fyrir 3. júlí 2015, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 í því skyni að tilgreina með hvaða hætti veita ætti upplýsingar í útdrætti eða í samantekt að því er varðar 3. mgr.

IX. KAFLI

Réttur til málskots og útilokun annarra aðgerða

85. gr.

Fyrirfram samþykki dómssvalds og réttur til að vefengja ákvarðanir

1. Aðildarríkjum er heimilt að krefjast þess að ákvörðun um að grípa til fyrirbyggjandi aðgerðar eða neyðaraðgerðar falli undir fyrirfram samþykki dómssvalds að því tilskildu, að því er varðar ákvörðun um að grípa til neyðaraðgerðar, að málsmeðferðin varðandi samþykki á ákvörðun og meðferð dómstólsins samkvæmt landslögum sé hröð.
2. Aðildarríki skulu í landslögum kveða á um rétt til að kæra ákvörðun um að grípa til fyrirbyggjandi aðgerðar eða ákvörðun um að beita annarri valdheimild en neyðaraðgerð, samkvæmt þessari tilskipun.
3. Aðildarríki skulu sjá til þess að allir aðilar sem verða fyrir áhrifum af ákvörðun um að grípa til neyðaraðgerðar hafi rétt á að kæra þá ákvörðun. Aðildarríki skulu sjá til þess að endurskoðunin gangi hratt og að landsdómstólar beiti flókna efnahagsmatinu á aðstæður sem skilavaldið framkvæmir sem grundvöll fyrir eigin mati.
4. Kærurétturinn sem um getur í 3. mgr. er með fyrirvara um eftirfarandi ákvæði:
 - a) framlagning kæru skal ekki hafa í för með sér sjálfkrafa frestun á áhrifum vefengdu ákvörðunarinnar,
 - b) ákvörðun skilavaldsins skal vera tafarlaust fullnustuhæf og skal gefa tilefni til hrekjanlegrar forsendu þess efnis að frestun á framfylgjanleika hennar myndi brjóta gegn almannahagsmunum.

Ógilding ákvörðunar skilavalds skal ekki hafa áhrif síðari úrlausnir eða viðskipti hlutaðeigandi skilavalds, sem byggðust á ógiltu ákvörðuninni, þegar þörf krefur til að vernda hagsmuni þriðju aðila sem koma fram í góðri trú og hafa keypt hlutabréf, aðra eignarhaldsgerninga, eignir, réttindi eða skuldbindingar stofnunar í skilameðferð með því að beita skilaúrræðum eða með því að skilavaldið beitir skilaheimildum. Þegar svo háttar skal takmarka úrræði vegna óréttmætrar ákvörðunar eða aðgerðar skilavaldsins við bætur fyrir tapið sem umsækjandinn verður fyrir vegna ákvörðunarinnar eða aðgerðarinnar.

86. gr.

Takmarkanir á annarri málsmeðferð

1. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um b-lið 2. mgr. 82. gr., sjá til þess, að því er varðar stofnun í skilameðferð eða stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og ákvarðað hefur verið að uppfylli skilyrðin fyrir skilameðferð, að hefðbundin ógjaldfærimeðferð skuli ekki hefjast nema að frumkvæði skilavaldsins og að aðeins skuli taka ákvörðun um að setja stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., í hefðbundna ógjaldfærimeðferð með samþykki skilavaldsins.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess, að því er varðar 1. mgr., að:
- lögbærum yfirvöldum og skilavöldum sé tilkynnt án tafar um allar umsóknir um að hefja hefðbundna ógjaldfærni meðferð í tengslum við stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., án tillits til þess hvort stofnunin eða einingin sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. er í skilameðferð eða hvort ákvörðun hafi verið birt opinberlega í samræmi við 4. og 5. mgr. 83. gr.,
 - ekki sé tekin ákvörðun um umsóknina nema tilkynningarnar sem um getur í a-lið hafi verið sendar og annaðhvort eftirfarandi gerist:
 - skilavald hefur tilkynnt yfirvöldunum, sem bera ábyrgð á hefðbundinni ógjaldfærni meðferð, að það ætli ekki að grípa til skilaaðgerðar í tengslum við stofnunina eða eininguna sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., eða
 - sjö daga tímabil, sem hefst daginn þegar tilkynningarnar sem um getur í a-lið eru gerðar, er liðið.
3. Með fyrirvara um hvers konar takmarkanir á fullnustu tryggingahagsmuna sem gerðar eru skv. 70. gr. skulu aðildarríki sjá til þess, ef þörf er á til að unnt sé að beita skilauðræðum og -valdinu með skilvirkum hætti, að skilavöldum sé heimilt að krefjast þess að dómstóll beiti frestun í viðeigandi tíma, í samræmi við markmiðið sem stefnt er að, á dómsmeðferð eða málsmeðferð sem stofnun í skilameðferð er eða verður aðili að.

V. BÁLKUR

SKILAMEÐFERÐ SAMSTÆÐU SEM STARFAR YFIR LANDAMÆRI

87. gr.

Almennar meginreglur um ákvarðanatöku með þátttöku fleiri en eins aðildarríkis

Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar ákvarðanir eru teknar eða gripið er til aðgerða samkvæmt þessari tilskipun sem gætu haft áhrif í einu eða fleiri aðildarríkjum, að yfirvöld taki tillit til eftirfarandi almennra meginreglna:

- krafna um skilvirkni ákvarðanatöku og um að halda kostnaði við skilameðferð í lágmarki þegar gripið er til skilaaðgerðar,
- að ákvarðanir séu teknar og gripið til aðgerða tímanlega og með tilliti til þess hversu brýnar þær eru, þegar þörf krefur,
- að skilavöld, lögbær yfirvöld og önnur yfirvöld hafi samstarf hvert við annað til að tryggja að ákvarðanir séu teknar og gripið sé til aðgerða með samræmdum og skilvirkum hætti,
- að hlutverk og ábyrgð viðkomandi yfirvalda innan hvers aðildarríkis séu skilgreind með skýrum hætti,
- að tilhlýðilegt tillit sé tekið til hagsmuna aðildarríkjanna þar sem móðurfélög í Sambandinu hafa staðfestu, einkum áhrifa ákvarðana eða aðgerða eða aðgerðaleyfis á fjármálastöðugleika, skatttekjur, skilaskjóði, innstæðutryggingakerfi eða bótakerfi fyrir fjárfesta í þessum aðildarríkjum,
- að tilhlýðilegt tillit sé tekið til hagsmuna hvers og eins aðildarríkis þar sem dótturfélag hefur staðfestu, einkum áhrifa ákvarðana eða aðgerða eða aðgerðaleyfis á fjármálastöðugleika, skatttekjur, skilaskjóði, innstæðutryggingakerfi eða bótakerfi fyrir fjárfesta í þessum aðildarríkjum,
- að tilhlýðilegt tillit sé tekið til hagsmuna hvers aðildarríkis þar sem mikilvægt útibú er staðsett, einkum áhrifa ákvarðana eða aðgerða eða aðgerðaleyfis á fjármálastöðugleika í þessum aðildarríkjum,

- h) að tilhlýðilegt tillit sé tekið til markmiðanna um að finna jafnvægi milli hagsmuna ýmissa aðildarríkja sem taka þátt og að forðast að dæma eða vernda með ósamngjörnum hætti hagsmuni tiltekinna aðildarríkja, þ.m.t. að koma í veg fyrir ósamngjarna dreifingu byrða milli aðildarríkja,
- i) að allar skuldbindingar, samkvæmt þessari tilskipun, um að hafa samráð við yfirvald áður en ákvörðun er tekin eða gripið er til aðgerðar feli a.m.k. í sér að skuldbindingu um að hafa samráð við yfirvaldið um þá þætti fyrirhugaðrar ákvörðunar eða aðgerðar sem hafa eða eru líklegir til að hafa:
 - i. áhrif á móðurfélag, dótturfélag eða útibú í Sambandinu og
 - ii. áhrif á stöðugleika aðildarríkisins þar sem móðurfélagið, dótturfélagið eða útibúið í Sambandinu hefur staðfestu eða er staðsett,
- j) að skilavöld taki tillit til og fylgi skilaáætlunum sem um getur í 13. gr., þegar gripið er til skilaaðgerða, nema skilavöld telji, með tilliti til aðstæðna í málinu, að markmið skilameðferðarinnar muni nást með skilvirkari hætti með því að grípa til aðgerða sem ekki er kveðið á um í skilaáætlunum,
- k) að krafa sé um gagnsæi þegar líklegt er að fyrirhuguð ákvörðun eða aðgerð hafi áhrif á fjármálastöðugleika, skatttekjur, skilasjóð, innstæðutryggingakerfi eða bótakerfi fyrir fjárfesta í viðkomandi aðildarríkjum og
- l) viðurkenningu á að líklegast sé að samræming og samvinna leiði til niðurstöðu sem lækkar heildarkostnaðinn við skilameðferð.

88. gr.

Skilaráð

1. Skilavöld á samstæðustigi skulu koma á fót skilaráðum til að annast verkefni sem um getur í 12., 13., 16., 18., 45., 91. og 92. gr. og, eftir því sem við á, tryggja samvinnu og samræmingu við skilavöld í þriðju löndum.

Skilaráðin skulu einkum setja ramma fyrir skilavaldið á samstæðustigi, önnur skilavöld og, eftir því sem við á, hlutaðeigandi lögbær yfirvöld og eftirlitsaðila á samstæðugrunni til að þau geti framkvæmt eftirfarandi verkefni:

- a) að skiptast á upplýsingum sem skipta máli fyrir gerð skilaáætlana fyrir samstæður, fyrir beitingu valdheimilda á samstæðustigi til undirbúnings og forvarna og fyrir skilameðferð samstæðna,
- b) þróa skilaáætlanir fyrir samstæður skv. 12. og 13. gr.,
- c) meta skilabærni samstæðna skv. 16. gr.,
- d) beita valdi til að taka á eða fjarlægja hindranir fyrir skilabærni samstæðna skv. 18. gr.,
- e) ákvarða hvort þörf er á að koma á skilafyrirkomulagi samstæðu eins og um getur í 91. og 92. gr.,
- f) ná samkomulagi um skilafyrirkomulag samstæðu sem lagt er til í samræmi við 91. eða 92. gr.,
- g) samræma tilkynningar til almennings um skilaáætlanir og -fyrirkomulag samstæðna,
- h) samræma notkun fjármögnunarfyrirkomulags sem komið er á skv. VII. bálki,

- i) ákvarða lágmarkskröfur vegna samstæðna á samstæðu- og dótturfélagastigi skv. 45. gr.

Þar að auki má nota skilaráð sem samstarfsvettvang til að ræða málefni er varða skilameðferð samstæðna þvert á landamæri.

2. Eftirfarandi skulu vera aðilar skilaráðsins:

- a) skilavald á samstæðustigi,
- b) skilavöld sérhvers aðildarríkis þar sem dótturfélag, sem fellur undir eftirlit á samstæðugrunni, hefur staðfestu,
- c) skilavöld aðildarríkja þar sem móðurfélag eins eða fleiri stofnana samstæðunnar, sem er eining sem um getur í d-lið 1. mgr. 1. gr., hefur staðfestu,
- d) skilavöld aðildarríkis þar sem mikilvæg útibú eru staðsett,
- e) eftirlitsaðili á samstæðugrunni og lögbær yfirvöld aðildarríkjanna þar sem skilavaldið er aðili að skilaráðinu. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að ákveða að njóta leiðsagnar fulltrúa frá seðlabanka aðildarríkisins þegar lögbært yfirvald aðildarríkis er ekki seðlabanki aðildarríkisins,
- f) lögbær ráðuneyti, þegar skilavöldin sem eru aðilar að skilaráðinu eru ekki lögbær ráðuneyti,
- g) yfirvaldi sem ber ábyrgð á innstæðutryggingakerfi aðildarríkis, þegar skilavald þess aðildarríkis er aðili að skilameðferðarráðinu,
- h) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 4. mgr.

3. Skilavöldum í þriðju löndum, þar sem móðurfélag eða stofnun sem hefur staðfestu í Sambandinu er með dótturstofnun eða útibú sem teldist vera mikilvægt ef það væri innan Sambandsins, getur að ósk þeirra verið boðið að taka þátt í skilaráðinu sem áheyrnarfulltrúar, að því tilskildu að þau falli undir trúnaðarkvöð sem, að mati skilavaldsins á samstæðustigi, er jafngild þeirri sem komið er á með 98. gr.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal stuðla að og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi skilaráða, með tilliti til alþjóðlegra staðla. Þjóða skal Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni að sitja fundi skilaráðsins í þeim tilgangi. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal ekki hafa atkvæðisrétt að því marki sem kosning á sér stað innan ramma skilaráða.

5. Formaður skilaráðsins skal koma frá skilavaldi á samstæðustigi. Í krafti þess skal það:

- a) koma á skriflegu fyrirkomulagi og málsmeðferðarreglum vegna starfssviðs skilaráðsins, að höfðu samráði við aðra aðila ráðsins,
- b) samræma alla starfsemi skilaráðsins,
- c) boða til allra funda þess og veita þeim formennsku og upplýsa alla aðila skilaráðsins ítarlega fyrirfram um skipulag funda þess, meginumræðuefni og þætti sem taka skal til athugunar,
- d) tilkynna aðilum skilaráðsins um alla fyrirhugaða fundi svo að þeir geti óskað eftir því að fá að taka þátt,

- e) ákvarða hvaða aðilum og áheyrnarfulltrúum skuli bjóða að sækja tiltekna fundi skilaráðsins á grundvelli tiltekinna þarfa, með tilliti til mikilvægis málefnisins sem fyrirhugað er að ræða fyrir þá aðila og áheyrnarfulltrúa, einkum möguleg áhrif á fjármálastöðugleika hlutaðeigandi aðildarríkja,
- f) halda öllum aðilum fagráðsins tímanlega upplýstum um ákvarðanir og niðurstöður þessara funda.

Aðilarnir sem taka þátt í skilaráðum skulu hafa náð samstarf.

Skilavöld skulu, þrátt fyrir e-lið, eiga rétt á að taka þátt í fundum skilaráða þegar á dagskrá eru málefni sem varða sameiginlega ákvarðanatöku eða varðandi einingu innan samstæðu í aðildarríki þeirra.

6. Skilavöld á samstæðustigi eru ekki skuldbundin til að koma á fót skilaráðum ef aðrar samstæður eða ráð annast sömu starfsemi og sömu verkefni og tilgreind eru í þessari grein og uppfylla öll skilyrði og allar málsmeðferðareglur, þ.m.t. þær sem ná yfir aðild að og þátttöku í skilaráðum, sem komið er á fót með þessari grein og 90. gr. Í slíkum tilvikum skal einnig líta á allar tilvísanir í skilaráð í þessari tilskipun sem tilvísanir í þessar samstæður eða ráð.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, með tilliti til alþjóðlegra staðla, semja frumvörp að eftirlitsstöðlum til að tilgreina rekstrarlega starfsemi skilaráða vegna framkvæmdar á verkefnum sem um getur í 1. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

89. gr.

Evrópsk skilaráð

1. Þegar stofnun í þriðja landi eða móðurfélag í þriðja landi á dótturfélög í Sambandinu, sem hafa staðfestu í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, eða þegar tvö eða fleiri aðildarríki telja tvö eða fleiri útibú í Sambandinu vera mikilvæg skulu skilavöld í aðildarríkjunum, þar sem þessi dótturfélög í Sambandinu hafa staðfestu eða þar sem þessi mikilvægu útibú í Sambandinu eru staðsett, koma á fót evrópsku skilaráði.
2. Evrópska skilaráðið skal reka starfsemina og framkvæma verkefni sem tilgreind eru í 88. gr. að því er tekur til dótturstofnanirnar og, að því marki sem þessi verkefni skipta máli, að því er varðar útibúin.
3. Evrópska skilaráðið skal, þegar dótturfélög í Sambandinu eru í eigu eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða þegar mikilvæg útibú eru útibú eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem komið er á fót í Sambandinu í samræmi við þriðju undirgrein 3. mgr. 127. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, vera undir formennsku skilavalds aðildarríkisins þar sem eftirlitsaðilinn á samstæðugrunni er staðsettur í þeim tilgangi að hafa samstæðueftirlit samkvæmt þeirri tilskipun.

Aðilar evrópska skilaráðsins skulu tilnefna og samþykkja formanninn þegar fyrsta undirgrein á ekki við.

4. Aðildarríkjum er heimilt, með gagnkvæmum samningi allra viðkomandi aðila, að fella niður kröfuna um að koma á fót evrópsku skilaráði ef aðrar samstæður eða ráð, þ.m.t. skilaráðið sem komið er á fót skv. 88. gr., reka sömu starfsemi og annast sömu verkefni og tilgreind eru í þessari grein og uppfylla öll skilyrðin og málsmeðferðareglur, þ.m.t. þær sem ná yfir aðild að og þátttöku í evrópskum skilaráðum, sem komið er á með þessari grein og 90. gr. Í slíkum tilvikum skal einnig líta á allar tilvísanir í evrópsk skilaráð í þessari tilskipun sem tilvísanir í þessar samstæður eða ráð.

5. Evrópsk skilaráð skulu annars starfa í samræmi við 88. gr., með fyrirvara um 3. og 4. mgr. þessarar greinar.

90. gr.

Upplýsingaskipti

1. Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu, með fyrirvara um 84. gr. og samkvæmt beiðni, veita hvert öðru allar nauðsynlegar upplýsingar vegna framkvæmdar á verkefnum sínum samkvæmt þessari tilskipun.

2. Skilavald á samstæðustigi skal samræma flæði allra viðeigandi upplýsinga milli skilavalda. Skilavald á samstæðustigi skal einkum og tímanlega veita skilayfirvöldum í öðrum aðildarríkjum allar nauðsynlegar upplýsingar með það fyrir augum að auðvelda framkvæmd verkefnanna sem um getur í b- til i-lið annarrar undirgreinar 1. mgr. 88.

3. Skilavald skal, að fenginni beiðni um upplýsingar sem skilavald í þriðja landi hefur veitt, leita eftir samþykki skilavalds í þriðja landi fyrir áframsendingu viðkomandi upplýsinga nema þegar skilavald í þriðja landi hefur þegar veitt samþykki fyrir áframsendingu þeirra upplýsinga.

Skilavöld skulu ekki vera skuldbundin til að senda veittar upplýsingar frá skilavaldi í þriðja landi ef skilayfirvald þess hefur ekki veitt samþykki fyrir áframsendingu þeirra.

4. Skilavöld skulu deila upplýsingum með lögbæru ráðuneyti þegar það tengist ákvörðun eða málefni sem krefst tilkynningar, samráðs eða samþykkis lögbærs ráðuneytis eða þegar þær gætu haft afleiðingar fyrir opinbera sjóði.

91. gr.

Skilameðferð samstæðu sem tekur til dótturfélags samstæðunnar

1. Viðkomandi yfirvald skal, þegar skilavald ákvarðar að stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og er dótturfélag í samstæðu, uppfyllir skilyrðin sem um getur í 32. eða 33. gr., veita eftirfarandi upplýsingar án tafar til skilavalds á samstæðustigi, ef um er að ræða annað yfirvald, eftirlitsaðila á samstæðugrunni, og skilaráðs hlutaðeigandi samstæðu:

a) ákvörðun um að stofnunin eða einingin sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. uppfylli skilyrðin sem um getur í 32. eða 33. gr.,

b) skilaaðgerðir eða ógjaldfærni ráðstafanir sem skilavaldið telur vera viðeigandi fyrir þá stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr.

2. Skilavald á samstæðustigi skal, þegar því berst tilkynning skv. 1. mgr. og að höfðu samráði við aðra aðila viðkomandi skilaráðs, meta líkleg áhrif skilaaðgerða eða annarra ráðstafana, sem tilkynnt er um í samræmi við b-lið 1. mgr., á samstæðuna og einingar innan samstæðunnar í öðrum aðildarríkjum og einkum hvort skilaaðgerðirnar eða aðrar ráðstafanir gætu valdið því að líklegt sé að skilyrðin fyrir skilameðferð yrðu uppfyllt í tengslum við einingu innan samstæðu í öðru aðildarríki.

3. Skilavaldi sem ber ábyrgð á stofnuninni eða einingunni sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. er heimilt að grípa til skilaaðgerða eða annarra ráðstafana, sem það hefur tilkynnt um í samræmi við b-lið 1. mgr. þessarar greinar, ef skilavaldið á samstæðustigi metur, að höfðu samráði við aðra aðila skilaráðsins, að skilaaðgerðirnar eða aðrar ráðstafanir sem tilkynnt er um í samræmi við b-lið 1. mgr. myndu ekki valda því að líklegt væri að skilyrðin, sem mælt er fyrir um 32. eða 33. gr., yrðu uppfyllt í tengslum við einingu innan samstæðu í öðru aðildarríki.

4. Skilavald á samstæðustigi skal, eigi síðar en 24 klukkustundum eftir að hafa fengið tilkynningu skv. 1. mgr., leggja til skilafyrirkomulag fyrir samstæðuna og leggja það fram til skilaráðsins ef skilavaldið á samstæðustigi, að höfðu samráði við aðra aðila skilaráðsins, metur að skilaaðgerðirnar eða aðrar ráðstafanir sem tilkynnt er um í samræmi við b-lið 1. mgr. myndu ekki valda því að líklegt væri að skilyrðin, sem mælt er fyrir um 32. eða 33. gr., yrðu uppfyllt í tengslum við einingu innan samstæðu í öðru aðildarríki. Framlengja má þetta 24 klukkustunda tímabil með samþykki skilavaldsins er sendi tilkynninguna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

5. Skilavaldinu er sendi tilkynninguna sem um getur í 1. mgr. er heimilt að grípa til skilaaðgerða eða annarra ráðstafana sem það hefur tilkynnt um í samræmi við b-lið þeirrar málsgreinar þegar skilavaldið á samstæðustigi hefur ekki lagt fram mat innan 24 klukkustunda, eða lengra tímabils sem samið hefur verið um, að fenginni tilkynningu skv. 1. mgr.

6. Skilafyrirkomulag samstæðu sem krafist skv. 4. mgr. skal:

a) taka tillit til og fylgja skilaáætlunum sem um getur í 13. gr. nema skilavöld telji, með tilliti til aðstæðna í málinu, að markmið skilameðferðarinnar muni nást með skilvirkari hætti með því að grípa til aðgerða sem ekki er kveðið á um í skilaáætlunum,

b) útlista skilaaðgerðirnar sem skilavöldin skulu grípa til í tengslum við móðurfélag í Sambandinu eða ákveðnar einingar í samstæðunni með það fyrir augum að uppfylla markmið skilameðferðarinnar og meginreglurnar sem um getur í 31. og 34. gr.,

c) tilgreina með hvaða hætti ætti að samræma skilaaðgerðirnar,

d) koma á fjármögnunaráætlun sem tekur tillit til skilaáætlunar samstæðu, meginreglna um dreifingu ábyrgðar sem komið er á í samræmi við f-lið 3. mgr. 12. gr. og gagnkvæma nýtingu eins og um getur í 107. gr.

7. Skilafyrirkomulag samstæðu skal, með fyrirvara um 8. mgr., vera í formi sameiginlegrar ákvörðunar skilavalds á samstæðustigi og skilavaldi sem bera ábyrgð á dótturfélögum er falla undir skilafyrirkomulagið.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni skilavalds, að aðstoða skilavöld við að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

8. Ef skilavald er ósammála eða fellur frá skilafyrirkomulagi samstæðu sem skilavald á samstæðustigi hefur lagt til eða telur að grípa þurfi til annarra óháðra skilaaðgerða eða -ráðstafana en þeirra sem lagðar eru til í fyrirkomulaginu í tengslum við stofnun eða einingu sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. vegna fjármálastöðugleika, skal það gera skýra grein fyrir ástæðum fyrir ósættinu eða ástæðurnar fyrir því að það fellur frá skilafyrirkomulagi samstæðunnar, tilkynna skilavaldi á samstæðustigi og öðrum skilavöldum sem falla undir skilafyrirkomulag samstæðu um ástæðurnar og upplýsa þau um aðgerðirnar eða ráðstafanirnar sem það mun gera. Skilavaldið skal taka tillit til skilaáætlana sem um getur í 13. gr., mögulegra áhrifa þeirra á fjármálastöðugleika í hlutaðeigandi aðildarríki og mögulegra áhrifa aðgerðanna eða ráðstafananna á aðra hluta samstæðunnar þegar það greinir frá ástæðunum fyrir því að það er ósammála.

9. Skilavöld, sem eru ekki ósammála skv. 8. mgr., kunna að komast að sameiginlegri ákvörðun um samstæðuskilaáætlun sem nær til samstæðueininga í aðildarríki þeirra.

10. Viðurkenna skal sameiginlegu ákvörðunina, sem um getur í 7. eða 9. mgr. og ákvarðanirnar sem skilavöld taka þegar sameiginleg ákvörðun, sem um getur í 8. mgr., liggur ekki fyrir, sem ákvarðandi og skulu skilavöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum beita þeim.

11. Yfirvöld skulu framkvæma allar aðgerðir samkvæmt þessari grein án tafar og með tilhlýðilegu tilliti til þess hversu ástandið er alvarlegt.

12. Viðkomandi skilavöld skulu vinna náið saman innan skilaráðsins til að ná fram samræmdri skilaáætlun fyrir allar einingarnar innan samstæðu sem eru í greiðsluþroti eða munu líklega fara í greiðsluþrot þegar um er að ræða tilvik þar sem skilafyrirkomulag samstæðu er ekki framkvæmt og skilavöld grípa til skilaaðgerða í tengslum við einingu innan samstæðu.

13. Skilavöld sem grípa til skilaaðgerðar í tengslum við einingu innan samstæðu skulu upplýsa aðila skilaráðsins reglulega og að fullu um þessar aðgerðir eða ráðstafanir og framvindu þeirra.

92. gr.

Skilameðferð samstæðu

1. Skilavald á samstæðustigi skal án tafar veita eftirlitsaðila á samstæðugrunni, ef það er annað yfirvald, og öðrum aðilum skilaráðs umræddrar samstæðu upplýsingarnar, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 91. gr., þegar það ákvarðar að móðurfélag í Sambandinu, sem það ber ábyrgð á, uppfylli skilyrðin sem um getur í 32. eða 33. gr.

Skilaaðgerðirnar eða ógjaldfærirráðstafanirnar vegna b-liðar 1. mgr. 91. gr. geta falið í sér framkvæmd skilafyrirkomulags samstæðu í samræmi við 6. mgr. 91. gr. við einhverjar af eftirfarandi aðstæðum:

- a) skilaaðgerðir eða aðrar ráðstafanir á stigi móðurfélags, sem tilkynnt er um í samræmi við b-lið 1. mgr. 91. gr., auka líkurnar á því að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 32. eða 33. gr., yrðu uppfyllt í tengslum við einingu innan samstæðu í öðru aðildarríki,
- b) skilaaðgerðir eða aðrar ráðstafanir á stigi móðurfélags eru hvorki fullnægjandi til að stöðga aðstæður né líklegar til að skila ákjósanlegri niðurstöðu,
- c) eitt eða fleiri dótturfélaga uppfylla skilyrðin sem um getur í 32. eða 33. gr. samkvæmt ákvörðun skilavaldsins sem ber ábyrgð á viðkomandi dótturfélögum eða
- d) dótturfélög samstæðunnar munu njóta góðs af skilaaðgerðum eða öðrum ráðstöfunum á samstæðustigi með hætti sem gerir skilafyrirkomulag samstæðu viðeigandi.

2. Skilavald á samstæðustigi skal taka ákvörðun að höfðu samráði við aðila skilaráðsins þegar aðgerðirnar sem skilavaldið á samstæðustigi leggur til skv. 1. mgr. fela ekki í sér skilafyrirkomulag samstæðu.

Ákvörðun skilavaldsins á samstæðustigi skal taka tillit til:

a) og fylgja skilaáætlunum eins og um getur í 13. gr. nema skilavöld meti það svo, með tilliti til aðstæðna, að markmiðum skilameðferðar verði náð á skilvirkari hátt með því að grípa til aðgerða sem ekki er kveðið á um í skilaáætlunum,

b) fjármálastöðugleika í hlutaðeigandi aðildarríki.

3. Skilafyrirkomulagið skal vera í formi sameiginlegrar ákvörðunar skilavalds á samstæðustigi og skilavalda er bera ábyrgð á dótturfélögum, sem falla undir skilafyrirkomulagið, þegar aðgerðirnar sem skilavaldið á samstæðustigi leggur til skv. 1. mgr. falla undir skilafyrirkomulag samstæðu.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, að beiðni skilavalds, að aðstoða skilavöld við að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Ef skilavald er ósammála eða fellur frá skilafyrirkomulagi samstæðu sem skilavald á samstæðustigi hefur lagt til eða telur að grípa þurfi til annarra óháðra skilaaðgerða eða -ráðstafana en þeirra sem lagðar eru til í fyrirkomulaginu í tengslum við stofnun eða einingu, sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr., vegna fjármálastöðugleika, skal það gera skýra grein fyrir ástæðum fyrir ósættinu eða ástæðurnar fyrir því að það fellur frá skilafyrirkomulagi samstæðunnar, tilkynna skilavaldi á samstæðustigi og öðrum skilavöldum sem falla undir skilafyrirkomulag samstæðu um ástæðurnar og upplýsa þau um aðgerðirnar eða ráðstafanirnar sem það mun gera. Skilavaldið skal, þegar það setur fram ástæðurnar fyrir því að vera ósammála, taka tillit til áætlana um skilameðferð, eins og um getur í 13. gr., mögulegra áhrifa þeirra á fjármálastöðugleika í hlutaðeigandi aðildarríki og mögulegra áhrifa aðgerðanna eða ráðstafananna á aðra hluta samstæðunnar.

5. Skilavöld, sem eru ekki ósammála skilafyrirkomulagi samstæðu skv. 4. mgr., kunna að komast að sameiginlegri ákvörðun um samstæðuskilaáætlun sem nær til samstæðueininga í aðildarríki þeirra.

6. Viðurkenna skal sameiginlegu ákvörðunina sem um getur í 3. eða 5. mgr. og ákvarðanir er skilavöld taka þegar sameiginleg ákvörðun, sem um getur í 4. mgr., liggur ekki fyrir, sem ákvarðandi og skulu skilavöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum beita þeim.

7. Yfirvöld skulu án tafar framkvæma allar aðgerðir samkvæmt þessari grein og með tilhlýðilegu tilliti til þess hversu ástandið er alvarlegt.

Viðkomandi skilavöld skulu, þegar um er að ræða tilvik þar sem skilafyrirkomulag samstæðu er ekki framkvæmt og skilavöld grípa til skilaaðgerðar í tengslum við einingu innan samstæðu, vinna náið saman innan skilaráðsins með það í huga að ná fram samræmdri skilaáætlun fyrir allar einingarnar innan samstæðu sem þetta hefur áhrif á.

Skilavöld sem grípa til skilaaðgerðar í tengslum við einingu innan samstæðu skulu upplýsa aðila skilaráðsins reglulega og að fullu um þessar aðgerðir eða ráðstafanir og framvindu þeirra.

VI. BÁLKUR

SAMSKIPTI VIÐ ÞRIÐJU LÖND

93. gr.

Samningar við þriðju lönd

1. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við 218. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, lagt fram til ráðsins tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli samvinnu milli skilavalda og viðkomandi yfirvalda í þriðja landi, m.a. í þeim tilgangi að skiptast á upplýsingum í tengslum við endurreisn og gerð áætlana um skilameðferð í tengslum við stofnanir, fjármálastofnanir, móðurfélög og stofnanir þriðja lands, að því er varðar eftirfarandi aðstæður:

- a) í tilvikum þar sem móðurfélag þriðja lands á dótturstofnanir eða útibú þar sem slík útibú teljast mikilvæg í tveimur eða fleiri aðildarríkjum,
- b) í tilvikum þar sem móðurfélag, sem hefur staðfestu í aðildarríki og á dótturfélag eða mikilvægt útibú í a.m.k. einu öðru aðildarríki, á eina eða fleiri dótturstofnanir í þriðja landi,
- c) í tilvikum þar sem stofnun, sem hefur staðfestu í aðildarríki og á móðurfélag, dótturfélag eða mikilvægt útibú í a.m.k. einu öðru aðildarríki, á eitt eða fleiri útibú í einu eða fleiri þriðju löndum.

2. Með samningunum sem um getur í 1. mgr. skal einkum leitast við að tryggja að komið sé á ferlum og fyrirkomulagi milli skilavalda og viðkomandi yfirvalda þriðju landa vegna samstarfs við framkvæmd sumra eða allra verkefnanna og beitingu sumra eða allra valdheimildanna sem tilgreindar eru í 97. gr.
3. Samningarnir, sem um getur í 1. mgr., skulu ekki fela í sér ákvæði í tengslum við einstakar stofnanir, fjármálastofnanir, móðurfélög eða stofnanir í þriðju löndum.
4. Aðildarríkjum er heimilt að gera tvíhliða samninga við þriðju lönd varðandi málefni sem um getur í 1. og 2. mgr. fram að gildistöku samnings sem um getur í 1. mgr., við viðkomandi þriðja land að því marki sem slíkur tvíhliða samningur er ekki í ósamræmi við þennan bálk.

94. gr.

Viðurkenning og fullnusta skilameðferðar í þriðja landi

1. Þessi grein gildir að því er varðar skilameðferð í þriðja landi nema og þar til alþjóðasamningur eins og um getur í 1. mgr. 93. gr. tekur gildi í viðkomandi þriðja landi. Hún gildir einnig eftir gildistöku alþjóðasamnings eins og um getur í 1. mgr. 93. gr. við viðkomandi þriðju lönd að því marki sem viðurkenning og fullnusta skilameðferðar í þriðja landi fellur ekki undir þann samning.
2. Ef komið hefur verið á fót evrópsku skilaráði í samræmi við 89. gr. skal það taka sameiginlega ákvörðun um það hvort skal viðurkenna, með fyrirvara um 95. gr., skilameðferð þriðja lands að því er varðar stofnun eða móðurfélag þriðja lands sem:
 - a) á dótturfélög í Sambandinu sem hafa staðfestu í, eða útíbu í Sambandinu sem eru staðsett í og talin vera mikilvæg af, tveimur eða fleiri aðildarríkjum, eða
 - b) á eignir, réttindi eða skuldbindingar í tveimur eða fleiri aðildarríkjum eða falla undir lög þessara aðildarríkja.

Landsbundin skilavöld skulu, þegar sameiginleg ákvörðun um viðurkenningu á skilameðferð í þriðja landi er tekin, sækjast eftir fullnustu viðurkenndrar skilameðferðar í þriðja landi í samræmi við landslög þeirra.

3. Þegar ekki hefur verið tekin sameiginleg ákvörðun skilavalda sem taka þátt í evrópska skilaráðinu eða þegar ekki hefur verið komið á fót evrópsku skilaráði skal sérhvert hlutaðeigandi skilavald taka eigin ákvörðun um það hvort skuli viðurkenna og fullnusta, að undanskildum þeim tilvikum sem kveðið er á um í 95. gr., skilameðferð í þriðja landi að því er varðar stofnun eða móðurfélag í þriðja landi.

Með ákvörðuninni skal taka tilhlýðilegt tillit til hagsmuna hvers og eins aðildarríkis þar sem stofnun eða móðurfélag þriðja lands starfar og sérstaklega til mögulegra áhrifa af viðurkenningu og fullnustu skilameðferðar þriðja lands á aðra hluta samstæðunnar og fjármálastöðugleika í þessum aðildarríkjum.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi, í það minnsta, vald til gera eftirfarandi:

a) beita skilaheimildum í tengslum við eftirfarandi:

- i. eignir stofnunar eða móðurfélags í þriðja landi sem hefur staðfestu í aðildarríki þeirra eða fellur undir lög aðildarríkis þeirra,

- ii. réttindi eða skuldbindingar stofnunar í þriðja landi, sem útibú í Sambandinu í aðildarríki þeirra bókfærir eða falla undir lög aðildarríkisins, eða ef kröfur í tengslum við slík réttindi og skuldbindingar eru fullnustuhæfar í aðildarríki þeirra,
- b) ljúka við, þ.m.t. að krefjast þess að annar aðili grípi til aðgerða til að ljúka við yfirfærslu hlutabréfa eða annarra eignarhaldsgerninga í dótturfélagi í Sambandinu sem komið er á fót í aðildarríkinu sem tilnefndi yfirvöldin,
- c) beita heimildunum í 69., 70. eða 71. gr. í tengslum við réttindi aðila að samningi við einingu sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, þegar slíkar heimildir eru nauðsynlegar til að fullnusta skilameðferð í þriðja landi og
- d) gera ófullnustuhæfan allan rétt til að slíta, innleysa eða hraða samningum eða hafa áhrif á samningsbundinn rétt eininga sem um getur í 2. mgr. og annarra eininga innan samstæðu þegar slík réttindi eru afleiðing skilaaðgerðar sem gripið er til að því er varðar stofnun í þriðja landi, móðurfélag slíkra eininga eða annarra eininga innan samstæðu, hvort sjálft skilavald í þriðja landi grípur til þeirra eða gripið er til þeirra á annan hátt samkvæmt lögum eða reglum sem gilda um skilafyrirkomulag í viðkomandi landi, að því tilskildu að verulegar skuldbindingar samkvæmt samningnum, þ.m.t. greiðslu- og afhendingarskuldbindingar, og tryggingarákvæði, verði áfram uppfylltar.

5. Skilavöld geta, þegar nauðsyn krefur vegna almannahagsmuna, gripið til skilaaðgerða að því er tekur til móðurfélags þegar viðkomandi yfirvald í þriðja landi ákvarðar að stofnun sem er með réttarstöðu lögaðila í viðkomandi þriðja landi uppfyllir skilyrðin fyrir skilameðferð samkvæmt lögum þriðja landsins. Í þeim tilgangi skulu aðildarríki sjá til þess að skilavöld hafi vald til að beita skilaheimild að því er varðar viðkomandi móðurfélag og skal 68. gr. gilda.

6. Viðurkenning og fullnusta skilameðferðar þriðja lands skal ekki hafa áhrif á hefðbundna ógjaldfærimeðferð samkvæmt gildandi landslögum, eftir því sem við á og í samræmi við þessa tilskipun.

95. gr.

Réttur til að hafna viðurkenningu og fullnustu skilameðferðar í þriðja landi

Skilavaldið getur, að höfðu samráði við önnur skilavöld, ef komið hefur verið á fót evrópsku skilaráði skv. 89. gr., hafnað að viðurkenna eða fullnusta skilameðferð í þriðja landi skv. 2. mgr. 94. gr. ef það telur:

- a) að skilameðferð í þriðja landi myndi hafa skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika í aðildarríkinu þar sem skilavaldið hefur aðsetur eða að málsmeðferðin myndi hafa skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika í öðru aðildarríki,
- b) að óháð skilameðferðaraðgerð skv. 96. gr. í tengslum við útibú í Sambandinu sé nauðsynleg til að ná fram einu eða fleiri af markmiðunum með skilameðferð,
- c) að lánardrottnar, þ.m.t. einkum innstæðueigendur sem eru staðsettir eða eiga að fá greiðslu í aðildarríki, myndu ekki fá sömu meðhöndlun og lánveitendur eða innstæðueigendur þriðja lands sem hafa svipaðan lagalegan rétt samkvæmt skilameðferð þriðja heimalands,
- d) að viðurkenning eða fullnusta skilameðferðar í þriðja landi myndi hafa veruleg fjárhagsleg áhrif á aðildarríkið, eða
- e) að áhrifin af slíkri viðurkenningu eða fullnustu myndu brjóta gegn landslögnum.

96. gr.

Skilameðferð útibúa í Sambandinu

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld hafi nauðsynlegar valdheimildir til að grípa til aðgerða í tengslum við útibú í Sambandinu sem fellur hvorki undir skilameðferð í þriðja landi né málsmeðferð í þriðja landi og ein af aðstæðunum sem um getur í 95. gr. á við.

Aðildarríki skulu sjá til þess að 68. gr. gildi um framkvæmd þess háttar valdheimilda.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld geti beitt valdheimildunum sem krafist er í 1. mgr. þegar skilavaldið telur að aðgerðin sé nauðsynleg vegna almannahagsmuna og ef eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:

- a) útibúið í Sambandinu uppfyllir ekki lengur, eða þegar líklegt er að það uppfylli ekki lengur, skilyrðin samkvæmt landslögum um starfsleyfi og starfsemi innan þess aðildarríkis og að engar líkur séu á því að aðgerð einkageira, eftirlitsaðila eða viðkomandi þriðja lands myndi valda því að útibúið myndi aftur uppfylla skilyrðin eða koma í veg fyrir greiðsluþrot þess innan hæfilegs tímaramma,
- b) stofnun í þriðja landi er, að mati skilavaldsins, hvorki hæf né viljug eða að líklegt er að hún geti ekki staðið við skuldbindingar sínar gagnvart lánardrottnum í Sambandinu, eða skuldbindingar sem hefur verið stofnað til eða bókfærðar fyrir í útibúinu, þegar þær eru á gjalddaga og skilavaldið telur fullvíst að engin skilameðferð þriðja lands eða ógjaldfærimeðferð sé hafin eða muni hefjast í tengslum við viðkomandi stofnun þriðja lands innan hæfilegs tímaramma,
- c) viðkomandi yfirvald í þriðja landi hefur hafið skilameðferð í þriðja landi í tengslum við stofnun í þriðja landi eða hefur tilkynnt skilavaldinu um að það áformi að hefja slíka málsmeðferð.

3. Skilavald skal taka tillit til markmiðanna með skilameðferð þegar það grípur til óháðrar aðgerðar í tengslum við útibú í Sambandinu, í samræmi við eftirfarandi meginreglur og kröfur og að því marki sem þær eiga við:

- a) meginreglurnar sem settar eru fram í 34. gr.,
- b) kröfurnar varðandi beitingu skilaufræðanna í III. kafla IV. bóks.

97. gr.

Samstarf við yfirvöld í þriðju löndum

1. Grein þessi gildir að því er varðar samstarf við þriðja land nema og þar til alþjóðasamningur, eins og um getur í 1. mgr. 93. gr., tekur gildi í viðkomandi þriðja landi. Hún gildir einnig eftir gildistöku alþjóðasamnings sem kveðið er á um í 1. mgr. 93. gr. við viðkomandi þriðju lönd að því marki sem viðfangsefni þessarar greinar fellur ekki undir þann samning.

2. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að gera ramma um samstarfsfyrirkomulag, sem er ekki bindandi, við eftirfarandi yfirvöld í þriðja landi:

- a) viðkomandi yfirvöld í þriðja landi, þar sem móðurfélagið eða félag sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. hefur staðfestu, í tilvikum þar sem dótturfélag í Sambandinu hefur staðfestu í tveimur eða fleiri aðildarríkjum,
- b) viðkomandi yfirvöld í þriðja landi þar sem stofnun þriðja lands hefur staðfestu, í tilvikum þar sem sú stofnun starfrækir útibú í Sambandinu í tveimur eða fleiri aðildarríkjum,

- c) viðkomandi yfirvöld í þriðju löndum, í tilvikum þar sem móðurfélag eða félag sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. og hefur staðfestu í aðildarríki og dótturstofnun eða mikilvægt útibú í öðru aðildarríki, á einnig eina eða fleiri dótturstofnanir í þriðja landi þar sem þessar dótturstofnanir hafa staðfestu,
- d) viðkomandi yfirvöld í þriðju löndum, í tilvikum þar sem stofnun sem á dótturstofnun eða mikilvægt útibú í öðru aðildarríki hefur komið á fót einu eða fleiri útibúum í einu eða fleiri þriðju löndum þar sem þessi útibú hafa staðfestu.

Samningarnir sem um getur í þessari málsgrein skulu ekki fela í sér ákvæði í tengslum við einstakar stofnanir. Þeir skulu ekki leggja lagalegar skuldbindingar á aðildarríki.

3. Ramminn um samstarfssamninga, sem um getur í 2. mgr., skal koma á ferlum og fyrirkomulagi milli þátttakandi yfirvalda til upplýsingaskipta sem nauðsynleg eru fyrir samstarfið um framkvæmd sumra eða allra eftirfarandi verkefna og beitingu á sumum eða öllum eftirfarandi heimildum í tengslum við stofnanir sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. eða samstæður sem taka til slíkra stofnana:

- a) gerð skilaáætlana í samræmi við 10. til 13. gr. og svipaðar kröfur samkvæmt lögum viðkomandi þriðju landa,
- b) mat á skilabærni slíkra stofnana og samstæðna í samræmi við 15. og 16. gr. og svipaðar kröfur samkvæmt lögum viðkomandi þriðju landa,
- c) beitingu valdheimilda til að taka á eða ryðja úr vegi hindrunum á skilabærni skv. 17. og 18. gr. og allar sambærilegar valdheimildir samkvæmt lögum viðkomandi þriðju landa,
- d) beitingu snemmbærra inngripsráðstafana skv. 27. gr. og sambærilegra valdheimilda samkvæmt lögum viðkomandi þriðju landa,
- e) beitingu skilaúrræða og skilaheimilda og sambærilegra valdheimilda sem viðkomandi yfirvöldum þriðja lands er heimilt að beita.

4. Lögbær yfirvöld eða skilavöld, eftir því sem við á, skulu gera samstarfssamninga sem ekki eru bindandi í samræmi við rammaþing Eyrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar við viðkomandi yfirvöld þriðja lands eins og tilgreint er í 2. mgr.

Grein þessi skal ekki koma í veg fyrir að aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geri tvíhliða eða marghliða samninga við þriðju lönd í samræmi við 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Samstarfsfyrirkomulag sem gert er milli skilavalda aðildarríkja og þriðju landa í samræmi við þessa grein geta innihaldið ákvæði um eftirfarandi málefni:

- a) upplýsingaskipti sem nauðsynleg eru vegna undirbúnings og viðhalds skilaáætlana,
- b) samráð og samstarf við gerð skilaáætlana, þ.m.t. meginreglur um beitingu valdheimilda skv. 94. og 96. gr. og sambærilegra valdheimilda samkvæmt lögum viðkomandi þriðju landa,
- c) upplýsingaskipti sem nauðsynleg eru vegna beitingar skilaúrræða og skilaheimilda og sambærilegra valdheimilda samkvæmt lögum viðkomandi þriðju landa,

- d) snemmviðvörðun til eða samráð við aðila að samstarfsfyrirkomulagi áður en gripið er til verulegra aðgerða samkvæmt þessari tilskipun eða viðkomandi lögum þriðja lands sem hafa áhrif á stofnunina eða samstæðuna sem fyrirkomulagið tengist,
 - e) samræmingu opinberra samskipta þegar um ræðir sameiginlegar skilaaðgerðir,
 - f) málsmeðferðarreglur og fyrirkomulag vegna upplýsingaskipta og samstarfs skv. a- til e-lið, þ.m.t. og eftir því sem við á, með stofnsetningu og rekstri neyðaraðgerðarhópa.
6. Aðildarríki skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um alla samstarfssamninga sem skilavöld og lögbær yfirvöld hafa gert í samræmi við þessa grein.

98. gr.

Miðlun trúnaðarupplýsinga

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilavöld, lögbær yfirvöld og lögbær ráðuneyti skiptist aðeins á trúnaðarupplýsingum, þ.m.t. endurreisnaráætlunum, við viðkomandi yfirvöld þriðja lands ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- a) þessi yfirvöld þriðja lands falla undir kröfur og staðla varðandi þagnarskyldu sem að álitum allra hlutaðeigandi yfirvalda teljast a.m.k. jafngildi þeirra sem 84. gr. leggur þeim á herðar.
- Meðhöndlun og sending slíkra persónuupplýsinga til yfirvalda þriðju landa falla undir gildissvið laga Sambandsins og landsbundinna laga um gagnavernd, að svo miklu leyti sem upplýsingaskiptin tengjast persónuupplýsingum,
- b) upplýsingarnar, sem nauðsynlegar eru til að viðkomandi yfirvöld þriðja lands geti framkvæmt skilaaðgerðir sínar samkvæmt landslögum sem eru sambærilegar þeim sem fjallað er um í þessari tilskipun og, með fyrirvara um a-lið þessarar málsgreinar, eru ekki notaðar í neinum öðrum tilgangi.
2. Skilavöld, lögbær yfirvöld og lögbær ráðuneyti skulu ekki, þegar trúnaðarupplýsingar koma upprunalega frá öðru aðildarríki, birta þær upplýsingar viðkomandi yfirvöldum þriðja lands nema eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) viðkomandi yfirvald aðildarríkisins þaðan sem upplýsingarnar koma (upprunayfirvaldið) samþykkir birtingu upplýsinganna,
 - b) upplýsingarnar eru eingöngu birtar í þeim tilgangi sem upprunayfirvaldið leyfir.
3. Upplýsingar teljast vera trúnaðarupplýsingar, að því er varðar þessa grein, ef þær falla undir trúnaðarkvöð samkvæmt lögum Sambandsins.

VII. BÁLKUR

FJÁRMÖGNUNARFYRIRKOMULAG

99. gr.

Evrópskt kerfi um fjármögnunarfyrirkomulag

Koma skal á fót evrópsku kerfi um fjármögnunarfyrirkomulag og skal það samanstanda af:

- a) landsbundinni fjármögnun sem komið er á fót í samræmi við 100. gr.,
- b) lánstöku milli fleiri en eins landsbundins fjármögnunarfyrirkomulags eins og tilgreint er í 106. gr.,

- c) gagnkvæmri nýtingu landsbundinnar fjármögnunar þegar um er að ræða skilameðferð samstæðu eins og um getur í 107. gr.

100. gr.

Krafa um að koma á fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar

1. Aðildarríki skulu koma á fót fleiri en einu fjármögnunarfyrirkomulagi í þeim tilgangi að tryggja skilvirka beitingu skilavaldsins á skilaúrræðum og -heimildum.

Aðildarríki skulu sjá til þess að tilnefnt opinbert yfirvald eða yfirvald sem falið er opinber stjórnsýsluheimild geti hrundið af stað beitingu fjármögnunarfyrirkomulagsins.

Aðeins skal beita fjármögnunarfyrirkomulaginu í samræmi við markmiðin með skilameðferð og meginreglurnar sem settar eru fram í 31. og 34. gr.

2. Aðildarríkjum er heimilt að nota sama skipulag stjórnsýslu og fjármögnunarfyrirkomulag fyrir innstæðutryggingakerfi sín.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að fjármögnunarfyrirkomulagið hafi fullnægjandi fjármagn.

4. Fjármögnunarfyrirkomulag skal einkum, að því er varðar 3. mgr., hafa vald til að:

- a) safna framlögum fyrirfram eins og um getur í 103. gr. með það fyrir augum að ná viðmiðunarmarkinu sem tilgreint er í 102. gr.,

- b) safna óreglulegum framlögum eftir á, eins og um getur í 104. gr., þegar framlögin sem tilgreind eru í a-lið eru ekki fullnægjandi og

- c) semja um lántöku og annan stuðning eins og um getur í 105. gr.

5. Að undanskildum tilvikunum þegar það er heimilað skv. 6. gr. skal sérhvert aðildarríki skal koma á fót landsbundnu fjármögnunarfyrirkomulagi fyrir milligöngu sjóðs og er skilavaldi þess heimilt nota fjármagn úr honum í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. 101. gr.

6. Aðildarríki er heimilt, þrátt fyrir 5. mgr. þessarar greinar og í þeim tilgangi að uppfylla skyldur sínar skv. 1. mgr. þessarar greinar, að koma á fót landsbundnu fjármögnunarfyrirkomulagi sínu með skyldubundnum framlögum frá stofnunum sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þess og grundvallast á viðmiðunum sem um getur í 7. mgr. 103. gr. og eru ekki geymd í sjóði undir stjórn skilavaldsins, að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) fjárhæðin sem safnast með framlögum er a.m.k. jöfn fjárhæðinni sem krafist er að sé safnað skv. 102. gr.,

- b) skilavald aðildarríkisins á rétt á fjárhæð, sem jafngildir fjárhæð slíkra framlaga og aðildarríkið mun tafarlaust gera tiltæka fyrir skilavaldið að beiðni hins síðarnefnda, eingöngu til notkunar í þeim tilgangi sem settur er fram í 101. gr.,

- c) aðildarríkið tilkynni framkvæmdastjórninni um ákvörðun sína um að nýta sér rétt sinn til að byggja upp fjármögnunarfyrirkomulag sitt í samræmi við þessa málsgrein,

- d) aðildarríkið tilkynni framkvæmdastjórninni a.m.k. árlega um fjárhæðina sem um getur í b-lið og

- e) fjármögnunarfyrirkomulagið, nema það sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein, sé í samræmi við 99.–102. gr., 1.–4. og 6. mgr. 103. gr. og 104.–109. gr.

Heimilt er að tiltækir fjármunir, sem teknir eru til greina til að ná viðmiðunarmarkinu sem tilgreint er í 102. gr. og að því er varðar þessa málsgrein, innihaldi skyldubundin framlög frá áætlun um skyldubundin framlög sem aðildarríki hefur komið á fót innan tímabilsins frá 17. júní 2010 til 2. júlí 2014, frá stofnunum á yfirráðasvæði þess í þeim tilgangi að standa straum af kostnaði í tengslum við kerfisáhættu, greiðsluþrot og skilameðferð stofnana, að því tilskildu að aðildarríkið fari að þessum bálki. Ekki skal telja með framlög í innstæðutryggingakerfið að því er varðar viðmiðunarmarkið fyrir fjármögnunarfyrikomulag vegna skilameðferðar sem sett er fram í 102. gr.

101. gr.

Notkun fjármögnunarfyrikomulags vegna skilameðferðar

1. Skilavaldi er einungis heimilt að nota fjármögnunarfyrikomulagið sem komið er á fót í samræmi við 100. gr. að því marki sem þörf er á til að tryggja skilvirka beitingu skilauðræðanna í eftirfarandi tilgangi:

- a) að tryggja eignir eða skuldir stofnunarinnar í skilameðferð, dótturfélaga hennar, brúarfyrirtækja eða eignaumsýslufélags,
- b) að veita lán til stofnunar í skilameðferð, dótturfyrirtækja hennar, brúarfyrirtækja eða eignaumsýslufélags,
- c) að kaupa eignir af stofnun í skilameðferð,
- d) að reiða af hendi framlög til brúarfyrirtækis og eignaumsýslufélags,
- e) að greiða hluthöfum eða lánardrottnum bætur í samræmi við 75. gr.,
- f) að reiða af hendi framlög til stofnunar í skilameðferð í stað niðurfærslu eða umbreytingar á skuldbindingum tiltekinnna lánardrottna þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt og skilavaldið ákveður að undanskilja tiltekna lánardrottna undan gildissviði eftirgjafarúrræðisins í samræmi við 3.–8. mgr. 44. gr.,
- g) að lána til annars fjármögnunarfyrikomulags á valfrjálsum grundvelli í samræmi við 106. gr.,
- h) að grípa til einhverrar samsetningar aðgerða sem um getur í a- til g-lið.

Nota má fjármögnunarfyrikomulagið til að grípa einnig til aðgerðanna sem um getur í fyrstu undirgrein að því er tekur til kaupandans í tengslum við rekstrarsöluúrræðið.

2. Ekki skal nota fjármögnunarfyrikomulag vegna skilameðferðar til að taka á beinan hátt á sig tap stofnunar eða einingar sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. eða til að endurfjármagna slíka stofnun eða einingu. Meginreglurnar, sem gilda um notkun fjármögnunarfyrikomulagsins vegna skilameðferðar skv. 44. gr., skulu gilda fari svo að notkun fjármögnunarfyrikomulagsins vegna skilameðferðar eins og segir í 1. mgr. þessarar greinar leiðir á óbeinan hátt til þess að hluti af tapi stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. er fluttur áfram til fjármögnunarfyrikomulagsins vegna skilameðferðar.

102. gr.

Viðmiðunarmark

1. Aðildarríki skulu tryggja að eigi síðar en 31. desember 2024 nemi tiltækir fjármunir fjármögnunarfyrikomulags þeirra a.m.k. 1% af fjárhæð tryggðra innstæðna allra stofnana sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þeirra. Aðildarríki geta sett viðmiðunarmörk sem eru hærri en þessi fjárhæð.

2. Á upphafstímabilinu, sem um getur í 1. mgr., skal dreifa framlögum til fjármögnunarfyrirkomulagsins, fengnum í samræmi við 103. gr., eins jafnt yfir tímabilið og kostur er uns viðmiðunarmarkinu hefur verið náð, tilhlýðilegt tillit skal þó veita hagsveiflum og áhrifum sem sveifluaukandi framlög gætu haft á fjárhagsstöðu stofnana sem veita framlög.

Aðildarríkjum er heimilt að framlengja upphafstímabilið um 4 ár að hámarki ef fjármögnunarfyrirkomulagið hefur greitt uppsafnaðar greiðslur umfram 0,5% af tryggðum innstæðum allra stofnananna sem hafa starfsleyfi á yferráðasvæði þeirra og eru tryggðar samkvæmt tilskipun 2014/49/ESB.

3. Veita skal aftur hefðbundin framlög sem fengin eru í samræmi við 103. gr. uns viðmiðunarmarkinu er náð þegar tiltækir fjármunir eftir upphafstímabilið sem um getur í 1. mgr. eru lægri en viðmiðunarmarkið sem tilgreint er í þeirri málsgrein. Framlög þessi skulu, þegar viðmiðunarmarkinu hefur verið náð í fyrsta sinn og þegar tiltækir fjármunir hafa í kjölfarið dregist saman í minna en tvo þriðju hluta viðmiðunarmarksins, ákvörðuð þannig að ná megi viðmiðunarmarkinu innan sex ára.

Regluleg iðgjöld skulu taka mið af hagsveiflum eftir því sem eðlilegt má telja og þeim áhrifum sem sveiflufjafnandi iðgjöld kunna að hafa þegar árleg framlög eru ákvörðuð skv. þessari málsgrein.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fram skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2016 með ráðleggingum um viðeigandi viðmiðunarpunkt til að setja viðmiðunarmark fyrir fleiri en eitt fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar og einkum hvort heildarskuldbindingar séu betri grundvöllur en tryggðar innstæður.

5. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, leggja fram tillögu að nýrri löggjöf, sem byggist á niðurstöðu skýrslunnar sem um getur í 4. mgr., fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 31. desember 2016 á grundvelli viðmiðunarmarksins fyrir fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar.

103. gr.

Framlög greidd fyrirfram

1. Aðildarríki skulu, til að ná viðmiðunarmarkinu sem tilgreint er í 102 gr., tryggja að framlög séu innheimt a.m.k. árlega frá stofnunum sem hafa starfsleyfi á yferráðasvæði þeirra, þ.m.t. útibúum í Sambandinu.

2. Framlög hvernar stofnunar skulu vera í hlutfalli við fjárhæð skuldbindinga hennar (að undanskildum eiginfjárgrunni) að frádregnum tryggðum innstæðum, að því er tekur til samanlagðra skuldbindinga (að undanskildum eiginfjárgrunni) að frádregnum tryggðum innstæðum allra stofnana sem hafa starfsleyfi á yferráðasvæði aðildarríkisins.

Aðlaga skal framlög þessi í hlutfalli við áhættulýsingu stofnana í samræmi við viðmiðanirnar sem samþykktar eru skv. 7. mgr.

3. Tiltækir fjármunir, sem hafðir eru til hliðsjónar við að ná viðmiðunarmarkinu sem tilgreint er í 102. gr., geta tekið til óafturkræfra greiðsluskuldbindinga, sem eru að öllu leyti studdar af veði í áhættulitlum eignum án kvaða vegna réttinda þriðju aðila, til frjálsrar ráðstöfunar skilavalda og eingöngu notaðir í þeim tilgangi sem tilgreindur er í 1. mgr. 101. gr. Hlutfall óafturkræfra greiðsluskuldbindinga skal ekki fara yfir 30% af heildarfjárhæð framlaga sem safnað er samkvæmt þessari grein.

4. Aðildarríki skulu tryggja að skyldan til að greiða framlög sem tilgreind er í þessari grein sé framfylgjanleg samkvæmt landslögum og að framlög sem eru til greiðslu séu greidd að fullu.

Aðildarríki skulu leggja á viðeigandi skyldur um eftirlit, bókhald, skýrslugjöf og aðrar skyldur til að tryggja að framlög sem eru til greiðslu séu greidd að fullu. Aðildarríki skulu tryggja að til staðar séu ráðstafanir sem gera kleift að sannreyna tilhlýðilega hvort framlögin hafi verið réttilega greidd. Aðildarríki skulu tryggja ráðstafanir sem koma í veg fyrir undanfærslur, hjásneiðingu og misnotkun.

5. Einungis skal nota fjárhæðirnar sem fengnar eru í samræmi þessa grein í þeim tilgangi sem tilgreindur er í 1. mgr. 101. gr.
6. Heimilt er að fjármögnunarfyrirkomulagið njóti góðs hverju sinni af fjárhæðunum sem fengnar eru frá stofnun í skilameðferð eða brúarfyrirtæki, af vöxtum og öðrum tekjum af fjárfestingum og öllum öðrum tekjum, með fyrirvara um 37., 38., 40., 41. og 42. gr.
7. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 115. gr. til að skýra hvernig framlög eru aðlöguð í hlutfalli við áhættulýsingu stofnana sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, með tilliti til alls eftirfarandi:
 - a) áhættugrunns stofnunarinnar, þ.m.t. mikilvægi viðskiptastarfsemi hennar, áhættuskuldbinding utan efnahagsreiknings og umfang skuldsetningar,
 - b) stöðugleika og fjölbreytni fjármögnunarleiða fyrirtækisins og veðbandslausra auðseljanlegra eigna,
 - c) fjárhagsstöðu stofnunarinnar,
 - d) líkinda á því að stofnunin sæti skilameðferð,
 - e) að hvaða marki stofnunin hafi áður notið góðs af sérstökum opinberum fjárstuðningi,
 - f) hversu flókin samsetning stofnunarinnar er skilabærni hennar,
 - g) mikilvægi stofnunarinnar fyrir stöðugleika fjármálakerfisins eða efnahag eins eða fleiri aðildarríkja eða Sambandsins,
 - h) staðreyndarinnar að stofnunin er hluti af stofnanaverndarkerfi.
8. Framkvæmdastjórninni skal veitt vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 7. gr. í því skyni að tilgreina:
 - a) skráningar-, reikningsskila- og skýrslugjafarskyldur og aðrar skuldbindingar sem um getur í 4. mgr. og eru ætlaðar til að tryggja að framlög séu í raun greidd,
 - b) ráðstafanirnar sem um getur í 4. mgr. til að tryggja að tilhlýðilega sé sannreynt hvort framlög hafi verið réttilega greidd.

104. gr.

Sérstök eftiráframlög

1. Þegar tiltækir fjármunir duga ekki til að ná yfir tap, kostnað eða önnur útgjöld, sem stofnað er til með notkun fjármögnunarfyrirkomulagsins, skulu aðildarríki tryggja að sérstökum eftiráframlögum sé safnað frá stofnununum sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þeirra til þess að standa undir viðbótarfjárhæðunum. Úthluta skal þessum sérstöku eftiráframlögum milli stofnana í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 103. gr.

Fjárhæð sérstakra eftiráframlaga skal ekki vera hærri en þreföld árleg fjárhæð framlaga sem er ákvörðuð í samræmi við 103. gr.

2. Ákvæði 4.–8. mgr. 103 gr. gilda um framlögin sem aflað er samkvæmt þessari grein.

3. Skilavaldi er heimilt að fresta, að öllu leyti eða að hluta, greiðslu stofnunar á sérstökum eftirágreiddum framlögum til fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar ef greiðsla þeirra framlaga gæti stefnt lausafjástöðu eða gjaldþoli stofnunarinnar í hættu. Ekki skal veita slíkan frest í lengri tíma en sex mánuði en hann má framlengja að fenginni beiðni frá stofnuninni. Greiða skal framlög, sem frestað er samkvæmt þessari málsgrein, þegar greiðslan stefnir ekki lengur lausafjástöðu eða gjaldþoli stofnunarinnar í hættu.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 115. gr. til að tilgreina við hvaða aðstæður og með hvaða skilyrðum er hægt að leyfa stofnun að fresta greiðslu á framlögum skv. 3. mgr. þessarar greinar.

105. gr.

Aðrar fjármögnunarleiðir

Aðildarríki skulu tryggja að fjármögnunarfyrirkomulag innan þeirra lögsögu geti tekið lán eða fengið annars konar stuðning frá stofnunum, fjármálastofnunum eða öðrum þriðju aðilum ef fjárhæðirnar, sem safnast í samræmi við 103. gr., duga ekki til að mæta tapi, kostnaði eða öðrum útgjöldum sem stofnað er til með notkun fjármögnunarfyrirkomulagsins og sérstöku eftiráframlögin sem kveðið er á um í 104. gr. eru ekki þegar í stað tiltæk eða fullnægjandi.

106. gr.

Lántaka milli margs konar fjármögnunarfyrirkomulags

1. Aðildarríki skulu tryggja að hvert fjármögnunarfyrirkomulag innan lögsögu þeirra geti óskað eftir láni frá hverju öðru fjármögnunarfyrirkomulagi innan Sambandsins þegar:

- a) fjárhæðirnar, sem safnað var skv. 103. gr., nægja ekki til að standa undir tapi, kostnaði eða öðrum útgjöldum, sem stofnað hefur verið til með notkun fjármögnunarfyrirkomulagsins,
- b) óregluleg eftiráframlög, sem kveðið er á um í 104. gr., eru ekki tiltæk þegar í stað og
- c) aðrar fjármögnunarleiðir, sem kveðið er á um í 105. gr., eru ekki tiltækar þegar í stað á eðlilegum kjörum.

2. Aðildarríki skulu tryggja að sérhvert fjármögnunarfyrirkomulag innan lögsögu þeirra hafi valdheimild til að lána öðru fjármögnunarfyrirkomulagi innan Sambandsins við þær aðstæður sem tilgreindar eru í 1. mgr.

3. Í kjölfar beiðni skv. 1. mgr. skal annað fjármögnunarfyrirkomulag innan Sambandsins ákveða hvort lána eigi fjármögnunarfyrirkomulaginu sem hefur óskað eftir láninu. Aðildarríki geta gert kröfu um að sú ákvörðun sé tekin að höfðu samráði við, eða með samþykki, þar til bærar ráðuneytis eða ríkisstjórnarinnar. Taka skal ákvörðunina með tilliti til þess hversu brýn hún er.

4. Gera skal samkomulag milli fjármögnunarfyrirkomulagsins, sem þiggur lánið og annars fjármögnunarfyrirkomulags sem hefur ákveðið að taka þátt, um vexti, endurgreiðslutímabil og aðra skilmála og skilyrði fyrir lánunum. Lán sérhvers fjármögnunarfyrirkomulags sem tekur þátt skulu bera sömu vexti, hafa sama endurgreiðslutímabil og aðra skilmála og skilyrði nema sérhvert fjármögnunarfyrirkomulag samþykki annað.

5. Fjárhæðin sem sérhver þátttakandi fjármögnunarfyrirkomulags lánar skal vera í hlutfalli við fjárhæð tryggðra innstæðna í aðildarríki þess fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar af samanlögðum tryggðum innstæðum í aðildarríkjum sérhvers þátttakanda fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar. Þessi hlutföll framlaga geta verið mismunandi á grundvelli samnings sérhvers þátttakanda fjármögnunarfyrirkomulags.

6. Fara skal með útistandandi lán til fjármögnunarfyrirkomulags annars aðildarríkis vegna skilameðferðar samkvæmt þessari grein eins og eign fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar er veitti lánið og má taka það með í reikninginn með tilliti til viðmiðunarmarks þess fjármögnunarfyrirkomulags.

107. gr.

Gagnkvæm nýting landsbundins fjármögnunarfyrirkomulags þegar um skilameðferð samstæðu er að ræða

1. Aðildarríki skulu tryggja, þegar um er að ræða skilameðferð samstæðu, eins og um getur í 91. gr. eða 92. gr., að landsbundið fjármögnunarfyrirkomulag sérhverrar stofnunar sem er hluti af samstæðunni taki þátt í fjármögnun skilameðferðar samstæðunnar í samræmi við þessa grein.

2. Skilavaldið á samstæðustigi skal, að því er varðar 1. mgr. og að höfðu samráði við skilavöld stofnananna sem eru hluti af samstæðunni, leggja til fjármögnunaráætlun sem yrði hluti af skilafyrirkomulaginu sem kveðið er á um í 91. og 92. gr., ef nauðsyn krefur og áður en gripið er til nokkurrar skilaaðgerðar.

Samþykkinga skal fjármögnunaráætlunina í samræmi við þá tilhögun ákvarðanatöku sem um getur í 92. mgr. 91. gr.

3. Í fjármögnunaráætluninni skal vera:

- a) verðmat í samræmi við 36. gr. að því er varðar viðkomandi samstæðueiningar,
- b) tapið sem hver viðkomandi samstæðueining á að viðurkenna á þeirri stundu sem gripið er til skilaufræða,
- c) tapið sem sérhver flokkur hluthafa og lánardrottna myndi verða fyrir, að því er varðar hverja viðkomandi samstæðueiningu,
- d) öll framlög sem innstæðutryggingakerfi myndu þurfa að leggja til í samræmi við 1. mgr. 109. gr.,
- e) heildarframlag fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar og tilgangur og form framlagsins,
- f) grundvöllur útreiknings fjárhæðarinnar sem sérhvert landsbundið fjármögnunarfyrirkomulag aðildarríkjanna, þar sem viðkomandi samstæðueiningar eru staðsettar, þarf að leggja fram til fjármögnunar skilameðferðar samstæðunnar til þess að ná samanlögðu heildarframlagi eins og um getur í e-lið,
- g) fjárhæðin sem landsbundið fjármögnunarfyrirkomulag sérhverrar viðkomandi samstæðueiningar verður að leggja út til fjármögnunar skilameðferðar samstæðu og form framlagsins,
- h) fjárhæðin sem fengin er að láni sem fjármögnunarfyrirkomulag aðildarríkjanna, þar sem viðkomandi samstæðueiningar eru staðsettar, munu semja um frá stofnunum, fjármálastofnunum og öðrum þriðju aðilum samkvæmt 105. gr.,
- i) tímarammi fyrir notkun sérhvers fjármögnunarfyrirkomulags aðildarríkjanna þar sem viðkomandi samstæðueiningar eru staðsettar og ætti að vera hægt að framlengja eftir því sem við á.

4. Grundvöllur fyrir skiptingu framlagsins, sem um getur í e-lið 3. mgr., skal vera í samræmi við 5. mgr. þessarar greinar og meginreglurnar, sem settar eru fram í áætluninni um skilameðferð samstæðunnar, í samræmi við f-lið 3. mgr. 12. gr., nema um annað sé samið í fjármögnunaráætluninni.
5. Grundvöllur útreiknings á framlagi sérhvers landsbundins fjármögunarfyrirkomulags skal, nema um annað sé samið í fjármögnunaráætluninni, gerður með tilliti til:
- a) hlutfalls áhættuveginna eigna samstæðunnar, sem eru í vörslu stofnana og eininga, sem um getur í b-, c- og d- lið 1. mgr. 1. gr. og komið er á fót í aðildarríki þessa fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar,
 - b) hlutfalls eigna samstæðunnar, sem eru í vörslu stofnana og eininga sem um getur í b-, c- og d- lið 1. mgr. 1. gr. og komið er á fót í aðildarríki þessa fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar,
 - c) hlutfalls tapsins, sem hefur valdið því að þörf er á skilameðferð samstæðu, sem á rætur að rekja til samstæðueininga undir eftirliti lögbærra yfirvalda í aðildarríki þessa fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar og
 - d) hlutfalls þeirra tilfanga fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar samstæðu sem vænta má að verði notuð samkvæmt fjármögnunaráætluninni á beinan hátt í þágu samstæðueininga sem komið er á fót í aðildarríki þess fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar.
6. Aðildarríki skulu fyrirfram koma á reglum og málsmeðferð til að tryggja að sérhvert landsbundið fjármögnunarfyrirkomulag geti greitt framlag sitt til fjármögnunar skilameðferðar vegna samstæðu án tafar, með fyrirvara um 2. mgr.
7. Aðildarríki skulu, að því er varðar þessa grein, tryggja að fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar samstæðu geti, samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 105. gr., samið um lántöku eða annað form stuðnings við stofnanir, fjármálastofnanir eða þriðju aðila.
8. Aðildarríki skulu tryggja að sérhvert landsbundið fjármögnunarfyrirkomulag innan lögsögu þeirra geti tryggt öll lán sem fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar samstæðu tekur í samræmi við 7. mgr.
9. Aðildarríki skulu tryggja að allur hagnaður eða ávinningur, sem fæst með notkun fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar samstæðu, renni til landsbundna fjármögnunarfyrirkomulagsins í samræmi við framlög þeirra til fjármögnunar skilameðferðarinnar eins og sett er fram í 2. mgr.

108. gr.

Forgangsröðun innstæðna í réttindaröð vegna ógjaldfærni

Aðildarríki skulu tryggja að í landslögum um hefðbundna ógjaldfærni:

- a) hafi eftirfarandi sömu stöðu í forgangsröð og forgang umfram þann sem veittur er vegna krafna venjulegra ótryggðra, almennra lánardrottna:
 - i. sá hluti tryggingahæfra innstæðna einstaklinga og örfyrirtækja, lítilla fyrirtækja og meðalstórra fyrirtækja sem er hærrí en sem nemur stigi tryggingaverndar sem kveðið er á um í 6. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
 - ii. innstæður einstaklinga, örfyrirtækja, lítilla fyrirtækja og meðalstórra fyrirtækja sem væru tryggingahæfar innstæður hefðu þær verið lagðar inn í gegnum útibú stofnunar sem komið er á fót innan Sambandsins og er staðsett utan Sambandsins.

b) hafi eftirfarandi sömu stöðu í forgangsröð sem er hærri en sá sem veittur er samkvæmt a-lið:

i. tryggðar innstæður,

ii. innstæðutryggingakerfi sem ganga inn í kröfu til réttinda og skuldbindinga tryggðra innstæðueigenda í ógjaldfærni.

109. gr.

Notkun innstæðutryggingakerfis með tilliti til skilameðferðar

1. Aðildarríki skulu tryggja, þegar skilavöldin grípa til skilaaðgerðar og að því tilskildu að aðgerðin tryggi að innstæðueigendur hafi áfram aðgang að innstæðum sínum, að innstæðutryggingakerfið sem stofnunin tengist beri ábyrgð á:

- a) fjárhæð þeirrar niðurfærslu sem hefði átt sér stað þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt, að því er varðar tryggðar innstæður, til þess að mæta tapi stofnunarinnar, skv. a-lið 1. mgr. 46. gr., hefðu tryggðu innstæðurnar fallið undir eftirgjöfina og verið færðar niður með sama hætti og kröfur lánardrottna sem hafa sama forgang samkvæmt landslögum um hefðbundna ógjaldfærni meðferð eða
- b) þegar einu eða fleiri skilavörðum er beitt, öðrum en eftirgjafarúrræðinu, fjárhæð tapsins sem tryggðir innstæðueigendur hefðu orðið fyrir, myndu þeir hafa orðið fyrir tapi í hlutfalli við það sem lánardrottnar hefðu orðið fyrir með sama forgang að landslögum um hefðbundna ógjaldfærni meðferð.

Í öllum tilvikum skal skuldbinding innstæðutryggingakerfisins ekki vera meiri en sem nemur fjárhæð tapsins sem það hefði þurft að þola hefði stofnunin sætt skilameðferð samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni meðferð.

Þegar eftirgjafarúrræði er beitt skal innstæðutryggingakerfið ekki krafið um framlög til kostnaðar endurfjármögnunar stofnunarinnar eða brúarfyrirtækisins skv. b-lið 1. mgr. 46. gr.

Þegar ákvarðað er með verðmati skv. 74. gr. að framlag innstæðutryggingakerfisins til skilameðferðarinnar er hærra en sem nemur hreinu tapi sem það hefði orðið fyrir hefði stofnuninni verið slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni meðferð skal innstæðutryggingakerfið eiga rétt á greiðslu þess mismunar frá fjármögnunarfyrirkomulaginu vegna skilameðferðar í samræmi við 75. gr.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að við ákvörðun á fjárhæðinni, sem innstæðutryggingakerfið er ábyrgt fyrir í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, sé farið að skilyrðunum sem um getur í 36. gr.

3. Framlagið frá innstæðutryggingakerfinu að því er varðar 1. mgr. skal vera í reiðufé.

4. Þegar tryggingahæfar innstæður í stofnun í skilameðferð eru fluttar til annarrar einingar með rekstrarsöluúrræði eða brúarstofnunarúrræði hafa innstæðueigendur enga kröfu samkvæmt tilskipun 2014/49/ESB, á hendur innstæðutryggingakerfinu í tengslum við nokkurn hluta af innstæðum þeirra hjá stofnuninni í skilameðferð sem ekki er fluttur, að því tilskildu að fjárhæð fjármunanna, sem fluttir eru, sé jöfn eða hærri en heildartryggingaverndin sem kveðið er á um í 6. gr. tilskipunar 2014/49/ESB.

5. Regluleg framlög til innstæðutryggingakerfisins skulu, þrátt fyrir 1.–4. mgr. og ef tiltækir fjármunir í innstæðutryggingakerfi eru notaðir í samræmi við það og lækka í kjölfarið niður í minna en tvo þriðju viðmiðunarmarks innstæðutryggingakerfisins, vera sett við mörk sem greiða fyrir því að viðmiðunarmarkinu verði náð innan sex ára.

Í öllum tilvikum skal skuldbinding innstæðutryggingakerfisins ekki vera meiri en fjárhæðin sem jafnast á við 50% af viðmiðunarmarkinu skv. 10. gr. tilskipunar 2014/49/ESB. Aðildarríkjum er heimilt, með tilliti til sérkenna landsbundinna bankageira þeirra, sett hlutfall sem er hærra en 50%.

Þátttaka innstæðutryggingakerfisins samkvæmt þessari reglugerð skal ekki, í neinum tilvikum verða meiri en tapið sem það hefið stofnað til við skil við hefðbundna ógjaldfærimeðferð.

VIII. HLUTI

VIÐURLÖG

110. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir

1. Með fyrirvara um rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita refsiviðurlögum skulu aðildarríki mæla fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem gilda þegar ekki hefur verið farið að landslögum sem lögleiða þessa tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Ákveði aðildarríki að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög vegna brota sem falla undir landsbundinn refsirétt skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi ákvæði refsiréttar. Stjórnsýsluviðurlögin og aðrar stjórnsýsluráðstafanir skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif.

2. Aðildarríki skulu tryggja, þegar skuldbindingar sem um getur í 1. mgr, gilda um stofnanir, fjármálastofnanir og móðurfyrirtæki í Sambandinu, að beita megi stjórnsýsluviðurlögum þegar brotið er í bága við þær, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í landslögum, gegn meðlimum stjórnarinnar og öðrum einstaklingum sem samkvæmt landslögum bera ábyrgð á brotinu.

3. Veita skal skilavöldum valdheimild til að leggja á stjórnsýsluviðurlög sem kveðið er á um í þessari tilskipun eða, þegar um önnur yfirvöld er að ræða, lögbærum yfirvöldum, eftir því hvers eðlis brot er. Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu hafa allar valdheimildir sem þarf til eftirlits og rannsókna og nauðsynlegar mega teljast til þau geti innt af hendi verkefni sín. Þegar skilavöld og lögbær yfirvöld beita heimildum sínum til að leggja á viðurlög skulu þau hafa með sér nána samvinnu til að tryggja að stjórnsýsluviðurlög eða aðrar stjórnsýsluráðstafanir beri tilætlaðan árangur og samræma aðgerðir sínar þegar tekið er á málum sem ná yfir landamæri.

4. Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu beita stjórnsýsluheimildum sínum til að leggja á viðurlög í samræmi við þessa tilskipun og landslög, með einhverjum eftirfarandi hætti:

- a) beint,
- b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
- c) á ábyrgð þeirra með framsali til slíkra yfirvalda,
- d) með því að leita til dómsyfirvalda.

111. gr.

Sértæk ákvæði

1. Aðildarríki skulu tryggja að lög og stjórnsýslufyrirmæli þeirra kveði á um viðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir, a.m.k. við eftirfarandi aðstæður:

- a) þegar áætlanir um endurreisnaráætlun og endurreisnaráætlun samstæðu eru ekki samdar, þeim viðhaldið eða uppfærðar, sem brýtur í bága við 5. eða 7. gr.,

- b) þegar ásetningur um að veita fjárstuðning til samstæðu er ekki tilkynntur lögbæru yfirvaldi, sem brýtur í bága við 25. gr.,
- c) þegar ekki eru veittar allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að þróa skilaáætlun, sem brýtur í bága við 11. gr.,
- d) þegar stjórn stofnunar eða einingar, sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr., tilkynnir ekki lögbæru yfirvaldi þegar stofnun eða eining, sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr., sé á leið í greiðsluþrot eða líklegt sé að hún fari í greiðsluþrot, sem brýtur í bága við 1. mgr. 81. gr.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir, sem unnt er að beita, innihaldi a.m.k. eftirfarandi í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr.:

- a) opinbera yfirlýsingu sem tilgreinir einstaklinginn, stofnunina, fjármálastofnunina, móðurfélagið í Sambandinu eða annan lögaðila sem ber ábyrgð á brotinu,
- b) skipun til þess einstaklings eða lögaðila sem ber ábyrgð á brotinu um að hætta framferðinu og endurtaki það ekki,
- c) tímabundið bann við því að einhver í stjórn eða framkvæmdastjórn stofnunarinnar, eða einingarinnar sem um getur í b-, c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. eða einhver annar einstaklingur sem talinn er bera ábyrgð, sinni hlutverkum í stofnunum eða einingum sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr.,
- d) stjórnsýslusektir sem nema allt að 10% af hreinni heildarveltu þess lögaðila á ári, á næstliðnu rekstrarári, þegar um lögaðila er að ræða. Ef lögaðilinn er dótturfélag móðurfélags skal veltan, sem tekið er mið af, vera af samstæðureikningi endanlega móðurfélagsins á næstliðnu rekstrarári þegar lögaðilinn er dótturfélag móðurfélags,
- e) stjórnsýslusektir sem eru allt að 5 000 000 evra eða, í þeim aðildarríkjum sem hafa ekki evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli viðkomandi ríkis 2. júlí 2014, þegar um er að ræða einstakling.,
- f) stjórnsýslusektir sem eru allt að tvöföld fjárhæð hagnaðar af brotinu, þegar unnt er ákvarða þann hagnað.

112. gr.

Birting stjórnsýsluviðurlaga

1. Aðildarríki skulu tryggja að skilavöld og lögbær yfirvöld birta á opinberu vefsetri sínu a.m.k. öll stjórnsýsluviðurlög sem þau leggja við brotum gegn ákvæðum landslaga, sem sett eru til að lögleiða þessa tilskipun, þegar slík viðurlög hafa ekki sætt kærur eða þegar kæruréttur hefur verið fullnýttur. Slík birting skal fara fram án ástæðulausrar tafar eftir að einstaklingnum eða lögaðilanum er greint frá viðurlögunum, þ.m.t. upplýsingar veittar um tegund og eðli brotsins og deili á einstaklingnum eða lögaðilanum sem beittur er viðurlögunum.

Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu, án ástæðulausrar tafar, birta á opinberu vefsetri sínu upplýsingar um stöðu kærur og niðurstöðu kærunnar, þegar aðildarríki leyfa birtingu viðurlaga sem unnt er að kæra.

2. Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu birta viðurlögin, sem þau beita undir nafnleynd á hátt sem er í samræmi við landslög, við allar eftirfarandi aðstæður:

- a) þegar viðurlögum er beitt gegn einstaklingi og birting persónuupplýsinga telst, við skyldubundið fyrirframmat á meðalhófi slíkrar birtingar, ekki vera í réttu hlutfalli við brotið.

- b) þegar birting myndi stofna í hættu stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn sakamáls,
- c) þegar birting myndi valda, að því marki sem hægt er að ákvarða, óhóflegum skaða fyrir stofnanirnar, eða einingarnar sem um getur í b-, c- eða d- lið 1. mgr. 1. gr., eða fyrir einstaklinga sem eiga í hlut.

Í slíkum tilvikum er einnig heimilt að fresta birtingu viðkomandi gagna um hæfilegan tíma ef fyrirséð er að ástæður birtingar undir nafnleynd hyrfu innan þess frests.

3. Skilavöld og lögbær yfirvöld skulu tryggja að allar birtingar í samræmi við þessa grein verði aðgengilegar á opinberum vefsetrum þeirra í a.m.k. fimm ár. Aðeins skal halda persónuupplýsingum, sem koma fram í birtingunni, á opinberu vefsetri skilavaldsins eða lögbæra yfirvaldsins þann tíma sem nauðsynlegt er, í samræmi við gildandi reglur um gagnavernd.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. júlí 2016, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um birtingu aðildarríkja á viðurlögum undir nafnleynd, eins og kveðið er á um í 2. mgr., og einkum hvort um veruleg frávik sé að ræða milli aðildarríkja, að því er þetta varðar. Skýrslan skal einnig fjalla um veruleg frávik í tímalengd birtinga viðurlaga samkvæmt landslögum aðildarríkja um birtingu viðurlaga.

113. gr.

Umsjón Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar með miðlægu gagnasafni

1. Með fyrirvara um kröfur um þagnarskyldu sem um getur í 84. gr. skulu skilavöld og lögbær yfirvöld upplýsa Evrópsku bankaftirlitsstofnunina um öll stjórnsluviðurlög sem þau beita skv. 111. gr. og um stöðu viðkomandi kæru og niðurstöðu hennar. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal hafa umsjón með miðlægu gagnasafni um viðurlög sem miðlað er til hennar einvörðungu til að skilavöld skiptist á upplýsingum sem skulu eingöngu vera aðgengilegar þeim og skulu uppfærðar á grundvelli upplýsinga sem skilavöld veita. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal hafa umsjón með miðlægu gagnasafni um viðurlög sem miðlað er til hennar einvörðungu til að lögbær yfirvöld skiptist á upplýsingum sem skulu eingöngu vera aðgengilegar þeim og skulu uppfærðar á grundvelli upplýsinga sem lögbær yfirvöld veita.

2. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal hafa umsjón með vefsíðu með tenglum sem vísa til birtingar viðurlaga hvers skilavalds og hvers lögbærs yfirvalds skv. 112. gr. og gefa til kynna tímabilið sem sérhvert aðildarríki birtir viðurlög fyrir.

114. gr.

Skilvirk beiting lögbærra yfirvalda og skilavalda á viðurlögum og framkvæmd valdheimilda til að beita viðurlögum

Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld og skilavöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar ákvörðun er tekin um tegund stjórnsluviðurlaga eða annarra stjórnsluráðstafana og fjárhæð stjórnslufjársekta, þ.m.t. og eftir því sem við á:

- a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,
- b) umfang ábyrgðar einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu,
- c) fjárhagslegur styrkur einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina á brotinu, eins og til dæmis er tilgreint með heildarveltu lögaðilans sem ber ábyrgðina eða árstekur einstaklingsins sem er ábyrgur,
- d) hagnaður einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina eða tapið sem hann kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,

- e) tap þriðju aðila vegna brotsins, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,
- f) umfang samstarfs einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina á brotinu við lögbæra yfirvaldið og skilavaldið,
- g) fyrri brot einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina á brotinu,
- h) allar mögulegar kerfistengdar afleiðingar af brotinu.

IX. HLUTI

FRAMKVÆMDAVALD

115. gr.

Beiting framsals

1. Fela skal framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja framseldar gerðir, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórnin skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 2. gr. (2. mgr.), 44. gr. (11. mgr.), 76. gr. (4. mgr.), 103. gr. (7. og 8. mgr.) og 104. gr. (4. mgr.), um óákveðinn tíma frá 2. júlí 2014.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 2. gr. (2. mgr.), 44. gr. (11. mgr.), 76. gr. (4. mgr.), 103. gr. (7. og 8. mgr.) og 104. gr. (4. mgr.) Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Tilkynna skal Evrópuþinginu og ráðinu samtímis um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 2. gr. (2. mgr.), 44. gr. (11. mgr.), 76. gr. (4. mgr.), 103. gr. (7. og 8. mgr.) og 104. gr. (4. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Framlengja skal þetta tímabil um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.
6. Framkvæmdastjórnin skal ekki samþykkja framseldar gerðir þegar grannskoðunartími Evrópuþingsins er takmarkaður við minna en fimm mánuði vegna fría, þ.m.t. framlengingar.

X. BÁLKUR

BREYTINGAR Á TILSKIPUNUM 82/891/EBE, 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB OG 2013/36/ESB OG Á REGLUGERÐUM (ESB) NR. 1093/2010 OG (ESB) 648/2012

116. gr.

Breyting á tilskipun 82/891/EBE

Eftirfarandi komi í stað 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 82/891/EBE:

„4. Ákvæði 2. mgr., 3. mgr. og 4. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/35/ESB (*) skulu gilda.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/35/ESB frá 5. apríl 2011 um samruna hlutafélaga (Stjtíð. ESB L 110, 29.4.2011, bls. 1).“

117. gr.

Breytingar á tilskipun 2001/24/EB

Tilskipun 2001/24/EB er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi málsgreinar bætist við 1. gr.:

„3. Tilskipun þessi skal einnig gilda um verðbréfafyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 2. lið 1.mgr. 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013(*) og útibúum þeirra sem staðsett eru í öðrum aðildarríkjum en þeim þar sem þau eru með höfuðstöðvar.

4. Tilskipun þessi skal, þegar um er að ræða beitingu skilaúrræða og skilaheimilda sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(**), einnig gilda um fjármálastofnanir, fyrirtæki og móðurfyrirtæki sem falla undir gildissvið tilskipunar 2014/59/ESB.

5. Ákvæði 4. og 7. gr. þessarar tilskipunar gilda ekki þegar ákvæði 83. gr. tilskipunar 2014/59 gilda.

6. Ákvæði 33. gr. þessarar tilskipunar skulu ekki gilda þegar ákvæði 84. gr. tilskipunar 2014/59 gilda.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærnisröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

2) Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

— „heimaaðildarríki“: heimaaðildarríki eins og það er skilgreint í 43. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 575/2013,

— „gístiaðildarríki“: gístiaðildarríki eins og það er skilgreint í 44.lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 575/2013,

— „útibú“: útibú eins og það er skilgreint í 17. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

— „lögbært yfirvald“: lögbært yfirvald eins það er skilgreint í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða skilavald í skilningi 18. liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB að því er varðar endurskipulagningarráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt þeirri tilskipun,

- „stjórnandi“: hver sá einstaklingur eða aðili sem skipaður er af stjórnvöldum eða dómsmálayfirvöldum til að hafa umsjón með endurskipulagningarráðstöfunum,
- „stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld“: stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld í aðildarríkjunum sem eru lögbær til að sjá um endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð,
- „endurskipulagningarráðstafanir“: ráðstafanir sem ætlað er að viðhalda eða endurreisa fjárhagsstöðu lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis, eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 4. gr., 2. lið reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og gætu haft áhrif á réttindi þriðju aðila sem þegar eru fyrir hendi, þ.m.t. ráðstafanir sem fela í sér möguleikann á tímabundinni greiðslustöðvun, frestun fullnusturáðstafana eða lækun krafna, meðal þeirra ráðstafana er beiting skilauurræða og skilaheimilda sem kveðið er á um í tilskipun 2014/59/ESB,
- „skiptastjóri“: hver sá einstaklingur eða aðili sem stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld skipa til að hafa umsjón með slitameðferð,
- „slitameðferð“: sameiginleg málsmeðferð sem stjórnvald eða dómsmálayfirvald aðildarríkis hefur hafið og hefur eftirlit með og hefur það markmið að selja eignir undir yfirstjórn þessara stjórnvalda, þ.m.t. þegar málsmeðferðin er stöðvuð með nauðasamningum eða annarri viðlíka ráðstöfun,
- „skipulegur verðbréfamarkaður“: skipulegur verðbréfamarkaður sem fellur undir skilgreiningu 21. liðar, 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB (*),
- „gerningur“: fjármálagerningur eins og hann er skilgreindur í b-lið, 50 liðar, 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).“

3) Í stað 25. gr. komi eftirfarandi:

„25. gr.

Greiðslujöfnunarsamningar

Einungis löggin sem gilda um samninginn og fjalla um greiðslujöfnunarsamninga skulu gilda um slíka samninga, með fyrirvara um 68. og 71. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.”

4) Í stað 26. gr. komi eftirfarandi:

„26. gr.

Endurhverf verðbréfakaup:

Einungis löggin sem gilda um samninginn og fjalla um endurhverf verðbréfakaup skulu gilda um slík verðbréfakaup, með fyrirvara um 68. og 71. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.”

*118. gr.***Breyting á tilskipun 2002/47/EB**

Tilskipun 2002/47/EB er breytt sem hér segir:

1) Í 1. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„6. Ákvæði 4.–7. gr. þessarar tilskipunar skulu ekki gilda um neinar takmarkanir á fullnustu fjárhagslegra tryggingarráðstafana eða um nokkra takmörkun á áhrifum samninga um veðsetningu á fjárhagslegri tryggingarráðstöfun, neina skuldajöfnun til uppgjors eða greiðslujöfnunarákvæði sem beitt er á grundvelli IV. bóls, V. eða VI. kafla tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*), eða einhverja þá takmörkun sem sett er á grundvelli svipaðra heimilda í lögum aðildarríkis til að auðvelda skipulega skilameðferð eininga sem um getur í c-undirlið iv. liðar og d-lið 2. mgr. sem fellur undir verndarráðstafanir sem jafnast a.m.k. á við þær sem settar eru fram í IV. bóli, VII. kafla tilskipunar 2014/59/ESB.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjútö. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

2) Í stað 9. gr. a komi eftirfarandi:

„9. gr. a

Tilskipanir 2008/48/EB og 2014/59/ESB

Þessi tilskipun skal einnig vera með fyrirvara um ákvæði tilskipunar 2008/48/EB og tilskipunar 2014/59/ESB.”

*119. gr.***Breyting á tilskipun 2004/25/EB**

Eftirfarandi undirgrein bætist við 5. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/25/EB:

„Aðildarríki skulu tryggja að 1. mgr. 5. gr. þessarar tilskipunar gildi ekki þegar um er að ræða notkun skilaúrræða, heimilda eða aðferða sem kveðið er á um í IV. bóli tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjútö. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

*120. gr.***Breyting á tilskipun 2005/56/EB**

Eftirfarandi málsgrein bætist við í 3. gr. tilskipunar 2005/56/EB:

„4. Aðildarríki skulu tryggja að tilskipun þessi gildi ekki þegar um er að ræða félag eða félög sem sæta skilaúrræðum, heimildum eða aðferðum sem kveðið er á um í IV. bóli tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjútö. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

*121. gr.***Breytingar á tilskipun 2007/36/EB**

Tilskipun 2007/36/EB er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 1. gr.:

„4. Aðildarríki skulu tryggja að þessi tilskipun gildi ekki þegar um er að ræða notkun skilaúrræða, heimilda eða aðferða sem kveðið er á um í IV. bálki tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjttíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

2) Eftirfarandi málsgreinar bætist við í 5. gr.:

„5. Aðildarríki skulu tryggja, að því er varðar tilskipun 2014/59/ESB, að hluthafafundur geti, með tveimur þriðju gildra greiddra atkvæða, gefið út fundarboð til aðalfundar eða breytt samþykktum til að mæla fyrir um að slíkt fundarboð til aðalfundar sé gefið út með skemmri fyrirvara en þeim sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar til að taka ákvörðun um aukningu hlutfjár, að því tilskildu að sá fundur fari ekki fram innan tíu almanaksdaga frá því að fundarboðið var sent, að skilyrði 27. eða 29. gr. tilskipunar 2014/59/ESB séu uppfyllt og að hlutfjárukningin sé nauðsynleg til að koma í veg fyrir skilameðferð með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 32. og 33. gr. þeirrar tilskipunar.

6. Að því er varðar 5. mgr., skal skylda sérhvers aðildarríkis um að kveða á um einn frest skv. 3. mgr. 6. gr., skyldan um að tryggja tímanlegan aðgang að endurskoðaðri dagskrá í 4. mgr. 6. gr. og skylda hvers aðildarríkis að kveða á um einn skráningardag í 3. mgr. 7. gr. ekki eiga við.”

*122. gr.***Breytingar á tilskipun 2011/35/ESB**

Eftirfarandi málsgrein bætist við í 1. gr. tilskipunar 2011/35/ESB:

„4. Aðildarríki skulu tryggja að tilskipun þessi gildi ekki þegar um er að ræða félag eða félög sem sæta skilaúrræðum, heimildum eða aðferðum sem kveðið er á um í IV. bálki tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjttíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

123. gr.

Breytingar á tilskipun 2012/30/ESB

Eftirfarandi málsgrein bætist við í 45. gr. tilskipunar 2012/30/ESB:

„3. Aðildarríki skulu tryggja að 10. gr., 19. gr. (1. mgr.), 29. gr. (1., 2. og 3. mgr.), fyrsta undirgrein 31. gr. (2. mgr.), 33.–36. gr. og 40., 41. og 42. gr. þessarar tilskipunar gildi ekki þegar um er að ræða notkun skilaúrræða, heimilda eða aðferða sem kveðið er á um í IV. bálki tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*)).

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

124. gr.

Breytingar á tilskipun 2013/36/ESB

Í 74. gr. tilskipunar 2013/36/ESB falli 4. mgr. brott.

125. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010

Reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 2. liðar í 4. gr. komi eftirfarandi:

„2) „lögbært yfirvald“:

- i. lögbært yfirvald, eins og það er skilgreint í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í skilningi tilskipana 2007/64/EB og 2009/110/EB,
- ii. að því er varðar tilskipanir 2002/65/EB og 2005/60/EB, stofnanir sem lögbærar eru til að tryggja að lána- og fjármálastofnanir fari að kröfum þessara tilskipana,
- iii. með tilliti til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB(*), tilnefnt yfirvald eins og það er skilgreint í 18. lið 1. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar,
- iv. með tilliti til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(**), skilavald eins og það er skilgreint í 18. lið 1. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 16. apríl 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 149).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

2) Eftirfarandi undirgrein bætist við 6. mgr. 40. gr.:

„Fulltrúa frá skilavaldinu í viðkomandi aðildarríki er heimilt, til að starfa innan gildissviðs tilskipunar 2014/59/ESB, að fylgja fulltrúa eftirlitsstjórnarinnar, sem um getur í b-lið 1. mgr., eftir því sem við á, og skal hann vera án atkvæðisréttar.“

126. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 648/2012

Eftirfarandi málsliður bætist við 3. mgr. 81. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012:

„k) skilavöldum sem tiltekin eru skv. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB(*).“

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtúð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).“

XI. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI

127. gr.

Skilanefnd Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar

Skilanefnd Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar skal setja á stofn innri fastanefnd skv. 41. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 í þeim tilgangi að undirbúa ákvarðanir skilanefndar Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem taka skal í samræmi við 44. gr. hennar, þ.m.t. ákvarðanir sem varða frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem varða verkefni sem hafa verið falin skilavöldum, eins og kveðið er á um í þessari tilskipun. Einkum skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í samræmi við 1. mgr. 38. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, tryggja að engin ákvörðun sem um getur í þeirri grein skerði á nokkurn hátt fárhagslega ábyrgð aðildarríkjanna. Sú innri nefnd skal vera skipuð skilavöldunum sem um getur í 3. gr. þessarar tilskipunar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að því er varðar þessa tilskipun, eiga samstarf við Evrópsku váttrygginga- og líffeyrisjóðæftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina innan ramma sameiginlegrar nefndar evrópsku eftirlitsstofnananna sem komið var á fót með 54. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að því er varðar þessa tilskipun, tryggja formgerðarlega aðgreiningu milli skilanefndarinnar og annarrar starfsemi sem um getur í reglugerð (ESB) nr. 1093/2010. Skilanefndin skal stuðla að þróun og samræmingu skilavaldanna og þróa aðferðir til skilameðferðar fjármálastofnanna sem stefna í greiðsluþrot.

128. gr.

Samstarf við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina

Lögbær yfirvöld og skilavöld skulu hafa samstarf við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina að því er varðar þessa tilskipun og í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

Lögbær yfirvöld og skilavöld skulu án tafar veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni nauðsynlegar upplýsingar til að hún geti sinnt skyldustörfum sínum í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

129. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. júní 2018, taka framkvæmd tilskipunar þessarar til endurskoðunar og skila skýrslu um hana til Evrópuþingsins og ráðsins. Þar skal einkum meta eftirfarandi:

- a) þörfina til að gera breytingar á grundvelli skýrslu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem um getur í 7. mgr. 4. gr. með það fyrir augum að lágmarka frávik á landsvísu,
- b) þörfina til að gera breytingar á grundvelli skýrslu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem um getur í 19. mgr. 45. gr. með það fyrir augum að lágmarka frávik á landsvísu,
- c) framkvæmd og skilvirkni þess hlutverks sem Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er falið í þessari tilskipun, þ.m.t. framkvæmd sáttaumleitana.

Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef við á.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 3. júlí 2017, endurskoða sérstaklega beitingu 13., 18. og 45. gr., þrátt fyrir endurskoðunina sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein og að því er varðar valdheimildir Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar til að leita bindandi sátta til þess að taka til greina framtíðarþróun í lögum um fjármálaþjónustu. Senda skal skýrsluna og meðfylgjandi tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, eftir því sem við á.

130. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2014. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Aðildarríki skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. janúar 2015.

Hins vegar skulu aðildarríki beita ákvæðum sem samþykkt eru til þess að fara að 5. þætti IV. kafla IV. bóls frá 1. janúar 2016.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

131. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 124. gr. öðlast gildi 1. janúar 2015.

132. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. maí 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.

VIÐAUKI

ÞÁTTUR A

Upplýsingar sem eiga að koma fram í endurreisnaráætlunum

Endurreisnaráætlun skal innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- 1) samantekt lykilþátta áætlunarinnar og samantekt yfir heildarmöguleika til endurreisnar,
- 2) samantekt yfir mikilvægar breytingar á stofnuninni frá því síðasta endurreisnaráætlun var lögð fram,
- 3) samskiptaáætlun og áætlun um upplýsingagjöf þar sem gert er grein fyrir því með hvaða hætti fyrirtækið hyggst bregðast við hugsanlegum neikvæðum viðbrögðum á markaði,
- 4) umfang þeirra fjármagns- og lausfjáraðgerða sem grípa þarf til til að viðhalda eða endurreisa rekstrarhæfi og efnahag stofnunarinnar,
- 5) mat á tímaramma fyrir framkvæmd á sérhverjum efnislegum þætti áætlunarinnar,
- 6) nákvæma lýsingu á verulegum hindrunum á árangursríkri og tímanlegri framkvæmd áætlunarinnar, þ.m.t. tillit til áhrifa á aðra í samstæðunni, viðskiptavinum og gagnaðila,
- 7) tilgreiningu á mikilvægri starfsemi,
- 8) nákvæma lýsingu á ferlum við ákvörðun á virði og markaðshæfi kjarnastarfsemi og eigna stofnunarinnar,
- 9) nákvæma lýsingu á því hvernig gerð endurreisnaráætlunar er samþætt í stjórnunarhætti stofnunarinnar auk stefnu og málsmeðferðar fyrir samþykki endurreisnaráætlunar og tilgreiningu á aðilum skipulagsheildarinnar sem bera ábyrgð á að semja og framkvæma áætlunina,
- 10) tilhögun og ráðstafanir til að varðveita eða endurnýja eiginfjárgrunn stofnunarinnar,
- 11) tilhögun og ráðstafanir til að tryggja að stofnunin hafi nægilegan aðgang að neyðarfjármögnunarleiðum, þ.m.t. mögulegum leiðum til að afla lausafjár, mati á tiltækum veðum og mati á möguleikanum til að færa til lausafé milli eininga samstæðunnar og viðskiptasviða, til að tryggja að hún geti haldið áfram starfsemi sinni og staðið við skyldur sínar þegar þær falla í gjalddaga,
- 12) tilhögun og ráðstafanir til að draga úr áhættu og skuldsetningu,
- 13) tilhögun og ráðstafanir til að endurskipuleggja skuldbindingar,
- 14) tilhögun og ráðstafanir til að endurskipuleggja viðskiptasvið,
- 15) tilhögun og ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að viðhalda stöðugum aðgangi að innviðum fjármálamarkaða,
- 16) tilhögun og ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að viðhalda stöðugri virkni rekstrarferla stofnunarinnar, þ.m.t. innviðum og tölvuþjónustu,
- 17) undirbúningsfyrirkomulag til að auðvelda sölu eigna eða starfssviða innan viðeigandi tímaramma til að endurheimta trausta fjárhagsstöðu,
- 18) aðrar stjórnunaraðgerðir eða áætlanir til að endurheimta trausta fjárhagsstöðu og fyrirhuguð fjárhagsleg áhrif þeirra aðgerða eða áætlana,

- 19) undirbúningsráðstafanir sem stofnunin hefur gert eða fyrirhugar að gera til að auðvelda framkvæmd endurreisnaráætlunar, þ.m.t. þær sem eru nauðsynlegar til að gera tímanlega endurfjármögnun stofnunarinnar mögulega,
- 20) ramma yfir mælikvarða sem gefa til kynna á hvaða stigi grípa megi til viðeigandi aðgerða sem um getur í áætluninni.

ÞÁTTUR B

Upplýsingar sem skilavöldum er heimilt að biðja stofnanir að útvega, í þeim tilgangi að semja og halda skilaáætlun

Skilavöldum er heimilt að biðja stofnanir að útvega a.m.k. eftirfarandi upplýsingar í þeim tilgangi að semja og halda áætlun um skilameðferð:

- 1) nákvæma lýsingu á stjórnskipulagi stofnunarinnar, þ.m.t. skrá yfir alla lögaðila,
- 2) deili á beinum eigendum og hlutfall réttinda með og án atkvæðisréttar hvers lögaðila,
- 3) staðsetningu, í hvaða lögsögu stofnsetningin fór fram, leyfisveitingu og lykilstjórnendur hjá hverjum lögaðila,
- 4) kortlagningu á mikilvægustu starfsemi stofnunarinnar og kjarnastarfsemi, þ.m.t. verulegra eignarhluta og skuldbindinga sem varða slíka starfsemi og svið, með tilvísun til lögaðila,
- 5) nákvæma lýsingu á samsetningu skulda stofnunarinnar og lögaðila hennar, þar sem er að lágmarki gerður greinarmunur á grundvelli tegunda og fjárhæða skammtíma og langtímaskulda, tryggðra, ótryggðra og víkjandi skulda,
- 6) upplýsingar um þær skuldir stofnunarinnar sem eru hæfar skuldbindingar,
- 7) tilgreiningu þeirrar málsmeðferðar sem fara þarf eftir til að ákvarða hverjum stofnunin hefur veðsett eign til tryggingar, hvaða aðili hefur trygginguna og í hvaða lögsögu tryggingin er staðsett,
- 8) lýsingu á áhættuskuldbindingu stofnunarinnar og lögaðila hennar utan efnahagsreiknings, þ.m.t. kortlagningu á mikilvægustu starfsemi hennar og kjarnastarfsemi,
- 9) verulegar áhættuvarnir stofnunarinnar, þ.m.t. kortlagningu lögaðila,
- 10) tilgreiningu helstu eða þýðingamestu mótaðilum stofnunarinnar auk greiningar á áhrifum vanefnda helstu mótaðila á fjárhagsstöðu stofnunarinnar,
- 11) öll kerfi sem stofnunin notar til að framkvæma verulegan fjölda viðskipta eða viðskipti sem varða verulegar fjárhæðir, þ.m.t. til að útskýra mikilvægustu starfsemina og kjarnastarfsemi fyrir lögaðilum stofnunarinnar,
- 12) öll greiðslu-, stöðustofnunar- eða uppgjörkerfi sem stofnunin er beinn eða óbeinn aðili að, þ.m.t. kortlagningu á lögaðilum, mikilvægustu starfsemi og kjarnastarfsemi hennar,
- 13) nákvæma skrá yfir og lýsingu á lykil upplýsingakerfum fyrir stjórnendur stofnunarinnar, þ.m.t. fyrir áhættustjórnun, bókhald og reiknings- og skyldubundin skýrsluskil sem stofnunin notar, þ.m.t. kortlagningu á lögaðilum, mikilvægustu starfsemi og kjarnastarfsemi stofnunarinnar,
- 14) tilgreiningu eigenda kerfanna sem tilgreind eru í 13. lið, þjónustusamninga sem þeim tengjast og hvers konar hugbúnað og kerfi eða leyfi, þ.m.t. kortlagningu á lögaðilum, mikilvægustu starfseminni og kjarnastarfsemi þeirra,

15) tilgreiningu og kortlagningu lögaðila og samband og víxl tengslum mismunandi lögaðila, svo sem:

- sameiginlegt eða samnýtt starfsfólk, aðstaða og kerfi,
- fjármagn, fjármögnun eða greiðslugetufyrirkomulag,
- fyrirliggjandi eða ófyrirséðar áhættukröfur,
- samningar um gagnábyrgðir, gagnkvæmar veðábyrgðir, ákvæði um gagnkvæmar vanefndir og fyrirkomulag varðandi gagnkvæma greiðsluöfnun tengdra aðila,
- tilflutningur á áhættu og fyrirkomulag fyrir gagnkvæm viðskipti, þjónustusamninga,

16) lögbært yfirvald og skilavald hvers lögaðila,

17) hvaða meðlimur stjórnar ber ábyrgð á að útvega nauðsynlegar upplýsingar til að undirbúa skilaáætlun stofnunarinnar auk þeirra sem bera ábyrgðina, ef aðrir, fyrir mismunandi lögaðila, mikilvægustu starfsemi og kjarnastarfsemi,

18) lýsingu á fyrirkomulaginu sem stofnunin hefur komið á fót til að tryggja, komi til skilameðferðar, að skilavaldið muni hafa nauðsynlegar upplýsingar, eins og það er ákvarðað af skilavaldinu, til að beita skilaúrræðum og valdheimildum,

19) alla samninga sem stofnanirnar og lögaðilar þeirra hafa gert við þriðju aðila og er heimilt að segja upp vegna ákvörðunar yfirvalda um að beita skilaúrræðum og hvort afleiðingar uppsagnarinnar gætu haft áhrif á beitingu skilaúrræðisins,

20) lýsingu á mögulegum leiðum til að afla lausafjár til styðja skilameðferðina,

21) upplýsingar um kvaðir á eignum, lausafé, starfsemi utan efnahagsreiknings, áhættuvarnaráætlanir og bókhaldsvenjur.

ÞÁTTUR C

Atriði sem skilavald á að líta til þegar skilabærni stofnunar eða samstæðu er metin

Skilavald skal, þegar skilabærni stofnunar eða samstæðu er metin, líta til eftirfarandi:

Tilvísun til stofnunar skal, þegar skilabærni samstæðu er metin, taka til allra stofnana eða eininga sem um getur í c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. innan samstæðu:

- 1) að hve miklu leyti stofnunin getur útskýrt kjarnastarfsemi og mikilvægustu starfsemi fyrir lögaðilum,
- 2) að hve miklu leyti laga- og félagaför eru löguð að kjarnastarfsemi og mikilvægustu starfsemi,
- 3) að hve miklu leyti ráðstafanir eru fyrir hendi til að útvega nauðsynlegt starfsfólk, innviði, fjármögnun, lausafé og eigið fé til að styðja við og viðhalda kjarnastarfsemi og mikilvægustu starfsemi,
- 4) að hve miklu leyti hægt er að tryggja efndir þjónustusamninga sem eru í gildi gagnvart stofnuninni þegar hún sætir skilameðferð,
- 5) að hve miklu leyti eftirlits- og stjórnunarkerfi stofnunarinnar dugir til að stjórna og tryggja að farið sé að innanhússreglum stofnunarinnar að því er varðar þjónustusamninga,

- 6) að hve miklu leyti stofnunin hefur yfir að ráða málsmeðferð til færa þjónustu sem veitt er á grundvelli þjónustusamninga til þriðju aðila þegar skilið er á milli mikilvægrar starfsemi eða kjarnastarfsemi,
- 7) að hve miklu leyti stefna um varúðarfjármögnun og ráðstafanir eru til staðar til að tryggja stöðugan aðgang að greiðslu-uppgjörskerfum,
- 8) getu upplýsingakerfa fyrir stjórnendur til að tryggja að skilavöld geti aflað réttra og heildstæðra upplýsinga um kjarnastarfsemi og mikilvægustu starfsemina til að auðvelda hraða ákvörðunartöku,
- 9) getu upplýsingakerfa fyrir stjórnendur til að útvega nauðsynlegar upplýsingar svo að skilvirk skilameðferð stofnunarinnar sé alltaf möguleg, jafnvel við sibreytilegar aðstæður,
- 10) að hve miklu leyti stofnunin hefur prófað upplýsingakerfi sín fyrir stjórnendur við álagsaðstæður, eins og skilavöld skilgreina þær,
- 11) að hve miklu leyti stofnunin getur tryggt áframhaldandi tilvist upplýsingakerfis síns fyrir stjórnendur, bæði fyrir viðkomandi stofnun og nýju stofnunina þegar mikilvægast starfsemin og kjarnastarfsemin eru skilin frá annarri starfsemi,
- 12) að hve miklu leyti stofnunin hefur sett upp nægilega góða ferla sem geta tryggt að hún veiti skilavöldum nauðsynlegar upplýsingar til staðfesta deili á innstæðueigendum og fjárhæðunum sem falla undir innstæðutryggingakerfin,
- 13) þegar samstæðan styðst við innansamstæðutryggingar, að hve miklu leyti þær ábyrgðir eru veittar við markaðsaðstæður og áhættustjórnunarkerfin sem varða slíkar ábyrgðir eru traust,
- 14) þegar samstæðan stundar gagnkvæm stuðningsviðskipti, að hve miklu leyti þau viðskipti eru framkvæmd við markaðsaðstæður og áhættustjórnunarkerfin sem varða slíka viðskiptahætti eru traust,
- 15) að hve miklu leyti notkun innansamstæðutrygginga eða gagnkvæmra stuðningsviðskipta eykur smitunaráhrif innan samstæðunnar,
- 16) að hve miklu leyti rekstrarform samstæðunnar að lögum kemur í veg fyrir beitingu skilaúrræða vegna fjölda lögaðila, hve flókin uppbygging samstæðunnar er eða hve erfitt er að aðlaga starfssvið að einingum samstæðunnar,
- 17) fjárhæð og tegundir hæfra skuldbindinga stofnunarinnar,
- 18) þegar matið tekur til blandaðs eignarhaldsfélags, að hve miklu leyti gæti skilameðferð eininga samstæðunnar sem eru stofnanir eða fjármálastofnanir haft neikvæð áhrif á þann hluta samstæðunnar sem ekki tengist fjármálum,
- 19) tilvist og traustleiki þjónustusamninga,
- 20) hvort stjórnvöld í þriðju löndum hafi yfir að ráða skilaúrræðum sem nauðsynleg eru til stuðnings skilaaðgerðum skilavalda Sambandsins og svigrúm til samræmingaraðgerða milli Sambandsins og stjórnvalda í þriðju löndum,
- 21) hagkvæmni þess að nota skilaúrræði með slíkum hætti sem uppfyllir skilamarkmiðin, miðað við þau úrræði sem eru tiltæk og uppbyggingu stofnunarinnar,
- 22) að hve miklu leyti uppbygging samstæðunnar gerir skilavöldum kleift að leysa upp samstæðuna í heild eða eina eða fleiri einingar hennar án þess að valda meiriháttar beinum eða óbeinum skaðlegum áhrifum á fjármálakerfið, traust markaðarins eða efnahagslífið og með það fyrir augum að hámarka verðmæti samstæðunnar í heild,

- 23) tilhögun og aðferðir sem hægt væri að nota til að greiða fyrir skilameðferð þegar um er að ræða samstæður með útibú sem komið er á fót í mismunandi lögsögu,
 - 24) trúverðugleiki þess að nota skilaúrræði með hætti sem uppfyllir skilamarkmiðin, að gefnum mögulegum áhrifum á lánardrottna, gagnaðila, viðskiptavini og starfsmenn og mögulegar aðgerðir sem stjórnvöld í þriðju löndum gætu gripið til,
 - 25) að hve miklu leyti hægt er að leggja viðeigandi mat á áhrif skilameðferðar stofnunarinnar á fjármálakerfið og traust á fjármálamarkaði,
 - 26) að hve miklu leyti skilameðferð stofnunarinnar gæti haft veruleg bein eða óbein skaðleg áhrif á fjármálakerfið, traust markaðarins eða efnahagslífið,
 - 27) að hve miklu leyti hægt væri að halda smitunaráhrifum til annarra stofnana eða fjármálamarkaðanna í skefjum með beitingu skilaúrræðanna og skilavaldsins,
 - 28) að hve miklu leyti skilameðferð stofnunarinnar gæti haft veruleg áhrif á rekstur greiðsluuppgjörkerfa.
-